

รายงานการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ
ครั้งที่ ๗
วันพุธที่ ๗ กุมภาพันธ์ พุทธศักราช ๒๕๕๐
ณ ตึกรัฐสภา

เริ่มประชุมเวลา ๑๓.๓๕ นาฬิกา

จำนวนสมาชิกฯ ที่มาประชุมทั้งหมด ๒๒๐ คน

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : บัดนี้สมาชิกฯ มาครบองค์ประชุมแล้ว
ผมขอเปิดประชุมนะครับ

ระเบียบวาระที่ ๑ เรื่องที่ประธานจะแจ้งต่อที่ประชุม

๑.๑ รับทราบประกาศพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ แต่งตั้งรัฐมนตรี

ด้วยได้มีประกาศพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ แต่งตั้งรัฐมนตรี จึงขอเชิญท่านสมาชิกฯ
ยืนขึ้นเพื่อรับฟังพระบรมราชโองการ เชิญท่านเลขานุการ

(สมาชิกฯ และผู้ที่อยู่ในที่ประชุมยืนขึ้นรับฟังพระบรมราชโองการ)

นางสุวิมล ภูมิสิงหาราช (เลขานุการวุฒิสภา ปฏิบัติหน้าที่เลขานุการ

สภานิติบัญญัติแห่งชาติ) :

(ที่ประชุมรับทราบ)

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ขอบคุนครับ เชิญนั่งครับ

๑.๒ รับทราบรายงานประจำปี ๒๕๕๘ ของสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและ
สังคมแห่งชาติ ด้วยสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติได้เสนอรายงานประจำปี
๒๕๕๘ ของสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติต่อสภานิติบัญญัติเพื่อทราบ
(ตามนัยมาตรา ๒๗ (๓) แห่งพระราชบัญญัติสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ
พ.ศ. ๒๕๕๓) จึงขอแจ้งให้ที่ประชุมทราบ

๑.๓ รับทราบรายงานผลการดำเนินงานของเงินทุนหมุนเวียนค่าเครื่อง
จักรกลของกรมทางหลวง ด้วยคณะรัฐมนตรีได้มีมติรับทราบรายงานผลการดำเนินงาน
ของเงินทุนหมุนเวียนค่าเครื่องจักรกลของกรมทางหลวง ตามที่กระทรวงคมนาคมเสนอ
และได้เสนอรายงานดังกล่าวต่อสภานิติบัญญัติแห่งชาติเพื่อทราบ จึงขอแจ้งให้ที่ประชุม
ทราบ

๑.๔ รับทราบงบดุลและรายงานการรับจ่ายเงินกองทุนหลักประกันสุขภาพ
แห่งชาติ ประจำปี ๒๕๕๘ ด้วยนายกรัฐมนตรีได้มีบัญชาให้นำงบดุลและรายงานการรับจ่าย
เงินกองทุนหลักประกันสุขภาพแห่งชาติ ประจำปี ๒๕๕๘ ที่สำนักงานการตรวจเงินแผ่นดิน
ตรวจสอบรับรองแล้ว เสนอต่อสภานิติบัญญัติแห่งชาติเพื่อทราบ จึงขอแจ้งให้ที่ประชุม
ทราบ

(ที่ประชุมรับทราบ)

ระเบียบวาระที่ ๒ รับรองรายงานการประชุม

รับรองรายงานการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ครั้งที่ ๑/๒๕๕๕ ถึง ครั้งที่ ๕/๒๕๕๕ รวม ๕ ครั้ง ซึ่งได้วางไว้ให้สมาชิกฯ ตรวจสอบก่อนแล้วตามข้อบังคับฯ ข้อ ๒๕ ตั้งแต่วันพฤหัสบดีที่ ๑ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๐ ถ้าไม่มีท่านผู้ใดจะขอแก้ไขเพิ่มเติม ก็ถือว่าที่ประชุมรับรองรายงานทั้ง ๕ ครั้งนั้นครบ

ระเบียบวาระที่ ๓ กระตุ่ถาม

๓.๑ กระตุ่ถามสดที่ ๑ เรื่อง การวางระเบียบคดีในกรุงเทพมหานคร นายกำแหง ภริตานนท์ เป็นผู้ตั้งคำถาม ถาถามนายกรัฐมนตรื

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ขอเชิญคุณกำแหงครับ ใช้กติกาเดิมนะครับ คือ ๓๐ นาทีครับ

นายกำแหง ภริตานนท์ : ท่านประธานฯ ที่เคารพ ผม กำแหง ภริตานนท์ สมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ก่อนจะตั้งกระทู้ถาม ผมขอทำความเข้าใจความถึงความสับสนที่เกิดขึ้นกับกระทู้ของผม คือผมได้ตั้งกระทู้ไว้เมื่อวันที่ ๓๑ มกราคม ๒๕๕๕ แต่นายกรัฐมนตรีได้มอบหมายให้รัฐมนตรีกระทรวงมหาดไทยเป็นผู้ตอบ แต่ปรากฏว่าวันนั้นท่านรัฐมนตรีทั้ง ๒ ท่าน รวมทั้งรัฐมนตรีช่วยฯ ดิศการกิจ ที่นัดไว้ก่อน ท่านประธานฯ จึงเลื่อนกระทู้มาเป็นวันพุธที่ ๗ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๐ คือวันนี้ะครับ แต่เมื่อตอนสายวันจันทร์ที่ผ่านมา ทางเจ้าหน้าที่สภาฯ ได้แจ้งให้ผมทราบว่าทางรัฐบาลยังไม่พร้อมที่จะตอบกระทู้ของผม สอบถามว่าไม่พร้อมเพราะอะไรก็ไม่รู้ความกัน แล้วก็ไม่รู้ด้วยว่าจะเลื่อนไปหรือว่าจะให้กระทู้ตกไปเลย อย่างไรก็ตาม พอมาถึงตอนเย็นวันจันทร์ที่ ๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๐ ก็มีคำสั่งสำนักนายกรัฐมนตรีให้ย้ายหรือดึง ผบ.ตร. ไปช่วยราชการสำนักนายกฯ แล้วเรื่องประหลาดก็เกิดขึ้น คือทางเจ้าหน้าที่ได้มาแจ้งแก่ผมเมื่อตอนบ่ายวันอังคาร ว่าตอนนี้รัฐบาลพร้อมแล้วที่จะตอบกระทู้ของผม ผมก็เลยสงสัยว่ากระทู้ของผมไปเกี่ยวข้องกับรัฐมนตรีผู้ตอบอย่างไร ทำไมถึงต้องรอให้มีการย้าย ผบ.ตร. ก่อนถึงค่อยมาตอบ อาจจะเพราะไม่มีข้อมูลหรืออะไรไม่ทราบได้นะครับ แต่อย่างไรก็ตามวันนี้กระทู้เข้ามาแล้ว ก็ผิดตัวไปนิดหนึ่งคือทางเจ้าหน้าที่บอกว่าท่านอารีย์จะมาตอบ แต่ก็ไม่เป็นไร วันนี้ท่านรัฐมนตรีช่วยฯ มาตอบนะครับ -----

สำหรับกระทู้ถามที่ผมตั้งถามไว้มีว่า ตามที่ได้เกิดเหตุการณ์วางระเบิดในกรุงเทพฯ และจังหวัดนนทบุรี ๘ จุด เมื่อคืนวันที่ ๓๑ ธันวาคม ๒๕๕๕ ทำให้มีผู้เสียชีวิตและบาดเจ็บหลายสิบคน หลังจากนั้นเจ้าหน้าที่ตำรวจจึงนำตัวผู้ต้องสงสัย ๑๕ คน ซึ่งมีทั้งทหารและพลเรือนไปสอบสวน โดยเจ้าหน้าที่ฝ่ายทหารได้เข้าไปร่วมดูแลอย่างใกล้ชิด แต่สุดท้ายก็ต้องปล่อยตัวผู้ต้องสงสัยไปทั้งหมด เพราะพยานหลักฐานไม่มีน้ำหนักเพียงพอ ในขณะที่ประชาชนกำลังจับตามองว่า เจ้าหน้าที่ตำรวจจะดำเนินการอย่างไรต่อไปกับคดีนี้ และผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติจะต้องรับผิดชอบต่อไปอย่างไร ซึ่งไม่สามารถคลี่คลายได้ ก็เกิดเหตุคนร้ายยิงระเบิด เอ็ม ๗๕ เข้าใส่สำนักงานหนังสือพิมพ์เดลินิวส์ เมื่อเวลาประมาณ ๐๑.๐๐ น. วันที่ ๓๐ มกราคม ๒๕๕๐ ถือว่าเป็นการกระทำที่ท้าทายรัฐบาลและ คมช. มาก กระผมจึงขอตั้งกระทู้ถามว่า รัฐบาลมีมาตรการอย่างไรในการแก้ปัญหาที่เกิดขึ้น และมีมาตรการป้องกันอย่างไรเพื่อไม่ให้เหตุการณ์ทำนองนี้เกิดขึ้นอีก

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : เชิญท่านรัฐมนตรีครับ

นายบัญญัติ จันทน์เสนะ (รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงมหาดไทย) :

กราบเรียนท่านประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติที่เคารพอย่างสูง ท่านสมาชิกฯ ผู้ทรงเกียรติ กระผม นายบัญญัติ จันทน์เสนะ รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงมหาดไทย ซึ่งได้รับมอบหมายจาก ฯพณฯ นายกรัฐมนตรี และรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยให้มาทำหน้าที่ตอบกระทู้ถามของท่านสมาชิกฯ ผู้ทรงเกียรติ ก่อนอื่นเพื่อความชัดเจนในส่วนประเด็นที่ท่านสมาชิกฯ ผู้ทรงเกียรติได้กรุณานำข้อมูลมากล่าวในเชิงอารมณ์บทว่า ท่านเองมีความสับสนต่อการมาตอบกระทู้ของท่านนายกรัฐมนตรีในวันนี้ะครับว่า เป็นเพราะเหตุผลอย่างไรในครั้งแรกไม่สามารถที่จะมาตอบกรณีนี้ได้ และโอกาสเดียวกันหลังจากที่เกิดมีกรณีการเปลี่ยนแปลงผู้รับผิดชอบในเรื่องความสงบเรียบร้อย จึงได้มีการยืนยันให้มีการมาตอบในวันนี้ ผมขออนุญาตกราบเรียนในข้อมูลเพื่อโปรดทราบว่าจะก่อนที่จะมีข้อมูลเรื่องการที่จะมาตอบกระทู้วันนี้ เนื่องจากกระผมเองและท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยมีวาระที่จะต้องเข้าเฝ้าสมเด็จพระนางเจ้าพระบรมราชินีนาถในวันนี้ -----

สนช. ๓

ธนาวิธี ๓/๑

และตามกำหนดการนั้นจะต้องไปพร้อม ณ สถานที่ที่เข้าเฝ้าเวลา ๑๕.๐๐ น. ตรง ตอนแรกก็
เกิดความไม่แน่ใจว่า ถ้าเผื่อว่าจะมาตอบกระทู้แล้วจะมีเวลาเพียงพอที่จะไปเตรียมตัวเข้าเฝ้า
ได้ทันหรือไม่อย่างไร แต่หลังจากเมื่อวานได้มีการประสานงานระหว่าง วิป. ของสภา กับ
ของรัฐบาล ก็ได้รับการยืนยันว่าจะพยายามที่จะบริหารเวลาส่วนนี้ให้กระผมเองปฏิบัติ
หน้าที่ในการเข้าเฝ้าให้ทันเวลา จึงได้กำหนดตอบตกลงมาว่า ผมขอมาปฏิบัติหน้าที่แทน
ท่านรัฐมนตรี และรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย ในการตอบกระทู้วันนี้ กราบเรียน
ท่านประธานฯ เพื่อกรุณาโปรดทราบนะครับ เพื่อความเข้าใจของท่านสมาชิกฯ ผู้ทรงเกียรติ
ว่า ไม่มีเหตุอันอื่นครับ เนื่องจากเหตุสำคัญที่ผมกราบเรียนไปแล้ว ฉะนั้นในส่วนกระทู้ที่
ท่านได้กรุณาถามนั้นผมขออนุญาตตอบ โดยจะขอเรียนถึงขั้นตอนการดำเนินการเป็นลำดับ
ดังนี้ครับว่า ก่อนที่จะเกิดเหตุในวันที่ ๓๑ ธันวาคมนั้น เรา หมายถึงว่า ทาง
ผู้ปฏิบัติตามนโยบายของรัฐบาลในการกำจัดการดูแลเรื่องความสงบเรียบร้อย ได้ดำเนินการ
ส่วนหนึ่งส่วนใดไปอย่างไรบ้างนะครับ ก่อนวันที่ ๓๑ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๔๕ นั้น ในภารกิจ
หน้าที่ของการดูแลความสงบเรียบร้อยที่ทางรัฐบาล โดยเฉพาะ ฯพณฯ รัฐมนตรีได้กรุณา
มอบหมายนั้น โดยภาพรวมทั่วไปในระดับนโยบายนั้น ฯพณฯ นายกรัฐมนตรีได้กรุณา
ให้ฝ่ายอำนวยการรักษาความมั่นคงภายในเป็นผู้รับผิดชอบในเชิงยุทธการทั้งประเทศนะครับ
ในภาพรวมทุกภูมิภาค รวมทั้งในกรุงเทพมหานครด้วย แต่ส่วนความรับผิดชอบเฉพาะพื้นที่
นั้น ในกรุงเทพมหานครในส่วนของการกระทรวงมหาดไทยนั้น ก็คงจะมอบให้ทาง
กรุงเทพมหานคร โดยผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานครเป็นผู้รับผิดชอบในส่วนนี้ แต่ในส่วน
สายงานของการปฏิบัติหน้าที่ในการรักษาความสงบเรียบร้อยก็คงอยู่ในความรับผิดชอบของ
กองบัญชาการตำรวจนครบาลในพื้นที่กรุงเทพมหานคร อันนี้เป็นโครงสร้างทั่วไป
เพราะฉะนั้นในส่วนของท่านงานตำรวจแห่งชาติที่รับผิดชอบเรื่องนี้ ได้จัดให้มีการประชุม
ติดตามสรุปการข่าวเป็นประจำทุกสัปดาห์ก่อนเกิดเหตุนะครับ ก่อนวันที่ ๓๑ ธันวาคม
และกำหนดมาตรการป้องกันการก่อความไม่สงบเรียบร้อยทั่วทุกจุดในกรุงเทพมหานคร
โดยเฉพาะจุดที่จะมีการจัดงานที่มีประชาชนมารวมอยู่กันเป็นจำนวนมากนะครับ โดย
กำหนดแผนพิทักษ์เมืองขึ้นเป็นแผนปฏิบัติรองรับสถานการณ์ ส่วนประกอบของแผนพิทักษ์

เมืองนั้นจะมีขั้นตอนที่สำคัญอยู่ ๓ - ๔ ขั้นตอนนะครับ ขั้นตอนแรกเป็นการประเมินสถานการณ์เป็นระยะ ๆ เฝ้าติดตามเกาะติดสถานการณ์โดยทั่วไป ว่าสถานการณ์บ้านเมืองในพื้นที่แต่ละพื้นที่นั้นมีความเคลื่อนไหวอย่างไรบ้าง เป็นการเฝ้าเกาะติดสถานการณ์ เมื่อประเมินสถานการณ์ในแต่ละขั้นแต่ละตอนแล้ว ขั้นตอนการปฏิบัติก็ใช้ขั้นตอนโดยใช้มาตรการด้านการข่าว ในการสืบสวนหาข่าวรวมถึงการที่ปฏิบัติเมื่อเกิดเหตุขึ้นมา ก็มีกำหนดแผนในลักษณะแผนเผชิญเหตุ เมื่อเกิดเหตุแล้วนำไปสู่การปฏิบัติ สุดท้ายคงจะเป็นขั้นตอนของการฟื้นฟู อันนี้เป็นแผนพิทักษ์เมืองที่ทางสำนักงานตำรวจแห่งชาติได้มอบหมายให้หน่วยรับผิดชอบจัดทำขึ้นมา เพื่อรองรับการเตรียมการรับสถานการณ์ในด้านความสงบเรียบร้อยที่เกิดขึ้นในพื้นที่ ในส่วนของแผนนี้มีลักษณะของแผนที่มีองค์ประกอบที่สำคัญ ๆ ที่ผมขออนุญาตเรียนต่อท่านประธานฯ นะครับว่า ได้มีการเพิ่มจุดตรวจค้นขึ้นเป็น ๒ เท่า นอกเหนือจากแผนปกติ ในห้วงเวลาดังกล่าวนั้น ได้เพิ่มจุดตรวจค้นขึ้นเป็น ๒ เท่า เพิ่มวงรอบในการตรวจให้มีความถี่มากขึ้น เพิ่มความเข้มในด้านข่าว เพิ่มความเข้มงวดของสายตรวจในการตรวจจุดเฝ้าระวัง ซึ่งจุดเฝ้าระวังที่กำหนดไว้ในกรุงเทพมหานครมีทั้งหมด ๘,๐๐๐ กว่าจุดทั่วกรุงเทพมหานคร ในส่วนที่ผมกราบเรียนในการเตรียมการก่อนเกิดเหตุ นั้น แสดงให้เห็นว่า ทางฝ่ายรัฐบาลเองผู้รับผิดชอบไม่ได้ปล่อยปละละเลยนะครับ ให้เห็นว่าทุกห้วงเวลาของการปฏิบัติ นั้นมีการเตรียมแผนไว้เป็นการพร้อม ทั้งในส่วนของแผนปฏิบัติ แนวทางปฏิบัติ ตลอดจนเจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติ ก็มีการมอบหมายภารกิจค่อนข้างจะชัดเจนในส่วนนี้ -----

ที่นี้พอมมาถึงช่วงวันที่ ๓๑ ธันวาคม ช่วงวันเกิดเหตุครับ ได้มีการดำเนินการในส่วนหนึ่ง ส่วนใดไปอย่างไรบ้างครับ ในวันที่ ๓๑ ธันวาคม ได้มีการดำเนินการตามแผนและมาตรการที่กำหนดไว้หน้าครับ รวมทั้งนำสุนัขตำรวจออกตรวจตามจุดต่าง ๆ เป็นการเพิ่มเติม แต่ไม่พบเหตุผิดปกติ หมายถึงว่าได้มีความพยายามใช้ชุดตรวจนะครับ โดยนำเอาสุนัขตำรวจออกตรวจตามจุดต่าง ๆ ก็ไม่พบเหตุผิดปกติ ต่อเมื่อมีเหตุการณ์ระเบิดเกิดขึ้นเจ้าหน้าที่ก็ได้เข้าไปทำการปิดล้อมตรวจค้นพื้นที่เกิดเหตุ มีการใช้สุนัขตำรวจในการตรวจค้นหาวัตถุระเบิดทุกพื้นที่ที่มีการจัดงานรื่นเริง มีการประสานกับกรุงเทพมหานครในการเพิ่มความถี่ในการเก็บขยะในถังขยะตรวจค้นหมดครับทุกจุดที่คิดว่าเป็นจุดที่น่าสงสัย รวมตลอดถึงการทำการตรวจสอบหาวัตถุพยานที่เหลือจากการระเบิด เป็นการตรวจสอบสถานที่เพื่อเก็บพยานหลักฐานร่องรอยทั้งหมดในสถานที่เกิดเหตุนะครับ มีการตรวจสอบข้อมูลจากกล้องวงจรปิด จนถึงขณะนี้ก็ยังทำการดำเนินการสอบสวนโดยใช้วิธีการและมาตรการในส่วนนี้ควบคู่กันไปครับ

นั่นในวันที่ ๓๑ วันที่เกิดเหตุครับ ทางเจ้าหน้าที่ดำเนินการอะไรไปบ้าง ผมขออนุญาตกราบเรียนเพื่อให้เห็นถึงความพยายามของเจ้าหน้าที่ที่ปฏิบัติตามแผนพิทักษ์เมืองนะครับ ที่ผมกราบเรียนไปแล้วว่าขณะเกิดเหตุมีแผนกำหนดแนวทางปฏิบัติอย่างไรบ้าง เจ้าหน้าที่ปฏิบัติอะไรไปบ้าง ที่นี้หลังวันที่เกิดเหตุ หลังวันที่ ๓๑ ธันวาคมนะครับ ก็ได้มีการเพิ่มความเข้มของการตรวจ เพิ่มความถี่ของวงรอบการตรวจให้มากขึ้นอีกนะครับ นอกจากนี้ยังได้เพิ่มความเข้มในเรื่องการข่าวนะครับ ได้จัดให้มีการปฏิบัติในเชิงรุก เช่นการปิดล้อมตรวจค้นในจุดที่ต้องสงสัยนะครับ ฉะนั้นในส่วนการเตรียมการหรือการปฏิบัติการของเจ้าหน้าที่ทั้งหมดที่ผมกราบเรียนก่อนเกิดเหตุก็ดี วันที่เกิดเหตุก็ดี หลังเกิดเหตุก็ดีนะครับ เจ้าหน้าที่ดำเนินการเป็นขั้นเป็นตอนตามแผนอย่างรัดกุมนะครับ แต่ก็ยอมรับครับว่าถึงแม้เราจะมีแผนสมบูรณ์อย่างไรก็คงจะไม่สามารถที่จะให้ความมั่นใจถึง ๑๐๐ เปอร์เซ็นต์ได้ว่า แผนของเรารองรับเหตุการณ์ไม่ให้เกิดขึ้นได้ เพราะฉะนั้นจึงเกิดลักษณะที่คนร้ายใช้จังหวะโอกาสที่คิดว่าจุดไหนที่เรายังไม่สามารถวางแผนรองรับอย่างรอบคอบรัดกุม จึงเกิดเหตุขึ้นมาได้นะครับ ผมจึงขออนุญาตนำเรื่องข้อมูลดังกล่าวทั้งหมดมาสู่การตอบกระทู้ถามสดที่สมาชิกฯ ท่านผู้มีเกียรติได้กรุณาตั้งคำถามไว้ทั้ง ๒ คำถาม

คำถามแรกตามที่ได้เกิดเหตุการณ์ว่างระเบิดในกรุงเทพมหานคร ๕ จุด เมื่อคืนวันที่ ๓๑ ธันวาคม ทำให้มีผู้เสียชีวิตและบาดเจ็บหลายสิบคน หลังจากนั้นเจ้าหน้าที่ตำรวจจึงนำตัวผู้ต้องสงสัย ๑๕ คน ซึ่งมีทั้งทหารและพลเรือนไปสอบสวน โดยเจ้าหน้าที่ฝ่ายทหารได้เข้าไปร่วมดูแลอย่างใกล้ชิด แต่สุดท้ายก็ต้องปล่อยตัวผู้ต้องสงสัยไปทั้งหมด เพราะพยานหลักฐานมีน้ำหนักไม่เพียงพอ ต่อคำถาม ต่อกระทู้ถามในข้อแรกนี้ นะครับ ผมขออนุญาตตอบอย่างนี้ครับว่า การที่พนักงานเจ้าหน้าที่ได้นำผู้ต้องสงสัยไปสอบสวนนั้น เป็นเรื่องจริงครับ เป็นข้อเท็จจริง แท้จริงแล้วเป็นการเชิญตัวไปสอบถาม โดยอาศัยอำนาจตามพระราชบัญญัติกฏอัยการศึกพุทธศักราช ๒๔๕๗ ซึ่งในกฎหมายฉบับนี้ได้ให้อำนาจพนักงานเจ้าหน้าที่ในการกักตัวสอบถามตามความจำเป็นของทางราชการ หมายถึงเชิญตัวมาสอบถาม โดยใช้อำนาจตามกฎหมายดังกล่าว นะครับ แต่ขณะเดียวกันก็มีข้อกำหนดว่า ต้องไม่เกิน ๗ วัน นะครับ เมื่อครบกำหนดแล้วก็ต้องปล่อยตัวไป ผลจากการสอบถาม นะครับ ผมขออนุญาตกราบเรียนท่านประธานฯ ว่าเป็นเรื่องความลับคงไม่สามารถนำมาเปิดเผยแห่งนี้ได้ นะครับ-----

แต่ในขณะที่เดียวกันก็ได้ประโยชน์จากข้อมูลส่วนนี้ไม่น้อยนะครับเท่าที่ผมทราบจากพนักงานสอบสวนก็ดี เจ้าหน้าที่ที่ดำเนินการเรื่องนี้ก็คืนะครับ ก็นำไปสู่การที่ได้ข้อมูลถึงขั้นตอนที่มีข้อมูลบ่งชี้ถึงบุคคลที่น่าสงสัย แต่ยังไม่ถึงขั้นที่จะหาข้อมูลมายืนยัน ถึงขั้นที่จะสามารถดำเนินการในส่วนที่เข้าไปดำเนินการต่อบุคคลดังกล่าวได้ในลักษณะผู้กระทำความผิด ยังไม่ถึงขั้นตอนนั้น ก็คงเป็นเรื่องที่จะต้องใช้ความพยายามต่อไปในส่วนนี้

ในคำถามที่ ๒ ท่านถามว่าในขณะที่ประชาชนกำลังจับตามองว่าเจ้าหน้าที่ตำรวจดำเนินการต่อไปกับคดีวางระเบิด ๕ จุด ผู้บัญชาการแห่งชาติต้องรับผิดชอบต่อไปอย่างไรที่ไม่สามารถคลี่คลายคดีได้ พอเกิดเหตุคนร้ายยิงระเบิดเอ็ม ๗๕ เข้าใส่สำนักงานหนังสือพิมพ์เดลินิวส์เมื่อเวลาประมาณ ๐๑.๐๐ น. ของวันที่ ๓๐ มกราคม ๒๕๕๐ ถือว่าเป็นการกระทำที่ท้าทายรัฐบาล คณะมนตรีความมั่นคงแห่งชาติมาก ท่านนายกฯ ครับกราบเรียนท่านประธานฯ เรื่องนี้ ฯพลฯ นายกรัฐมนตรีได้นำเรื่องไปปรารภในที่ประชุมรัฐมนตรีด้วย แล้วก็ได้มอบเป็นเชิงนโยบายต่อหน่วยปฏิบัติทุกหน่วยว่า ความไม่ปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินของพี่น้องประชาชนนั้นถือเป็นเรื่องสำคัญที่รัฐบาลจะต้องดูแลเอาใจใส่ เพราะฉะนั้นการที่เกิดเหตุแต่ละครั้งนั้นแน่นอนครับ ไม่เฉพาะผู้ที่ได้รับผลกระทบจากเหตุการณ์เท่านั้น แม้กระทั่ง ฯพลฯ นายกรัฐมนตรีก็คืนะครับ คณะรัฐมนตรี เจ้าหน้าที่ผู้รับผิดชอบทุกฝ่ายก็ย่อมมีความเสียใจเป็นเรื่องธรรมดาว่าไม่ควรจะเกิดเหตุการณ์ลักษณะนี้แล้วก็ไม่ใช่เรื่องที่ทางรัฐบาลเอง หรือเจ้าหน้าที่ปล่อยปละละเลยในส่วนนี้ ทั้งที่ได้ใช้ความพยายามดูแลเฝ้าติดตามสถานการณ์มาโดยตลอด เพราะฉะนั้นต่อกรณีคำถามในข้อที่ ๒ นั้นผมขออนุญาตนำเรียนเป็นข้อมูลในเชิงการตอบว่า ต่อกรณีคำถาม ที่มีประเด็นที่ว่าเจ้าหน้าที่ต้องเข้าไปดำเนินการสืบสวนทั้งจุดที่ระเบิดบนพื้นถนนภายในบริเวณสำนักงานหนังสือพิมพ์เดลินิวส์ คือจุดของกระสุนที่ตกในที่เกิดเหตุมี ๒ จุดด้วยกันครับ ลูกหนึ่งตกในบริเวณโรงพิมพ์เดลินิวส์ แต่อีกลูกหนึ่งตกอยู่ที่บริเวณโรงแรมรามาร์คเด็นท์ ๒ จุดนะครับ ปืนยิงวัตถุระเบิด สำหรับจุดระเบิดที่ผนังอาคารจอดรถของโรงแรมรามาร์คเด็นท์ ซึ่งอยู่ติดกัน นั้นหมายถึงว่าคนร้ายที่ก่อเหตุนั้นก็ยังไม่สามารถที่จะชี้ชัดถึงเจตนาหรือว่าสอบสวนได้มาถึงที่ไปที่มาของความมุ่งหมายของคนร้ายได้ว่าเขามุ่งหมายที่จะกระทำการต่อโรงพิมพ์เดลินิวส์หรือต่อ โรงแรมรามาร์คเด็นท์ เพราะกระสุนที่ตกนั้นตกทั้ง ๒ จุด

สำหรับความรับผิดชอบนั้นแน่นอนครับในตำแหน่งหน้าที่คงไม่พ้นความรับผิดชอบของผู้บัญชาการสำนักงานตำรวจแห่งชาติที่จะต้องรับผิดชอบ ก็เป็นไปตามที่ท่านสมาชิกผู้ทรงเกียรติได้กรุณากล่าวถึงเรื่องนี้ครับ แต่ในขณะเดียวกันในความรับผิดชอบส่วนนี้ ผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติในฐานะหัวหน้าหน่วยงานของสำนักงานตำรวจแห่งชาติ ซึ่งมีหน้าที่รักษาความสงบเรียบร้อยตามพระราชบัญญัติปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม พ.ศ. ๒๕๔๕ จึงต้องมีหน้าที่ในการบังคับการให้เป็นไปตามกฎหมาย นั้นหมายถึงว่าเป็นหน้าที่ตามกฎหมายที่ได้กำหนดไว้ให้เป็นหน้าที่ของผู้บัญชาการสำนักงานตำรวจแห่งชาติครับ ขออนุญาตเรียนเพิ่มเติมในส่วนนี้ว่านอกจากมาตรการป้องกันในเขตกรุงเทพมหานครที่ได้กล่าวไปแล้วนะครับ ในส่วนภูมิภาคกระทรวงมหาดไทยเอง ได้สั่งการผู้ว่าราชการจังหวัดทุกจังหวัด ทั้งก่อนและหลังเหตุระเบิดในกรุงเทพมหานคร และจังหวัดนนทบุรี ให้ผู้ว่าราชการจังหวัดและนายอำเภอกำชับข้าราชการเจ้าหน้าที่ให้อยู่เวรยามรักษาสถานที่ราชการ โดยเคร่งครัด ในขณะเดียวกันก็มีการจัดชุดสายตรวจร่วมกับเจ้าหน้าที่ตำรวจ ฝ่ายปกครองท้องที่ ไม่ว่าจะเป็นกำนัน ผู้ใหญ่บ้าน ชุกรักษาความปลอดภัยหมู่บ้าน สมาชิกอาสาสมัครป้องกันภัยฝ่ายพลเรือน รวมตลอดถึงตำรวจชุมชน ได้ออกตรวจการณ์ตามสถานที่ราชการ แหล่งชุมชน รวมตลอดจัดให้มีศูนย์รับแจ้งเหตุตลอด ๒๔ ชั่วโมงในพื้นที่รับผิดชอบของแต่ละอำเภอหรือสถานีตำรวจภูธรนะครับ เพื่อเตรียมความพร้อมในการรับแจ้งเหตุประสานกับหน่วยที่เกี่ยวข้องในกรณีเกิดเหตุ จะได้สามารถเข้าไประงับเหตุได้ทันทั่วทั้งที่ รวมตลอดถึงการประสานกับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ซึ่งถือว่าองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นก็เป็นผู้ที่ต้องอำนวยความสะดวกให้กับพี่น้องประชาชนอีกส่วนหนึ่งด้วยนะครับ ได้เข้ามามีบทบาท เข้ามามีส่วนช่วยให้การสนับสนุนในการดูแลความสงบเรียบร้อยในพื้นที่แต่ละพื้นที่-----

ในขณะนี้เองกระทรวงมหาดไทยก็ได้ตั้งเป็นศูนย์เฉพาะกิจที่สามารถจะรับการรายงานเหตุการณ์ได้ตลอดเวลา ๒๔ ชั่วโมง เพราะฉะนั้นทั้งหมดดังกล่าวที่ผมกราบเรียนไปนั้น ขอกราบเรียนยืนยันนะคะว่าในเจตจำนงความมุ่งหมายของ ฯพณฯ นายกรัฐมนตรี ในฐานะเป็นผู้นำของรัฐบาล คณะรัฐมนตรีทุกคน รวมตลอดถึงในส่วนที่เกี่ยวกับนโยบาย ได้นำเรื่องนี้มากำชับกำชาเร่งรัดการปฏิบัติไปยังหน่วยปฏิบัติทุกหน่วยรับ ทั้งในระดับ ส่วนกลาง ส่วนภูมิภาค ส่วนท้องถิ่น เพื่อที่จะให้การดำเนินการในส่วนนี้ให้เกิดประโยชน์ ในเรื่องของความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินกับพี่น้องประชาชน ในชั้นต้นผมขออนุญาตกราบเรียนตอบกระทู้

ประธานสถานีวิทยุแห่งชาติ : เชิญคุณกำแหงมีอะไรจะถามไหมครับ

นายกำแหง ภริตานนท์ : พอดีเวลาใกล้จะหมด ขอใช้สิทธิถามหน่อย

เป็นที่ทราบกันว่าในช่วงแรกที่เกิดเหตุการณ์ เกิดระเบิด ๕ จุด เจ้าหน้าที่ตำรวจขาดความกระตือรือร้นเท่าที่ควรในการดำเนินการเพื่อหาตัวคนร้ายมาลงโทษ จนต่อมานายกรัฐมนตรี และประธาน คมช. ได้ออกมาคาดโทษว่า ผบ.ตร. จะต้องรับผิดชอบถ้าผลคดีไม่คืบหน้า จึงมีการเชิญตัว ๑๕ คนมา แล้วสุดท้ายก็ต้องปล่อยไป อย่างไรก็ตามเมื่อมีการเปลี่ยนตัวผู้รับผิดชอบสูงสุดของสำนักงานตำรวจแห่งชาติก็อาจจะทำให้เกิดความหวังขึ้นมาได้บ้าง จึงขอเรียนถามว่ารัฐบาลจะรับประกันได้หรือเปล่านั้นว่าจะต้องเอาตัวผู้กระทำผิดมาลงโทษได้แน่นอน รวมทั้งสาวไปถึงตัวผู้บงการเพื่อจะได้หายสงสัยว่าเป็นฝีมือใครกันแน่ที่อยู่เบื้องหลังการกระทำครั้งนี้

ประธานสถานีวิทยุแห่งชาติ : เชิญรัฐมนตรีครับ

นายบัญญัติ จันทน์เสนะ (รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงมหาดไทย) :

กราบเรียนท่านประธานสถานีวิทยุแห่งชาติที่เคารพอย่างสูงครับ ต่อกรณีข้อสังเกตของท่านสมาชิกฯ ผู้ทรงเกียรติ ผมคิดว่าเรื่องที่ท่านพูดนั้นก็คงจะตรงกับแนวทางที่ ฯพณฯ นายกรัฐมนตรีได้กำชับแล้วกรุณามอบหมายให้เจ้าหน้าที่ผู้รับผิดชอบดำเนินการจนถึงที่สุด หมายถึงว่าต้องสืบสวนสอบสวนนำคนผิดมาลงโทษตามกฎหมายให้จงได้ นั่นคือเป้าหมายที่เป็นเจตนารมณ์ของ ฯพณฯ นายกรัฐมนตรี เพราะฉะนั้น

แล้วถ้ากรณีเกิดเหตุความไม่สงบแต่ละครั้ง เกิดเหตุอาชญากรรมแต่ละครั้งเจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติ
สนช. ๓ มยฺรึ ๖/๒

ไม่สามารถที่จะนำตัวผู้กระทำผิดมาลงโทษตามกฎหมายได้ จะบ่งบอกถึงสถานภาพ
ถึงประสิทธิภาพในการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ส่วนหนึ่งด้วย และอีกส่วนหนึ่งยัง
ไม่สามารถที่จะสร้างความมั่นใจให้เกิดขึ้นกับพี่น้องประชาชนได้อีกส่วนหนึ่งด้วย
เพราะฉะนั้นเรื่องนี้ผมขออนุญาตเรียนถึงเจตนารมณ์ของรัฐบาลว่ามีความมุ่งมั่นในการที่จะ
สถาปนาความสงบเรียบร้อย และความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินของพี่น้องประชาชน
อย่างเต็มกำลังความสามารถ และผมขออนุญาตนำข้อสังเกตส่วนนี้ไปกราบเรียน ฯพณฯ
นายกรัฐมนตรีด้วยความหวังใจของสภาอีกส่วนหนึ่งครับ

- ๓/๑

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : มีอะไรอีกไหม เชิญครับ คำถามสุดท้ายครับ

นายกำแพง ภริตานนท์ : คำถามสุดท้ายแล้วหรือครับ นึกว่าอีก ๒ คำถาม เหตุยิงระเบิดเอ็ม ๓๕ ใส่หนังสือพิมพ์เดลินิวส์พิจารณาแล้วว่าคุณร้ายก็ไม่ได้ประสงค์ต่อชีวิต เพียงแค่การข่มขู่ แต่ปัญหาอยู่ที่ว่าข่มขู่ใครนะครับ ท่านประธานฯ ครับ โดยปกติแล้วการกระทำเช่นนี้ถือเป็นการคุกคามการปฏิบัติหน้าที่ของสื่อมวลชน ในขณะที่เดียวกันรัฐบาลได้บอกว่าให้สื่อมวลชนทำหน้าที่ด้วยความรับผิดชอบและรัฐบาลจะช่วยคุ้มครองดูแลให้ แต่ขณะเดียวกันก็ไม่สามารถป้องกันให้ใครมาขว้างระเบิดได้นะครับ นอกจากนั้นท่านรัฐมนตรีประจำสำนักนายกรัฐมนตรีเพื่อนผมเองนะครับ บอกว่ารู้มาล่วงหน้าแล้วว่า จะมีการยิงระเบิดใส่หนังสือพิมพ์ ๓ ฉบับ คือ เดลินิวส์ ผู้จัดการ และไทยโพสต์ ก็อยากจะทราบว่าคุณแล้วทำไมถึงไม่บอกไม่กระซิบกันบ้างครับ ปลอ่ยให้มีใครขว้างระเบิดแล้วถึงมาบอกมันก็ไม่มีประโยชน์อะไรนะครับ ก็อยากจะเรียนถามเรื่องนี้ไว้ด้วยนะครับ และอยากจะเรียนถามว่ารัฐบาลจะปล่อยให้เขาข่มขู่ไปอีกนานแค่ไหน และอดทนไปอีกนานแค่ไหนนะครับ และก็รวบรวมอีกอันหนึ่งถามรวมกัน ไปเลยนะครับว่า การเข้ารับตำแหน่งใหม่ของผู้รักษาการ ผบ.ตร. คนใหม่คิดว่าจะทำให้การดำเนินการนี้เดินหน้าไปด้วยความรวดเร็วเพียงใด หรือจะต้องเริ่มนับ ๑ กันใหม่หรืออย่างไร เพราะว่าถ้านับ ๑ กันใหม่ก็เสียเวลาเหมือนกันนะครับ นอกจากนั้นอาจจะต้องมีการเปลี่ยนมือไม้ในการทำงานคือได้แก่การเปลี่ยนเจ้าหน้าที่บางคน จึงอยากเรียนถามว่า รัฐบาลจะให้การสนับสนุนผู้รักษาการ ผบ.ตร. ในการสับเปลี่ยนตัวบุคคลเพื่อรับผิดชอบคดีนี้หรือไม่ เพื่อไม่ให้การสืบสวนคดีเป๋ไปเป๋มาเหมือนที่ผ่านมาแล้ว ขอขอบคุณครับ

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : เชิญท่านรัฐมนตรีครับ

นายบัญญัติ จันทน์เสนะ (รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงมหาดไทย) : กราบเรียนท่านประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติที่เคารพครับ ในเรื่องการประเมินประสิทธิภาพในการทำงานของเจ้าหน้าที่ทุกฝ่ายไม่เฉพาะฝ่ายหนึ่งฝ่ายใดนั้นเป็นแนวนโยบายของ ฯพณฯ นายกรัฐมนตรีชัดเจนนะครับ โดยเฉพาะอย่างยิ่งภายใต้ นโยบาย ๔ ป. ป. ประสิทธิภาพ เพราะฉะนั้นแน่นอนครับถ้าเพื่อว่าในการกิจหน้าที่ได้รับมอบหมาย

ของเจ้าหน้าที่ไม่สามารถที่จะตอบสนองต่อนโยบายในส่วนที่ทำงานให้มีประสิทธิภาพได้ ผมเชื่อเหลือเกินครับว่าคงจะไม่มีที่ทางรัฐบาลจะปล่อยปละละเลยส่วนนี้ ผมขออนุญาต รับข้อสังเกต แต่ขออนุญาตกราบเรียนท่านประธานฯ นะครับว่าการที่จะสถาปนาความสงบ เรียบร้อยและความปลอดภัยในชีวิตทรัพย์สินของพี่น้องประชาชนนั้น นอกเหนือจากการที่เป็นความรับผิดชอบของเจ้าหน้าที่ของทุกฝ่ายแล้ว ความจำเป็นอย่างที่สุดต้องอาศัยความร่วมมือของพี่น้องประชาชนที่จะต้องช่วยเป็นหูเป็นตาด้วยนะครับ ผมคิดว่าถ้าทำได้ทั้ง ๒ ฝ่าย ส่วนนี้ผมคิดว่าโอกาสที่จะทำให้บ้านสงบเรียบร้อยเป็นไปได้อย่างสูงครับ ผมขออนุญาต รับข้อสังเกตทั้งหมดครับ ขอขอบคุณครับ

- ๘/๑

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : เป็นอันจบกระทู้ถามสดนะครับ
ต่อไปเป็นวาระ ๓.๒ กระทู้ถามทั่วไปซึ่งมี ๒ กระทู้ กระทู้ที่ ๑ เรื่อง **การแก้ไขปัญหา
หาวเร่ – แพงลอย ตลาด โป้เบ๊** ของคุณสมบัติ เมทะนี เป็นผู้ตั้งคำถาม

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : เชิญคุณสมบัตินั่ง ๓๐ นาที
เช่นเดียวกันกระทู้ถามทั่วไปถามได้ครั้งเดียว

นายสมบัติ เมทะนี : กราบเรียนท่านประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ
กระผม นายสมบัติ เมทะนี สมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ความจริงกระทู้เรื่องนี้เป็น
กระทู้ที่ผมตั้งใจจะถามมานานพอสมควรครับ แต่ว่าก็ไม่มีโอกาส บัดนี้เหตุการณ์
ก็เปลี่ยนไปบ้างตามสภาวะก็มีการช่วยเหลือกันบ้าง ฉะนั้นผมก็ขอเรียนถามปัญหาใหม่
ขึ้นมา แต่ว่าก็เกี่ยวข้องกัน ปัญหาของผมก็มีอยู่ ๔ ข้อเท่านั้นเองว่า ขณะนี้ปัญหาของกลุ่ม
พ่อค้าแม่ค้าตลาดโบ๊เบ๊นับวันจะกลายเป็นปัญหาเรื้อรังและหาข้อยุติยังไม่ได้ เนื่องจาก
สถานที่ค้าขายของทาง กทม. ได้จัดหาสถานที่ให้ไว้ใหม่นั้นมีอยู่ ๔ - ๕ แห่ง เพื่อให้
กลุ่มพ่อค้าแม่ค้าตลาดโบ๊เบ๊ย้ายเข้าไปขายในนั้น แต่เป็นสถานที่ที่ไม่เหมาะสมในการ
ค้าขาย รวมทั้งค่าเช่าพื้นที่ค่อนข้างจะแพงมากส่งผลให้ผู้ค้าต่าง ๆ กลับไปจับจองพื้นที่ว่าง
ตามริมทางเท้าในบริเวณใกล้เคียงและบริเวณเชิงสะพานขาว ตั้งแผงจำนวนมาก
เพราะฉะนั้นในเรื่องนี้ กทม. จะต้องเร่งแก้ไขปัญหาและทางออกให้ดี

ข้อที่ ๒ กระผมทราบว่าปัญหาการจัดระเบียบการหาบเร่ - แผงลอยนั้น
เป็นหน้าที่โดยตรงของ กทม. ดังนั้นจึงเป็นเรื่องระหว่าง กทม. กับประชาชนที่เลือกผู้บริหาร
กทม. เข้ามาทำงาน กระผมเข้าใจเจตนาที่แท้จริงของ กทม. ที่หวังเห็นความเป็นระเบียบ
เรียบร้อยของบ้านเมือง แต่ทว่าเพราะความต้องการจะเห็นปัญหาต่าง ๆ ได้ถูกแก้ไข
ให้หมดไปโดยเวลาอันรวดเร็วจึงใจคิดจึงทำให้เกิดเหตุการณ์รุนแรงระหว่างเจ้าหน้าที่ตำรวจ
กับกลุ่มพ่อค้าแม่ค้าดังที่ได้เกิดขึ้นมาแล้ว และกระผมก็ไม่ทราบว่าผู้บริหารของ กทม. ได้มี
วางแผนเป็นขั้นตอนมีข้อมูลแล้วก็มีวิธีการแก้ปัญหานี้หาบเร่ - แผงลอยเพียงพอหรือไม่
อย่างไร

ข้อที่ ๓ นโยบายของท่านผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานครนั้น ขออนุญาต
ที่เอ่ยนาม ท่านอภิรักษ์ โกษะโยธิน ที่ใช้ในการหาเสียงตอนลงสมัครผู้ว่าราชการ
กรุงเทพมหานครในเรื่องเกี่ยวกับหาบเร่ - แผงลอย มีนโยบายว่า หาบเร่ - แผงลอย
ได้รับการดูแลให้เป็นระเบียบเรียบร้อยสวยงามสมประโยชน์ของผู้ซื้อ ผู้ขาย และผู้ใช้
ทางเท้า กระผมคิดว่ากลุ่มพ่อค้าแม่ค้าตลาดโบ๊เบ๊ส่วนใหญ่ก็ยังคงลำบาก มีปัญหาเดือดร้อน

มากมายทางด้านเศรษฐกิจ ขาดความมั่นใจในสถานที่ที่ กทม. จัดหาให้เนื่องจากเป็นสถานที่ที่ไม่ได้รับการยอมรับจากกลุ่มผู้ค้าเดิม และที่ผู้ห่างไกลจากขนส่งทางนี้มาก จึงสมควรช่วยเหลือกลุ่มพ่อค้าแม่ค้ายากจน โดยการอนุโลมจัดหาสถานที่ให้ขายใกล้เคียงกับสถานที่เดิมก็คือตลาด โป้เป้ โดยเก็บค่าเช่าในราคาต่ำเพื่อให้กระทบกระเทือนกลุ่มผู้ค้าให้น้อยลง

ข้อ ๔ ซึ่งเป็นข้อสุดท้ายนะครับ กระผมขอเสนอว่า กทม. ควรจะตั้งคณะกรรมการขึ้นมาชุดหนึ่งเพื่อแก้ปัญหาระหว่างกลุ่มผู้ค้ากับ กทม. ซึ่งอาจจะทำให้การทำงานของ กทม. ล่าช้าอยู่บ้าง แต่ผมก็คิดว่าจะไม่เป็นอุปสรรคต่อการปฏิบัติงานในการแก้ไขครั้งนี้และเรื่องอาจจะไม่เป็นปัญหาทะเลาะถกเถียงต่อไป และสามารถนำไปใช้ในการแก้ไขปัญหของเขตอื่น ๆ ได้ในอนาคต รวมทั้งผู้บริหาร กทม. จะต้องมีศิลปะในการประสานประโยชน์เพื่อให้ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียและฝ่ายได้ประโยชน์กับเสียประโยชน์ร่วมกัน และถ้าเป็นไปได้ นะครับ กทม. ควรจัดให้ผู้ค้าหาบเร่ – แผงลอย จดทะเบียนเป็นผู้ค้ากับ กทม. เสียเลย รัฐบาลจะได้ประโยชน์ในการจัดเก็บภาษีได้ถูกต้องด้วย ผมขอเสนอแนะด้วยแค่นี้เองครับ ขอบพระคุณมากครับ

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : เชิญท่านรัฐมนตรีครับ

นายบัญญัติ จันทน์เสนะ (รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงมหาดไทย) :

กราบเรียนท่านประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติที่เคารพอย่างสูง กระผม นายบัญญัติ จันทน์เสนะ รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงมหาดไทย ผู้ได้รับมอบหมายทั้งนายกรัฐมนตรี และรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย ตอบกระผู้คำถามของท่านสมาชิกฯ ผู้ทรงเกียรติ ในส่วนที่เกี่ยวข้องกับปัญหาของการจัดตลาดโบ้เบ้ ก่อนที่ผมจะได้นำเรียนคำตอบต่อคำถาม ทั้ง ๔ ประเด็น ผมขออนุญาตเป็นข้อมูลเพื่อความเข้าใจของสภาแห่งนี้ประกอบการชี้แจง ตอบกระผู้ เรื่องนี้เป็นปัญหาที่เกิดขึ้นสืบเนื่องกันมา ไม่เฉพาะจุดนี้เท่านั้นเป็นปัญหาที่มีความสำคัญต่อกรุงเทพมหานคร แล้วก็ส่งผลก่อให้เกิดปัญหาที่ตามมา ไม่ว่าจะเป็นปัญหา การจราจร การสัญจร ไปมาก็ดี ปัญหาเรื่องความไม่เป็นระเบียบเรียบร้อย ปัญหาที่มีต่อการ ร้องเรียนความไม่ปลอดภัยของผู้ที่ใช้สัญจรไปมาในบริเวณพื้นที่ดังกล่าว ปัญหาการ เรียกร้องเก็บผลประโยชน์ ตลอดจนปัญหาการวิวาทระหว่างกลุ่มผู้ค้าและผู้มีอิทธิพล นี้เป็นปัญหาพื้นฐานของปัญหาของหาบเร่ - แผงลอยที่อยู่ตามจุดต่าง ๆ ที่นี้เมื่อมีปัญหา อย่างนี้ แน่นอนครับ ทางผู้บริหารท้องถิ่น ทั้งในส่วนที่ได้แสดงถึงแนวนโยบายก่อนที่เข้ามา สู่ตำแหน่งก็ดี ขณะที่เข้ามาสู่ตำแหน่งก็ดี ก็ได้แนวนโยบายส่วนนั้น โดยเฉพาะอย่างยิ่งการจัด ระเบียบของสังคม เพื่อความเป็นระเบียบเรียบร้อยของบ้านเมืองมาเป็นแนวนโยบายหนึ่ง ในการบริหารท้องถิ่น นโยบายในการแก้ไขปัญหของกรุงเทพมหานครเกี่ยวกับเรื่องนี้ มุ่งไปสู่การจัดระเบียบการค้าหาบเร่ - แผงลอย รวมตลอดถึงการจัดทำโครงการปรับปรุง ภูมิทัศน์ควบคู่กันไปด้วย เพื่ออะไรครับ เพื่อนำไปสู่การที่จะให้กรุงเทพมหานครในฐานะ ที่เป็นเมืองหลวงของประเทศไทย เป็นศูนย์กลาง เป็นหน้าตาของประเทศ นั่นหมายถึงว่าเป็น เรื่องที่สืบเนื่องมาจากแนวนโยบายของกรุงเทพมหานคร แล้วก็สอดคล้องกับนโยบายของ รัฐบาล แล้วอีกส่วนหนึ่งก็ไปเชื่อมต่อกับสิ่งที่ท้องถิ่นจะต้องปฏิบัติตามตัวบทกฎหมาย โดยเฉพาะที่เกี่ยวข้องกับพระราชบัญญัติการรักษาความสะอาดและความเป็นระเบียบ เรียบร้อยของบ้านเมืองอีกส่วนหนึ่งด้วยควบคู่กันไป จากนโยบายในการแก้ไขปัญหของ กรุงเทพมหานครในส่วนนี้ กรุงเทพมหานครได้ดำเนินการอะไรไปบ้างนะครับ มีอยู่ ประมาณ ๓ - ๔ ขั้นตอนที่ผมขออนุญาตกราบเรียนว่าตั้งแต่ขั้นตอนแรกได้มีการจัดตั้ง

คณะกรรมการประสานงานในการรักษาความสงบเรียบร้อย ก่อนที่จะเข้ามาสู่กรณีดังกล่าว มีการประชุมไปเมื่อวันที่ ๒๕ มีนาคม พ.ศ. ๒๕๔๕ แล้วที่ประชุมมีมติยกเลิกจุดผ่อนผัน บริเวณทางเท้าโบ๊เบ๊หมายความว่าปกติจุดนี้จะมีการผ่อนผันไปก่อนแล้ว แต่หลังจากนั้น หลังจากที่เกิดปัญหาทั้ง ๔ - ๕ ปัญหา ทำให้พี่น้องประชาชนก็ได้รับความเดือดร้อน ก่อให้เกิดความไม่เป็นระเบียบเรียบร้อย กรุงเทพมหานครก็ได้หยิบยกเรื่องนี้ ปัญหาเรื่องนี้ เข้าสู่การพิจารณาของคณะกรรมการประสานงานในการรักษาความสงบเรียบร้อย เมื่อเดือนมีนาคม ปี ๒๕๔๕ แล้วที่ประชุมมีมติให้ยกเลิกจุดผ่อนผันบริเวณทางเท้านี้ ในขณะที่เดียวกันกองบัญชาการตำรวจนครบาลก็เห็นชอบด้วยในการยกเลิกจุดผ่อนผัน ตามมติของคณะกรรมการในฐานะเป็นผู้ดูแลเรื่องกฎหมายจราจร-----

สำนักงานเขตป้อมปราบศัตรูพ่ายก็ได้ประชาสัมพันธ์เรื่องนี้มาโดยให้ผู้เข้าไป
ทำการค้าในส่วนนั้นได้เลิกทำการค้าตั้งแต่วันที่ ๒๐ เมษายน นั้นหมายถึงว่าตั้งแต่ปีที่แล้ว
มาจนถึงวันนี้ก็เกือบ ๑ ปี หรือก่อนที่จะดำเนินการในส่วนนี้ก็ประมาณไม่ต่ำกว่า
ครึ่งปี ในขณะที่เดียวกันกรุงเทพมหานครก็ได้จัดหาสถานที่แห่งใหม่มาคือบริเวณ
โรงพยาบาลแอมบาสเดอร์เดิม ซึ่งอยู่คนละฝั่งคลองมหานาค ห่างจากทางเท้าโบ๊เบ๊
ที่เป็นจุดที่มีการค้าขายเดิมก็ประมาณสัก ๕๐๐ เมตร ซึ่งในบริเวณดังกล่าวนี้สามารถ
รองรับลูกค้าได้ทั้งหมดเลยครับ นอกจากนี้ยังได้จัดเตรียมสถานที่รองรับที่เป็นของ กทม.
อีกส่วนหนึ่งคือ ตลาดนัดสวนจตุจักรหรือตลาดนัดสวนจตุจักร ๒ ที่มีนบุรี ตลาดนัด
สนามหลวง ๒ ทวีวัฒนา รวมทั้งที่ของเอกชนอีกส่วนหนึ่งด้วย อันนี้เป็นขั้นตอน
ผมขออนุญาตกราบเรียนท่านประธานฯ ว่าขั้นตอนในการดำเนินการ กทม. มีเป็นขั้น
เป็นตอน และต่อจากนั้นก็มีการผ่อนปรนกันมาเรื่อย ขณะที่ผู้ค้ายังไม่พร้อมที่จะออกไป
นะครับ กรุงเทพมหานครก็ได้มีการผ่อนปรนให้ทำการค้าในที่เดิม ไม่ได้หมายความว่า
จะเร่งรัดในเวลาค่อนข้างจำกัด ในขณะที่ผู้ค้าไม่พร้อม แต่ขณะเดียวกันผ่อนปรนไป
ระยะเวลาพอสมควร ทำทีของผู้ค้าก็ไม่ยอมที่จะดำเนินการตามแนวทางที่คณะกรรมการ
ที่กรุงเทพมหานครได้แต่งตั้งขึ้นนะครับ ดูแลเรื่องนี้ จนกระทั่งวันที่ ๒๕ ธันวาคม เกิดเพลิง
ไหม้ถ้าท่านประธานฯ ที่ประชุมทราบเหตุการณ์ขณะนั้นเกิดเพลิงไหม้บริเวณนั้นระยะ
เวลานานที่ตึกอาคาร โบ๊เบ๊ไหม้ใช้เวลาดับเพลิงกว่าเพลิงจะสงบจริงเกือบ ๒ วัน เนื่องจาก
การเข้าไปดำเนินการดับเพลิงในพื้นที่ตรงนั้นได้ประสบกับปัญหาส่วนหนึ่งจากการที่แม่ค้า
พ่อค้าได้ตั้งแผงการค้าและวางสัมภาระกีดขวางการปฏิบัติเจ้าหน้าที่ดับเพลิง ทำให้การ
ดับเพลิงไม่สะดวก จึงทำให้เพลิงไหม้ในอาคารของตึกแถวนั้นต้องใช้เวลาในการดำเนินการ
ดับเพลิงประมาณ ๑ วันเศษในช่วงนั้น ก็เป็นสาเหตุส่วนหนึ่งนะครับ และในขณะเดียวกันใน
ส่วนของบริเวณเพลิงไหม้นั้นก็มีกฎหมายที่กำหนดว่าจะต้องห้ามไม่ให้
มีการก่อสร้าง ดัดแปลง รื้อถอนหรือเคลื่อนย้ายในเวลา ๔๕ วัน อันนี้เป็นผลบังคับตาม
กฎหมายนะครับ โดยสรุปแล้วทางเท้าคือสถานที่ที่ก่อให้เกิดปัญหานี้เป็นที่สาธารณะ
กรุงเทพมหานครก็มีแนวนโยบายค่อนข้างจะชัดเจนแล้วก็ได้มีการผ่อนปรนมาเป็นขั้นเป็น

ตอน เพราะฉะนั้นในเป้าหมายของกรุงเทพมหานครเองไม่ได้มองข้ามถึงความเดือดร้อนของ พ่อค้าแม่ค้าที่ได้ทำการค้าอยู่ในบริเวณนั้น อันนี้ผมเรียนยืนยันเลยครับว่าเจตนารมณ์เราไม่มี ในส่วนนั้น ก็เห็นอกเห็นใจถึงความเดือดร้อนของผู้ที่เขาต้องโอกาส เพราะฉะนั้นต่อคำถาม ของท่านสมาชิกฯ ผู้ทรงเกียรติทั้ง ๔ ประเด็นคำถาม ผมขออนุญาตตอบนะครับ ในการ ช่วยเหลือยังมีปัญหาแน่นอนครับตอนนี้หลังจากเกิดเหตุแล้วได้มีการรับลงทะเบียนผู้ที่จะ ไปหาที่ใหม่ ผู้ที่ไปแสดงความจำนงต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ที่ได้ประกาศไปลงทะเบียนไว้ ๑,๕๑๓ คน ที่ไปลงทะเบียนไว้เพื่อที่จะให้ทางกรุงเทพมหานครได้ให้การช่วยเหลือในการ เข้าไปอยู่ที่ใหม่ ในส่วนของผู้ที่ได้แสดงความจำนงลงทะเบียนไว้แล้วกับส่วนที่ทาง กรุงเทพมหานครได้จัดสถานที่รองรับไว้แล้วจะเป็นความพึงพอใจหรือไม่ยังมีปัญหาแบบ ที่ท่านถามนั้นถูกต้องครับ บางรายก็คิดว่ายังเป็นที่ย่างไกลอยู่ บางรายก็ยังคิดว่าค่าบริการ ในการใช้สถานที่ค่อนข้างจะแพง ในส่วนนี้กรุงเทพมหานครเองก็พยายามหาวิธีการเพื่อ ที่จะผ่อนปรนลดภาระให้พี่น้องประชาชนได้เดือดร้อนน้อยที่สุดเท่าที่สามารถทำได้ เช่นยกตัวอย่างเจรจาลดหย่อนค่าเช่าในส่วนที่เป็นตลาดของสำนักงานทรัพย์สินส่วน พระมหากษัตริย์ เหมือนกับว่าอยู่ฟรี ๖ เดือนนะครับ ไม่ต้องเก็บ ไม่ต้องเสียค่าเช่า ในลักษณะนี้ก็พยายามเจรจาต่อรองให้ ในส่วนของภาคเอกชนก็พยายามเจรจาต่อรอง ให้เสียค่าเช่าในอัตราที่ถูกที่สุดเท่าที่สามารถทำได้ แต่ส่วนที่การเลือกสถานที่ให้ เป็นไปตามความต้องการของผู้ค้า ตอนนี้อยู่มีประเด็นปัญหาอยู่บ้าง เพราะฉะนั้นการ ช่วยเหลือในส่วนนี้กรุงเทพมหานครก็ยังตั้งคณะกรรมการชุดหนึ่งเพื่อติดตามในการดูแล แก้ปัญหาในส่วนที่ยังมีปัญหาค้างอยู่ ยังไม่ได้ทั้งปัญหานี้ะครับ ยังเข้าติดปัญหานี้อยู่ เพราะฉะนั้นหากผู้ค้ารายหนึ่งรายใดที่มีปัญหาที่ต้องการที่จะให้กรุงเทพมหานครทำหน้าที่ ในการประสานในการช่วยเหลือก็ยังสามารถที่จะติดต่อได้นะครับ โดยเฉพาะอย่างยิ่งผู้ที่ ลงทะเบียนไว้แล้วนะครับ -----

คำถามที่ ๒ นั้น แผนการจัดระเบียบตามที่ผมกราบเรียนมา มีเป็นขั้นเป็นตอน ท่านครับ กรุงเทพมหานคร ได้ประกาศจุดผ่อนปรนในการให้พื้นที่สาธารณะ ให้กับพ่อค้า แม่ค้าในการจัดหาเบร - แพงลอย มีเป็นแผนปฏิบัติกำหนดจุดชัดเจนนะครับ และมีข้อปฏิบัติชัดเจน แต่ปัญหาส่วนหนึ่งที่เกิดขึ้นเนื่องจากว่า ผู้เข้าไปใช้ประโยชน์หรือใช้บริการในส่วนพื้นที่ตรงนั้นมักปล่อยปละละเลยไม่ปฏิบัติตามเงื่อนไขหรือกฎเกณฑ์ที่กำหนดไว้ จึงเกิดปัญหานี้ขึ้นมา ถ้าบัญญัติตามกฎเกณฑ์คงไม่มีปัญหานะครับ กำหนดไว้พื้นที่ตรงไหน แค่นั้นก็ให้อยู่ในส่วนนั้นก็คงไม่มีปัญหา แต่เท่าที่เป็นปัญหานี้หมายความว่าทำนอกเหนือจากกฎเกณฑ์ที่กำหนดไว้ นะครับ

สำหรับนโยบายที่ท่านกรุณาตั้งคำถามประเด็นที่ ๓ ว่า นโยบายนั้นบางที กรุงเทพมหานคร กำหนดขึ้นนะครับ ไม่ใส่ใจต่อความรู้สึกของพี่น้องประชาชน เพราะว่า พี่น้องประชาชนเขาจะพอใจหรือไม่พอใจ หรือต้องตรงตามความต้องการของพี่น้องมากน้อยแค่ไหน ผมว่าประเด็นนี้ต้องมอง ๒ ส่วนนะครับ กรุงเทพมหานคร ในฐานะที่ต้องดูแลทุกข์สุขของพี่น้องประชาชนทั่วทั้งกรุงเทพมหานคร เพราะฉะนั้นแน่นอนครับ ผลประโยชน์ของส่วนรวมจะต้องมาก่อนผลประโยชน์ส่วนบุคคลขององค์กรคณะแน่นอนครับ เพราะฉะนั้นการที่จะกำหนดนโยบายเพื่อที่จะให้พึงพอใจกับคนทุกคนบางทีก็คงจะเป็นเรื่องยาก แต่ผมกล้ากราบเรียนยืนยันว่า นโยบายทุกนโยบายของท้องถิ่น กรุงเทพมหานคร ที่จะลงไปสู่พี่น้องประชาชนนั้นเป็นเรื่องที่ส่วนรวมได้ประโยชน์ครับ ส่วนรวมได้ประโยชน์ โดยเฉพาะอย่างยิ่งกรุงเทพมหานครเป็นศูนย์กลาง เป็นเมืองหลวงของประเทศไทย เป็นหน้าตาของประเทศ เพราะฉะนั้นผู้บริหารที่ได้มาจากการไว้วางใจของพี่น้องประชาชนแน่นอนครับ เขาก็ต้องพยายามเอาความรู้สึกของพี่น้องตามที่เขาได้แถลงต่อพี่น้องประชาชน ในกรณีการสมัครเข้ามา นะครับ มากำหนดเป็นแนวนโยบาย เพื่อยืนยันให้กับพี่น้องผู้ใช้สิทธิใช้เสียงเลือกเขาว่า เขาได้ทำหน้าที่ของเขาแล้ว เพื่อรักษาผลประโยชน์ของพ่อแม่พี่น้องประชาชนในส่วนนี้ ผมคิดว่า การที่กรุงเทพมหานครได้กำหนดนโยบายเรื่องนี้ขึ้นมา นั้นก็เพื่อเป็นการจัดระเบียบของบ้านเมือง เพื่อความสะอาดของบ้านเมือง เพื่อความเป็นหน้าตาของบ้านเมือง เพื่อทำหน้าที่แทนพวกเราทุกคนนะครับ ทุกคนที่อยู่ในพื้นที่กรุงเทพมหานคร

แต่การที่จะให้สอดคล้องกับความรู้สึกของพี่น้องประชาชนทุกคนคงจะเป็นเรื่องยากเหมือนกัน ผมคิดว่าเป็นเรื่องยาก อันนี้ตอบคำถามประการที่ ๓

ส่วนประการที่ ๔ นั้นท่านเสนอแนะให้มีการตั้งคณะกรรมการและก็มีตัวแทนของพ่อค้า แม่ค้าเข้ามามีส่วนร่วมด้วย โดยกรณีข้อเท็จจริงนะครับ คณะกรรมการในการประสาน ในการดำเนินการเรื่องนี้มีตัวแทนของทุกภาคส่วนเข้ามาร่วมในการพิจารณา ในการกำหนดแนวทาง และกำหนดหลักเกณฑ์เพื่อที่จะให้การดำเนินการส่วนนี้ให้เกิดกระบวนการการมีส่วนร่วม เกิดการรับรู้ร่วมกันครับ ไม่ได้หมายความว่า กรุงเทพมหานคร จะใช้แนวความคิดหรือใช้อำนาจแต่เพียงฝ่ายเดียวในการดำเนินการต่อพี่น้องประชาชน นะครับ คงจะได้รับความรู้สึกและความต้องการของพี่น้องประชาชนมาประกอบการพิจารณาหรือกำหนดแนวทางในการดำเนินการในส่วนนี้ด้วย รวมตลอดถึงต่อกรณีที่ท่านเสนอแนะให้มีการจดทะเบียนผู้ค้า จริง ๆ แล้วผมคิดว่าคงจะเป็นเรื่องที่ดีครับ ผมจะรับข้อสังเกตตรงนี้ไปเป็นแนวทางปฏิบัติต่อกรุงเทพมหานครด้วยครับ ทั้งหมดดังกล่าวนี้ ผมคิดว่าเป็นข้อมูลที่ผมขออนุญาตกราบเรียนท่านประธานสภาฯ ไปยังท่านสมาชิกฯ ผู้ทรงเกียรติว่า กรุงเทพมหานคร ได้ดูแลเรื่องนี้เป็นขั้นเป็นตอน และก็มีความเห็นอกเห็นใจพี่น้องประชาชนนะครับ ถ้าไม่จำเป็นจริง ๆ คงจะไม่ดำเนินการในลักษณะต้องใช้มาตรการกฎหมายเข้าไปดำเนินการครับ

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : มีคำถามอีกไหมครับ

นายสมบัติ เมทะนี : ความจริงท่านรัฐมนตรีท่านตอบมาได้ตรง ดีมากเลย ครับ ผมเองก็รู้สึกประทับใจและก็ภูมิใจในฐานะที่ผมเป็นคนหนึ่งซึ่งตั้งแต่เด็กแต่เล็กอายุ ๕ ขวบ เดินไปเรียนหนังสือที่โรงเรียนเทพศิรินทร์ ผมต้องผ่าน โป้เบ๊ทุกวัน ๆ จนฝั่งเข้าไปอยู่ในศิรัษะของผมนะครับ เสร็จแล้วชาวโป้เบ๊เองเขาก็เขียนมาหาผม ขอร้องผม และผมก็ได้รับทราบข้อเท็จจริงอะไรต่าง ๆ แล้วนะครับ ต้องขอขอบพระคุณ ท่านรัฐมนตรีเป็นอย่างยิ่งครับ ที่ท่านอาทรในความเป็นอยู่ของชาวโป้เบ๊ ต้องขอบคุณ อีกครั้งหนึ่งครับ

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ครึบ เป็นอันจบกระทู้ถามทั่วไปที่ ๑
นะครึบ

ต่อไปเป็นกระทู้ถามทั่วไปที่ ๒ เป็นเรื่องสื่อมวลชนต่างประเทศเสนอข่าว
การเสนอข่าวของสื่อมวลชนทั้งในประเทศและต่างประเทศของคุณสมเกียรตินะครึบ
ในขณะที่เดียวกันผมได้รับหนังสือจากรัฐมนตรีประจำสำนักนายกรัฐมนตรีแจ้งว่า
นายกรัฐมนตรีขออนุญาตให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการต่างประเทศและรัฐมนตรีประจำ
สำนักนายกรัฐมนตรีเป็นผู้มาชี้แจงข้อเท็จจริงเรื่องสื่อมวลชนต่างประเทศเสนอข่าว
พันตำรวจโท ทักษิณ ชินวัตร ต่อที่ประชุมตามข้อบังคับฯ ข้อ ๒๓ จะขอหารือกับ
คุณสมเกียรติว่าจะยังยืนยันถามกระทู้นั้นหรือว่าจะถอนกระทู้แล้วก็ไปถามหลังจากที่
รัฐมนตรีชี้แจงเสร็จแล้วครึบ เชิญคุณสมเกียรติครึบ

นายสมเกียรติ อ่อนวิมล : เรียนท่านประธานฯ ที่เคารพครึบ กระผม
สมเกียรติ อ่อนวิมล สมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติครึบ กระผมยินดีครึบ เพราะว่ารัฐบาล
๒ สมัยที่แล้วในช่วงผมเป็นสมาชิกวุฒิสภากว่า ๖ ปีครึบ รัฐบาลที่มาจากการเลือกตั้ง
โดยตรงมีแต่หลบกระทู้หรือหลบโอกาสที่จะมาชี้แจงต่อผู้แทนของประชาชน ผมก็เพิ่งเจอ
รัฐบาลชุดนี้ครึบที่พอรู้ว่าจะมีกระทู้เลยขอชี้แจงเพื่อให้ทุกคนได้มีโอกาสในการร่วมซักถาม
และอภิปราย เพราะฉะนั้นผมก็ตั้งใจและยินดีที่จะไม่ตั้งกระทู้ หรือจะเรียกว่าถอนก็สุดแล้ว
นะครึบ แต่ก็คงจะใช้สิทธิเหมือนสมาชิกฯ ทุกท่านที่จะได้สิทธิในการซักถามรัฐบาลต่อไป
ครึบ ขอขอบคุณครึบ

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ถ้าอย่างนั้นเชิญท่านรัฐมนตรีแถลงได้
เลยครึบ

นายนิติ์ พิบูลย์สงคราม (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการต่างประเทศ) :
ท่านประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติที่เคารพ กระผม นายนิติ์ พิบูลย์สงคราม
รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการต่างประเทศ ได้รับมอบหมายจาก นายกรัฐมนตรี
ให้กล่าวในภาพรวมเกี่ยวกับเรื่องนี้ ขออนุญาตท่านประธานฯ ชี้แจงข้อเท็จจริงเกี่ยวกับกรณี
ที่มีสื่อมวลชนต่างประเทศเสนอข่าวเกี่ยวกับประเทศไทย รวมทั้งรายงานบทสัมภาษณ์ของ
พันตำรวจโท ทักษิณ ชินวัตร ที่วิพากษ์วิจารณ์นโยบายและการบริหารงานของรัฐบาล

ซึ่งเป็นการเสนอข่าวและข้อมูลที่คลาดเคลื่อนไม่ตรงกับข้อเท็จจริง อันอาจก่อให้เกิดความเข้าใจผิด ท่านประธานฯ ที่เคารพ รัฐบาลมีนโยบายที่ชัดเจนในการเคารพสิทธิและเสรีภาพของสื่อมวลชน และท่านนายกรัฐมนตรีได้ย้ำประเด็นนี้ต่อสโมสรผู้สื่อข่าวต่างประเทศแห่งประเทศไทย เมื่อวันที่ ๗ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๕๕ และในโอกาสอื่น ๆ อีกหลายโอกาส ก็จะไม่ปิดกั้นหรือควบคุมการทำงานของสื่อมวลชน ไม่ว่าจะเป็สื่อในประเทศหรือสื่อต่างประเทศ เสรีภาพในการเสนอข่าวของสื่อมวลชนในประเทศไทยถือเป็นจุดแข็งของสังคมไทยในปัจจุบัน และเป็นปัจจัยสำคัญของสังคมประชาธิปไตย โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ในส่วนของสื่อมวลชนต่างประเทศเป็กลุ่มที่สามารถมีบทบาทสำคัญในการช่วยสนับสนุนการดำเนินการส่งเสริมความเข้าใจที่ถูกต้องเกี่ยวกับประเทศไทย ที่ผ่านมามีหน่วยงานต่าง ๆ ไม่ว่าจะเป็กระทรวงการต่างประเทศ กรมประชาสัมพันธ์ สำนักโฆษกทำเนียบรัฐบาลก็มีนโยบายและแนวปฏิบัติในการส่งเสริมความสัมพันธ์และความร่วมมือที่ดีกับสื่อมวลชนมาโดยตลอด ท่านประธานฯ ที่เคารพ เมื่อเกิดกรณีที่มีการรายงานข่าวที่ไม่ตรงกับข้อเท็จจริงหรือเป็รายงานข่าวที่เป็นการให้ข้อเท็จจริงซึ่งอาจถูกต้องบางส่วน แต่ไม่ครบถ้วน อันก่อให้เกิดความเข้าใจที่คลาดเคลื่อนไม่ว่าจะ โดยเจตนาหรือไม่ก็ตาม-----

รัฐบาลถือเป็นภารกิจสำคัญที่จะต้องชี้แจงทำความเข้าใจกับสื่อมวลชนในโอกาสแรก โดยพิจารณาใช้ช่องทางในการชี้แจงทำความเข้าใจที่เหมาะสมตามแต่กรณีไป ในส่วนของโฆษกสำนักนายกรัฐมนตรีจะเป็นผู้ที่มีบทบาทหลักในการแถลงและชี้แจงผลงานในภาพรวมของรัฐบาล รวมทั้งเผยแพร่ประชาสัมพันธ์สร้างความเข้าใจอันดีระหว่างรัฐบาลกับประชาชน นอกจากนี้รัฐบาลยังได้ปรับปรุงกลไกประชาสัมพันธ์ของรัฐบาลขึ้นมาใหม่ โดยมีคณะรัฐมนตรีիրักทร์เป็นประธาน เพื่อชี้แจงตอบโต้ข่าวที่คลาดเคลื่อนอย่างทันท่วงที ในส่วนของกระทรวงการต่างประเทศ บทบาทหลักคือการดำเนินการในส่วนที่เกี่ยวข้องกับมิติต่างประเทศ ซึ่งสามารถดำเนินการได้ในหลายช่องทางดังต่อไปนี้ ภายนอกประเทศ โดยผ่านกลไกของสถานเอกอัครราชทูตและสถานกงสุลใหญ่ ๕๐ แห่งทั่วโลก การติดต่อหรือมีหนังสือชี้แจงข้อเท็จจริงไปยังบรรณาธิการของสื่อมวลชนที่เกี่ยวข้อง หรือการจัดทำข่าวสารนิเทศเผยแพร่ รวมทั้งบรรจุลงในเว็บไซต์ (Web site) ของกระทรวงการต่างประเทศของสถานเอกอัครราชทูตและของสถานกงสุลใหญ่ ส่วนภายในประเทศจัดการบรรยายสรุปให้คณะทูตต่างประเทศประจำประเทศไทยอย่างสม่ำเสมอ โดยเฉพาะอย่างยิ่งเกิดพัฒนาการสำคัญ ๆ กระผมขอเรียนว่าคณะทูตต่างประเทศถือเป็นกลุ่มเป้าหมายที่มีความสำคัญยิ่งในการชี้แจงข้อเท็จจริง สร้างความเข้าใจที่ถูกต้อง เนื่องจากเป็นกลุ่มบุคคลที่รายงานสถานการณ์ในประเทศไทย พร้อมข้อคิดเห็น ไปยังรัฐบาลของตน นอกจากนี้คณะทูตต่างประเทศยังเป็นแหล่งข่าวสำคัญของสื่อมวลชนต่างประเทศในประเทศไทยอีกด้วย ผมเองได้มีโอกาสพบปะคุยกับผู้สื่อข่าว รวมทั้งผู้สื่อข่าวต่างประเทศเป็นระยะ ๆ ล่าสุดก็เมื่อวันที่ ๒๕ มกราคม ๒๕๕๐ กระผมก็ได้เชิญผู้สื่อข่าวต่างประเทศ ๘ สำนักที่อยู่ในประเทศไทยมาพูดคุยด้วย นอกนั้นอธิบดีกรมสารนิเทศในฐานะโฆษกของกระทรวงการต่างประเทศให้มีการจัดการแถลงข่าวพบปะกับสื่อมวลชนเป็นประจำแทบทุกวัน มีการติดต่อชี้แจงตรงไปยังสื่อที่เสนอข่าวหรือบทความที่ไม่ถูกต้อง กรณีล่าสุดที่นิตยสารนิวส์วีค (News week) และไทม์ (Time) ตีพิมพ์บทความและบทให้สัมภาษณ์ของพันตำรวจโท ทักษิณ ที่มีข้อความและข้อมูลที่คลาดเคลื่อนจากความเป็นจริงอย่างมาก อธิบดีกรมสารนิเทศก็ได้มีหนังสือโต้แย้งไปทางนิตยสารดังกล่าวเพื่อชี้แจงข้อเท็จจริง และในกรณีที่เป็นประเด็นที่เร่งด่วนหรือเป็นประเด็นที่มีความสำคัญ รัฐมนตรีว่าการ

และรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงการต่างประเทศก็ได้ทำหน้าที่แถลงข่าวชี้แจงท่าทีและ
จุดยืนของประเทศไทยตลอดมา ขณะเดียวกันการดำเนินการของรัฐบาลเกี่ยวกับการรายงาน
ข่าวตลอดจนบทความ บทให้สัมภาษณ์ที่คลาดเคลื่อนจากข้อเท็จจริง รัฐบาลจำเป็นต้อง
พิจารณาความเหมาะสมในแต่ละกรณีอย่างรอบคอบ หากดำเนินการชี้แจงบ่อยครั้งและซ้ำ
ในประเด็นเดิมสื่อมวลชนก็มักจะไม่ลงข่าวให้ และยังคงอาศัยข้อมูลที่หนักแน่น ชัดเจน
เพื่อเพิ่มน้ำหนักในการชี้แจงข้อเท็จจริง ซึ่งหลายเรื่องอยู่ในกระบวนการการดำเนินการของ
หน่วยงานต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง อาทิ คตส. ซึ่งกำลังดำเนินการอย่างเต็มที่ในการสอบสวน
คดีความคอร์รัปชัน (Corruption) สำคัญ ๆ จากกระทรวงยุติธรรมหรือสำนักงานตำรวจ
แห่งชาติ สำนักงานอัยการสูงสุด ซึ่งกำลังเร่งรัดดำเนินคดีเรื่องฆ่าตัดตอน ทั้งหมดกระทรวง
การต่างประเทศได้ติดต่อประสานงานกับหน่วยงานต่าง ๆ อยู่เสมอ นอกจากนี้
ในสถานการณ์ปัจจุบันที่สื่อต่างประเทศมองภาพการที่ฝ่ายไทยออกมาแสดงปฏิกิริยา
ต่อความเคลื่อนไหวของ พันตำรวจโท ทักษิณ ในลักษณะที่ให้ความสำคัญต่อ
อดีตนายกรัฐมนตรีมากเกินไป ก็จะเท่ากับเป็นการตกลุมพรางและย่อมจะยิ่งส่งผล
เสริมภาพและบทบาทของ พันตำรวจโท ทักษิณ อันเป็นวัตถุประสงค์สำคัญของ
ความเคลื่อนไหวทั้งปวงของท่านผู้นี้ ซึ่งจะไม่เป็นผลดีกับความพยายามในการสร้าง
ความสมานฉันท์ในประเทศแต่อย่างใด พฤติกรรมที่อดีตนายกรัฐมนตรีใช้การจ้างบริษัท
ต่างชาติดำเนินการนั้น สื่อมวลชนต่างประเทศหลายแห่งก็มองออก การรายข่าวเกี่ยวกับ
เรื่องนี้ว่าเป็นความพยายามของ พันตำรวจโท ทักษิณ ที่จะโฆษณาชวนเชื่อและ
ฟอกภาพพจน์ของตนเองในต่างประเทศ-----

นอกจากนั้นเรื่องที่ พันตำรวจโท ทักษิณ ได้มีการหยิบยกเรื่องที่ไม่บังควรขึ้นมากล่าวอ้าง เป็นเรื่องที่รัฐบาลไม่สมควรที่จะต้องตอบโต้ ขอให้วิญญูชนใช้วิจารณญาณในการพิจารณา ความเหมาะสมกันเอง รัฐบาลเห็นว่าสังคมไทยจะต้องใช้ความสุขุมรอบคอบในการ แสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่องนี้ รวมทั้งมีบทบาทสร้างสรรค์ที่จะร่วมทำให้ต่างประเทศ และสื่อต่างประเทศมีความเข้าใจที่ถูกต้องเกี่ยวกับประเทศไทย ในส่วนของรัฐบาลซึ่งได้มีการ ปรับปรุงกลไกในการดำเนินการประชาสัมพันธ์ ซึ่งแจ้งข้อเท็จจริงให้ต่างประเทศเข้าใจ โดยมีรัฐมนตรีวิรัชภัทร์เป็นประธานนั้น ก็จะทำหน้าที่เป็นศูนย์กลางในการรวบรวมข้อมูล ต่าง ๆ เพื่อนำมาใช้ประโยชน์ในการชี้แจงอย่างเป็นระบบต่อไป ท่านประธานฯ ที่เคารพ กระผมขอกล่าวถึงบทบาทของสื่อมวลชนไทยในเรื่องนี้ด้วย การที่สื่อมวลชนไทยได้รายงาน ข่าวและวิพากษ์วิจารณ์เจตนาของการรายงานข่าวของสื่อต่างประเทศ รวมทั้งการรายงาน การให้สัมภาษณ์ของ พันตำรวจโท ทักษิณอย่างแข็งขัน ในช่วงที่ผ่านมา รวมทั้งการที่สมาคม นักข่าวหนังสือพิมพ์ไทย และสมาคมนักข่าววิทยุและโทรทัศน์ไทยได้ส่งจดหมายถึง นิติสาร ไทม์ เพื่อแสดงความเห็นคัดค้านข้อมูลที่ปรากฏในรายงานข่าว รวมทั้งได้ชี้แจง ข้อเท็จจริงที่เกิดขึ้นนั้น ถือว่าเป็นการแสดงบทบาทที่สร้างสรรค์ของสื่อมวลชนไทย เป็นอย่างยิ่ง เนื่องจากการช่วยสะท้อนข้อคิดเห็นของคนไทยซึ่งไม่เห็นด้วยกับข้อมูล และความเห็นที่ไม่ตั้งอยู่บนพื้นฐานของความเป็นจริงของอดีตนายกรัฐมนตรี ซึ่งก็ สอดคล้องกับการที่ ฯพณฯ นายกรัฐมนตรีได้เคยกล่าวให้ความเห็นก่อนหน้านี้แล้วว่า สื่อมวลชนไทยสามารถมีบทบาทที่สร้างสรรค์ในการสะท้อนข้อเท็จจริงและข้อคิดเห็น ต่อสื่อต่างประเทศได้ กราบเรียนท่านประธานฯ ที่เคารพ กระผมขอเรียนว่ากระทรวง การต่างประเทศได้ติดตามข้อมูลข่าวสารและการรายงานข่าวของสื่อต่างประเทศเกี่ยวกับ ประเทศไทยอย่างใกล้ชิดมาโดยตลอด ทั้งในส่วนของสถานเอกอัครราชทูตและสถาน กงสุลใหญ่ทั่วโลก ตลอดจนกรมสารนิเทศในกระทรวงการต่างประเทศเอง กระทรวง การต่างประเทศได้ประมวลและวิเคราะห์ข่าวต่าง ๆ เกี่ยวกับประเทศไทยที่ปรากฏ ในสื่อมวลชนต่างประเทศทั่วโลกให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง อาทิ ทำเนียบรัฐบาล สำนักโฆษก และกระทรวง ทบวง กรมต่าง ๆ ได้รับทราบโดยสม่ำเสมอตลอดมา ในหลักการ รัฐบาลคาดหวังว่าสื่อมวลชนที่ดี มีมาตรฐานสูงและมีความรับผิดชอบ

ย่อมต้องเสนอข่าวสารหรือความคิดเห็นที่เป็นข้อเท็จจริง และด้วยข้อมูลที่ถูกต้องครบถ้วน เป็นส่วนหนึ่งของการปฏิบัติตามจรรยาบรรณของสื่อที่คืออยู่แล้ว อย่างไรก็ตาม อย่างไรก็ดี ดังที่ได้กล่าว มาแล้วข้างต้น ได้เกิดกรณีการเสนอข่าวหรือบทความที่ไม่สมควร รัฐบาลไทยในฐานะผู้ได้รับ ผลกระทบย่อมมีสิทธิที่จะร้องขอให้สื่ออื่น ๆ พิจารณาเผยแพร่ข้อมูล หรือความคิดเห็น ของรัฐบาลไทยในฐานะผู้ได้รับผลกระทบด้วย ทั้งนี้ ประเด็นสำคัญที่จะต้องคำนึงถึงในการ ชี้แจงก็คือเพื่อให้เกิดความเข้าใจและแก้ไขความไม่ถูกต้องต่าง ๆ ตามความเหมาะสม อนึ่ง การที่ พันตำรวจโท ทักษิณ ได้ใช้กลยุทธ์ในการเคลื่อนไหวทางการเมืองให้สัมภาษณ์ สื่อต่างประเทศในลักษณะที่สร้างภาพการเป็นผู้ยึดมั่นในระบอบประชาธิปไตย และ วิพากษ์วิจารณ์ การทำลายความเชื่อถือของรัฐบาลในสายตาของต่างประเทศอย่างต่อเนื่อง สะท้อนให้เห็นว่าบุคคลผู้นี้ไม่ได้ยอมวางมือทางการเมืองดังที่ได้กล่าวไว้ ดังที่เราทราบกันดี ว่าการกระทำเป็นเครื่องสื่อเจตนา-----

ท่านประธานฯ ที่เคารพ กระผมขอเรียนว่า บทบาทหลักของกระทรวงการต่างประเทศคือการรักษาภาพลักษณ์และความเชื่อถือ ความน่าเชื่อถือของรัฐบาลและประเทศไทย เรื่องนี้เป็นเรื่องที่กระทรวงการต่างประเทศได้ดำเนินการมาโดยตลอดในการติดต่อสัมพันธ์และร่วมมือกับมิตรประเทศทั่วโลกทั้งใกล้และไกล ตั้งแต่รัฐบาลเข้ารับหน้าที่ ถึงแม้ว่าจะปรากฏรายงานข่าวเกี่ยวกับประเทศไทยที่คลาดเคลื่อนจากความเป็นจริง ไม่ว่าจะเกิดขึ้นจากการดำเนินการของบุคคลใดบุคคลหนึ่งหรือไม่ก็ตาม แต่ผลของการดำเนินความสัมพันธ์กับต่างประเทศที่ผ่านมาก็ปรากฏผลในทางบวกที่ชัดเจน กล่าวคือมิตรประเทศมีความเข้าใจเพิ่มมากขึ้นนับตั้งแต่เกิดเหตุการณ์เปลี่ยนแปลงทางการเมืองเมื่อวันที่ ๑๕ กันยายน ๒๕๔๕ รัฐบาลต่างประเทศได้แสดงความมั่นใจในประเทศไทย ตลอดจนแสดงความปรารถนาที่จะกระชับความร่วมมือในด้านต่าง ๆ กับประเทศไทยในโอกาสที่ ๆ ผนวชนายกรัฐมนตรีและตัวกระผมเองได้พบปะกับผู้นำประเทศต่าง ๆ ขอขอบพระคุณ

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : รัฐมนตรีรักษารัฐจะมีอะไรแถลง
ไหมครับ ไม่มีนะครับ เชิญคุณสมเกียรติ

นายสมเกียรติ อ่อนวิมล : ท่านประธานฯ ที่เคารพครับ กระผม สมเกียรติ อ่อนวิมล สมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติ อันที่จริงก็ต้องขอบคุณทางรัฐบาลที่ให้ท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการต่างประเทศมาชี้แจงเกือบจะครบทุกอย่างที่ผมตั้งใจจะถามเป็นชุดคำถามทั้ง ๕ ข้อ เพียงแต่ยังมีอีกสัก ๒ ประเด็นที่ต้องการรายละเอียดเพิ่มขึ้น โดยเฉพาะอย่างยิ่งเรื่องเวลาที่สื่อมวลชนต่างประเทศลงข่าวอะไรสักอย่างหนึ่ง มีความรู้สึกว่าคุณข้อมูลอาจจะไม่ได้คู่คือขาดสมดุล รัฐบาลนี้ ผมยังไม่แน่ใจว่าเวลารัฐบาลได้ออกอากาศหรือถูกสัมภาษณ์บ้าง เป็นโดยธรรมชาติของสื่อมวลชนเขามาขอเพื่อสร้างสมดุลเองหรือว่ารัฐบาลต้องไปขอบอกว่าเมื่อคุณทักษิณออกอากาศแล้ว ผมออกซีเอ็นเอ็น (CNN) ของท่าน

บ้างอะไรอย่างนี้ ในทัศนะของผมคิดว่าในศักดิ์ศรีของความเป็นรัฐบาลไม่ใช่หน้าที่ของรัฐบาลที่จะไปขอเวลาเท่าเทียมกัน คือเราก็อยู่ของเราเฉย ๆ แล้วก็ชี้แจงข้อเท็จจริงที่เห็นสมควรชี้แจงต่อสื่อต่าง ๆ ตามที่ท่านรัฐมนตรีได้อธิบายไปเมื่อสักครู่ นั่นถือว่าเป็นวิธีปฏิบัติต่อสื่อ อย่างไรก็ดีแต่ไทยเลยครับ สื่อทั่วโลก อย่างถูกต้องและน่าเป็นที่เคารพของทุกสื่อแล้ว

นะครับ แต่ถ้าเกิดว่าเรารู้สึกว่าเราไม่ได้รับความเป็นธรรมจากสื่ออื่น ๆ ก็ชี้แจงข้อเท็จจริงไปเลย ๆ บังเอิญคุณทักษิณไปออกโทรทัศน์ซีเอ็นเอ็น โดยการให้สัมภาษณ์ที่สิงคโปร์ แล้วหลังจากนั้นไม่นานผมก็เห็นว่าท่านประธาน คมช. ไปออกบ้าง ก็เลยอยากจะถามประเด็นนี้ก่อนว่าอันนี้โดยธรรมชาติเขามาสัมภาษณ์หรือว่าเราต้องไปขอเขา ผมภาวนาว่าอย่าต้องไปขอ ถ้าเขาอยากคุยแล้วเราพร้อม ก็คุยนะครับ

อันที่ ๒ ก็คือว่าทุกอย่างที่รัฐบาลชี้แจงต่อสื่อมวลชนต่างประเทศ เท่าที่ทำได้ไปไหนไปมาได้ไหมว่าจะได้ประกาศให้ทราบ จะลงข้อความทั้งหมดในเว็บ (Web) หรือว่าจะเป็นเอกสารชี้แจงให้สื่อมวลชนไทยได้กระจายข้อมูลเหล่านี้ต่อไปยังสังคมไทยได้รับทราบ เราจะได้รู้ว่าเรื่องที่ชี้แจงข้อเท็จจริงในฝ่ายรัฐบาลนั้นเป็นอย่างไร เพราะว่าบางเรื่องอาจจะได้รับการตีพิมพ์หรือไม่ได้รับการตีพิมพ์หรือจะอยู่ในอีเมลล์ (E-mail) ของสื่อต่างประเทศก็ได้ซึ่งเราก็ไม่เห็นนะครับ เพราะฉะนั้น ๒ ประเด็นย่อย ๆ นี้ก็ถามไว้ก่อน อันนี้โดยเฉพาะเจาะจงนะครับ

ส่วนสุดท้ายที่ผมอยากจะถามก็คือจะยกตัวอย่างข้อความจากสื่อบางประเภทในช่วงเวลาที่ผ่านมามีได้มีการตอบหรือชี้แจงไปแล้วอย่างไรบ้าง ผมยกตัวอย่างเมื่อวันที่ ๒ มกราคม นิตยสารนิวส์วีคฉบับนี้ข้างในก็มีการพูดถึงเรื่องเศรษฐศาสตร์แบบพุทธหรือว่า บุคคิสต์อีคอนอมิก (Buddhist Economic) ซึ่งลงข้อความ ผมจะดูเฉพาะส่วนที่คิดว่าฝรั่งหรือผู้เขียนนี้ไม่มีความรู้หรือไม่เข้าใจ แต่ถ้าเขียนแล้วเราไม่สบายใจนั่นเป็นเรื่องของเขา เราไม่จำเป็นต้องไปตอบโต้ เพียงแต่บอกว่าอันนี้ไม่ถูกต้องน่าจะให้ข้อมูลใหม่ นิวส์วีคฉบับวันที่ ๒๒ มกราคม เขียนบอกว่า-----

ยุคทักษิณรีเลทีฟลีดลิน (Relatively clean) สะอาด เป็นยุคที่ปราศจากการทุจริตคอร์รัปชัน โดยเปรียบเทียบ อันนี้นอกจากจะไม่ถูกต้องแล้วเป็นความผิดที่มหันต์ เพราะว่ายุคคุณทักษิณ เป็นยุคที่ทุจริตคดโกง คอร์รัปชันทั้งที่จับได้ตามกฎหมาย กำลังจับอยู่ และทั้งที่แก้กฎหมาย ให้ตัวเองได้ทำการทุจริตแบบสุจริตได้ ที่เรียกว่าการทุจริตเชิงนโยบาย ก็เป็นยุคที่ฝรั่งเศสต้อง วิเคราะห์ลึกหน่อย เขาไม่มีเวลาคิด เวลาเขียน เราคงต้องช่วยเขา เพราะฉะนั้นถ้าเขียนบอกว่า ยุคของทักษิณนั้นเป็นยุคของวันออฟสตาบิลิตี โกรทแอนด์รีเลทีฟลีดลินกัฟเวิร์นเมนต์ (One of stability growth and relatively clean government) อันนี้ไม่ถูกต้องแน่ เป็นความ ไม่ถูกต้อง อยากจะถามว่าได้ชี้แจงกับเขาไปอย่างไรบ้างนะครับ นอกจากนั้นในบทความ ฉบับเดียวกันนี้ก็บอกว่า คณะรัฐบาลชุดปัจจุบันรวมทั้ง คมช. หรือคณะปฏิรูปนี้จุ่มงหมาย ก็มีอย่างเดียวกันด้วยการริลิตลิ่งเดอะคันทรี ๑๙๙๗ คอนสตีติวชัน (Re – Killing the Country’s 1997 Constitution) คือล้มรัฐธรรมนูญฉบับปี ๒๕๔๐ เป็นเป้าหมายเป้าเดียว ทั้ง ๆ ที่ รัฐธรรมนูญฉบับนี้เป็นฉบับที่เป็นเอเชียโมสท์เดโมแครติก (Asia most democratic) เป็น ฉบับที่เป็นประชาธิปไตยมากที่สุด ข้อเท็จจริง จริง ๆ ฝรั่งเศสไม่เข้าใจ ไม่รู้ว่ารัฐบาลบอกว่า ให้ร่างรัฐธรรมนูญฉบับใหม่โดยเอาฉบับเดิมเป็นตัวตั้ง แล้วต้องตอบให้ได้ว่าทำไมจึงไม่ เขียนหรือเปลี่ยนแปลงไปจากฉบับปี ๑๙๙๗ หรือปี ๒๕๔๐ อันนี้ก็เป็นการไม่รู้อะไรของผู้เขียน ก็จำเป็นต้องให้ความรู้กับพวกเขาต่างชาติที่เป็นสื่อมวลชนระดับโลกอย่างนี้ด้วย แล้วนิวส์วีค ก็พูดถึงนโยบายเศรษฐกิจแบบพุทธ ซึ่งหมายถึงนโยบายเศรษฐกิจแบบพอเพียงว่า หมายความว่าเป็นการย้อนยุคกลับไปสู่สถานภาพเดิมที่ไม่เอาทุนนิยมซึ่งเป็นระบบที่ บริโภคนิยม แต่ว่าจะมาอยู่ยุคแบบพุทธแบบเดิม เหมือนกับว่าพุทธนี่เป็นสิ่งที่เพิก (Negative) ไม่ควรรับทั้ง ๆ ที่ ๑ ในมรรค ๘ เราก็น่าจะสอนฝรั่งให้รู้หรือบอกให้เขาว่า การดำรงชีวิตชอบหรือไรที่ไลฟ์ลีสูด (Right livelihood) ก็เป็น ๑ ใน ๘ ข้อที่พระพุทธเจ้า ทรงสอน แล้วฝรั่งก็พยายามจะนำความคิดเหล่านี้ไปสานต่อมาเป็นเวลาหลายสิบปีแล้ว ให้ชาวตะวันตกได้รับรู้ว่า อินเทอร์เน็ตยุคเทคโนโลยีสมอลล์อีสบีวตีฟูล (Intermediate Technology small is beautiful) หรือว่าเล็กแต่งดงามแบบพุทธนั้นเป็นสิ่งที่ฝรั่งหลงไหลมา จำนวนหนึ่งเป็นเวลานานแล้ว แต่ว่าคนที่เขานับว่าเป็นพวกบริโภคนิยมและทุนนิยม ๑๐๐ เปอร์เซนต์

อย่างเช่นที่คุณทักษิณพูดว่าประเทศไทยไม่มีทางเลือกอื่นต้องทุนนิยมสมบูรณ์ ๑๐๐ เปอร์เซนต์เท่านั้นในการพูดผ่านซีเอ็นเอ็นที่สิงคโปร์ อันนี้ก็น่าชี้แจงให้เขาหันไปอ่านหนังสือที่ฝรั่งเขียนกันเองว่า เศรษฐศาสตร์แนวพุทธแบบอี. เอฟ. ชูมาร์คเกอร์ (E.F. Schumacher) หรือว่าแบบพระพุทธรเจ้าที่แท้จริง แล้วแบบในหลวงที่ทรงบอกกับประชาชนไทยนั้นคือซัพฟิซิเียนซีอีคอนอมิ (Sufficiency economy) จริง ๆ แล้วเป็นทางอันงดงามที่ชาวตะวันตกผู้มีปรัชญาชีวิตเขาพยายามทำตามแต่ผู้คนยุคใหม่พวกวัตถุนิยมยังไม่เข้าใจเท่านั้นเอง นั่นคือนิวส์วีคนะครับ พอมาถึงฉบับต่อไปนิตยสารอีคอนอมิกส์ (Economics) ฉบับวันที่ ๑๓ – ๑๕ มกราคม ฉบับนี้มีข้อความที่เป็นปัญหาอยู่ไม่น้อยเมื่อท่านนายกรัฐมนตรีไปทำพิธีเปิดแนะนำการที่มีรายงานของยูเอ็นดีพี (UNDP) หรือโครงการพัฒนาแห่งสหประชาชาติว่าด้วยเรื่องเศรษฐกิจพอเพียง ซึ่งทางสหประชาชาติก็สนับสนุนแนวคิดหรือปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงของไทยอย่างเป็นทางการ นิตยสารอีคอนอมิกส์ก็เขียนในทำนองไม่เข้าใจแล้วทำให้เกิดความเข้าใจในทำนองลบลว่า ทำไมยูเอ็นดีพีหรือโครงการพัฒนาแห่งสหประชาชาติจึงคิดว่าควรจะไปช่วยปกป้องคุ้มครองหรือฟอกสีให้กับเศรษฐกิจพอเพียง แล้วบอกว่าเป็นยาวิเศษสำหรับประเทศไทย ทั้ง ๆ ที่เป็นนโยบายที่ยังไม่เคยพิสูจน์ ซึ่งอันนี้ก็เป็นการเข้าใจผิดของหนังสือฉบับนี้ นิตยสารอีคอนอมิกส์ของอังกฤษ เพราะอ่านนโยบายหรือว่าแนวคิดหรือปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงเราก็รู้อยู่แล้วว่าได้ทดลองและปฏิบัติมาในระดับชาติอย่างกว้างขวาง เพียงแต่ว่ารัฐบาลที่ผ่านมาไม่ได้เอามาเป็นนโยบายของประเทศอย่างแท้จริง ก็ไปยึดแบบทุนนิยมเสรี ๑๐๐ เปอร์เซนต์เท่านั้นเอง แต่ว่าถ้าหากว่าอีคอนอมิกส์บอกว่า ยูเอ็นดีพีนั้นมันจะเห็นอะไรที่พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวของไทยทรงถือเป็นแนวคิดให้กับประชาชน ยูเอ็นดีพีก็มักจะยอมทำตามเสมอทั้ง ๆ ที่ไม่ได้พิสูจน์ทฤษฎีนี้ อันนี้ก็เป็นความเข้าใจผิด ไม่ต้องไปโกรธเขาเพราะว่าถ้าหากว่าเป็นมุฮัมหมัดยูนุส (Muhammad Yunus) แห่งบังกลาเทศ แล้วมีกระแสข่าวที่ออกมาบอกได้รับรางวัลโนเบล (Nobel) อันนั้นก็พิเศษเสียหนึ่งของเศรษฐศาสตร์แนวพุทธ แต่ว่าที่พระเจ้าอยู่หัวทรงแนะนำชาวไทยมาเป็นเวลานานแล้วเป็นส่วนที่กว้างกว่า แล้วเป็นปรัชญาที่

ลึกซึ่งไม่ใช่เพียงแค่ทำเป็นธนาคารสำหรับคนจนเท่านั้น ก็น่าจะช่วยชี้แจง จะได้เห็นว่าการก็
มีความคิดที่กว้างกว่านั้น หนังสืออีโคโนมิสต์ (The Economist) ก็จะได้พัฒนาแนวคิด
ในเชิงปรัชญาเศรษฐศาสตร์แนวพุทธและแบบพระเจ้าอยู่หัวของไทยให้เข้าใจมากขึ้น

อันที่ ๓ ซิเอ็นเอ็น เมื่อปลายเดือนมกราคมที่ผ่านมา อันนี้ก็เป็นเรื่องเก่าแล้ว แต่ผมก็ย้ำอีกทีหนึ่งว่า สิ่งที่คุณทักษิณพูดชัดเจนก็คือ ไม่เอาเศรษฐกิจพอเพียงแบบที่พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวทรงบอกกับพวกเรามาเป็นเวลานาน โดยการบอกว่าประเทศไทยไม่มีหนทางอื่นนอกจากจะต้องเป็นทุนนิยมเต็มรูปแบบเท่านั้น อันนี้ถ้ามีโอกาสคุยกับซิเอ็นเอ็น เราก็น่าจะบอกเขาว่าควรจะทำความเข้าใจเรื่องนี้ให้ลึกหน่อย คือนั่งคุยกันนานหน่อยกับกระทรวงการต่างประเทศนะครับ

สุดท้ายบังเอิญกระทู้ที่ผมตั้งแต่เดิมเป็นกระทู้เวลานาน ๒ สัปดาห์นะครับ ไม่เกี่ยวกับไทม์แมกกาซีน (Time magazine) ฉบับที่เพิ่งออกเมื่อ ๒ วันที่แล้ว และที่รัฐบาลได้พยายามชี้แจงไป แต่นิตยสารไทม์ ฉบับวันที่ ๑๒ กุมภาพันธ์ เรื่องคุณทักษิณให้สัมภาษณ์ที่โตเกียว และที่ผู้สื่อข่าวและนักเขียนบทความของไทม์เขียนที่กรุงเทพฯ รวมกันแล้วก็ประมาณ ๓ หน้าครับ มีรูปถ่ายเต็มข้างในอีกก็เป็น ๔ หน้า เนื้อ ๆ จริง ๆ ก็ประมาณ ๓ หน้า หย่อนนิดหน่อยเป็นบทความที่อ่อนคือไม่มีอะไรรุนแรงที่ต้องนำตระหนกตกใจที่จะไปวิพากษ์วิจารณ์รัฐบาลไม่ได้เสียหาย ยกเว้นจะมีข้อความที่คุณทักษิณพูดทำให้ตัวเองเสียหาย อันนี้แก้ไขไม่ได้ ผมก็ช่วยไม่ได้จริง ๆ เพราะวาคณพุดมา แล้วก็ภาษาอังกฤษที่ไม่เข้มแข็งหรือว่าย้ออ่อนแอในเรื่องการใช้ศัพท์ การใช้คำว่า เอ็นดอร์ส (Endorse) กับการใช้คำอย่างอื่นที่ดีกว่า เช่น อะฟฟิกซ์ฮิสแมเจสตีซิกเนเจอร์ (Affix His Majesty Signature) ถ้าอย่างนั้นอาจจะดีกว่า ผมช่วยไม่ได้ เพราะไม่ใช่ที่ปรึกษาให้พูดไปเถอะครับ ๘ หน้า ๑๐ หน้าก็ได้ แต่ประเด็นของผมคือว่า บทความนี้น่าสังเกตว่าเรื่องใหญ่จริง ๆ ที่จะขึ้นปกแต่เดิมเป็นแบบเดียวกับไทม์ยุโรป ไทม์ยุโรปฉบับสัปดาห์เดียวกันเป็นเรื่องมันสมองและงานวิจัยทางวิทยาศาสตร์ ขึ้นปกความยาว ๒๖ หน้า เป็นเรื่องเดียวกันกับที่อยู่ในไทม์แมกกาซีนเล่มนี้ ซึ่งควรจะเป็นเรื่องขึ้นปก เพราะฉะนั้นถ้าท่านไปดูไทม์แมกกาซีนฉบับยุโรปสัปดาห์เดียวกันเป็นเรื่องมันสมองขึ้น แล้วในเรื่องคุณทักษิณไม่ใช่เรื่องใหญ่นะครับ ไม่ใช่รายงานแบบควรที่จะขึ้นปก แต่ว่าสามารถเปลี่ยนแปลงให้มีการขึ้นปกได้ด้วยฝีมือของการจัดการ โดยระบบตัวแทนที่ทำหน้าที่จัดการให้คุณทักษิณได้ขึ้นปกได้ ก็แสดงว่าความไม่จริงบางทีก็ขึ้นปกได้หรือความไม่เหมาะสมก็ขึ้นปกได้ ผมไม่ได้ต้องการให้รัฐบาลไปต่อว่าไทม์แมกกาซีนหรือว่า

บริษัทในเครือ ซึ่งเขาต้องทำธุรกิจสื่อสารมวลชนเชิงธุรกิจระดับโลก ไม่ว่าจะเป็นไทม์ (Time) วอร์เนอร์บราเธอร์ (Warner Brothers) อเมริกันออนไลน์ ซีเอ็นเอ็น (CNN) เอชบีโอ (HBO) ซีเนแมก (Cinemax) ฟอร์จูนแมกกาซีน พวกนี้เป็นกลุ่มเดียวกันหมด ถ้าซีเอ็นเอ็น สัมภาษณ์คุณทักษิณก็อาจจะขอให้ไปออกที่ไทม์ได้ แล้วแต่ข้อตกลงกันที่บริษัทเอเจนซี (Agency) ทำหน้าที่เป็นตัวแทนซื้อขายโฆษณาหรือว่าประชาสัมพันธ์ให้เขาจะทำ ผมอยากเพียงจะขอให้รัฐบาลไม่ต้องไปว่าไทม์ เพราะผมเข้าใจว่าพวกเมกามีเดีย (Mega media) หรืออภิมหาสื่อเขาทำธุรกิจ จนบางครั้งเราแยกไม่ออกว่าอันนี้เป็นข่าว เป็นนิวส์ หรือว่าอันนี้เป็นพับบลิกรีเลชัน (Public relation) หรือการประชาสัมพันธ์ หรือว่าอันนี้เป็น แอดเวอร์ไทส์เมนต์ (Advertisement) หรือเป็นโฆษณา อันนี้เป็นวิกฤติใหญ่ที่สุดในโลก ตะวันตกที่อภิมหาสื่อใหญ่ทั้งหลาย เช่น ไทม์อเมริกันออนไลน์ วอร์เนอร์บราเธอร์ ซีเอ็นเอ็นพวกนี้อยู่ในกลุ่มเดียวกันหมด แยกไม่ออก จนกระทั่งคนที่ประกอบอาชีพจริง ๆ ในนิตยสารไทม์เองก็งงงว่า วันนี้ให้เราเขียนข่าว หรือเขียนโฆษณา หรือเขียนประชาสัมพันธ์ เพราะว่าเจ้านายเราที่บริหารอยู่กลายเป็นนักธุรกิจใหญ่ไปหมด ไม่ต้องไปว่าเขา แต่ว่าทำให้คนไทยเข้าใจ โดยเฉพาะอย่างยิ่งคณะนิเทศศาสตร์ วารสารศาสตร์ ในเมืองไทยตามมหาวิทยาลัยต่าง ๆ น่าจะสอนวิชาที่เราเรียกว่า มีเดียสตัดดี้ (Media study) ซึ่งตามโรงเรียนขณะนี้ทางนักวิชาการก็พยายามคิดกันอยู่ว่าทำอย่างไรจะให้เข้าใจให้รู้ว่ นิตยสารไทม์เป็นธุรกิจขายโฆษณา บางทีก็เขียนข่าวคล้ายโฆษณา แต่ไม่บอกประชาชน นะครับ เพราะฉะนั้นเราก็บอกให้ทราบ เราจะได้ทำใจให้รู้ว่าพวกนี้เขาทำมาหากินกัน จะขึ้นปกก็บอกล่วงหน้าหน่อยอาจจะทำได้ แต่ไม่มีเวลาที่จะไปเขียนบทความลึกซึ้งถึง ๒๖ หน้า แบบเรื่องมันสมอง ถ้ารูปก็ได้รูปเดียวคือใส่สูทสีเข้ม เนคไทสีม่วง ได้รูปเดียวครับ แล้วขึ้นปกเลย มีอาชีพ ถ้าเป็นสื่อมวลชนที่แท้จริงเขาก็ไม่ทำกันแบบนี้ -----

แต่ว่าอาชีพสื่อมวลชนในโลกตะวันตก ซึ่งเมืองไทยก็คล้ายกันเข้าทุกวันแล้วนะครับ ก็คือไม่พยายามแยกหรือถ้าแยกก็ไม่บอกผู้รับข้อมูลข่าวสารว่าอันนี้เป็นข่าว อันนี้เป็นโฆษณา อันนี้เป็นการรับเงินมาเพื่อเขียน หรืออันนี้เป็นประชาสัมพันธ์ เป็นวิกฤติมาก ๆ ในโลกของสื่อมวลชนทั้งโลก ผมก็คิดว่าเราไปต่อว่าตำหนิเขาก็คงไม่บังควร เป็นธรรมชาติ วิวัฒนาการ เราให้ความรู้แก่ประชาชนดีกว่านะครับว่าไหม้เป็นธุรกิจ ซึ่งถ้าขึ้นปกได้ ในเวลาอันรวดเร็วแล้วไม่ต้องเขียนอะไรมาก ๆ ก็ขึ้นไป เพราะว่าสรุปอย่างนี้ครับ ไม่มีอะไรที่จะยิ่งใหญ่ไปกว่าความจริง แล้วความจริงที่ว่ามันก็คือความจริงที่แท้จริง ไม่ใช่ความจริงที่เขียนแล้วซื้อ โอกาสในการนำเสนอความจริงที่ปั่นแต่งขึ้นมาเพียงชั่วคราว เพราะฉะนั้นรัฐบาลไทยมีหน้าที่อย่างเดียวนะครับ ในทัศนะของผมคือเห็นความที่ไม่จริง ไม่ถูกต้อง โดยเฉพาะส่วนที่เหมือนที่ท่านรัฐมนตรีพูดว่า ควรที่จะต้องชี้แจง ก็ชี้แจง ถ้าชี้แจง กันพรั้าหรือบางทีเขาก็รำคาญเหมือนกัน เพราะไม่สนุกนะครับ ผมต้องเรียนว่าไม่ว่าจะเป็น ท่านนายกรัฐมนตรีของเราหรือว่าท่านประธานคณะมนตรีความมั่นคงของเรา รวมทั้ง ท่านรัฐมนตรีทั้งหลายที่นั่งอยู่ข้างบนด้วยนี่เป็นผู้นำเสนอความจริงได้อย่างไม่ตื่นเต้น คือพูดความจริงตามที่มีอยู่ ไม่มีลวดลาย ไม่มีสีสัน ผู้คนที่บิดเบือนความจริงแล้วใช้สีสัน แล้วมีสตางค์ซื้อความจริงแบบนั้นได้ ก็เดือนไว้จะครับ มีการสัมมนาที่ศูนย์ข่าวสาร สื่อสารมวลชนแห่งเอเชีย ซึ่งมีสำนักงานอยู่ที่สิงคโปร์เมื่อไม่นานมานี้อาจจะสัก ๓ - ๔ ปี ที่ผ่านมามีผลการสัมมนาข้อหนึ่งก็เดือนไว้ว่าความจริงแท้ที่จริงนั้นมี แต่ว่าเมื่อซีเอ็นเอ็น หรือสตาร์ทีวี (Star TV) กลายเป็นเจ้าของความจริงอันนี้ก็ให้ระวังไว้ เพราะว่ากลายเป็น ความจริงที่ไม่ถูกต้อง จะกลายเป็นความจริงของซีเอ็นเอ็นและไทม์แมกกาซีนไปครับ

ประธาน : ท่านรัฐมนตรีจะตอบแล้วครับ

นายนิศย์ พิบูลสงคราม (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการต่างประเทศ) : เรียน ท่านประธานฯ ที่เคารพ ก่อนอื่นผมขอขอบคุณท่านสมาชิกฯ ผู้ทรงเกียรติที่ได้กรุณา ให้ข้อคิดเห็นหลายต่อหลายประเด็น ในประเด็นที่ท่านสรุปนั้นเป็นประเด็นที่ประทับใจ อย่างมาก ๆ คือ ประเด็นที่ทางฝ่ายรัฐบาลนี้ไม่ชอบเซนเซชันแนลลิซึม (Sensationalism) ผมขอแปลเป็นภาษาอังกฤษนะครับ ไม่ฟูฟ่า เรานิยมที่จะพูดความเป็นจริง และในที่สุด

แล้วนี่ อย่างที่ท่านเองก็ได้กรุณาตั้งเป็นข้อสังเกต ซึ่งผมก็เห็นด้วยอีกเป็นอย่างยิ่งว่า ในที่สุดแล้วสิ่งที่ยิ่งใหญ่ที่สุดก็คือความเป็นจริงนั่นเอง ที่นี้ขอกราบเรียนนิโคในแง่ของ กระบวนการ ในกระบวนการคือสิ่งที่ท่านได้กล่าวมาทั้งหมดนั้นทางภาครัฐบาลได้พยายาม ชี้แจงข้อเท็จจริงอย่างไม่ค่อยจะฟุ้งเฟ้อเท่าไรนี่นะครับ แต่ก็ได้ชี้แจงตลอดมา ผมขอเลี้ยง ในประเด็นที่เกี่ยวกับเศรษฐกิจสักนิดหนึ่ง เพราะเป็นประเด็นที่ผมได้กราบเรียน ไว้แล้วว่าเป็นประเด็นที่ไม่น่าจะเป็นสิ่งที่สมควรที่เราจะต้องกล่าวถึงในประเด็นนี้ นะครับ ส่วนที่ว่า เป็นเรื่องของปรัชญาที่รัฐบาลจะต้องนำมาปฏิบัติใช้นั้นทางภาคเศรษฐกิจ ของรัฐบาลนี้ โดยมีท่านรองนายกรัฐมนตรีหม่อมราชวงศ์ปรีดิยาธร เทวกุล ท่านรองนายกรัฐมนตรี โฆษิต ปันเปียมรัษฎ์ รวมทั้ง ๆ ผนฯ นายกรัฐมนตรีเองก็ได้ใช้ โอกาสหลายต่อหลายโอกาสด้วยกันชี้แจงทั้งต่อต่างประเทศ บุคคลผู้รับฟังที่เป็น ชาวต่างประเทศและชาวไทยนะครับ และแม้กระทั่งกระทรวงการต่างประเทศเองก็ได้ชี้ ในหลายต่อหลายกรณีด้วยกัน อยู่ในมือผมนี้ก็เป็นฉบับหนึ่งที่มีถึงนิโคสารนิวัติวีเรื่องของ เอฟพีเชียนซีอีคอนอมิว่าเป็นฟิლოსโซฟี (Philosophy) อย่างไร แล้วก็ได้มีการอ้างถึง อ้างอิงประเด็นที่ยูเอ็นซีพี ซึ่งเป็นองค์กรของสหประชาชาติได้ขออนำปรัชญาอันนี้ไปใช้ใน ที่อื่นด้วย เหล่านี้ครับกระผมอยากกราบเรียนท่านประธานฯ ครับผมว่า เราได้พยายาม ชี้แจงเท่าที่จะสามารถกระทำได้ ณ ในโอกาสที่สมควร แต่กระผมก็เห็นด้วยนะครับ อย่างที่ ท่านสมาชิกฯ ผู้ทรงเกียรติได้กรุณาให้คำแนะนำแล้วว่าเราคงไม่ต้องตอบได้ทุกคำพูด แล้วก็ไม่ใช่ทุกครั้ง คงไม่ใช่เป็นการแย้งชิงพื้นที่ของสื่อ แต่ว่าในโอกาสที่เห็นสมควรนั้น เราใช้โอกาสของเราเองในการที่จะชี้แจงและตอบโต้ ทั้งนี้ทั้งนั้น ก็เป็นไปตามลักษณะที่ ผมได้กราบเรียนตั้งแต่ต้นว่า ไม่ต้องการที่จะส่องไฟ โฟฉายให้ไฮไลท์ (Highlight) กับท่านผู้หนึ่งที่พยายามที่จะออกไปใช้สื่อในต่างประเทศในการที่จะดำเนินมาตรการที่เราเห็น ว่าเป็นเรื่องของการยังไม่วางมือทางการเมือง ขอบพระคุณครับ

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : เชิญคุณสุรินทร์ครับ

นายสุรินทร์ พิศสุวรรณ : ท่านประธานฯ ที่เคารพครับ กระผม สุรินทร์ พิศสุวรรณ สมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ก่อนอื่นกระผมต้องขอแสดงความขอบคุณที่ท่านรัฐมนตรีทางรัฐบาลได้ให้โอกาสต่อสภาแห่งนี้ในการแถลงถึงวิธีการถึงแนวนโยบายในการดำเนินการเพื่อที่จะแก้ไข เพื่อที่จะลดผลกระทบที่พึงจะเกิดขึ้นจากกิจกรรมทางด้านการประชาสัมพันธ์ที่ท่านอดีตนายกรัฐมนตรีไปดำเนินการอยู่ในขณะนี้ในเวทีระหว่างประเทศ ท่านประธานฯ คงจำได้ว่าในการอภิปรายเรื่องนโยบายที่ทางรัฐบาลนำเสนอในสภาแห่งนี้ตอนต้น กระผมเคยตั้งข้อสังเกตว่าบรรยากาศข้างนอกนั้นไม่ค่อยเป็นมิตรนัก และเชื่อว่าจะถูกใช้ประโยชน์สร้างความเข้าใจผิดให้เกิดขึ้นต่อไป สิ่งซึ่งเกิดขึ้นระยะเวลา ๒ - ๓ สัปดาห์ที่ผ่านมานั้นก็คือสิ่งซึ่งเคยคาดเดาและประเมินมาแล้วทั้งสิ้น ท่านประธานฯ ครับ การที่ทางรัฐบาลจะคิดว่าเราไม่จำเป็นจะต้องออกไปชี้แจงตอบโต้บางเรื่องบางประเด็นให้มันเป็นปัญหาที่เขาจะต้องประสบกับข้อเท็จจริงที่โลกเองจะตระหนักและจะรับรู้ รับทราบ แล้วเราก็ลอยตัวเข้ามาอยู่ภายใน พยายามที่จะพูด พยายามที่จะชี้แจงให้คนข้างในของเราเข้าใจ อันนี้จะต้องขอแสดงความคิดเห็นอย่างนี้ครับว่า มันมีอยู่ ๒ กระแส ซึ่งเป็นกระแสที่ทำให้ทั่วโลกเขาให้ความสนใจกับทุกคำพูดที่ทางอดีตนายกรัฐมนตรีพูด นั่นก็คือกระแสโลกาภิวัตน์กับกระแสทุนนิยม ซึ่งเป็นกระแสที่ค่อนข้างจะเชียวกรากอยู่ในเวทีระหว่างประเทศในขณะนี้ กระแสที่ ๒ ก็คือกระแสประชาธิปไตย ๒ กระแสนี้คือกระแสที่ถูกใช้ให้เป็นประโยชน์โดยสื่อและโดยท่านอดีตนายกรัฐมนตรี ถ้าเราไม่ดำเนินการใด ๆ ที่จะไปลดผลกระทบหรือคอนเทนแดเมจ (Contain damage) หรือพยายามที่จะประคองไม่ให้ความเสียหายมันเกิดขึ้นและขยายตัวออกไปเรื่อย ๆ นี้ จำเป็นจะต้องออกไปเผชิญ จำเป็นจะต้องออกไปชี้แจง จำเป็นจะต้องออกไปเพื่อที่จะตอบโต้ จะลอยหรือจะหันกลับเข้ามาเพื่อที่จะชี้แจงเฉพาะภายในคงไม่ได้ ท่านประธานฯ ที่เคารพครับ มีอยู่ ๒ - ๓ ประเด็นที่ควรพิจารณา และควรจะต้องตอบโต้โดยไม่จำเป็นจะต้องรอให้การดำเนินการของคณะกรรมการ อนุกรรมการ ชุดต่าง ๆ ที่ตรวจสอบอยู่ในขณะนี้ทำงานจนลุล่วง-----

เรื่องระบอบทุนนิยมซึ่งเป็นระบอบที่อาจจะมองได้ว่าตรงข้ามกับปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง ผมคิดว่าเราพูดได้เต็มปากเต็มคำ โดยองค์กร โดยหน่วยงาน โดยกลไกของรัฐบาลเอง ในขณะนี้ ไม่ว่าจะผ่านท่านรัฐมนตรีทั้งหลาย หรือผ่านสถานเอกอัครราชทูต สถานกงสุล ที่มีอยู่ทั่วโลก ๕๐ กว่าแห่งนั้นว่าเอาเข้าจริง ๆ ๖ - ๗ ปีที่ผ่านมา นั้นไม่ใช่แคปิตอลลิสม์ (Capitalism) แต่เป็น โคลนียแคปิตอลลิสม์ (Colony capitalism) เป็นพอบพลิสต์แคปิตอลลิสม์ (Populist capitalism) เป็นทุนนิยมที่เต็มไปด้วยพวกพ้อง ทุนนิยมที่เต็มไปด้วยความขัดแย้งเรื่องผลประโยชน์ ทุนนิยมที่เต็มไปด้วยคอร์รัปชัน ทุนนิยมที่เต็มไปด้วยการแบ่งพรรค แบ่งพวกเฉพาะกลุ่ม เฉพาะพวกเท่านั้น เฉพาะพรรคเท่านั้น และเป็นพอบพลิสต์แคปิตอลลิสม์คือส่งเสริมให้มีการบริโภคนิยม ส่งเสริมให้มีการขี้น ส่งเสริมให้มีการเป็นหนี้ และผลพวงที่เกิดขึ้นคือผลพวงที่จะต้องตามแก้กัน ๑๐ ปี ๒๐ ปี จะไปตกหลุม จะไปล้มอย่างไรต่อไปในอนาคตไม่ทราบ จะไปเหมือนประเทศไหน ในลาตินอเมริกาเมื่อไร เราไม่ทราบ แต่ที่แน่ ๆ คือรัฐบาลชุดที่ผ่านมาตั้งมา ๘๐,๐๐๐ ล้าน เพื่อที่จะไปจัดการกับหนี้สินที่เกิดขึ้นจากแคปิตอลลิสม์ที่ว่่านั้นแหละ ซึ่งเราก็คงยืนยันว่าไม่ใช่แคปิตอลลิสม์ ที่มีกฎที่มีเกณฑ์ ที่มีความเสมอภาค ที่มีการใช้กฎหมายในการที่จะดูแลและกำหนดสิทธิ บทบาท เสรีภาพในการแข่งขันต่าง ๆ ไม่ใช่ ตรงนี้ผมคิดว่าทางรัฐบาลสามารถที่จะชี้แจงตอบโต้ได้ทันทีทุกเวที ประเด็นว่าจะออกไปตอบโต้ จะออกไปดำเนินการ จะใช้ช่องทาง จะใช้ข้อมูล จะใช้บุคลากรอย่างไรเท่านั้นเอง เพราะฉะนั้นผมถือว่าถ้าหากว่าต้องการที่จะนำแคปิตอลลิสม์มาใช้ ระบอบทุนนิยมมาใช้ในกลุ่มประเทศ รัฐบาล องค์กรสื่อ บริษัท ระหว่างประเทศทั้งหลายต้องเข้าใจว่า ๖ - ๗ ปีที่ผ่านมา นั้นไม่ใช่แคปิตอลลิสม์ที่ท่านเข้าใจ แต่ใช้แคปิตอลลิสม์ เป็นวิธีหนึ่งที่ถูกนำมาใช้เพื่อที่จะเอาประโยชน์ เพื่อที่จะหาประโยชน์ และก่อให้เกิดความเสียหาย ก่อให้เกิดความแตกแยก ก่อให้เกิดความไม่เสมอภาคขึ้น ในสังคมของเรา อันนี้ตอบได้เต็มปากเต็มคำ ตอบได้จากใจ ตอบได้ด้วยจ้องตาเข้าไป โดยไม่ต้องกะพริบตา ๆ ทั้งสิ้น

ประเด็นที่ ๒ ผมคิดว่าท่านอดีตนายกรัฐมนตรีไม่มีสิทธิที่จะพูดเรื่องประชาธิปไตย เรื่องสิทธิมนุษยชนข้างนอก เพราะว่าไม่ใช่ประชาธิปไตย ไม่ได้มีการเคารพในสิทธิมนุษยชน ไม่มีการเคารพในระบบของกฎหมายรูทออฟลอว์ (Rule of law) ถูกใช้

เพื่อสร้าง เพื่อเสริมอำนาจของตน ของพวกตน ของพรรคตนเท่านั้น ถ้าพูดเป็นภาษาฝรั่ง ก็คือไม่มีมอร์ลไฮกราวด์ (Moral high ground) ไม่มีจุดยืนที่เด่นกว่าคนอื่นที่จะไปพูดเรื่อง ประชาธิปไตยในเวทีระหว่างประเทศ ปัญหาคือเราจะตอบได้อย่างไร เราจะใช้ใครตอบได้ เราจะเอาคำอธิบายใดไปพูดให้เขาเข้าใจว่า ๕ – ๖ ปีที่ผ่านมาเป็นประชาธิปไตย ที่เป็นลู่ทางเพื่อที่จะนำไปสู่อำนาจและผลประโยชน์เท่านั้น ซึ่งก็พูดออกมาเองหลายครั้งว่าเป็นแต่เพียงเครื่องมือและทางผ่าน ไม่ใช่เป็นวิถีชีวิต -----

อย่างนี้ผมเชื่อว่าพวกที่นิยมประชาธิปไตยในต่างประเทศก็ต้องเข้าใจ ว่าประชาธิปไตย ถูกทำให้เสียชื่อไปแล้วในประเทศไทย ๖ ปีที่ผ่านมา ปัญหาคือเราจะไปพบกับเขา พูดกับเขาคุยกับเขา เราจะไปที่องค์กรต่าง ๆ เหล่านี้ได้อย่างไร ไม่มีสิทธิที่จะไปพูดเรื่องประชาธิปไตย และสิทธิมนุษยชนข้างนอก แต่ข้างนอกยังหลงประเด็นอยู่นะทั้งขณะนี้มาอย่างถูกต้องมาอย่างชอบธรรม มาจากการเลือกตั้ง ผมคิดว่ายังต้องชี้แจงเพิ่มเติมออกไปเผชิญ

ประเด็นที่ ๓ ครับ ท่านประธานฯ เห็นใจอย่างยิ่งในเรื่องของการที่จะไปเลือกประเด็น ยกประเด็น เลือกเวที เลือกบุคคล เลือกกลุ่มที่จะไปชี้แจง แต่นี้เป็นอุทาหรณ์สำหรับประเทศไทย สำหรับอนาคตด้วยว่าในเรื่องที่เกี่ยวกับการที่จะเป็นปากเสียง กระบอกเสียงให้กับประเทศชาติ เราต้องมีหลัก เราต้องมีจุดยืน เราต้องมีความมุ่งมั่นในวิถีทาง ในหลักการ ในกฎเกณฑ์บนพื้นฐานของความถูกต้อง หลายหน่วยงานในรัฐบาลรอบที่แล้ว หลายกระทรวง ข้าราชการที่เขามีหลัก ข้าราชการที่เขามีอุดมการณ์ ข้าราชการที่เขามีความซื่อสัตย์สุจริตเขาอยู่ไม่ได้ เขาถูกกีดกัน เขาถูกปล่อยเกาะ เขาถูกลด ถูกปลด เขาแย่งลาออก เขาชิงลาออก หน่วยงานของรัฐในอดีต ๕ - ๖ - ๗ ปีที่ผ่านมาแล้วแต่จะนับเป็นกระบอกเสียงรับใช้ระบบ ระบบนั้นมาอย่างเต็มตัว ๑๐๐ เปอร์เซ็นต์ไม่เคยทิ้งห่างระยะทางด้วยความสงสัยหรือไม่มั่นใจในแนวทางนั้นใด ๆ ทั้งสิ้น เมื่อเราเป็นกระบอกเสียงขึ้นชมแก้ตัวให้กับระบบระบบนั้นมา ๕ - ๖ ปี ถึงวันนี้เราจะเปลี่ยนแปลงบทบาทไปบอกว่า สิ่งทั้งหมดทั้งหลายที่ท่านอดีตนายกฯ ออกไปพูดโพนทะนาอยู่ต่างประเทศนั้นผิดใช้ไม่ได้ ไม่ถูกต้องกับความเป็นจริงท่านประธานฯ เห็นประเด็นใช้ใหม่ครับ เราก็ไม่มีน้ำหนักพอที่จะไปแก้ต่างอย่างนั้นเหมือนกัน เพราะว่าเคยรับใช้มา ๕ ปี ๖ ปี เคยเป็นกระบอกเสียง เคยแก้ตัวให้มา เคยชี้แจงแทนมา ทั้งหมดทั้งหลายที่ทำไปนั้นถูกต้องหมด แล้วจะเอาน้ำหนักตรงไหนไปพูดกับองค์กรข่าวระหว่างประเทศ องค์กรระหว่างประเทศ รัฐบาลต่างประเทศว่าทั้งหมด ทั้งหลาย ๖ ปีนั้นผิด ผิด แล้วทั้งหมดทั้งหลายที่กำลังไปรื้อฟื้นกันใหม่ในเวทีต่างประเทศผ่านสื่อต่าง ๆ เหล่านี้ที่คุณสมเกียรติพูดถึงไม่ถูกต้องไม่ตรงกับความเป็นจริง ท่านประธานฯ คงเคยได้ยินคำพูดที่ว่า เดอะมีเดียอิสเดอะแอสเซส (The media is the message) สื่อ นั่นแหละคือข้อมูลที่เขาจะอ่าน ตัวสื่อ นั่นแหละคือสิ่งที่เขาจะพินิจพิเคราะห์พิจารณาว่าเชื่อหรือไม่เชื่อ ตรงนี้ผมคิดว่าอาจจะต้องวิเคราะห์กัน

ให้ชัดเจนว่าเราจะเลือกที่จะใช้วิธีการบุคคล คณะ องค์กร สถาบันใดที่จะออกไปพูด
ที่จะออกไปแสดงความคิดเห็น แสดงจุดยืนตอบโต้ประเด็นต่าง ๆ เหล่านี้ ซึ่งเสียหายกับ
ประเทศชาติ

ท่านประธานฯ ที่เคารพครับ ประเด็นสุดท้ายที่ผมอยากจะกราบเรียนและก็
เสนอท่านประธานฯ เพื่อพิจารณาต่อไป เพื่อรัฐบาลจะได้รับไปพิจารณาบ้าง เราคงจะต้อง
มีจุดประสานที่ชัดเจนที่เรียกว่า โฟคอลพอยต์ (Focal point) ที่จะถ่วงถ่วง วิเคราะห์
หาข้อมูล เรียบเรียงประเด็น เลือกประเด็นที่จะตอบโต้ ที่จะจัดการกับข่าวเหล่านี้ ซักกล่าวหา
เหล่านี้ ข้อมูลต่าง ๆ ที่ถูกออกไปเผยแพร่เหล่านี้ให้เป็นระบบทำได้ทันที ทำได้อย่าง
มีประสิทธิภาพ ทำได้อย่างมีน้ำหนัก อย่างที่ผมเรียนในตอนต้นทำได้ พูดได้ โดยไม่ต้อง
หลบสายตาเขา ถ้าเราสามารถที่จะตอบโต้พูดได้ด้วยความมั่นใจ มีหลักฐาน มีข้อมูล
มีตัวอย่าง มีเหตุผลที่จะไปตอบโต้ในสิ่งที่ตอบโต้ได้ -----

ที่ผมยกตัวอย่าง ๒ เรื่อง ระบอบเศรษฐกิจทุนนิยม สิทธิเสรีภาพประชาธิปไตยเอาแค่นี้ก่อน เพราะตรงนี้คือตัวปัญหาเป็นกระแสอยู่ในโลก ในเวทีระหว่างประเทศ เขาเกาะกระแสนั้น หันกลับมาที่มณฑลพวกเราภายในท่านประธานฯ ที่เคารพครับ จะต้องมีโฟคอลพอยต์ (Focal Point) นั้นจะต้องมีการบริหารจัดการ จะต้องมีการหันหน้าเข้าหากันปรึกษาและเป็นตัวบุคคลหรือองค์กรที่มีความน่าเชื่อถือเครดิตบิลิตี (Creditibility) ชัดเจน มีเครดิตเชียว (Credential) ชัดเจน ถ้าเป็นเช่นนี้แล้วสู้เขาได้ แต่ถ้าเรายังไม่จัดองค์ประกอบของเราให้เป็นระบบและมีประสิทธิภาพเป็นที่ยอมรับ เป็นที่น่าเชื่อถือ เราวิ่งตามหลังครับ และจะมีจุดประเด็นต่าง ๆ เหล่านี้ในอีกหลายที่ และเราก็จะไม่อยู่ในฐานะที่จะไปตามแก้ข่าวต่าง ๆ เหล่านั้นได้ ถึงตอนนั้นเราอาจจะรู้ว่าไล่ไม่ทัน ตามไม่ทัน แล้วก็จะปัญหาเกี่ยวกับเราต่อไปที่จะแก้กันไม่สิ้นสุดต่อไปในอนาคต กระผมเห็นใจในงานที่ค่อนข้างจะละเอียดอ่อน และยุ่งยาก และค่อนข้างจะไม่เป็นมิตรฮอสไทล์ (Hostile) อยู่ข้างนอก แต่ที่แน่ ๆ คือเมื่อเราเลือกเดินมาทางนี้แล้วก็จำเป็นที่จะต้องชี้แจงถึงจุดอ่อนในอดีต ถึงข้อผิดพลาดในอดีต ถึงข้อบกพร่องในอดีต และปวณากันทั้งองค์ภาพทั้งประเทศทุกองค์กรหลังจากการเปลี่ยนแปลงแล้วว่าจะดำเนินการสู่ทิศทางที่ดีกว่าให้กับสังคมไทย ผมคิดว่าถ้าพูดด้วยความมั่นใจ ด้วยความเด็ดเดี่ยว ด้วยความมุ่งมั่นสื่อเหล่านั้นก็ต้องให้ความสำคัญกับพวกเราเหมือนกัน ขอบพระคุณครับ

(การประชุมดำเนินมาถึงตอนนี้ นายมิชัย ฤชุพันธุ์ ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ได้ลงจากบัลลังก์ โดยมอบให้ พลเอก จรัล กุลละวณิชย์ รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่หนึ่ง ปฏิบัติหน้าที่แทน)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (พลเอก จรัล กุลละวณิชย์ รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่หนึ่ง) : เชิญคุณคำนำถนครับ

นายคำนำถน สิทธิสมาน : กราบเรียนท่านประธานฯ ที่เคารพครับ กระผม นายคำนำถน สิทธิสมาน สมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ขออนุญาตแสดงความคิดเห็นในประเด็นที่ทางรัฐบาลได้กรณามาชี้แจงในวันนี้ ซึ่งถือว่าเป็นนิมิตหมายใหม่ดียิ่งนะครับ ท่านประธานฯ ครับ ประเด็นสำคัญที่ทำให้เราต้องมาพิจารณากันเป็นพิเศษในวันนี้ กระผมเชื่อว่าไม่ได้เกิดจากความกังวลใจในเสถียรภาพของรัฐบาลชุดนี้เท่านั้น

หากแต่ผมเชื่อว่าทุกคนเกิดความกังวลใจในปัญหาด้านความมั่นคงของชาติและราชบัลลังก์
อันมีที่มาจากกรณีที่กลุ่มผู้มีอำนาจเก่าได้เคลื่อนไหวทางการข่าว และทางการตลาด
ทางการเมืองในลักษณะการต่าง ๆ ทั้งในประเทศและนอกประเทศ ถ้าสุดคือการจบบ้าง
ล่วงเกินวิพากษ์วิจารณ์ปรัชญาพระราชทานเศรษฐกิจพอเพียง -----

ซึ่งกระผมเชื่อว่ารัฐบาลชุดนี้ก็น่าจะมีความเห็นไม่แตกต่างกันนัก จึงได้มีการตั้งคณะกรรมการด้านประชาสัมพันธ์ชุดล่าสุดเมื่อ ๒ วันที่ผ่านมา ซึ่งมีชื่อเรียกกันจึงขังว่า วอร์รูม (War room) หรือมีชื่อเป็นทางการเต็ม ๆ ฟังแล้วก็เข้มข้นไม่แพ้กันว่าคณะกรรมการประชาสัมพันธ์ในภาวะวิกฤติและการประชาสัมพันธ์เชิงรุก จิตเส้นใต้ตรงคำว่า “วิกฤติ และเชิงรุก” นะครับ ซึ่งมี ๔ พณฯ รัฐมนตรีประจำสำนักนายกรัฐมนตรี ท่านธีรภัทร์ เสรีรังสรรค์ เป็นประธาน ขอบพระทานโทษที่เอ่ยนามนะครับ การพูดในวันนี้กระผมจะอภิปรายโดยยึดหลัก ๓ ไม่พูดถึง

ไม่พูดถึงที่ ๑ ก็คือกระผมจะไม่พูดถึงประเด็นว่าวอร์รูมลักษณะที่ดั่งขึ้นมา นั้นจะได้ผลดีขนาดไหนหรือไม่ ประการใด

ไม่พูดถึงประการที่ ๒ กระผมจะไม่พูดถึงในประเด็นที่รู้สึกแปลกใจขึ้นมาว่า เหตุไฉนรัฐบาลชุดนี้ถึงได้เพิ่งแถลงว่านี่คือภาวะวิกฤติที่ต้องดำเนินการเชิงรุก ทั้ง ๆ ที่อาจจะด้วยความที่มีสติปัญญาไม่มากนัก กระผมเองและประชาชนส่วนใหญ่เห็นว่าสภาพการณ์ เช่นนี้ได้เกิดขึ้นมาตั้งแต่หน้าที่แรกหลังการยึดอำนาจเมื่อวันที่ ๑๕ กันยายน ๒๕๔๕ แล้ว

ไม่พูดถึงที่ ๓ กระผมจะไม่พูดในประเด็นที่ว่าเมื่อคู่มือทั้งหมดแล้วภารกิจของวอร์รูมก็เป็นภารกิจตามปกติของ ๔ พณฯ รัฐมนตรีที่รับผิดชอบงานการข่าว งานประชาสัมพันธ์ที่มีทั้งอำนาจหน้าที่ตามกฎหมายและเครื่องมือเครื่องมืออยู่เต็มพิกัด อยู่แล้ว ท่านประธานฯ ครับ ที่กระผมจะอภิปรายโดยยึดหลัก ๓ ไม่พูดถึงก็เพราะประการหนึ่งกระผมต้องให้เกียรติรัฐบาลชุดนี้ที่เสียสละตนเองเข้ามารับผิดชอบบริหารประเทศ ในภาวะวิกฤติซึ่งเป็นสถานการณ์ที่ยากยิ่ง ในประการที่ ๒ เพราะกระผมไม่ต้องการให้เกิดความเข้าใจผิดขึ้นมาว่ากระผมกำลังวิพากษ์วิจารณ์ ๔ พณฯ รัฐมนตรีประจำสำนักนายกรัฐมนตรี คือท่านธีรภัทร์ เสรีรังสรรค์ ขอบพระทานโทษที่เอ่ยนาม เพราะกระผมเชื่อมั่นและยังคงเชื่อมั่นอยู่ว่า ๔ พณฯ เป็นรัฐมนตรีที่ดีที่สุดคนหนึ่งเท่าที่ประเทศนี้จะมีได้ในภาวะการณ์ปัจจุบัน ท่านประธานฯ ครับ กระผมขอกราบเรียนว่าภารกิจของ ๔ พณฯ รัฐมนตรีธีรภัทร์ที่ตอนนี้อาจจะถูกโยกมาอยู่ที่วอร์รูมส่วนหนึ่งนั้นเป็นภารกิจด้านการเมืองโดยตรงและถือเป็นงานการเมืองเฉพาะหน้า ถ้าจะถามว่ามีความจำเป็นหรือไม่ ก็ตอบได้ทันทีว่ามีความจำเป็น แต่เป็นความจำเป็นที่เป็นเรื่องปกติที่ต้องกระทำอยู่แล้ว

เพียงแต่ว่าประชาชน รวมทั้งตัวกระผมอาจจะมองเห็นอยู่ว่ารัฐบาลยังไม่ได้ทำหรือทำน้อยเกินไปสักนิดหนึ่ง ซึ่งความจริงนั้นรัฐบาลอาจจะได้ทำแล้วโดยการมอบหมายภารกิจให้ ๑๗๗ รัฐมนตรีประจำสำนักนายกรัฐมนตรีธีรภัทร์ไปทำมาตั้งแต่ต้น เพียงแต่ว่า ๑๗๗ จำเป็นที่จะต้องใช้เวลาพิจารณาและระมัดระวังอย่างสูง เพราะ ๑๗๗ ไม่ต้องการให้ไปกระทบกระเทือนสิทธิเสรีภาพของสื่ออันเป็นอุดมการณ์ของท่าน พุดง่าย ๆ ก็คือ ท่านไม่ต้องการให้การกระทำของท่านไม่ว่าจะโดยประการใดนั้นมีลักษณะที่จะเข้าไปซ้ำซ้อนหรือซ้ำรอยรัฐบาลชุดที่แล้วที่มีการแทรกแซงสื่อในลักษณะการต่าง ๆ แต่ว่าเป็นการแทรกแซงที่ค่อนข้างจะเนียนสักหน่อยนะครับ อย่างไรก็ตาม ท่านประธานฯ ครับ ที่ผ่านมานั้นรัฐบาลชุดนี้อาจจะเข้าใจว่าคณะของท่านเข้ามาบริหารประเทศในลักษณะเฉพาะกิจ เฉพาะกาล เพียงประมาณไม่เกิน ๑ ปี ภารกิจส่วนใหญ่จะเป็นแค่งานการบริหาร เพื่อรอให้มีการร่างรัฐธรรมนูญฉบับใหม่และการเลือกตั้งทั่วไปครั้งใหม่ ไม่ได้เกี่ยวข้องกับการเมืองแต่อย่างใด ซึ่งแม้จะเป็นความเข้าใจโดยบริสุทธิ์และน่ายกย่องเป็นอย่างยิ่ง-----

แต่กระผมก็มีความจำเป็นที่จะต้องขอประทานกราบเรียน ณ ที่นี้ว่าเป็นความเข้าใจที่ยังไม่ถูกต้องนัก เพราะว่าถึงที่สุดแล้วแม้ท่านและคณะของท่านจะไม่เล่นการเมืองและไม่ประสงค์จะเกี่ยวข้องกับการเมือง แต่ท่านก็หลีกเลี่ยงการเมืองไม่พ้น หากคณะของท่านไม่เข้าใจ สมมุติและอยู่ร่วมกับสมมุติที่เชื่อว่าการเมืองตัวนี้ให้ได้ ในที่สุดท่านก็อาจจะถูกการเมืองเล่นงานอย่างไม่ปราณีและโหดร้าย ท่านประธานฯ ครับ ถ้าฟังคณะของท่านเองก็ไม่เท่าไรหรอกครับ แต่กระผมเคยเรียนมาแล้วหลายครั้ง ณ สภาแห่งนี้ว่า การยึดอำนาจเมื่อวันที่ ๑๕ กันยายน ๒๕๔๙ นั้นสำเร็จลงไปได้ด้วยต้นทุนทางสังคมที่สูงมาก ต้นทุนเหล่านี้จะสูญสลายไปทันทีหากรัฐบาลต้องพ่ายในสงครามการเมือง กระผมคงไม่จำเป็นที่จะต้องพูดมากไปกว่านี้ในประเด็นต้นทุนทางสังคมที่สูงมากนี้ ท่านประธานฯ ครับ หลักคิดของงานการเมืองเรื่องการข่าวแบบที่ผ่าน ๆ มาก็คือ การพยายามสื่อสารหรือแสดงออกเพื่อทำให้ประชาชนส่วนใหญ่ชื่นชมสนับสนุน รวมไปถึงการแก้ต่าง การตอบโต้ประเด็นที่การเมืองฝ่ายตรงกันข้ามนำเสนอ ในบางขณะก็ถึงกับมีการวางหมากกำหนดเกมเพื่อให้ฝ่ายตรงข้ามติดกับและเพลี่ยงพล้ำ อย่างเช่นในช่วง ๒ - ๓ วันมานี้ กรณีที่คนบางกลุ่มโยนประเด็นขึ้นมาว่า ต่อจากนี้จะจัดการให้สื่อมวลชนไทยได้สัมภาษณ์อดีตนายกรัฐมนตรี เพราะมีการร้องขอกันมาเป็นจำนวนมาก ขอให้ติดต่อมาลงชื่อไว้ จะสัมภาษณ์โดยวิธีการใดก็ได้ ท่านประธานฯ ครับ นี่เป็นเกมการเมืองที่หากไม่พิจารณาให้ดีถ้วน แต่มีผู้ออกมาแถลงตอบได้ว่าในเชิงปราบไม่ให้สื่อไปให้สัมภาษณ์ ไปสัมภาษณ์เขา หรือพูดในทำนองที่อาจแปลความได้ว่าไปกดดันสื่อ ก็จะกลายเป็นการติดกับดักเกิดภาพลักษณ์ของการแทรกแซงสื่อ เป็นเผด็จการปิดปากสื่อขึ้นมาทันที แล้วจะทำให้เกิดความพ่ายแพ้ในสมรภูมิต่อในรอบนี้หรือยกนี้ไปได้ นี่เป็นแค่ตัวอย่างเล็ก ๆ ตัวอย่างเดียวที่เพิ่งเกิด กระผมเชื่อว่าต่อไปก็จะมีกระบวนการลักษณะนี้เกิดขึ้นมาเรื่อย ๆ อย่างต่อเนื่อง ซึ่ง ณ วันนี้รัฐบาลรับมือได้เป็นอย่างดีพอสมควรแล้วครับ ท่านประธานฯ ครับ อย่างที่กระผมได้เรียนไปแล้วว่า งานการประชาสัมพันธ์ในภาวะวิกฤติและการประชาสัมพันธ์เชิงรุกที่กำลังทำนี้เป็นภารกิจด้านการเมืองและเป็นงานเฉพาะหน้า ภารกิจนี้ไม่เพียงแต่ครอบคลุมเขตงานเฉพาะเรื่องการตอบโต้ข่าวและแย้งชิงพื้นที่ข่าว ซึ่งเป็นกระแสที่เกิดขึ้นอย่างต่อเนื่อง รวดเร็ว วันต่อวัน หรือบางครั้งชั่วโมงต่อชั่วโมง แต่ยังคงครอบคลุมไปถึง

การวางแผนนำผลงานของรัฐบาลที่ได้ทำไปแล้ว กำลังทำอยู่ หรือกำลังจะทำ ให้ออกไปสู่
 สายตาพี่น้องประชาชนอย่างเป็นระบบ และอย่างมีประสิทธิภาพในระยะยาว เพราะถึกลงไป
 ถึงที่สุดแล้วท่านประธานฯ ครับ สิ่งทีกลุ่มอำนาจเก่ากำลังเคลื่อนไหวและสิ่งทีรัฐบาล
 กำลังพยายามทำล้วนแต่เพื่อต้องการส่งสาสน์ไปยังพี่น้องประชาชน โดยเฉพาะอย่างยิ่ง
 ในชนบทในต่างจังหวัดซึ่งดูเหมือนว่าจะรับรู้ข้อมูลข่าวสารและข้อเท็จจริงต่างไปจาก
 กลุ่มที่ติดตามข่าวสารการเมืองอย่างต่อเนื่อง ฝ่ายหนึ่งต้องการใช้ประโยชน์จากความ
 ไม่รู้ของพี่น้องประชาชน อีกฝ่ายหนึ่งต้องป้องกันไม่ให้ถูกหลอกลวงด้วยข้อมูลผิด ๆ
 รวมไปถึงการนำเสนอผลงานและสิ่งทีต้องการนำเสนอไปให้ถึงพี่น้องเหล่านั้นอย่างมี
 ประสิทธิภาพ ทั้ง ๒ ฝ่ายเป็นกระบวนการที่ต้องใช้สื่อกันทั้ง ๒ ฝ่าย แต่ก็เป็นเรื่องปกติ
 ทีต้องทำอยู่แล้ว ไม่มีอะไรมากกว่านั้น ในประเด็นนี้กระผมขอฝากข้อคิดไว้แต่เพียง
 สั้น ๆ ว่า รัฐบาลจะต้องคิดว่าเหนือกว่าประสิทธิภาพของงานประชาสัมพันธ์ก็คือ
 ผลงานตัวจริงของรัฐบาล ผลงานตัวจริงของรัฐบาลครับท่านประธานฯ อย่าลืมน่ามี
 คำกล่าวทีอมตะของนักสื่อสารมวลชนอยู่ประโยคหนึ่งว่า งานประชาสัมพันธ์ทีดีทำลาย
 สินค้าทีด้อยคุณภาพ ท่านประธานฯ ครับ กระผมขออนุญาตยกตัวอย่างเรื่องการตอบได้
 เรื่องปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง ตอนนี้เราพูดกันได้เต็มทีครับ แต่สมมุติว่าวันหนึ่งข้างหน้า
 รัฐบาลเสนอร่างพระราชบัญญัติสำนักงานสลากกินแบ่งแห่งชาติฉบับใหม่เข้ามา
 เพื่อเปิดให้มีหวยบนดิน ๒ ตัว ๓ ตัว หรือสลากกินรวบอย่างถูกต้องตามกฎหมาย
 เราจะอธิบายอย่างไรครับว่า ทำไมเศรษฐกิจพอเพียงถึงต้องมีหวยเดือนละ ๒ ครั้งด้วย
 อันนี้กระผมฝากเป็นการบ้านไปให้รัฐบาลคิดให้ดี-----

แต่สิ่งที่กระผมอยากจะขอนำเสนอในวันนี้เป็นประเด็นที่ก้าวข้ามไปจากภารกิจการตอบโต้
ทางการข่าวและการประชาสัมพันธ์ที่เป็นภารกิจเฉพาะหน้าไปสู่ข้อเสนอเพื่อการ
วางรากฐานเพื่อแก้ปัญหาในเชิงโครงสร้าง แล้วเพื่อยังประโยชน์ที่ต่อเนื่องยั่งยืนโดยจะขอ
กราบเรียนท่านประธานฯ ผ่านไปยัง ฯพณฯ ท่านรัฐมนตรีวิจิตรวาทธรรม ในฐานะที่ท่าน
กระผมถือว่าเป็นหัวใจสำคัญของรัฐบาล เพราะว่าท่านมีบทบาทหลักใน ๒ ด้านครับ
ท่านประธานฯ คือ ด้านที่ ๑ งานปฏิรูปการเมือง ด้านที่ ๒ งานด้านสื่อหรือการปฏิรูปสื่อ
นะครับ ผมถือว่าเป็นหัวใจของรัฐบาลชุดนี้ เป็นหัวใจที่เป็นเสมือนหน้าทั้ง ๒ ของเหรียญ
เหรียญมี ๒ หน้า ความเข้าใจของกระผมแท้ที่จริงแล้วภารกิจทั้ง ๒ เรื่องนี้ก็คือเรื่องเดียวกัน
จะเป็นหน้าไหนก็ตาม สุดท้ายก็คือเหรียญเดียวกัน ท่านประธานฯ ครับการเมืองไม่พัฒนา
ประชาธิปไตยซื้อขายได้กลายเป็นประชาธิปไตย ๔ วินาที คือ มีเสรีภาพก็ตอนไปหย่อนบัตร
ไปหย่อนบัตรเดินออกมาแล้วเสรีภาพก็หมดไป เพราะอะไรล่ะครับ ถ้าไม่ใช่เพราะ
ประชาชนส่วนใหญ่ยังขาดปัญญาตกเป็นเหยื่อของการโฆษณาชวนเชื่อ ของบรรดาผู้ที่เข้ามา
เอาประโยชน์ในทางการเมือง กระผมสนใจเรื่องการร่างรัฐธรรมนูญมาช้านานจนกระทั่ง
บัดนี้กระผมเริ่มจะคิดได้แล้วว่าจะร่างรัฐธรรมนูญให้วิไลศมาหรา ดิเลิศประเสริฐศรีอย่างไร
ในที่สุดก็มีโอกาสที่จะล้มเหลวอย่างไม่เป็นท่าอย่างเช่น รัฐธรรมนูญ ๒๕๕๐ อย่างนั้น
แหละครับท่านประธานฯ นอกเหนือจากการคิดเรื่องสภาพพัฒนาการเมืองที่จะทำหน้าที่สร้าง
แผนพัฒนาการเมืองซึ่งเป็นเรื่องที่น่าสรรเสริญแล้ว กระผมมีความเห็นว่าท่านรัฐมนตรี
ประจำสำนักนายกรัฐมนตรีคงจะต้องหันมาทำงานในเชิงกฎหมาย ในลักษณะที่ให้เป็นชุด
เป็นแพ็คเกจ (Package) เป็นด้านหลัก แล้วก็ปล่อยให้การเมืองไทยพัฒนาไปเองหลังจาก
ที่เกิดวัฒนธรรมใหม่ทางการเมือง กระผมไม่เชื่อว่าตัวหนังสือหรือแผนใด ๆ ก็ตามที่เราจะ
เขียนว่าการเมืองไทยจะต้องพัฒนาจะสามารถไปส่งสภาพการณ์ที่เป็นจริงของสังคมไทยได้
หากไม่เกิดวัฒนธรรมใหม่ทางการเมืองขึ้นมา แผนพัฒนาให้ดิเลิศประเสริฐศรีอย่างไร
ก็ไม่น่าจะมีสัมฤทธิ์ผลได้นะครับ วัฒนธรรมใหม่ทางการเมืองจะเริ่มเกิดขึ้นได้ก็ต่อเมื่อ
สังคมนั้นรู้เท่าทันบรรดาโจรานุโจรทางการเมือง ซึ่งจะเกิดขึ้นมาได้ก็คือมีปัญหาเกิดขึ้นมา
อาจจะเรียกว่า ปัญหารวมหมู่ของสังคมก็ได้ ปัญญาที่จะเกิดขึ้นมาได้ด้วยอะไรครับ ก็ด้วย
การศึกษา และการศึกษาที่สำคัญที่สุดและทั่วถึงที่สุดก็คือ การศึกษานอกระบบหรือ

การศึกษาทางอ้อม ท่านประธานฯ ครับ กระผมขอฟังธงไปเลยว่ก็คือบทบาทของ
สื่อมวลชน โดยเฉพาะอย่างยิ่งสื่ออิเล็กทรอนิกส์ (Electronics) คือวิทยุ คือโทรทัศน์ที่เข้าถึง
ทุกครัวเรือน ท่านประธานฯ ครับ ครูบาอาจารย์ของกระผมท่านหนึ่ง ซึ่งเป็นทั้ง
นักสื่อสารมวลชน และเป็นนักเขียนคอลัมน์นิสต์ (Columnist) ขออนุญาตเอ่ยนามท่าน
ท่านอาจารย์ดอกเตอร์บุญรักษ์ บุญเขตมาลา ท่านกล่าววาจาอมตะไว้ประโยคหนึ่งว่า
ธุรกิจวิทยุ โทรทัศน์นั้นไม่ใช่ธุรกิจทั่ว ๆ ไปที่ใครอาจจะทำอะไรก็ได้เพื่อผลกำไรสูงสุด
ทว่าเป็นธุรกิจพิเศษที่มีภารกิจในเชิงสัญญาประชาคมพวงเข้ามาด้วย ผมจึงอยากจะกราบ
เรียนท่านประธานฯ ผ่านไปยัง ๆ พลฯ ท่านรัฐมนตรีสั้น ๆ ง่าย ๆ นะครับ-----

นอกเหนือจากการวางแผนปฏิรูปการเมืองแล้ว กระผมปรารถนาอย่างแรงกล้าให้ ๗ พรรค
เร่งปฏิรูปสื่อ โดยเฉพาะอย่างยิ่งสื่ออิเล็กทรอนิกส์ที่อยู่ในกรรมสิทธิ์ของภาครัฐ
ท่านประธานฯ ครับ ในระยะเฉพาะหน้าที่พอเห็นได้แล้ว ก็คือการปรับผังรายการของ
บางช่องบางสถานี แต่ที่กระผมอยากเห็นเป็นอย่างยิ่ง ก็คือระยะต่อไปที่จะเป็นการ
วางรากฐานในระยะยาว ซึ่งก็คือการสร้างมาตรการทางกฎหมาย มาตรการทางภาษี
ที่จะมีลักษณะเป็นมาตรการสนับสนุนทางการเงินจากภาครัฐ เพื่อก่อให้เกิดรายการคุณภาพ
คลื่นวิทยุคุณภาพและช่องโทรทัศน์คุณภาพ จุดหมายหลักของภารกิจนั้น ไม่ใช่แต่เพียงพูด
ความจริงเรื่องความผิดของอำนาจเก่า รัฐบาลเก่า นายกรัฐมนตรีคนเก่า แต่จุดหมายหลัก
จริง ๆ ของภารกิจก็คือ เพื่อให้ห้องค์ความรู้แก่สังคม สร้างปัญญาารวมหมู่ให้เกิดขึ้นแก่สังคม
เพื่อบรรลุจุดหมายปลายทางสุดท้ายร่วมกัน วัฒนธรรมการเมืองใหม่ของสังคมไทย
ท่านประธานฯ ครับ สื่อมวลชนนั้นเป็นองค์ประกอบที่ขาดไม่ได้ของสังคมประชาธิปไตย
และหากต้องการสังคมประชาธิปไตยที่แท้จริง สื่อสารมวลชนของสังคมนั้นจะต้องเป็น
อิสระ และเป็นเสียงสะท้อนให้กับประชาชนอย่างแท้จริงด้วย อิสระในที่นี้กระผมหมายถึง
๒ อิสระครับ อิสระที่ ๑ อิสระจากอำนาจทางการเมือง แต่ที่สำคัญยิ่งไปกว่านั้นและกำลัง
เป็นประเด็นของยุคปัจจุบันก็คือ อิสระที่ ๒ อิสระจากอำนาจของทุน ท่านประธานฯ ครับ
หลังยุคเหตุการณ์เดือนพฤษภาคม ๒๕๓๕ ได้ก่อให้เกิดกระแสเรียกร้องให้มีโทรทัศน์เสรี
ขึ้นมา แต่ด้วยความโศคร้ายที่แม้มีเจตนาที่ดี แต่รัฐบาลต่อ ๆ มากลับไปยึดถือการให้
สัมปทานด้วยการประมูลด้วยตัวเงินเป็นตัวตัดสิน ในที่สุดสถานีโทรทัศน์แห่งใหม่
จึงล้มลุกคลุกคลาน ทั้ง ๆ ที่เริ่มต้นได้ดีพอสมควรในเชิงเนื้อหา และสุดท้ายก็กลายเป็น
สมบัติของกลุ่มทุนใหญ่ที่ในที่สุดก็แปรสภาพเป็นโจรานุโจรทางการเมือง จึงมิได้ทำหน้าที่
ปกป้องผลประโยชน์ของประชาชนตามที่วางเจตนารมณ์ไว้แต่เดิม ท่านประธานฯ ครับ
แต่แล้วทำไมกลุ่มทุนใหญ่ที่ในที่สุดแปรสภาพเป็นโจรานุโจรทางการเมืองจึงต้องเข้าไปซื้อ
สถานีโทรทัศน์ช่องนั้นก่อนการเลือกตั้งทั่วไปปี ๒๕๔๔ ละครับ คำตอบก็คือ ก็เพราะเขา
เห็นความสำคัญของสื่ออิเล็กทรอนิกส์รุ่นใหม่ละ ท่านประธานฯ ครับ แต่แล้วกฎแห่งกรรม
ก็มีจริง สุดท้ายหมองูก็ตายเพราะงู อัสวินแห่งคลื่นลูกที่ ๑ ก็ตายด้วยคลื่นลูกที่ ๑ พัฒนาการ
ของสื่อสารมวลชนอิเล็กทรอนิกส์ของโลกไร้พรมแดนยุคปัจจุบันได้เปิดช่องทางใหม่ ๆ

อีกมากมาย เพื่อสื่อสารข้อมูลและข้อเท็จจริงไปยังประชาชนที่สนใจ ท่านประธานฯ ครับ
ปรากฏการณ์ประชาชนเรือนหมื่นเรือนแสนออกมาขับไล่รัฐบาลชุดที่แล้ว ตั้งแต่ช่วง
ปลายปี ๒๕๕๘ เป็นต้นมา จากรายการโทรทัศน์เล็ก ๆ ที่จัดในห้องประชุมไม่ใหญ่นัก
ถ่ายทอดสดทางทีวีผ่านดาวเทียมที่ไม่ค่อยมีคนดู ผ่านทางอินเทอร์เน็ต (Internet) ที่มีคนใช้
น้อยมากเมื่อเทียบกับประชาชนส่วนใหญ่ แล้วก็จำหน่ายแจกในรูปแบบวีซีดี (VCD)
มาพัฒนาแปรสภาพเป็นม็อบ (Mob) ถ่ายทอดสดตลอด ๒๔ ชั่วโมงเป็นครั้งแรกของ
ประวัติศาสตร์ไทยหรืออาจจะประวัติศาสตร์โลก จนกระทั่งมีผู้ขนานนามว่าเป็น ม็อบ ๓ จี
ก็คือ เดอะเธิร์ทเจนเนอเรชั่น (The thirth generation) อันนี้คงไม่มีใครปฏิเสธได้ว่าเป็นส่วน
สำคัญที่ได้สร้างปรากฏการณ์โนโหวต (No vote) ที่สูงเกือบ ๑๐ ล้านเสียง ในการเลือกตั้ง
ต้นปี ๒๕๕๙ อันเป็นรากฐานสำคัญของการยึดอำนาจเมื่อเดือนกันยายน ๒๕๕๙ ที่กระผม
บอกเล่านี้ก็เพื่อจะบ่งบอกว่า สื่ออิเล็กทรอนิกส์นั้นสามารถปฏิรูปการเมืองได้ในพริบตา
แม้จะมีอาจใช้คำได้ว่า ชั่วข้ามคืน แต่คงจะไม่เกินเลยไปนักถ้าจะใช้คำว่า ชั่วข้ามปี
ท่านประธานฯ ครับ กระผมเชื่อว่า ๗๗๗ รัฐมนตรีอิทธิฤทธิ์ ขอประทานโทษที่เอ่ยนาม
บ่อยหน้อยนะครับ ในฐานะที่ท่านเป็นอดีตนักสื่อสารมวลชน และปัจจุบันท่านเป็น
นักรัฐศาสตร์ และนักการเมืองที่เสียสละตัวเองเข้ามาช่วยชาติในยามวิกฤติ ท่านคงจะต้อง
เก็บรวบรวมเรียนเหล่านี้ไว้อย่างเต็มเปี่ยมในหัวสมองของท่านแล้ว มันก็คงจะอยู่ระหว่าง
กระบวนการสังเคราะห์เพื่อตกผลึกที่จะแปรรูปออกมาเป็นนโยบายที่กระผมเรียกร้อง
ต้องการ -----

ท่านประธานฯ ครับ จะว่าไปแล้วสภาพการณ์ของวงการสื่อสารมวลชนทุกวันนี้ โดยเฉพาะอย่างยิ่งสื่ออิเล็กทรอนิกส์นั้นก็ยังมีลักษณะที่ผสมผสานคละเคล้ากันระหว่างระบบปิดและระบบเปิด มีสื่อที่ให้ปัญญาและสื่อที่มอมเมา มีสื่อที่กล้า ๆ กลัว ๆ แต่ก็พร้อมที่จะให้ความร่วมมือ และก็มีสื่อที่มุ่งเน้นความบันเทิงเพียงอย่างเดียว แต่หากปล่อยให้สื่ออิเล็กทรอนิกส์ของบ้านเรายังคงเป็นอยู่เช่นนี้ กระผมเชื่อโดยส่วนตัวครับว่า ประการที่ ๑ การปฏิรูปการเมืองที่แท้จริงจะยังไม่บังเกิดขึ้น ประการที่ ๒ ก็ยังคงจะมีการตอบโต้ทางการข่าวด้วยข่าวสารบิดเบือน หลอกลวงมอมเมาประชาชนที่ไม่ได้เข้าถึงข้อมูลข่าวสารให้หลงเชื่อไปตามที่ฝ่ายที่ต้องการเอาประโยชน์จากความไม่รู้ของประชาชนต้องการชี้นำ เป็นเช่นนี้ไปเรื่อย ๆ ท่านประธานฯ ครับ จะแก้สภาพการณ์ของปัญหาเหล่านี้ได้ก็ด้วยการสร้างสื่ออิเล็กทรอนิกส์ที่เป็นอิสระ มุ่งเสนอองค์ความรู้ สร้างสมภูมิปัญญาให้กับประชาชนในระยะยาว จริงอยู่ครับท่านประธานฯ ที่รัฐบาลชุดนี้เป็นรัฐบาลเฉพาะกิจเฉพาะกาล อีกไม่กี่เดือนข้างหน้าก็จะมีการเลือกตั้งใหม่กันแล้ว อาจจะมีคำถามว่า จะทำภารกิจยิ่งใหญ่นี้ให้ลุล่วงได้อย่างไร กระผมเชื่อว่าสติปัญญาของรัฐบาลชุดนี้รวมทั้ง ฯพณฯ รัฐมนตรีประจำสำนักนายกรัฐมนตรีที่ได้รับมอบหมายภารกิจอันยิ่งใหญ่นี้ ท่านทำได้ครับ เพราะท่านย่อมจะเข้าใจเป็นอย่างดีครับว่า งานหลักเกือบ ๆ จะงานเดียวของรัฐบาลชุดนี้ก็คือ การวางรากฐานการกำหนดเป้าหมายแนวทางเอาไว้ โดยเฉพาะอย่างยิ่งการตรากฎหมาย ซึ่งสภาแห่งนี้ก็พร้อมจะให้ความร่วมมืออย่างเต็มที่อยู่แล้ว ท่านประธานฯ ครับ การปฏิรูปสื่ออิเล็กทรอนิกส์ก็คือการปฏิรูปโครงสร้างการนำเสนอรายการที่ปัจจุบันนั้นระบบการตลาดและการให้สัมปทานของสถานีบังคับให้ทั้งเจ้าของสถานีและเจ้าของรายการต้องหารายได้เป็นหลักและแน่นอนครับว่ารายการที่ทำรายได้ให้มากเป็นกอบเป็นกำก็คือ รายการบันเทิงทั้งหลาย รายการที่อาจจะมีสาระน้อยไปสักชนิดหนึ่ง มีเพื่อน ๆ ผู้จัดรายการหรือบริษัทผู้ผลิตรายการเป็นจำนวนมากที่ผลิตรายการผ่านทั้งช่อง ๓ ช่อง ๕ ช่อง ๗ ช่อง ๘ แม้กระทั่งไอทีวี (ITV) และแม้กระทั่งที่เป็นสมาชิกฯ แห่งสถานี ที่มีความรู้ความสามารถ กระผมไม่จำเป็นจะต้องเอ่ยชื่อ ณ ที่นี้ แต่ว่าพวกเขาก็หมดกำลังครับ ระบบที่ดำรงอยู่บังคับให้พวกเขาไม่สามารถที่จะถ่มมันสมองคิดจะสร้างรายการดี ๆ ที่เป็นสาระออกมาไม่ได้ เพราะอะไรครับ เพราะทางสถานี

ไม่ต้องการ เนื่องจากสถานีเป็นผู้กำหนดผังรายการ โดยยึดเรตติง (Rating) เป็นหลัก ท่านประธานฯ ที่เคารพครับ แนวทางการปฏิรูปสื่ออิเล็กทรอนิกส์เพื่อให้สังคมไทย ได้รับองค์ความรู้ สาระ และภูมิปัญญานั้นมีอยู่หลายทาง ทางหนึ่งที่คุณคนพูดกันมาก แต่ก็ยังไม่เป็นจริงในสังคมไทย ก็คือการปฏิรูปสถานีวิทยุและโทรทัศน์ของรัฐบาล ในกรณีนี้อาจจะเป็นช่อง ๑๑ เป็นกรมประชาสัมพันธ์ ให้เป็นเสมือนกับบีบีซี (BBC) ของอังกฤษ ธรรมดาจะไม่ลงรายละเอียดในที่นี้ เพราะเชื่อว่าทุกท่านก็ทราบกันดีอยู่แล้วนะครับ แต่ในทางที่ ๒ ที่น่าสนใจอย่างยิ่งก็คือ เป็นไปได้ไหมครับที่เราจะใช้มาตรการจูงใจทางภาษี หรือเงินอุดหนุนของรัฐให้กับเจ้าของสถานีและผู้ผลิตรายการ ที่ผลิตรายการสาระและให้ความรู้ ให้พวกเขาได้รับการลดหย่อนภาษีหรือไม่ต้องเสียภาษีเลย หรือ ไม่ก็ตั้งกองทุนสนับสนุนอุดหนุนผู้ผลิตที่ผลิตรายการที่มีสาระ หลักง่าย ๆ ก็อะไรครับ ก็คือใช้ระบบกฎหมาย แนวนอน ใช้ระบบภาษีหลายอัตรา รายการที่มีคุณค่าน้อยก็คิดภาษีมาก รายการที่มีคุณค่ามากก็คิดภาษีน้อย หรือถ้าไม่คิดได้เลยยิ่งดี ประเมินกันปีต่อปี ให้ภาคประชาชนเขามีส่วนร่วมในการประเมินด้วย โดยโครงสร้างเช่นนี้ธรรมดาเชื่อว่าจะทำให้สัดส่วนของรายการมอมเมา ไร้สาระ เอาแต่บันเทิง จะลดลงโดยอัตโนมัติ และนี่ก็คือการสร้างปัญญารวมหมู่ขึ้นในสังคมไทย ธรรมดาเชื่อว่า การปฏิรูปสื่ออิเล็กทรอนิกส์ ก็คือการปฏิรูปการเมืองที่แท้จริง เพราะว่าจะเป็นการวางรากฐานวัฒนธรรมการเมืองใหม่ให้กับสังคมไทย ให้เป็นสังคมที่ยืนอยู่บนฐานความรู้อย่างทั่วถึง ไม่เกิดความเหลื่อมล้ำระหว่างชนบทกับเมือง ไม่กระจุกเฉพาะกลุ่มที่มีการศึกษา จนเหล่าผู้ที่ต้องการเอาประโยชน์ทางการเมืองจากความไม่รู้ของประชาชน ฉกฉวยมาแปรสภาพให้เป็นการเผชิญหน้าระหว่างกลุ่มชน ดังเช่นที่ได้เกิดขึ้นมาแล้ว และธรรมดาที่ไม่แน่ใจว่าจะเกิดขึ้นอีกหรือเปล่าในการลงประชามติรับร่างรัฐธรรมนูญฉบับใหม่ ท่านประธานฯ ครับ รัฐบาลมีเวลาน้อย รัฐบาลมาแล้วก็ไป ผู้คนจะจดจำได้ก็แต่โดยผลงานของรัฐบาล ท่านประธานฯ ครับ ธรรมดาอยากจะทำอย่างรัฐบาลชุดหลังการรัฐประหาร เดือนกุมภาพันธ์ ๒๕๓๔ รัฐบาลชุดนั้นจะด้วยเหตุผลใด ๆ ก็ตาม หรือหลายเหตุผลประกอบกันก็ตาม ได้สร้างชุมชนสื่อขึ้นมาชุมชนหนึ่ง

LIART

ท่านประธานฯ คงจะจำได้ จส. ๑๐๐ จากวิทยุจราจร ก็เป็นชุมชนที่มีคุณประโยชน์
ต่อสังคม เวลาผ่านไปเป็น ๑๐ ปี ผู้คนก็ยังจำผลงานอันนั้นได้ กระผมอยากให้รัฐบาลชุดนี้
ที่มีระยะเวลาเหลืออีกไม่นานนัก ได้เป็นที่จดจำของประชาชนในอีก ๒๐ ปีข้างหน้า
นะครับ -----

- ๒๘/๑

กระผมยืนยันเป็นครั้งสุดท้าย ณ ที่นี้ว่า การปฏิรูปการเมืองนั้นแท้ที่จริงแล้วก็คือการปฏิรูปสื่อ และพูดให้สั้นที่สุดก็คือการปฏิรูปสื่ออิเล็กทรอนิกส์ วิทยุ โทรทัศน์ ที่เข้าถึงประชาชนทุกครัวเรือน ขอบพระคุณครับท่านประธานฯ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (พลเอก จรัล กุลละวณิชย์ รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่หนึ่ง) : เชิญ พลเอก ปรีชา ทรัพย์ พลเอก ปรีชา เปรมาสวัสดิ์ : เรียนท่านประธานฯ ที่เคารพครับ ความจริงแล้วนี้ผมได้ตั้งกระทู้สदनะครับ แต่เมื่อคณะกรรมการวิสามัญกิจการสภานิติบัญญัติแห่งชาติ เห็นว่ากระทู้ของผมนี้อาจจะไปซ้อนกับกระทู้ของดอกเตอร์สมเกียรติ ขออนุญาตเอ่ยนามท่าน ก็เลยให้ผมถอนกระทู้อันนี้ออกมา ในแนวทางของกระผมก็คือว่าจากการที่พันตำรวจโท ดอกเตอร์ทักษิณ ชินวัตร อดีตนายกรัฐมนตรีสมาธิสามารถให้สัมภาษณ์สื่อมวลชนเป็นทำนองไม่ตรง ๆ แต่เป็นทำนองว่านโยบายของรัฐบาลปัจจุบันเป็นรัฐบาลที่ใช้นโยบายเศรษฐกิจพอเพียงว่าไม่เหมาะสมกับประเทศไทยนะครับ เมื่อพูดถึงเศรษฐกิจพอเพียงก็ต้องหมายถึงว่ามาจากท่านผู้ใดนะครับ ในฐานะที่ตัวกระผมเองเป็นราชองครักษ์พิเศษเช่นเดียวกับท่านประธานฯ และเช่นเดียวกับอีกหลายท่านในห้องนี้ มีความรู้สึกมาก่อนข้างแม้ว่าพันตำรวจโท ทักษิณ ชินวัตร อดีตนายกรัฐมนตรียังไม่ได้กล่าวลงไปตรง ๆ แต่สื่อก็สามารถนำไปเขียนให้เป็นเรื่องเป็นราวที่เข้ามาหาจุดที่อดีตนายกฯ ต้องการ ผมเตรียมข้อมูลไว้จำนวนมาก แต่ก็ไม่สามารถจะพูดได้ในรายละเอียดมากมายนัก เอาแต่เพียงว่ากระผมมีความเห็นว่าการกระทำของอดีตนายกรัฐมนตรีนั่นก่อนข้างจะหมิ่นเหม่ไปในทางผิดรัฐธรรมนูญฉบับปี ๒๕๔๕ มาตรา ๑ วรรคสาม ซึ่งเป็นการหมิ่นเหม่ต่อบังอาจละเมิดต่อพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวได้ ก็อยากจะเรียนถามว่า ตามที่มีส่วนราชการบางส่วนได้ติดต่อกับบริษัทในสหรัฐอเมริกาเพื่อที่จะโปรโมต (Promote) ประเทศไทยโดยใช้เงินนับร้อยล้านบาท แล้วก็บริษัทดังกล่าวก็ทำหน้าที่เป็นคล้าย ๆ กับบริษัทล็อบบี้ (Lobby) เพื่อที่จะทำให้ออดีตนายกรัฐมนตรียังสามารถจะสัมภาษณ์เป็นแนวทางคล้าย ๆ กับว่าชี้ทางให้สื่อไปเขียนเองโดยตัวเองนี้ไม่ได้เป็นคนพูดลักษณะนั้น -----

เป็นเรื่องที่กระผมเห็นว่าไม่น่าจะถูกต้องนัก อยากจะกราบเรียนถามท่านประธานฯ ผ่านไปยังผู้แทนของนายกรัฐมนตรี คือรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการต่างประเทศว่า ท่านทราบหรือไม่ว่ามีส่วนราชการบางหน่วยที่ใช้งบดั่งที่ผมได้กล่าวไปแล้วนั้น จ้างบริษัทแล้วก็ยังสร้างความผูกพันอยู่จนปัจจุบันนี้ จนกระทั่งท่านสามารถจะสัมภาษณ์ ซีเอ็นเอ็นได้ที่ประเทศญี่ปุ่นแล้วก็หนังสือพิมพ์ในเครือก็สามารถนำไปเขียนบทความต่าง ๆ ขยายผลในลักษณะโจมตีเศรษฐกิจพอเพียงซึ่งกระผมได้กล่าวไปแล้วว่าก่อนข้างจะหมิ่นเหม่ต่อการผิดรัฐธรรมนูญ ก็อยากจะกราบเรียนถามซ้ำอีกครั้งหนึ่งว่าหากท่านไม่ทราบ ท่านก็ควรจะไปหาข้อมูลนี้เนะครับว่ามีส่วนราชการใด บุคคลใดซึ่งเดินทางไปต่างประเทศ แต่ครั้งนี้จะไม่พักที่เดียวกับคณะจะไปพักต่างหากแล้วก็มีเฮลิคอปเตอร์มารับบุคคลผู้นี้ไปยังที่ใดที่ไม่มีใครทราบที่หมาย ไปทำอะไรก็ไม่มีใครทราบทั้งสิ้น สิ่งต่าง ๆ เหล่านี้เป็นสิ่งที่ทางรัฐบาลน่าจะต้องสนใจเนะครับ แล้วก็ตัดตอนตรงนี้เพื่อที่ว่าอดีตนายกรัฐมนตรีจะได้ไม่มีโอกาสหรือว่ามีโอกาสน้อยลงในการให้สัมภาษณ์สื่อ โดยเฉพาะซีเอ็นเอ็น ซึ่งเป็นแม่ข่ายของหนังสือพิมพ์ฉบับต่าง ๆ กระผมก็คงจะกราบเรียนถามเพียงเท่านี้แล้วก็แถมให้ด้วยว่าส่วนราชการดังกล่าวนั้นได้ไปทำให้สามารถจัดงานบางกอกฟิล์ม เฟสติวัล (Bangkok Film Festival) ซึ่งนำดาราดัง ๆ จากฮอลลีวูด (Hollywood) หลายท่านหลายคนมาประเทศไทยได้ แล้วก็พยายามจัดทำไทยแลนด์พลาซ่า (Thailand Plaza) ที่ฟิฟธอะเวนิว (Fifth Avenue) บ้างที่ปารีสบ้าง และที่โตเกียวบ้าง ผมก็ขอฝากคำถามนี้ไปทางท่านประธานฯ ผ่านไปยัง ๆ พลฯ นายกรัฐมนตรีหรือว่าตัวแทน ๆ พลฯ นายกรัฐมนตรีครับ สวัสดิ์ครับ ขอบพระคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (พลเอก จรัล กุลละวณิชย์ รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่หนึ่ง) : เชิญคุณวรเดช

นายวรเดช อมรรวพิพัฒน์ : กราบเรียนท่านประธานสภาฯ ที่เคารพครับ กระผม วรเดช อมรรวพิพัฒน์ สมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติครับ ประเด็นที่เรากำลังพูดคุยกันอยู่นี้กระผมสนใจในแง่เรื่องเศรษฐกิจพอเพียงซึ่งเป็นเรื่องใหญ่ที่เราพยายามทำกันอยู่ ความจริงเราอัญเชิญแนวพระราชทานปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาใช้ตั้งแต่แผน ๕ แต่ตลอด ๕ ปีรัฐบาลที่ผ่านมาไม่เคยทำอะไรเลย มาบรรจบกับแผน ๑๐ ซึ่งเพิ่งประกาศไปเมื่อ

ต้นเดือนตุลาคมปีก่อนก็พอดีรัฐบาลนี้เข้ามา ๗ พรรค นายกรัฐมนตรีก็แถลงนโยบาย และก็แสดงชัดเจนในที่หลายแห่งว่าจะขับเคลื่อนเศรษฐกิจพอเพียง แต่เท่าที่ดู ๆ ก็รู้สึกว่าการพยายามของเรายังไม่เท่าที่ควร คือการที่ปีนี้เป็นปีมหามงคลต่อเนื่องว่า เจริญพระชนมายุ ๘๐ พรรษา ปีก่อนเราก็มีกระแสชื่นชมในพระบารมีก็เป็นเรื่องความสุขชั่วคราวเป็นเรื่องที่ดีแต่ไม่ยั่งยืน การจะยั่งยืนจะต้องนำพระบรมราโชวาทมาสู่ภาคปฏิบัติ เป็นปฏิบัติบูชาเพื่อพระองค์จะได้ทรงเหน็ดเหนื่อยลงและก็เป็นผลดีแก่ทั่วทั้ง โลก เศรษฐกิจพอเพียงขณะนี้เป็นเรื่องที่ทันสมัยอย่างยิ่งเพราะกระแสหลักของโลกที่พัฒนาแบบทุนนิยม เต็มที่นี้เป็นเมนสตรีม (Mainstream) เป็นการพัฒนาแบบไม่ยั่งยืนอันซัสเทนนาเบิล ดิเวลอปเมนต์ (Unsustainable development) นักวิชาการทั่วโลกก็ยอมรับ และจริง ๆ ทุนนิยมรู้ตัวมานานแล้วตั้งแต่สมัยท่านเจเอฟเค จอห์น ฟิตซ์เจอร์รัลด์เคนเนดี (JFK. John Fitzgerald Kennedy) ปี ๑๙๖๐ กว่านี้ก็มี การตั้งคณะกรรมการใหญ่โตระดับชาติของอเมริกา นักวิชาการทุกสาขาเป็นมัลติดิสซิปลินารีแอ็พ โพรช (Multi disciplinary Approach) ทั้งนักวิทยาศาสตร์ นักสังคมศาสตร์และนักมนุษยศาสตร์ทั้งหมดเข้าใจว่าหลายร้อยคน ผมจำรายละเอียดไม่ค่อยได้แล้วก็มาศึกษา ตอนนั้นพอลลูชัน (Pollution) เริ่มแผ่ลงฤทธิ์ ในประเทศอุตสาหกรรมนี้ะครับ ก็ศึกษาขนาดใหญ่ใช้เวลาตั้ง ๕ – ๖ ปี มาเสร็จสมัย ท่านจอห์นสัน แต่ว่ารัฐบาลไม่เอาแผนนั้นว่าจะต้องลงทุนแก้พอลลูชันประมาณสัก ๐.๕ เปอร์เซ็นต์ของจีดีพี (GDP) ของอเมริกาแค่นั้นแหละครับ พวกทุนนิยมก็ต่อต้าน แล้วไม่ยอมทำซึ่งในตอนนั้นนักวิชาการของอเมริกาที่เป็นคณะกรรมการชุดนี้ก็ผิดหวังมาก แล้วก็พยายามรณรงค์มาจนกระทั่งมีคำเตือนมาหลายยุคตั้งแต่เดอะคลับออฟโรม (The Club of Rome) ที่ออกเรื่องว่าเดอะลิมิตทูโกรท (The limit to growth) อะไรตอนนั้นเขาก็เริ่มตระหนักกันแล้วพยายามทำ-----

แต่ถ้าเราก็กู้กระแสหลักไม่ได้ ประเทศไทยเราได้พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว ซึ่งทรง
 ประยุกต์เรื่องพุทธเศรษฐศาสตร์ อย่างเรื่องเศรษฐศาสตร์พอเพียง เศรษฐกิจพอเพียง
 หรือว่าพุทธเศรษฐศาสตร์ ความจริงก็เป็นซิน โนนิม (Synonym) กัน เป็นชัสนาเบิล
 ดิเวลอปเมนต์ การพัฒนาที่ยั่งยืนอย่างแท้จริง เป็นซัพฟิเชียนซี อิคอนอมิ หรือว่าเป็น
 บุคคิสต์ อิคอนอมิกส์ (Buddhist Economics) แนวทางอย่างที่ทรงอธิบายพระราชทาน
 สภาพัฒน์ฯ บอกชัดว่า คือการดำเนินชีวิตของทุกกลุ่ม ทุกหมู่เหล่าให้เป็นไปในทางสายกลาง
 ทรงย้ำทางสายกลางเป็นตัวเอน ถ้าดูที่ทรงตอบสภาพัฒน์ฯ จะเห็นชัด เพราะฉะนั้นอันนี้เป็น
 กระแสที่สามารถนำโลกให้รอดได้ ถ้าใครที่ตามเรื่องนี้เมื่อสัปดาห์ก่อน มีประชุมระดับโลก
 รู้สึกจะ ๓ – ๔ วัน ที่ว่าด้วยเรื่องโลกร้อน นักวิชาการหลายสาขาก็ไม่แน่ใจจะรับว่า จะถึง
 จุดที่เปลี่ยนไม่ได้แล้ว เดอะพอยต์ออฟโนริเทิร์น (The point of no return) หรือเปล่า ๒๐ –
 ๓๐ ปีที่ผ่านมา เราไปทำอุณหภูมิโลกร้อนถึงเท่ากับ ๓๐๐ – ๔๐๐ ปีที่ผ่านมา ขณะนี้วิปริต
 ไปทั่วโลก น้ำแข็งก็ละลายบนยอดเขา ซึ่งเป็นแหล่งกำเนิดของแม่น้ำ เป็นต้นน้ำทั้งหลาย
 ภูเขาสูง ๆ น้ำแข็งก็หายไป เอลนิน โน ลานินญา ก็ผลัดกันแผลงฤทธิ์ทั่วโลก เดียวท่วมมาก
 อย่างของเมืองไทยเราท่วมมาก ปีนี้ว่าจะแล้งมากใช่ไหมครับ บางแห่งเฮอริเคน (Herricane)
 ก็ใหญ่ผิดปกติ ไต้ฝุ่น (Typhoon) ของเราก็ใหญ่ผิดปกติเกิดสึนามิ (Tsunami)
 เกิดแผ่นดินไหวอะไร ผิดปกติไปหมด และอันนี้อาจจะถึงจุด ไม่ใช่แค่มนุษยชาติ
 จะสูญพันธุ์ จะทำให้โลกนี้เป็นโลกร้าง สิ่งมีชีวิตจะสูญพันธุ์ตามไปด้วย ซึ่งถ้าพัฒนากระแส
 หลักบ้างอย่างนี้ นักวิชาการทุกสาขาก็ประมาณว่าไม่เกิน ๕๐ ปี มนุษย์สูญพันธุ์แน่นอน
 เพราะฉะนั้นขณะนี้ เป็นจุดวิกฤต เป็นไครซิส (Crisis) ใหญ่ระดับโลก ซึ่งจุดวิกฤตนี้ของเรา
 โชคดีที่นอกจากมีองค์พระประมุขทรงเป็นแบบอย่างในการพัฒนาแบบยั่งยืนแล้ว ทั่วโลกก็
 ยอมรับ อย่างยูเอ็น (UN) ก็ยอมรับพระองค์ว่าทรงเป็นผู้นำ อย่างยูเอ็นดีพี (UNDP) โครงการ
 พัฒนาของสหประชาชาติก็ถวายพระเกียรติอย่างสูงยิ่ง เป็นพระองค์แรกของโลกที่ได้รับ
 รางวัล ท่านโคฟี อันนัน (Cofi Anan) เลขาธิการสหประชาชาติก็มาถวายถึงกรุงเทพฯ วิกฤต
 นี้เราก็มองความรู้อยู่ เรามีนักปราชญ์ระดับโลก คือ พระเดชพระคุณเจ้าคุณพรหมคุณาภรณ์
 หรือ ป.อ. ปยุตโต อันนี้อาจจะไม่คุ้นเพราะเป็นสมณศักดิ์ใหม่ สมณศักดิ์เดิมก็เป็น

พระธรรมปิฎก ป.อ. ปยุตโต หรือว่าเป็นพระเทพเวทีหรือพระราชวรมุณี ท่านก็มีหนังสือ
 ต่อเนื่องกันมา ๓๐ – ๔๐ ปีแล้ว และก็ได้ได้รับรางวัลระดับ โลกดิยูเนสโกไพรส์ฟอร์พีซ
 (The UNESCO Price For Peace) เมื่อปี ๒๕๓๗ หรือปี ๑๙๙๔ ซึ่งรางวัลนี้เป็นรางวัลที่ได้
 ยากมาก เพราะว่าทั่วโลกมีประมาณ ๑๕๘ ประเทศ ก็ได้ปีละท่านเดียว ท่านมีผลงานระดับ
 โลกที่ชี้แจงในแนวทางของเศรษฐกิจแนวพุทธ การพัฒนาแบบยั่งยืนประมาณ ๒๐ – ๓๐
 เล่มก็ยังได้ มีทั้งภาษาไทย ภาษาอังกฤษ -----

ในแนวที่นำธรรมชาติมาประยุกต์กับทุกเปิดโดยท่านอาจารย์พุทธทาส แล้วก็มาลงรายละเอียด โดยท่านเจ้าคุณพรหมคุณาภรณ์นี่นะครับ อย่างท่านอี.เอฟ. ซูมาร์คเกอร์ ก็ไปรู้ พุทธเศรษฐศาสตร์จากพม่า แล้วก็เขียนสมอลอิสบีวตีฟูล (Small is beautiful) เมื่อสัก ๔๐ กว่าปีก่อน แล้วตอนหลังก็พัฒนามาเจ้าคุณ ป.อ. ปยุตโต พัฒนาไปมากมาย จนกระทั่ง มีลูกศิษย์ของท่านอย่างเช่น ศาสตราจารย์คือกเตอร์อภิชัย พันธเสน ก็เขียนเศรษฐศาสตร์ แนวพุทธในรายละเอียดเล่มใหญ่มาก หรือท่านอาจารย์ ปรีชา เปี่ยมพงศ์สานต์ ขอประทาน โทษที่ต้องเอ่ยนามท่าน อย่างศาสตราจารย์อภิชัย พันธเสน ขณะนี้กำลังวิจัยตัวชี้วัดเศรษฐกิจ พอเพียงได้รับการอุดหนุนจากสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ เข้าใจว่าภายในปีนี้ ผลคงจะออก และท่านศาสตราจารย์อภิชัย พันธเสน ท่านก็เดินทางไปประเทศเอเชีย ตะวันออกเฉียงใต้หลายประเทศ เพื่อแนะนำเผยแพร่ ของเราเป็นประเทศขนาดกลาง เท่าที่ กระทบเคยอ่านมาไม่รู้ตัวเลขเปลี่ยนหรือเปล่า ประเทศไทยมีขนาดประเทศกับขนาด ประชากรอยู่อันดับที่ ๒๖ จากทั้งหมด ๑๙๕ ประเทศ เราเป็นขนาดกลางก็ทำอะไรได้มาก พอสมควร ไม่ใช่เล็กทีเดียว ทีนี้ที่ประเทศเล็กอย่างภูฏานมีประชากรแค่ประมาณ ๓ - ๔ แสนคน กษัตริย์จิกมีเสด็จมาสมัยท่านเป็นเจ้าชาย ท่านก็บอกว่า ท่านจะเจริญรอยตาม พระยุคลบาท พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว จะดูตัวอย่างไปใช้ แล้วพระราชบิดาของท่านก็ เสนอเรื่องจีดีเอช กรอสโดเมสติกแฮปปินีสส์ (GDH. Gross Domestic Happiness) มา ประมาณ ๒๐ ปีแล้ว ซึ่งอันนี้แหละครับ เป็นการพัฒนาแบบยั่งยืนเป็นซัสเทนเนเบิล ดีเวลอปเม้นท์ ที่เราจะต้องรีบคิดและรีบทำพระเดชพระคุณเจ้าคุณพรหมคุณาภรณ์ก็เตือนเรา ว่า ปัจจุบันเป็นวิกฤต วิกฤตหมายความว่า หัวเลี้ยวหัวต่อจะดีหรือเลวก็ได้ ถ้าเราช่วยกัน พยายามอย่างเต็มที่ก็จะไปในทางดี คือวิวัฒน์แบบยั่งยืน พัฒนาแบบยั่งยืน แต่ถ้าวิกฤตแล้ว เรายังมัวโอ้อ้อ ๆ เอ้อ ๆ อยู่ก็จะวิบัติ แล้วก็วินาศแก้ไขไม่ได้ ตัวอย่างง่าย ๆ อย่างเมื่อสักครู่ ท่านสมาชิกฯ ผู้มีเกียรติพูดถึงหอยบนดิน เรามัวไปห่วงเงินแค่ไม่ถึงหมื่นล้านใน ๔ ปีที่ผ่านมา กระทบก็เคยอภิปรายแล้วว่า วิหาเงินง่ายนิดเดียว เรามีวินัยสักหน่อย ธรรมชาติเกี่ยวข้องกับเศรษฐกิจ เกี่ยวข้องกับบ้านเมืองมาก ขณะนี้เรานำเข้าน้ำมันปีละ ๓ - ๔ แสนล้านบาท ถ้าเรามีวินัยสักหน่อย กระทบเชื่อแน่ว่า ถ้าข้าราชการเอาจริง ชาวบ้านชาวเมืองเอาจริง น้ำ ไฟ

โทรศัพท์ท่านประหยัด ถ้าประหยัดได้สัก ๒๐ เปอร์เซ็นต์ เราประหยัดได้ถึงปีละ ๑๕๐,๐๐๐ ล้านบาท ประหยัดงบประมาณได้ แล้วถ้าเรามีวินัยพัฒนาทางการเมือง อย่างที่ท่านรัฐมนตรีสำนักนายกฯ กำลังพยายามทำสถาบันพัฒนาการเมือง เรามีวินัย เราจะประหยัดเงินคอร์รัปชัน (Corruption) ได้อย่างต่ำ ๒๐ - ๓๐ เปอร์เซ็นต์ของงบประมาณ ยุคหลัง ๆ นี้พูดกันมากน่าตกใจ สมัยก่อนว่าคุณนาย ๕ เปอร์เซ็นต์ นี่ก็น่าตกอกตกใจ ต่อมาคุณนาย ๑๐ เปอร์เซ็นต์ ยุคสุดท้ายเขาว่ากันถึงว่าคุณนาย ๕๐ เปอร์เซ็นต์ ที่นี้งบประมาณที่รั่วไหลไปเหล่านี้ ถ้าเรามีปฏิรูประบบราชการถึงสาระได้ เราก็จะประหยัดเงินเหล่านี้ที่ไม่เป็นเรื่องผลประโยชน์จะถึงประชาชนทุกคน แล้วเราก็ไม่ต้องหวังว่า เงินไม่พอ เราจะประหยัดจากพวกนี้โดยไม่ต้องไปหวังพึ่งอบายมุข เพราะอบายมุขนี้เราทำการล้มละลายทางศีลธรรม เราจะอธิบายกับลูกหลานเราได้อย่างไรว่าอบายมุขไม่ดี ในเมื่อรัฐบาลตั้งตู้ห่วยออนไลน์ (Online) ให้หยอด ขายห่วยบนดิน ผมสลดใจมากที่เห็นเด็กนักเรียน วันห่วยออกไม่กินเอาเงิน ๒๐ บาท ๕๐ บาท ๑๐๐ บาท ไปซื้อห่วย ซึ่งสมัยก่อนซื้อไม่ได้ นะครับ คนจะแทงห่วยได้ดินต้องรู้จักในตลาดมีเส้นมีสาย แล้วตำรวจก็พยายามจับ ที่นี้มาขายเปิดเผยอย่างนี้ นี่ไม่มีไป ๒ - ๓ เดือนนี้น่าดีใจ จะยกตัวอย่างย้อนหลัง ไปอันหนึ่ง ที่เมื่อสมัยหลัง ๑๔ ตุลาคม กองสลากถูกเผาไปรู้สึกจะไม่ออกสลากอยู่ปีกว่า สมัยท่านอาจารย์สัญญาธรรมศักดิ์ สมัยนั้นชาวบ้านสบายใจมาก ครอบครัวไม่ต้องเดือดร้อน นี่เป็นตัวอย่างของเศรษฐกิจพอเพียง ในเมื่อรัฐบาลท่านอ้างว่าเป็นรัฐบาลสร้างเสริมคุณธรรม อย่าเปิดโอกาสพื้นที่ให้อบายมุขอีกเลย อบายมุขขณะนี้ก็เหลือเฟือแล้ว ออกห่วยเดือนละ ๒ ครั้ง ห่วย ชกส. อีก ๑ ครั้ง ห่วยอมสินอีก ๑ ครั้ง ๔ ครั้งใหญ่ ๆ นะครับ ท่านปลัดจรัญ ภักดีธนากุล ประทานโทษเอ่ยชื่อท่าน ท่านบอกว่าน่าจะรวมทั้งหมดออกห่วยเดือนละครั้งเดียวก็พอ แค่นี้ก็เหลือเฟือแล้วครับ ใครจะเสี่ยง โขลกก็เสี่ยงไปนะครับ แล้วก็หันมาอมในทางที่ถูกต้องจะดีกว่า เพราะฉะนั้นการที่เราทำเรื่องเศรษฐกิจพอเพียง เราก็จะต้องทำอย่างจริงจัง ขับเคลื่อนอย่างจริงจัง ทั้งด้านองค์ความรู้กับด้านการณรงค์ องค์ความรู้เราก็มีพระประมุข ซึ่งเป็นตัวอย่างอันประเสริฐของเราทำอยู่ทุกอย่าง แล้วก็มีส่วนขับเคลื่อนเศรษฐกิจพอเพียงที่อยู่ในคณะกรรมการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ อันนั้นก็ส่วนหนึ่ง แล้วเราก็พยายาม

พัฒนา แล้วเราก็มีนักปราชญ์อย่างพระเดชพระคุณเจ้าคุณพรหมคุณาภรณ์ที่ว่านี่มาทำจริงจัง
แล้วรณรงค์จริงจัง และก็เผยแพร่ออกไปทั้งระดับไทยและระดับโลก ว่าถึงเรื่อง
ท่านเจเอฟเค. คนเนดีเป็นผู้นำคาริสมาคิลิคเตอร์ (Charismatic Leader) คล้าย ๆ อดีตนายกฯ
ของเรา -----

คือพูดอะไรคนเชื่อ มีเสน่ห์ ไปไหนคนเชื่อ เมื่อเคนเนดีถูกยิงตายครบ ๒๕ ปี มีนักวิจัยการเมืองไปวิจัย น่าตกใจมาก ท่านเคนเนดีเป็นคาร์ismaticลีดเดอร์ ท่านพูดเรื่องฮาร์ฟทรูท (Half truth) บางทีไม่ถึงครึ่งนะครึ่ง แค่ควอเตอร์ทรูท (Quarter truth) พูดแค่ ๒๕ เปอร์เซ็นต์ ความจริงท่านเก็บเอาไว้ คนก็เชื่อตามท่านหมด เขาไปหมด จนกระทั่งเกือบรบกันตายที่เบย์ออฟฟิสิกโครซิส ที่จะเกิดสงครามล้างโลกตอนนั้นนะครึ่ง เพราะฉะนั้นอันนี้เป็นเรื่องที่น่ากลัวว่า ถ้าคาร์ismaticลีดเดอร์ท่านอยู่ในธรรมก็ดีไป แต่ถ้าท่านมีทริค (Trick) มีกิมมิก (Gimmick) อะไรของท่านก็น่ากลัว เพราะฉะนั้นเราก็อย่าไปหวังพึ่งเรื่องบุคคลเรื่องอะไรเลยครึ่ง หันมาสู่แนวทางเศรษฐกิจพอเพียงที่ได้พระราชทาน ได้ค้นคิด แล้วพระองค์ก็พระราชทานมาคล้าย ๆ จะต่อว่าพวกเรา ท่านทรงเตือนก่อนวิกฤติเศรษฐกิจปี ๒๕๔๐ ตั้ง ๒๐ กว่าปีแล้วบวกถึงปัจจุบันก็ ๓๐ - ๔๐ ปีแล้ว เราไม่ได้เจริญรอยตามพระยุคลบาท เพราะฉะนั้นกระผมอยากเห็นว่าทั้งรัฐบาล ทั้งองค์กร สมาคม มูลนิธิ อย่างกระผมอยู่สมาคมมูลนิธิทางพระพุทธศาสนาก็ยินดีช่วย แล้วก็พยายามเผยแพร่ แต่อย่างที่ผมอภิปรายงบประมาณแล้ว สมาคมมูลนิธิเรานี้ลำบากมาก ปีหนึ่งรัฐบาลให้มา ปีนี้ ๐.๒๕ เปอร์เซ็นต์ ๑๐๐ บาทให้มา ๒๕ สตางค์ เพราะฉะนั้นสมาคมมูลนิธิของเราจะเผยแพร่ความรู้ต้องหาเงินเองคนก็ไม่มี เครื่องมือก็ไม่มี เป็นไปได้ไหมอย่างที่ว่า ส่งเสริมเรื่องธรรมะ เรื่องจิตใจ ตอนนี้ ๒.๕ เปอร์เซ็นต์ไซ้ไหมครึ่ง ขึ้นถึง ๐.๒๕ เปอร์เซ็นต์ เพิ่ม ๑๐ เท่าได้ไหม เป็น ๒.๕ เปอร์เซ็นต์ก่อนแล้วตั้งเป้าว่าใน ๑๐ ปีให้ถึง ๕ เปอร์เซ็นต์ ๕ เปอร์เซ็นต์จากแค่ ๑๐๐ เปอร์เซ็นต์ เราเอาแค่ ๕ เปอร์เซ็นต์ฝ่ายจิตใจ เพื่อที่จะได้ให้พระทำงานมากขึ้น ท่านจะได้ไม่ต้องอ้างเรื่องพุทธพาณิชย์ ทำเรื่องอะไรที่เราไม่ค่อยสบายใจ เห็นอยู่ทุกวัน และสมาคมมูลนิธิฝ่ายธรรมะเราจะได้มาทุ่มเรื่องเผยแพร่ เรื่องรณรงค์ เรื่องหอนงค์ความรู้ให้ชัดเจน แทนที่ทุกอย่างทุกวันนี้เราต้องทำเอง ซึ่งไม่มีศักยภาพ ไม่มีประสิทธิภาพ แล้วก็ประหยัดเงินที่ถูกต้อง อย่างว่าปฏิรูปการเมืองก็จะประหยัดเงินจากการคอร์รัปชัน สร้างระเบียบวินัยแล้วก็จะประหยัดนอกจากว่าประหยัดเงินแล้วเรายังทำให้โลกร้อนซาลงล้างผลาญโลกให้น้อยลงด้วยเหล่านี้ครึ่งผมเห็นว่าเป็นเรื่องสำคัญที่สุดแล้วเป็นเรื่องที่เหมาะสมกับกระแสโลก เราจะเป็นผู้นำได้ไหม เจ้าคุณพรหมคุณาภรณ์ก็เตือนเราว่า เลิกเสียที่ที่จะคิดตามฝรั่ง เราคิดอะไรจะให้นำ จะให้ชาวโลกในแง่ของการพัฒนาแบบเศรษฐกิจ

พอเพียง เศรษฐกิจยั่งยืน พุทธเศรษฐศาสตร์นี้เราจะนำโลกได้ แล้วเดี๋ยวนี้โลกก็เฟื่องมาที่เรา เรากับภูฏานนี้เป็นพันธมิตร เป็นประเทศพุทธทั้งคู่ นำหน้าเรื่องจีดีเอช (GDH) เราอย่า ล้างผลาญโลกมากนักเลย ถ้าจะพูดในแง่แม่พระธรณี เดอะมาเธอร์เอิร์ธ (The mother earth) ท่านคงจะรำคาญลูกที่ไปรบกวนท่าน ล้างผลาญ แล้วเราก็ดอกดีใจ จีดีพีทั่วโลกโตปีละ ๕ เปอร์เซ็นต์ ๑๐ เปอร์เซ็นต์ เบื้องหลังต้องมีคอสต์ (Cost) มีสูญเสียทั้งนั้น เราทำลายตัวเอง เกรียดมากขึ้น เบียดเบียนในสังคมมากขึ้น ทำลายธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม อย่างเงินนี้ โอเวอร์ฮีต (Overheat) มาก ถ้าแตกเมื่อไรหายนะทั้งโลก ก็ด็อกดีใจเลขหลักหนึ่ง ๒ หลัก ติดต่อกัน ๒๐ – ๓๐ ปี เบื้องหลังก็เต็มไปด้วยคอร์รัปชั่น เรื่องการทำลายธรรมชาติ ทรัพยากร สิ่งแวดล้อมอะไรมากมาย มันไม่ใช่เรื่องน่ายินดี ถ้าเราลดนี้ ลดการล้างผลาญโลกลงได้ไหม จีดีพีลดลงปีละ ๓ เปอร์เซ็นต์ ๕ เปอร์เซ็นต์ ๑๐ เปอร์เซ็นต์ ค่อย ๆ ไป แต่เรามีความสุข เพิ่มขึ้น จีดีเอชเพิ่มขึ้น จีดีพีลด ๕ เปอร์เซ็นต์ จีดีเอช กรอสโดเมสติกแฮปปีเนสส์ เพิ่มสัก ๑๐ – ๒๐ เปอร์เซ็นต์ไปเรื่อย ๆ อย่างนี้โลกจะพัฒนาแบบยั่งยืน แล้วเราก็มีสुขมากขึ้น ไม่ต้อง เกรียด ไม่ต้องเกิดอาชญากรรมในสังคม ไม่ต้องทำลายล้างธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เพราะฉะนั้นกระผมเห็นว่ารัฐบาลเนื่องจากอยู่ระยะสั้น ถ้าเลยสภานี้ไปก็คงไม่มีใครใส่ใจ สังคมคุณธรรม อาจจะไม่ค่อยใส่ใจในเศรษฐกิจพอเพียงอีก เพราะฉะนั้นเราอยู่ในระยะ หัวเลี้ยวหัวต่อที่จะต้องสร้างรากฐานเศรษฐกิจพอเพียงให้จริงจัง ขับเคลื่อนให้จริงจัง ทั้ง องค์ความรู้และการรณรงค์ ร่วมมือระหว่างภาครัฐบาล ภาคประชาชน และภาคคณะสงฆ์ ศาสนาเราก็น่าจะทำ ขอให้พวกเราได้ทำงานเต็มที่ ขอบพระคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (พลเอก จรัล
กุลละวณิชย์ รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่หนึ่ง) : เชิญคุณตำรวจครับ

นายตำรวจ รอดเพชร : ขอบพระคุณท่านประธานฯ ครับ กระผม ตำรวจ
รอดเพชร สมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติ นะครับ ก็ต้องขอเวลาสัก ๕ - ๖ นาที เท่านั้นเอง
ครับสั้น ๆ ก่อนอื่นต้องเรียนด้วยความรู้สึกละเอียดตรงไปตรงมาว่า ๔ เดือนเศษของรัฐบาล
ของ คมช. คณะมนตรีความมั่นคงแห่งชาติ ถ้าพูดถึงแนวรบด้านสื่อนี้ถ้าผมให้คะแนน
อย่างค่อนข้างเกรงใจแล้วนี่ ๔ เดือนที่ผ่านมาต้องถือว่าสอบตกครับ ได้รับ ๔ คะแนนครึ่ง
แต่วันนี้ฟังท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการต่างประเทศแล้วก็ดูการแอ็คชั่น (Action)
การออกคำสั่งต่าง ๆ ของรัฐบาลในห้วงเวลา ๓ - ๔ วันที่ผ่านมา เออละ ผมก็ให้กำลังใจ
แล้วก็รับไปสัก ๕ คะแนนครึ่งเพื่อเป็นกำลังใจ สอบตกนี้ค่อนข้างมากครับ ๔ เดือนที่ผ่านมา
รอดคอย รอแล้วรออีกนะครับ เหมือนที่ท่านคำนวณ สิทธิสมาน ท่านว่า คณะกรรมการ
ประชาสัมพันธ์เชิงรุกในสถานการณ์วิกฤตนี้ ๔ เดือนเศษกว่าจะออกมา ทำอะไรกันอยู่ครับ
ผมค่อนข้างปากเปียกปากแฉะนิดหน่อยตอนอภิปรายในห้วงเวลาที่ผ่านมา เพราะอยากเห็น
รัฐบาลได้ทำงาน อยากเห็นความมั่นคง อยากเห็นการเมืองเข้ารูปเข้ารอยโดยเร็ว วันที่ ๑๕
กันยายนนับมาถึงวันนี้จะครบ ๔ เดือนเศษ ๑๕ กุมภาพันธ์ก็จะครบ ๕ เดือนของการ
ยึดอำนาจแล้วนะครับท่าน จะครบ ๕ เดือนแล้วนะครับ อีก ๑๒ วันเท่านั้นเอง เร็วมากครับ
เวลาจะผ่านไปอย่างรวดเร็ว เหตุการณ์หลายสิ่งหลายอย่างนั้นกำลังเกิดขึ้น เมื่อวานผมนั่ง
สนทนากับ พลเอก ปรีชา โรจนเสน เสธ. แหลม ซึ่งท่านได้พูดไปแล้ว ขอภัยที่เอ่ยนาม
ท่าน บังเอิญท่านมานั่งอยู่ข้างหน้าพอดีนะครับ ก็คุยกันถึงเรื่องแหละ ยุติคดีของท่าน กระทู้
ถามของท่าน ท่านไม่สบายใจเรื่องคุณทักษิณอดีตผู้นำของเราจะไปพูดเรื่องเศรษฐกิจพอเพียง
กับนิตยสารต่างประเทศ ที่วีต่างประเทศ แล้วผมคิดว่าคนไทยหลายคนก็ไม่สบายใจ
กราบเรียนอย่างนี้ท่านประธานฯ ครับ ฟังท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการต่างประเทศ
พูดแล้วก็สบายใจขึ้นมาพอสมควร นิดหน่อยแต่ยังไม่มากนักนะครับ ยังต้องทำอะไรอีกเยอะ
ทีเดียว ผมมีกึ่ง ๆ ข้อสังเกตและข้อเสนอไปในตัว ๒ - ๓ ประการเท่านั้นแหละครับ

ประการแรกก็คือในขณะนี้เห็นด้วยกับดอกเตอร์สุรินทร์ พิศสุวรรณ
ดอกเตอร์สมเกียรติ อ่อนวิมล ทั้ง ๒ ท่านที่ได้พูดไปก่อนหน้านี้แล้ว อย่างไรก็ตาม

ประเมินคุณทักษิณ ขออภัยหรือเปล่าครับ ไม่ต้องขออภัยก็ได้ อดีตผู้นำของเราที่กำลังเคลื่อนไหวยุ่่นอกประเทศ นั่นคือการใช้ยุทธศาสตร์ที่ต้องเรียกสั้น ๆ ว่าใช้โลกล้อมประเทศ อย่าประมาทไปนะครับ เห็นไหม เราปั่นป่วน ต้องมาเปิด รัฐบาลต้องขอมาชี้แจง อาจารย์สมเกียรติต้องขึ้นกระทุ้สเพราะเราเป็นห่วงบ้านห่วงเมือง แล้วโลกก็โลกาภิวัตน์ สื่อสารไร้พรมแดนอย่างที่เราู้กันอยู่แล้ว ดังนั้นประมาทไม่ได้ แต่ก็นั้นแหละครับ อย่างที่ ท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการต่างประเทศพูดนี้ผมเห็นด้วย เราไม่ใช่ว่าจะเดินเร่่งเดินกาไปทุกเรื่อง แต่เรื่องที่มีนัยสำคัญนั้นเราต้องมีกระบวนการทำในการชี้แจงตอบโต้ด้วยความเข้มขันด้วยความหนักหน่วงแล้วก็ต้องหวังผลด้วย ไม่ใช่ชี้แจงไปตามหน้าที่เฉย ๆ เท่านั้น อันนี้ต้องเน้นด้วยนะครับ แต่รวมความแล้วให้เชื่อเถอะ ผมยังเชื่อว่าอดีตผู้นำคนนี้ยังต้องเคลื่อนไหวกายใต้ยุทธศาสตร์ใช้โลกล้อมประเทศนะครับ ถึงแม้เราจะเชื่อมั่นว่าสุดท้ายแล้วของจะอยู่ที่ความจริง คำตอบสุดท้ายจะอยู่ที่ข้อเท็จจริงอยู่ที่ความจริง แต่สิ่งเหล่านี้จะเหมือนมีหนามมีก๊อกรวดอยู่ในรองเท้าเราเดินไม่สะดวก ท่านผู้นำบ้านเราก็เดินไม่สะดวก คมช. ก็เดินไม่สะดวก สะดุด ลำบากไปหมด ให้สัมภาษณ์นิตยสารแล้วก็ทีวีหลายช่องหลายคลื่นหลายสำนัก ท่านประธานฯ ลองฟังตัวอย่างสัคนิดเดียวครับ ง่าย ๆ ในนิตยสารไทม์ บังเอิญผมติดมืออยู่ในกระเป๋าพอดีครับ นิตยสารไทม์ถามว่า คณะรัฐประหารยังกล่าวหาว่าคุณและรัฐบาลของคุณ โกงชาติอีกด้วย อดีตผู้นำตอบว่า ข้อกล่าวหาทั้งหมดไม่มีหลักฐาน ผมขอให้มีการสืบสวนโครงการต่าง ๆ ที่เคยได้รับการอนุมัติจาก กรม. โดยละเอียด -----

ในการปฏิบัติที่ผ่านมาทั้ง ๑๗ ครั้ง คอร์รัปชันคือข้อกล่าวหาอย่างหนึ่งที่ถูกอ้างถึงโดยตลอด แต่คณะทหารบางคณะกลับสิ้นสุดลงด้วยการคอร์รัปชันยิ่งกว่าอีก ไม่ว่าจะระดับใดก็ตาม การคอร์รัปชันจะไม่มีทางหมดไปจากประเทศไทยเพราะมันอยู่ในระบบ นี่ขนาดภาษาอังกฤษไม่แข็งแรงนะ แต่ฟังดูแล้วก็เคลิ้ม ๆ เหมือนกัน ยิ่งคนที่อยู่ห่างบ้านเมืองของเรา โอ้โฮ เชื้อเลย ๑๗ ครั้งอ้างคอร์รัปชันทั้งนั้นแหละในการยึดอำนาจ แต่เรานี้ผมคิดว่าวิญญูชน สนช. ทุกคน ผู้มีเกียรติทุกท่านรู้ว่า ๕ ปีที่ผ่านมาบ้านเมืองของเราเป็นอย่างไร คอร์รัปชันกันขนาดไหน อย่างไร ก็ย้อนไปสู่คำถามเดิมอีกแหละครับ แล้ว ๔ เดือนทำอะไรกัน เหตุผลในการยึดอำนาจ ๑๕ กันยายน มีอยู่ ๔ ข้อ ข้อหลัก ๆ ก็คือเรื่องของการคอร์รัปชัน คมช. ออกสมุดปกขาวมาแล้ว สนช. หลายคนบอกผมคิดว่าวิชีติ (VCD) หนังสือปกขาวที่ชี้แจง คงชุกอยู่หลังรถ ชาวบ้านได้อ่านไหมครับ ไม่เคยได้อ่าน รัฐบาลทำอะไรอยู่ครับ คมช. ทำแล้ว อย่างนี้เป็นต้น นี่เป็นคำถามเล็ก ๆ ถูกเผยแพร่ไปสักก็เล่มเองละครับสมุดปกขาว วิชีติสักก็แผ่นละครับ ผู้นำกริ่งใหม่ ๆ ไม่ได้เปิดวิชีติเป็นแสนเป็นล้านชุด แต่ คมช. ชี้แจงมาเหตุผลในการยึดอำนาจไม่มีการเผยแพร่เท่าที่ควร รัฐบาล รัฐก็มีคลื่นวิทยุตั้ง ๕๒๓ คลื่น ใช้ทำอะไรกันอยู่บ้างละครับ นี่เป็นคำถามเล็ก ๆ ที่ผมอยากเรียนว่ารัฐบาล คงจะรู้แล้ว รู้แล้วอย่างไรคือคำถามต่อไป รู้แล้วแต่ยังไม่ทำ ทำแล้วแต่ยังน้อยเกินไป นี่คือคำถามนะครับ ก็ฝากกราบเรียนท่านประธานฯ ไปถึงท่านรัฐมนตรีอิทธิภัทรด้วย ซึ่งก็เป็นความหวังของเรา ผมคิดว่าท่านเข้าใจปัญหาดี ปัญหาอยู่ที่ว่าความกล้าหาญ นี่ฝากเอาไว้ นะครับ ท่านประธานฯ เห็นไหมครับ พรรคการเมืองบางพรรคเมื่อไม่กี่วันก่อนเปิดตัว สมุดปกดำ โอ้โฮ เมฆคอร์รัปชันในระบบทักษิณ ๓๔ โครงการเป็นบทคัดย่อของการ คอร์รัปชัน หนา ๓๑๒ หน้า เปิดดูแล้วทำให้ได้สติได้สตาจค์ ก็คือทำให้เห็นภาพลักษณะ เห็นบ้านเมืองในรอบ ๕ ปี ๖ ปีที่ผ่านมาว่าโก่งกินกันอย่างไร รัฐบาลชุดนี้ก็กำลังทำ สิ่งเหล่านี้อยู่ แต่คนรับรู้ค่อนข้างน้อย ผมยืนยันว่ายังน้อย นี่ก็เป็นภารกิจที่รัฐมนตรี ต้องรับไปฝากกราบเรียนผ่านท่านประธานฯ ด้วยนะครับ คตส. เขาก็ทำงานอย่างค่อนข้าง แข็งขันพอประมาณทีเดียว แต่ว่าชาวบ้านรับรู้สิ่งเหล่านี้ค่อนข้างน้อย ก็ย้อนไปที่คำตอบ นั้นแหละครับ การยึดอำนาจ ๑๗ ครั้งที่ผ่านมาคือคอร์รัปชันเป็นข้ออ้าง นื่อดิษฐ์นำกล่าว โลกเขาอาจจะเชื่ออย่างนี้แล้วก็ได้ แล้วโลกกำลังล้อมประเทศเราอยู่นี้ก็เลยเป็นความจำเป็น

ดังนั้นรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการต่างประเทศที่ชี้แจงมาผมเข้าใจ ผมเห็นด้วยว่าเราไม่ต้อง
 เต็มทุกเรื่อง แต่ว่าเรื่องที่มีนัยสำคัญนั้นต้องชี้แจงอย่างแข็งขัน แล้วเราต้องเฝ้าสังเกตสั่งกา
 ตลอดเวลา จะทำเป็นทองไม่รู้ร้อนไม่ได้ แล้วก็ฝากไปถึงกรรมการชุดใหม่ที่ท่านรัฐมนตรีธีร
 ภัทร์ เสรีรังสรรค์ เป็นประธานนั้นแหละครับ คือนอกเหนือจากการแถลงข่าวแล้วก็คือดู
 รายชื่อแล้วก็กึ่ง ๆ ทางรัฐบาลนั้นแหละครับ กึ่ง ๆ รัฐบาลหลายคนก็เป็นห่วงว่าจะอู้ฮ้อผมก็ยังไม่
 ทราบถ้าจะชี้แจงได้ก็จะดี สนช. สมาชิกฯ แห่งสภานี้จะได้รับทราบว่าจะมีรูปการณ์การ
 ทำงานอย่างไร แบ่งเป็นชุดย่อยใหม่ ก็ดูบางรายชื่อถ้าในเชิงการแถลงข่าวเห็นชื่อดอกเตอร์
 เสรี วงษ์มณฑา อย่างนี้ก็ดูมีสีสันดี แต่ว่าก็ไม่แน่นอนครับ ถ้ากลไกหรือการบริหารจัดการ
 องค์กตรงนั้นเทอะทะ อู้ฮ้อ สุกท้ายก็ทำอะไรไม่ได้อีก พอทำอะไรไม่ได้ก็บางที
 รัฐมนตรีก็อาจจะใจฟอลงไปอีก อุตส่าห์ตั้งใจดีแล้วแต่ทำไม่ได้ อย่างนี้เป็นต้น อันนี้ก็ฝากไว้
 ด้วยความเป็นห่วงเหมือนกัน แต่ว่าตั้งมานั้นดีแล้ว มาช้าดีกว่าไม่มา แล้วก็ลองนึกดูนะครับ
 เรามีสื่อในมือตั้งเยอะ ๕๒๓ สถานี ทั้งเอฟเอ็ม (FM) เอเอ็ม (AM) วิทชุมชนอีก
 ๒,๐๐๐ – ๓,๐๐๐ คลื่น ทีวี อีก ๖ – ๗ ช่อง เคเบิล (Cable) อีกจำนวนหนึ่ง เราใช้ได้เยอะ
 แต่ทำไมเราไม่ใช้ เจตนาครับ ถ้ามีเจตนาดีเสียอย่างแล้วก็ชี้แจงกันให้เข้าอกเข้าใจนี้
 ท่านไม่ต้องกลัวหรอกครับ อาจจะมีแรงเสียดสีบ้าง มีเสียด้า เสียดเยว เสียดขาว
 ไม่เข้าใจบ้าง -----

แต่ผมคิดว่าถ้าเรายื่นหยัดในเจตนารมณ์ที่ดีเพื่อบ้านเพื่อเมือง แล้วไม่ได้เป็นการแบ่ง
เล็กให้ใครนะครับ ผมว่าทำในนามรัฐบาลคนไทยเข้าใจ สื่อมวลชนเข้าใจ ฝ่ายกรรมาธิการ
เอาไว้นะครับ นี่ก็คือสิ่งที่ผมเป็นห่วงแล้วก็พยายามเติมเต็มจากสิ่งที่ท่านผู้ทรงเกียรติ
หลายท่านพูดมาแล้วนะครับ ก็หวังว่าจากนี้ไปเริ่มต้นวันนี้ผมให้ไป ๕ คะแนนครึ่ง
ที่มาจากอีก ๑ คะแนน เพราะว่าเจตนาคือของรัฐบาลนั้นมองเห็นได้อย่างชัดเจนขึ้น
ในระยะหลัง ๆ แล้วก็มีความกล้าหาญชาญชัยมากขึ้นก็ฝากไว้เพื่อจะมีประโยชน์บ้าง
ขอบพระคุณท่านประธานฯ ครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (พลเอก จรัล
กุดละวณิชย์ รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่หนึ่ง) : เชิญคุณกฤษฎ์ครับ

นายกฤษฎ์ กาญจนะกฤษกร : กรรมาธิการท่านประธานฯ ที่เคารพ
กระผม นายกฤษฎ์ กาญจนะกฤษกร สมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติ กระผมใคร่ขอเก็บตก
ในบางประเด็นที่ได้มีการอภิปรายกันอย่างกว้างขวางในสภาแห่งนี้ ซึ่งกระผมเห็นว่า
เป็นนิมิตหมายที่ดีเป็นอย่างยิ่งที่ทางรัฐบาลได้กรุณาให้เวลาต่อสมาชิกสภานิติบัญญัติ
แห่งชาติได้อภิปรายกันอย่างทั่วถึง กระผมเห็นว่าเท่าที่จับแนวทางของการอภิปราย
ในบ่ายวันนี้เห็นว่า พวกเราส่วนใหญ่มีแนวทางไปในทางเดียวกัน กล่าวคือเราเห็น
ความจำเป็นของการที่จะเคารพสิทธิของสื่อมวลชนไม่ว่าทั้งในหรือต่างประเทศ
อย่างไรก็ดี หากมีความจำเป็นเมื่อมีการให้ข้อเท็จจริงที่บิดเบือนข้อเท็จจริงเกิดขึ้นก็ต้องมี
การพยายามที่จะแถลงชี้แจงข้อเท็จจริงในทุกวิถีทาง แต่ต้องทำด้วยความสุจริตและ
ความรอบคอบ อันนั้นคือหลักการในทั่วไป

ในประเด็นแรกที่มีเพื่อนสมาชิกฯ หลายท่านได้ถาม บางท่านได้ถามว่า
รัฐบาลได้ไปไหนมาใน ๔ เดือนครึ่งที่ผ่านมา กระผมคิดว่าเป็นคำถามที่ถูกต้องแล้ว
ที่ต้องถาม เพราะว่าจะมีหลายสิ่งหลายอย่างที่รัฐบาลดำเนินการ โดยไม่เป็นที่ปรากฏหรือ
เป็นที่สนใจของบุคคลทั่วไป หรือไม่เป็นที่สังเกตว่าสิ่งเหล่านั้นเป็นสิ่งที่กระทำโดย
เป็นผลของยุทธศาสตร์หรือนโยบาย เราจะเห็นเป็นสิ่งที่เริ่มต้น กล่าวคือ หลังจากวันที่
๑๕ กันยายนนั้น ปัญหาประเด็นแรกกระผมต้องขอประทานโทษที่เอ่ยนามท่านสมาชิกฯ
ดอกเตอร์สุรินทร์ได้พูดบอกว่า ในภายนอกนั้นไม่ใช่ว่าเขาจะเป็นมิตรกับเหตุการณ์

ที่เกิดขึ้นในประเทศไทย เมื่อวันที่ ๑๕ กันยายนทั้งหมด ตรงกันข้ามเขามองในลักษณะที่ไม่เป็นมิตร ทางรัฐบาลจะสามารถจัดการหรือว่าบรรเทาความรู้สึก ความไม่เป็นมิตรอย่างนั้นได้อย่างไร สิ่งเหล่านั้นเราจะเห็นว่าเป็นเรื่องของการทำงานที่จะต้องแสดงให้เห็นถึงความชอบธรรมของเหตุที่เกิดขึ้น นอกจาก ๔ ประการตามที่คณะปฏิรูปได้ประกาศแล้ว ก็ยังมีในส่วนที่เกี่ยวกับการดำเนินการของคณะปฏิรูปเองเพื่อสร้างความชอบธรรม การดำเนินการที่จะปฏิรูปการเมืองเพื่อนำไปสู่การเลือกตั้งและการกลับคืนมาของระบบประชาธิปไตย อันนั้นคือสิ่งที่เกิดขึ้นใน ๔ เดือนครึ่งที่ผ่านมา กล่าวคือพยายามที่จะให้ชาวโลกได้เห็น ประชาคมโลกได้เห็นในความชอบธรรมของสิ่งที่เกิดขึ้นจะเห็นได้จาก การที่ท่านนายกรัฐมนตรีเองได้เดินทางไปในประเทศต่าง ๆ รวมทั้งการประชุมต่าง ๆ ที่จะแสดงถึงความมุ่งมั่นในการที่จะนำประชาธิปไตยกลับคืนมา-----

ประเด็นที่ ๒ ที่กระผมอยากจะนำเรียนต่อสภาแห่งนี้ ก็คือวิถีทางที่จะดำเนินการในการที่จะสร้างความเชื่อถือ และความมั่นใจต่อประชาคมโลกผ่านสื่อต่างประเทศ เป็นเรื่องของการเลือกประเด็นแต่เพียงอย่างเดียวหรือไม่ ในสายตาของผมเห็นว่าเป็นเรื่องของในหลักการที่เราจะต้องสร้างความมั่นใจโดยทั่วไป อันนี้คือสิ่งที่สำคัญที่สุดว่าในที่สุดแล้วนี้รัฐบาลได้ดำเนินการอย่างไร ในการที่จะรักษาไทม์ไลน์ (Time line) หรือตารางเวลาของการกลับคืนมาสู่ประชาธิปไตย รัฐบาลได้ทำอะไรในการที่จะยกเลิกกฎอัยการศึก รัฐบาลได้ทำอะไรในการที่จะยกเลิกข้อจำกัดในการแสดงสิทธิเสรีภาพต่าง ๆ สิ่งเหล่านี้คือสิ่งที่ได้ทำให้เกิดความมั่นใจในต่างประเทศ นอกเหนือไปจากการที่จะบอกว่ารัฐบาลที่ผ่านมานั้น ได้ทำไว้ไม่ใช่อะไร นอกจากนั้นแล้วคือการดำเนินนโยบายทางด้านเศรษฐกิจและสังคมที่สร้างความมั่นใจให้กับชาวโลก ปัจจัยพื้นฐานทางเศรษฐกิจว่ามีความเข้มแข็งทางเศรษฐกิจอย่างไร หรือไม่ มาตรการต่าง ๆ นานาที่ถูกมองว่าเป็นมาตรการปิดหรือไม่ต้อนรับทุนจากต่างประเทศ ความจริงแล้วนั้นเป็นอย่างไร สิ่งเหล่านี้คือสิ่งที่จำเป็นจะต้องให้สื่อและประชาคมโลกได้เข้าใจในทุกวิถีทาง ขอภัยที่ต้องเอ่ยนาม

อีกครั้งหนึ่ง อดีตท่านรัฐมนตรีต่างประเทศ ดอกเตอร์สุรินทร์ ได้ถามว่า มีองค์กรแห่งใดเป็นพิเศษหรือไม่ที่ทางรัฐบาลได้ไปทำความเข้าใจด้วย ซึ่งถ้าจะสังเกตจากการที่มีการแถลงกันนั้น จะเห็นว่าองค์กรที่อยู่ในความสนใจเป็นพิเศษ คือองค์กรสหประชาชาติ อย่างเช่น ไฮคอมมิสชันฮูแมนไรต์ (High commissioner human right) สิ่งเหล่านี้ สิ่งที่เกิดขึ้นในช่วงรัฐบาลที่แล้ว ซึ่งบอกว่าเป็นสิ่งที่เข้าขั้นที่จะเข้าศาลอาญาระหว่างประเทศก็ดี หรือเข้าขั้นในการที่จะนำไปฟ้องร้องต่อฮิวแมนไรต์คาน์ซิล (Human right council) ก็ดี สิ่งเหล่านี้เป็นสิ่งที่เราจะต้องชี้แจงให้ทางโน้นเข้าใจ นอกจากนั้นแล้วฝ่ายเรานเองก็ควรจะเข้าใจในข้อจำกัดที่มีอยู่ในการดำเนินการในส่วนที่เกี่ยวข้องกับศาลอาญาระหว่างประเทศ โดยเฉพาะประเด็นแรก คือเราไม่ได้เป็นภาคีของสนธิสัญญานั้น ส่วนว่าเหตุใดเราถึงยังไม่ได้เป็นภาคีโรมสแตทิวท (Rom statute) ที่จัดตั้งศาลอาญาระหว่างประเทศ อันนั้นก็เป็นเรื่องที่จะต้องมีการประสานระหว่างหน่วยราชการต่าง ๆ ต่อไป

ในประเด็นที่สำคัญอย่างยิ่ง กล่าวคือ ในส่วนที่บุคคลที่จะอยู่ภายใต้การบังคับใช้ของศาลอาญานั้น ซึ่ง ณ ขณะนี้ก็ยังไม่สามารถที่จะได้รับความมั่นใจว่า จะไม่มีการขัดกันระหว่างรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยฉบับก่อน ๆ กับสภะชฎุทของโรมที่จัดตั้งศาลอาญาระหว่างประเทศขึ้นในประเด็นที่สำคัญดังกล่าว

ในส่วนที่เกี่ยวข้องกับการฆ่าตัดตอนและการสูญหายโดยบังคับนั้น ก็ขอเรียนว่า เรื่องนี้ก็ยังเป็นที่สนใจอยู่ของฮิวแมนไรท์แควนซ์ซึล ก็มีติดตามประเด็นในเรื่องนี้อยู่ตลอด ซึ่งเรื่องนี้กระผมเข้าใจว่าทางหน่วยราชการที่เกี่ยวข้อง กล่าวคือ ทางกระทรวงการต่างประเทศ ก็ได้ติดตามข้อมูลการดำเนินการภายในของฝ่ายไทย เพื่อที่จะทำการแจ้งให้กับฮิวแมนไรท์แควนซ์ซึล โดยเฉพาะอย่างยิ่งที่เราเรียกว่า ผู้แทนพิเศษ สเปเชียลรีพอร์เตอร์ (Special reporter) เกี่ยวกับเอ็กซ์ทราจูดิเชียลเทรนนิ่ง (Extra judicial training) ได้รับทราบอยู่ตลอด -----

อันนี้ก็เป็นสิ่งที่ผมได้รับทราบมาว่า ฯพณฯ นายกรัฐมนตรีได้มอบหมายให้หน่วยราชการที่เกี่ยวข้องคือ กระทรวงยุติธรรม สำนักงานอัยการสูงสุด ดำเนินการสืบสวนต่อไป ในเรื่องนี้เมื่อมีความคืบหน้าในการสืบสวนแล้ว กระทรวงการต่างประเทศผมเข้าใจว่าก็จะได้นำชี้แจงต่อประชาคมโลกต่อไป ดังนั้นโดยสรุป จากการที่อภิปรายวันนี้กระผมได้รับความรู้สึกที่ดีเกี่ยวกับแนวทางในการที่จะดำเนินการต่อสื่อต่างประเทศ เราเคารพสิทธิของสื่อที่จะรายงานตามความเป็นจริง แต่หากเมื่อมีการชี้แจงข้อเท็จจริงที่ไม่ตรงเกิดขึ้น ก็ได้ดำเนินการในทุกวิถีทางโดยดำเนินการอย่างสุจริตและรอบคอบขอขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (พลเอก จรัล กุลละวณิชย์ รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่หนึ่ง) : ท่านรัฐมนตรีจะมีอะไรชี้แจงไหมครับ เชิญ

นายธีรภัทร์ เสรีรังสรรค์ (รัฐมนตรีประจำสำนักนายกรัฐมนตรี) : ท่านประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติที่เคารพ กระผม นายธีรภัทร์ เสรีรังสรรค์ รัฐมนตรีประจำสำนักนายกรัฐมนตรี ก่อนอื่นผมก็ต้องขอขอบพระคุณท่านสมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติหลายท่าน ซึ่งท่านอภิปรายด้วยเหตุด้วยผลและมีข้อมูล มีข้อเสนอแนะที่ดีแล้วก็เป็นสิ่งที่ผมก็น้อมรับที่จะนำไปดำเนินการต่อไป และอีกประการหนึ่งที่ท่านให้คะแนน ๕ ครั้งนี้ คือเขาเรียกว่าเกือบตก ก็ขอขอบคุณ แต่สิ่งที่ผมอยากจะกราบเรียนในภาพรวมทั้งหมคนี้ เพราะว่ามีหลายท่านอภิปรายมีส่วนที่แตกต่างกันไป แต่รวมความแล้วก็จะไปสู่จุดที่จะตอบคำถามทุกท่านไปในตัว เรื่องของการปฏิรูปการเมืองกับการปฏิรูปสื่อ ซึ่งผมรับผิดชอบโดยตรงเพราะเป็นเรื่องของนโยบายของรัฐบาลนี้ ที่ได้แถลงต่อสภานิติบัญญัติแห่งชาติที่นี้ไปเมื่อวันที่ ๓ พฤศจิกายนนี้ ซึ่งอยู่ในส่วนที่ผมรับผิดชอบอยู่หลายข้อด้วยกัน และหลายประการได้ดำเนินการไปพอสมควร เช่น ในเรื่องของการสนับสนุนการจัดทำรัฐธรรมนูญฉบับถาวร โดยการเปิดโอกาสให้ประชาชนได้เข้ามามีส่วนร่วมทุกระดับ ซึ่งขณะนี้รัฐบาลก็ได้ตั้งคณะกรรมการอำนวยการการมีส่วนร่วมของประชาชนไปแล้ว ก็อยู่ในระหว่างดำเนินการอยู่

ในส่วนที่เกี่ยวข้องกับมาตรการในการป้องกันและปราบปรามการทุจริตคอร์รัปชันและการส่งเสริมคุณธรรมจริยธรรมและธรรมาภิบาล รัฐบาลก็ได้ดำเนินการทั้งในส่วนที่ประกาศเป็นวาระแห่งชาติในด้านคุณธรรม จริยธรรมและที่หลักธรรมาภิบาลไปแล้ว ซึ่งก็มีอยู่ด้วยกันถึง ๓ ยุทธศาสตร์ แล้วก็กำลังมีการร่างพระราชบัญญัติส่งเสริมธรรมาภิบาล โดยให้มีสภาธรรมาภิบาล อันนี้ก็เป็นส่วนหนึ่ง อีกส่วนหนึ่งที่ผมรับผิดชอบโดยตรงและที่ผ่านที่ประชุมคณะรัฐมนตรีไปแล้วก็คือในเรื่องของร่างพระราชบัญญัติ ถ้าจะเรียกสั้น ๆ ก็คือว่าเป็นการป้องกันการกระทำหรือการตัดสินใจที่เข้าข่ายผลประโยชน์ทับซ้อน ซึ่งในขณะนี้อยู่ในส่วนที่สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาเฉพาะกำลังดำเนินการตรวจสอบถ้อยคำ แล้วก็คงจะได้นำเสนอในที่ประชุมนี้อีกไม่นานนัก

ในส่วนที่เกี่ยวข้องในเรื่องของการปฏิรูปการเมืองที่สำคัญอีกเรื่องหนึ่งก็คือว่าอย่างที่ผมได้กราบเรียนไปแล้วเมื่อตอนที่แถลงนโยบายว่า เมื่อปี ๒๕๕๐ ผมก็มีความเชื่อมั่นว่ารัฐธรรมนูญนั้นจะเป็นกลไกสำคัญในการที่จะแก้ไขปัญหาบ้านเมืองได้ แต่มาในขณะนี้ผมคิดว่ารัฐธรรมนูญนั้นเป็นปัจจัยหนึ่ง แต่สิ่งที่สำคัญก็คือว่าถ้าตราบโคพื้นฐานของสังคมไทย วิถีชีวิตของคนไทยยังไม่เป็นประชาธิปไตย วัฒนธรรมทางการเมืองที่จะเอื้อต่อระบอบประชาธิปไตยยังไม่เกิดขึ้นในหมู่คนไทย ต่อให้เขียนในรัฐธรรมนูญให้ดีเพียงใด ประชาธิปไตยก็ยากที่จะเกิดขึ้นในสังคมไทยอย่างมีความมั่นคงถาวร เพราะฉะนั้นการที่จะสร้างวัฒนธรรมทางการเมืองที่เอื้อต่อระบอบประชาธิปไตย หรือการสร้างวิถีชีวิตของคนไทยให้มีความเป็นประชาธิปไตย ไม่ใช่เรื่องที่ทำกันง่าย ๆ ผมจำได้ว่าผมแถลงในตรงนี้ว่าต้องใช้เวลาเป็นเจนเนอเรชัน (Generation) เป็นคนของแต่ละรุ่น -----

ทำไมประเทศเยอรมนีก่อนสงครามโลกเขามีวัฒนธรรมเชื้อผู้นำเด็ดขาด
ญี่ปุ่นก็เหมือนกัน เพราะฉะนั้นระบบการเมืองเขาในช่วงก่อนสงครามโลกถึงไปสู่
เผด็จการเบ็ดเสร็จ แต่พอหลังสงครามโลกทำไมคนเยอรมนีกับคนญี่ปุ่น
ถึงได้เปลี่ยนแปลงเข้าสู่ระบบประชาธิปไตยโดยสมบูรณ์แบบประเทศเสรีประชาธิปไตย
โดยทั่วไป เพราะอเมริกันเข้าไปปรับเปลี่ยนวัฒนธรรมทางการเมืองเสียใหม่ ใช้ระยะเวลา
มา ๕๐ - ๖๐ ปี เยอรมนีเขามีองค์กรที่ช่วยพรรคการเมืองไปให้การศึกษาอบรม
การเรียนรู้ทางการเมืองแก่ประชาชน เพราะฉะนั้นทุกพรรคการเมืองของเยอรมันก็จะมี
มูลนิธิซึ่งได้จากคะแนนเสียงโหวตของคนเยอรมนี ๑ เสียงโหวตประมาณ ๕ มาร์ก
เป็นงบประมาณที่จะไปส่งเสริมการศึกษาทางการเมือง การอบรม การสัมมนา การเรียนรู้
ทางการเมือง จนกระทั่งคนเยอรมนีเปลี่ยนวัฒนธรรมทางการเมืองไปเป็นแบบ
ประชาธิปไตยแล้ว นั่นก็คือองค์กรหลักของการปรับเปลี่ยนวัฒนธรรม เพราะฉะนั้นตรงนี้
ในนโยบายว่าด้วยการจัดทำแผนแม่บท การพัฒนาการเมืองและการจัดตั้งสภาพัฒนา
การเมือง คือหัวใจสำคัญที่ต้องการปรับเปลี่ยนวัฒนธรรมทางการเมืองให้เอื้อต่อระบอบ
ประชาธิปไตยในระยะยาว จึงต้องมีองค์กรถาวรขึ้น ที่จะเอาแผนแม่บทว่าด้วยการ
พัฒนาการเมืองไปดำเนินการอย่างต่อเนื่อง เพราะถ้าเราไม่มีองค์กรถาวรนี้ จะไปฝาก
ความหวังไว้กับสถาบันใดสถาบันหนึ่ง ยกตัวอย่างสถาบันพรรคการเมือง ไม่ได้ครับ
เพราะว่าพรรคการเมืองส่วนใหญ่มุ่งไปในเรื่องของการหาเสียงเลือกตั้ง เอาชนะ
ในการเลือกตั้งเพื่อจะเข้ามาเป็นรัฐบาล ไม่ใช่พรรคการเมืองในเมืองไทยเท่านั้น
ทั่วโลกเป็นแบบนี้ เพราะฉะนั้นการจัดตั้งสภาพัฒนาการเมืองขึ้นมาตรงนี้ก็เพื่อให้
เป็นองค์กรที่เป็นกลางและอยู่เหนือกว่าส่วนที่จะไปปรับปรุง เพราะว่าการที่จะไปแก้ไข
ปัญหานั้นต้องขึ้นอยู่กับกลไกของฝ่ายบริหาร ฝ่ายนิติบัญญัติ ฝ่ายตุลาการ รวมถึงองค์กร
อิสระที่จะเกิดขึ้นต่อไป แล้วจะต้องทำอย่างต่อเนื่องเป็นขั้นเป็นตอน ตรงนี้ก็จะไปโยง
อย่างที่ท่านสมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติผู้มีเกียรติได้อภิปรายไว้ว่า ไปโยงกับเรื่อง
ของสื่อการปฏิรูปสื่ออย่างไร ท่านประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติที่เคารพ การที่จะ
สร้างประชาธิปไตยให้เกิดขึ้นนั้น ทั่วโลกก็บอกว่าขึ้นอยู่กับการศึกษา การศึกษานี้
ก็อาจจะแบ่งได้เป็น ๒ ประเภทใหญ่ ๆ การศึกษาในระบบกับการศึกษานอกระบบ

การศึกษาในระบบก็คงขึ้นอยู่กับสถาบันการศึกษา หลักสูตรการศึกษา ครูบาอาจารย์ โรงเรียน มหาวิทยาลัย รัฐบาลที่จะกำหนดนโยบายในเรื่องของการศึกษา ซึ่งจะสร้าง หล่อหลอมเด็กตั้งแต่อนุบาลชั้นประถม ชั้นมัธยม ขึ้นไปจนกระทั่งถึงมหาวิทยาลัยอาจจะมี เนื้อหาทางด้านประชาธิปไตยสอดแทรกหลักสูตรที่ให้ความสำคัญกับการศึกษาในทาง การเมือง หลายสิบปีมานี้ผมไม่แน่ใจว่าเด็กทุกวันนี้จะรู้ไหมว่า ๑๔ ตุลาคม ๒๕๑๖ คือวัน อะไร ผมไม่แน่ใจว่าหลักสูตรการศึกษาในขณะนี้มีการบรรจุเนื้อหาสาระ ที่ให้ความสำคัญกับการสร้างเสริมประชาธิปไตยมากน้อยเพียงใด แต่ตรงนี้เป็นส่วนหนึ่ง ที่เป็นส่วนของในระบบการศึกษา แต่คนเราทุกวันนี้ ๖ ชั่วโมงใช้เวลาอยู่ในสถานการศึกษา อีกประมาณ ๑๘ ชั่วโมงอยู่นอกสถาบัน ๑๘ ชั่วโมงหักเวลาที่จะต้องพักผ่อนอะไรไปนี้ ผมว่าประมาณ ๕ - ๖ ชั่วโมงอยู่กับใครครับ สื่อมวลชน กลับบ้านก็เปิดวิทยุ ดูทีวี อ่าน หนังสือพิมพ์ -----

ถ้าสื่อมวลชนมีแต่เนื้อหาสาระที่เป็นเรื่องของบันเทิงเริงรมย์ เป็นเรื่องของนวนิยาย เป็นเรื่องเบ็ดเตล็ดอะไรต่าง ๆ ผมคิดว่ามันจะซึมซาบเข้าไปในหมู่เยาวชนของชาติได้อย่างไรเป็นไปได้ครับ ประชาธิปไตยเกิดไม่ได้ เพราะฉะนั้นก็ปฏิเสธไม่ได้ว่าจะต้องมีการปฏิรูปสื่อแน่นอน เพราะว่าสื่อเป็นกลไกสำคัญของการศึกษานอกกระบวน และเป็นตัวที่จะนำไปสู่กระบวนการอบรมกล่อมเกลாதองสังคม และไปสู่วัฒนธรรมทางการเมืองในที่สุด เพราะฉะนั้นนโยบายของรัฐบาลอีก ๒ ประการที่กำหนดไว้ ก็คือเรื่องของการจัดทำแผนแม่บท ส่งเสริม และพัฒนาการใช้ทรัพยากรสื่อสารมวลชน เพื่อการปฏิรูปสังคมและการเมือง ซึ่งขณะนี้รัฐบาลได้ตั้งคณะกรรมการจัดทำแผนแม่บทดังกล่าวแล้วโดยก็มีคุณหมอนิรันดร์ พิทักษ์วัชระ เป็นประธาน ส่วน

เรื่องของการจัดทำกฎหมายว่าด้วยการประกอบกิจการวิทยุกระจายเสียงและวิทยุโทรทัศน์ ก็มีคณะกรรมการขึ้นมาแล้วเช่นเดียวกัน โดยมีท่านรองศาสตราจารย์สมยศ เชื้อไทย เป็นประธาน ก็จัดตั้งเรียบร้อยแล้ว ซึ่งตรงส่วนนี้จะนำไปสู่การวางแผนของ กระบวนการปฏิรูปสื่อทั้งหมด เมื่อแผนแม่บทตรงนี้ออกมาอย่างไร จะเป็นการมองภาพ

ในระดับมหภาคทั้งหมด ว่าสื่อสารมวลชนที่มีอยู่นั้นควรจะไปดำเนินการอย่างไร

ให้เกิดผลเป็นรูปธรรม ที่จะนำไปสู่การปฏิรูปการเมืองในอนาคต ในขณะเดียวกัน

เรื่องของสื่อที่ยังขาดระบบในการจัดการ ตรงนี้กฎหมายยังไม่ครอบคลุมถึงคือ

พระราชบัญญัติว่าด้วยการประกอบกิจการวิทยุกระจายเสียงและวิทยุโทรทัศน์นั้นจะไป

กำหนดระบบ เช่น วิทยุชุมชนก็ดี เคเบิลทีวีก็ดี อาจจะรวมถึงสถานีโทรทัศน์ผ่านดาวเทียม

อาจจะรวมไปถึงสื่ออิเล็กทรอนิกส์ใหม่ ๆ ที่จะเกิดขึ้นในอนาคต ตรงนี้คณะกรรมการชุดนี้

จะไปดำเนินการ ใน ๒ ส่วนนี้จะมาบรรจบกันแล้วก็ยังเป็นสิ่งที่รัฐบาลได้ดำเนินการไปในส่วน

ที่เรียกกันว่า เริ่มดำเนินการไปที่จะให้ปรากฏผลในระยะ ๓ - ๔ เดือนข้างหน้า นี้คือภารกิจ

ที่เป็นหลักในนโยบายของรัฐบาล ผมเข้าใจว่าหลายท่าน ณ ที่นี้ก็คงเข้าใจตรงกัน ว่ารัฐบาลนี้

คงไม่ได้เข้ามาเพียงแค่มานั่งไข สภาการณณ์เดิมที่มีขึ้นก่อนการรัฐประหารเมื่อวันที่ ๑๕

กันยายน ๒๕๔๕ และคงไม่ใช่

มาทำหน้าที่เป็นแต่เพียงตอบโต้อดีตผู้นำ หรือว่ารัฐบาลเดิม ถ้าเป็นอย่างนั้นไม่มีประโยชน์

หรือครับ ผมคิดว่าภารกิจที่สำคัญที่รัฐบาลนี้ต้องวางรากฐานเอาไว้ เพราะว่ามิฉะนั้นแล้ว

ในอนาคตการปฏิรูปการเมืองถึงแม้จะมีรัฐธรรมนูญใหม่ แต่การปฏิรูปการเมืองจะเป็นไปได้ยาก ถ้าหากว่าการซื้อสิทธิขายเสียงก็ยังดำรงอยู่ คนไทยก็ไม่สนใจการเมือง คนไทยส่วนหนึ่งไม่สามารถจะตัดสินใจได้ว่าคนไหนคือคนดี คนไหนคือคนไม่ดี เรายังขึ้นอยู่กับวัฒนธรรมแบบระบบอุปถัมภ์อยู่ สิ่งเหล่านี้เป็นอุปสรรคต่อการพัฒนาประชาธิปไตย ด้วยเหตุนี้ภารกิจหลัก ๆ ที่รัฐบาลนี้จำเป็นต้องวางรากฐานเอาไว้ ก็อย่างที่ผมได้กราบเรียนไว้ในส่วนที่ผมได้รับผิดชอบโดยตรง คราวนี้ก็มาประเด็นที่ว่าในช่วงของการเปลี่ยนผ่านดังกล่าวนี้ ก็มีสถานการณ์ที่ท่านสมาชิกฯ ผู้มีเกียรติได้อภิปรายไปแล้ว ก็เป็นสิ่งที่ทุกท่านทราบกันดี ซึ่งผมคิดว่าในส่วนของประชาสัมพันธน์นโยบายของรัฐบาล ก่อนอื่นผมก็ต้องกราบเรียนนโยบายของรัฐบาลเกี่ยวข้องกับสื่อสารมวลชน ก็คือการคำนึงถึงสิทธิเสรีภาพของสื่อสารมวลชน ควบคู่ไปกับการรับผิดชอบต่อสังคม ซึ่งได้แถลงไว้ ณ สถานิติบัญญัติแห่งชาติ เมื่อวันที่ ๓ พฤศจิกายนที่ผ่านมา แล้วก็จะรวมถึงในวาระ โอกาสที่แตกต่างกันไป -----

ดังนั้นท่านประธานฯ ครับ ท่านก็จะเห็นได้ว่ารัฐบาลได้พยายามที่จะให้สื่อมวลชนได้ทำหน้าที่ของท่านได้อย่างเต็มที่ โดยที่รัฐบาลจะไม่ไปแทรกแซงสิทธิเสรีภาพของสื่อมวลชน แต่ส่วนที่เกี่ยวข้องกับการประชาสัมพันธ์ของรัฐบาล ซึ่งตามปกติก็ได้มีการให้ข้อมูลข่าวสาร โดยกระทรวง กรม หรือหน่วยงานอื่น ๆ แล้วก็ในส่วนของคุณะรัฐมนตรี ก็มีทั้งในส่วนที่เป็นการประชาสัมพันธ์เป็นประจำอยู่แล้ว เช่น มีการแถลงข่าว เป็นประจำ การที่ท่านนายกรัฐมนตรีได้พบสื่อประจำทำเนียบรัฐบาลก็ดี การพบกับผู้บริหาร สื่อมวลชนต่าง ๆ เป็นประจำหรือเป็นครั้งคราวในแต่ละส่วน แต่อย่างไรก็ตาม ก็มีเสียงวิพากษ์วิจารณ์ว่ารัฐบาลนี้ค่อนข้างจะยังอ่อนในเรื่องประชาสัมพันธ์ ซึ่งตรงนี้ผมก็จะกราบเรียนว่า ฯพณฯ นายกรัฐมนตรี ไม่ได้นิ่งนอนใจ เมื่อการประชุม คณะรัฐมนตรีที่ผ่านมา ก็เป็นอีกครั้งหนึ่งที่ท่านพยายามที่จะ ให้รัฐมนตรี และหน่วยงานภาครัฐที่ยังมีการประชาสัมพันธ์และชี้แจงทำความเข้าใจกับสื่อและประชาชน ค่อนข้างน้อย โดยเฉพาะอย่างยิ่งในเรื่องสำคัญที่สื่อมวลชนติดตามและอยู่ในความสนใจของสาธารณชน ท่านก็ได้ขอให้รัฐมนตรีทุกท่านให้ความสำคัญกับการชี้แจง และประชาสัมพันธ์ข้อมูลข่าวสารผลการดำเนินงานของแต่ละกระทรวง รวมทั้งให้ ส่วนราชการในกำกับเร่งชี้แจงและประชาสัมพันธ์ถึงผลการดำเนินงานต่าง ๆ ของกระทรวง ให้สื่อและประชาชนได้รับทราบอย่างทั่วถึงและเร่งด่วนบนพื้นฐานความเป็นจริง ตรงนั้นก็ไม่ได้แต่เพียงเท่านั้นนะครับ ส่วนที่เห็นว่าเป็นเรื่องที่สังคมตระหนกและอยากจะเห็นว่ารัฐบาลได้ดำเนินการในเรื่องของการประชาสัมพันธ์ให้มากขึ้น ก็คือคำสั่งที่มีการ แต่งตั้งคณะกรรมการประชาสัมพันธ์ในภาวะวิกฤติ และการประชาสัมพันธ์เชิงรุก ซึ่งได้แต่งตั้งไปเมื่อวันที่ ๓๑ มกราคม ก็คือไม่กี่วันที่ผ่านมา ผมก็ขอเรียนตรงไป ตรงมาว่า การบริหารราชการแผ่นดินนี้เป็นองคาพยพขนาดใหญ่ ปัญหาอุปสรรคนี้มีแน่ครับ ไม่ว่าจะเป็นเรื่องของความเข้าใจในปัญหาเหมือนกันก็ดี กลไกในการ บริหารของระบบราชการก็ดี ปัญหาเรื่องงบประมาณก็ดี ปัญหาในเรื่องของการประสานงาน ก็ดี รวม ๆ ความนี้ะครับ ผมใช้คำว่า ความหนักของระบบ อินเนอร์ด (Innards) นี้ะครับ มีทุกรัฐบาลนะครับ ถ้าใครไม่เคยบริหารภาครัฐก็คงไม่รู้ครับ ไม่เหมือนเอกชน เอกชนนี้ เจ้าของนี่เขาจะทำอย่างไรก็ได้ จะตัดสินใจเมื่อใดก็ได้ แต่ภาคราชการ

ในฐานะของรัฐบาลไม่ง่ายอย่างนั้น เพราะฉะนั้นในเรื่องของกลไกในการบริหารราชการตรงนี้ก็จะเป็นสิ่งหนึ่งที่พูดตรงไปตรงมาก็ได้ว่า ต้องมีความยืดหยุ่น อยู่พอสมควร แล้วผมคิดว่าทุกท่านในที่นี้ซึ่งส่วนใหญ่ท่านก็มาจากระบบราชการ ท่านคงเข้าใจว่า สิ่งนี้เป็นสิ่งที่ปฏิเสธไม่ได้ แต่ไม่ใช่เรื่องที่จะมาแก้ตัว เป็นเรื่องที่จะต้องมาแก้ไขครับ เพราะฉะนั้นในส่วนที่ผมในฐานะที่เป็นประธานคณะกรรมการชุดนี้ ซึ่งผมเข้าใจว่าสื่อมวลชนไปตั้งว่าออร์ธัมก็เลยดูจึงขังนะครับ-----

- ๔๑/๑

สารบัญ

รายงานการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ
ครั้งที่ ๗
วันพุธที่ ๗ กุมภาพันธ์ พุทธศักราช ๒๕๕๐
ณ ตึกรัฐสภา

	หน้า
ระเบียบวาระที่ ๑ เรื่องที่ประธานจะแจ้งต่อที่ประชุม	
๑. รับฟังประกาศพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ แต่งตั้งรัฐมนตรี	
๑) นางอรนุช โอสถานนท์ เป็นรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงพาณิชย์	
๒) นายวรากรณ์ สามโกเศศ เป็นรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวง ศึกษาธิการ	๑
๒. รายงานประจำปี ๒๕๔๘ ของสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคม แห่งชาติ ตามมาตรา ๒๗ (๓) แห่งร่างพระราชบัญญัติสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจ และสังคมแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๔๓	๒
๓. รายงานผลการดำเนินงานของเงินทุนหมุนเวียนค่าเครื่องจักรกล ของกรมทางหลวง	๒
๔. งบดุลและรายงานการรับจ่ายเงินกองทุนหลักประกันสุขภาพแห่งชาติ ประจำปี ๒๕๔๘ ตามมาตรา ๔๓ แห่งพระราชบัญญัติหลักประกันสุขภาพแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๔๕	๒
ระเบียบวาระที่ ๒ รับรองรายงานการประชุม จำนวน ๕ ครั้ง	๓
ระเบียบวาระที่ ๓ กระทู้ถาม	
๓.๑ กระทู้ถามสด เรื่อง การวางระเบียบในกรุงเทพมหานคร ของ นายกำแหง ภริตานนท์ ตามนายกรัฐมนตรีนัด (เลื่อนมาจากการประชุม สภานิติบัญญัติแห่งชาติ ครั้งที่ ๖/๒๕๕๐)	๓
ผู้อภิปราย	
- นายกำแหง ภริตานนท์	๔, ๑๒, ๑๔
- นายบัญญัติ จันทน์เสนาะ (รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงมหาดไทย)	๕-๑๕

LIART

๓.๒ กระทั่งถามทั่วไป เรื่อง การแก้ไขปัญหาหาบเร่-แผงลอย ตลาดโบ้เบ้
ของ นายสมบัติ เมทะนี ถามนายกรัฐมนตรี

๑๖

ผู้อภิปราย

- นายสมบัติ เมทะนี
- นายบัญญัติ จันทน์เสนะ (รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงมหาดไทย)

๑๗,๒๔

๑๙

เรื่องที่ประธานฯ ขอปรึกษา (เกี่ยวกับการพิจารณากระทู้ถามทั่วไป เรื่อง
การเสนอข่าวของสื่อมวลชนต่างประเทศ ของนายสมเกียรติ อ่อนวิมล
ถามนายกรัฐมนตรี)

๒๕

ผู้อภิปราย

- นายสมเกียรติ อ่อนวิมล
- นายนิത്യ พิบูลสงคราม (รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงการต่างประเทศ)
- นายสุรินทร์ พิศสุวรรณ
- นายคำณูณ สิทธิสมาน
- พลเอก ปรีชา เปรมาสวัสดิ์
- นายวรเดช อมรรวพพัฒนา
- นายสำราญ รอดเพชร
- นายกฤษณ์ กาญจนกฤษ
- นายธีรภัทร์ เสรีรังสรรค์ (รัฐมนตรีประจำสำนักนายกรัฐมนตรี)
- นายฉลองภพ สุตังกรกาญจน์
- นางประทุมพร วัชรเสถียร

๒๕,๓๑

๒๕,๓๘

๔๐,๘๖

๔๕

๕๘

๕๙

๖๘

๗๒

๗๖-๘๖

๙๐

๙๑

ระเบียบวาระที่ ๖ เรื่องที่เสนอใหม่

๖.๑ ร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายวิธีพิจารณา
ความอาญา (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (วิธีการขังหรือจำคุก และการปฏิบัติ
ต่อผู้ต้องขัง และการปฏิบัติต่อผู้ต้องขังที่เป็นหญิงมีครรภ์) (คณะรัฐมนตรี
เป็นผู้เสนอ)

๙๓

ผู้อภิปราย

- นายชาญชัย ลิขิตจิตถะ (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรม)
- นายวัลลภ ตังคณานุรักษ์
- นายสุชาติ ไตรประสิทธิ์
- นายชบ ยอดแก้ว

๙๔,๑๑๓,๑๑๙

๙๕,๑๒๐

๙๘,๑๐๐

๙๘

	หน้า
- นายพรเพชร วิชิตชลชัย	๑๐๐
- นางมุกดา อินต๊ะสาร	๑๐๒
- คุณหญิงนันทกา สุประภาตะนันท์	๑๐๓
- นายเกียรติ บุญเจือ	๑๐๔
- นายอนุสรณ์ แสงนิ่มนวล	๑๐๘
- นายเพชร ยุติธรรมดำรง	๑๐๙
- พลตำรวจโท วัชรพล ประสารราชกิจ	๑๑๕
- นางมาณี ไชยธีรานวัณศิริ	๑๑๗
๖.๒ ร่างพระราชบัญญัติป่าชุมชน พ.ศ. พลเอก สุรินทร์ พิกุลทอง และคณะ เป็นผู้เสนอ	๑๒๓
ผู้อภิปราย	
- พลเอก สุรินทร์ พิกุลทอง	๑๒๔
- นายประสิทธิ์ ไชวโกล (รัฐมนตรีประจำสำนักนายกรัฐมนตรี)	๑๓๑
- นางเตือนใจ ดีเทศน์	๑๓๑
๖.๓ ญัตติ เรื่อง ขอให้ที่ประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติพิจารณา ปัญหาผลกระทบทางด้านสิ่งแวดล้อมและสุขภาพจากการพัฒนาอุตสาหกรรม ปิโตรเคมีในพื้นที่มาบตาพุด จังหวัดระยอง นางสาวกัญญา ศิลปะอาชา กับคณะ เป็นผู้เสนอ	๑๓๒
ผู้อภิปราย	
- นางสาวกัญญา ศิลปะอาชา	๑๓๓
- นายวัลลภ ตังคณานุรักษ์	๑๓๘
- นายอำพล จินดาวัฒนะ	๑๔๓
- นายมนัส โกศล	๑๕๑
- นายสุริชัย หวันแก้ว	๑๕๓
- นายอภิชาติ จีระพันธุ์	๑๕๗
- นายอนุสรณ์ แสงนิ่มนวล	๑๕๘
- นายไพฑิษฏ์ ปั้นเปี่ยมรัษฎ์ (รองนายกรัฐมนตรีและรัฐมนตรีว่าการ กระทรวงอุตสาหกรรม)	๑๖๔
- นายจักรมณฑ์ ผาสุกวนิช	๑๗๐
- นายปิติพงศ์ พิ๋งบุญ ฦ อยุธยา	๑๗๒
- นายดวง อันทะไชย	๑๗๔
- นางสาวกัญญา ศิลปะอาชา	๑๗๕

ระเบียบวาระที่ ๗ เรื่องอื่น ๆ

๗.๑ ตั้งกรรมาธิการวิสามัญศึกษาปัญหาและแนวทางแก้ไข
การไร้สถานะทางกฎหมายและสิทธิของบุคคลในประเทศไทย เพิ่มเติม

๑๗๖

๗.๒ ขอยกเวลาการพิจารณาศึกษาปัญหาและแนวทางแก้ไข
การไร้สถานะทางกฎหมายและสิทธิของบุคคลในประเทศไทย
ของคณะกรรมาธิการวิสามัญศึกษาปัญหาและแนวทางแก้ไขการไร้สถานะ
ทางกฎหมายและสิทธิของบุคคลในประเทศไทย

๑๗๖

แต่ต้องให้เข้าใจครับว่าคณะกรรมการชุดนี้ไม่ได้ตั้งขึ้นมาเพื่อจะไปตอบโต้ใครคนใดคนหนึ่งเป็นการเฉพาะ แต่เป็นแนวคิดที่เกิดขึ้นว่าปัญหาด้านการประชาสัมพันธ์ของรัฐบาลในหลาย ๆ ส่วนมีปัญหา งานปกติที่ทำอยู่แล้วอาจจะไม่ถึงสื่อไม่ถึงประชาชน จะทำอย่างไร ก็คือการที่จะประชาสัมพันธ์เชิงรุกอย่างไรให้รวดเร็วทันต่อเหตุการณ์ แล้วก็สร้างความเข้าใจอันดีให้กับประชาชนและกลุ่มเป้าหมายต่าง ๆ อันนี้ก็คือทั้งงานปกติที่จะมีส่วนในการผลักดันให้เร็วขึ้น ในส่วนที่เป็นวิกฤติที่อาจจะเห็นได้ว่าทั้งในเรื่องที่เกิดขึ้นตามธรรมชาติ เช่น ภาวะน้ำท่วมในช่วงปีที่ผ่านมา ในส่วนที่เกี่ยวข้องกับการกระทำของมนุษย์ เช่น การระเบิด เมื่อวันที่ ๓๑ ธันวาคมก็ดี เรื่องข่าวลือในทางที่จะมีการใช้ความรุนแรงในทางการเมืองก็ดี เรื่องการไปใช้อาวุธสงครามกับสำนักข่าวหนังสือพิมพ์บางฉบับก็ดี แล้วก็อาจจะรวมไปถึงบุคคลที่ไปให้ข่าวที่ค่อนข้างจะเป็นการทำลายความศรัทธาของนานาชาติที่มีต่อประเทศก็ดีนั้นเราก็ถือว่าเป็นภาวะวิกฤติ ก็เป็นสิ่งที่ผมต้องขอขอบคุณท่านสมาชิกฯ หลายท่านได้พูดเอาไว้ในเรื่องประเด็นที่สำคัญ ซึ่งเราก็ได้ประชุมไปแล้วเมื่อครั้งแรกก็พูดคล้าย ๆ กับที่ท่านสมาชิกฯ ขอประทานโทษที่เอ่ยนามครับ ท่านสุรินทร์ พิศสุวรรณ ได้พูดเอาไว้ ไม่ว่าจะเป็นเรื่องของระบบทุนนิยม จะเรียกว่าระบบทุนนิยมอุปถัมภ์ก็ดี ในเรื่องของการละเมิดสิทธิมนุษยชนก็ดี รวมไปถึงเรื่องของพฤติกรรมการณ์ทุจริตคอร์รัปชันต่าง ๆ ก็ดี สิ่งต่าง ๆ เหล่านี้ได้มีการพูดคุยประเด็นต่าง ๆ ไว้ในการประชุมครั้งแรกไปแล้ว ซึ่งสิ่งที่ผมขอขอบคุณเรื่องที่ท่านเสนอแนะในเรื่องการบริหารจัดการองคาพยพตรงนี้ครับก็เป็นจุดสำคัญ จุดประสานที่จะก่อให้เกิดความชัดเจนว่าบุคคลที่ดี คณะที่ดี องค์กรหรือสถาบันใดที่จะแสดงจุดยืนในการตอบโต้ ตรงนี้เราจะได้มีการพูดคุยกันในคณะกรรมการเพื่อจะได้ดำเนินการต่อไป ตรงนี้ก็ขอขอบคุณในข้อแนะนำอันนี้นะครับ

ส่วนข้อแนะนำของท่านสมาชิกฯ ขอประทานอภัยที่เอ่ยนาม ท่านคำคุณ สิทธิสมาน ผมเห็นด้วยอย่างยิ่งครับที่ท่านบอกว่าในที่สุดแล้วต่อให้การประชาสัมพันธ์ให้ได้อย่างไรก็ตาม ถ้าหากขาดผลงานตัวจริงของรัฐบาล พูดง่าย ๆ ก็คือว่าถ้ารัฐบาลไม่มีผลงานจริง ๆ ต่อให้ประชาสัมพันธ์เก่งอย่างไรคนก็จะไม่เชื่อครับ เพราะฉะนั้นตรงนี้ ๒ ส่วนต้องประกอบกันไป ในส่วนที่เป็นผลงานของรัฐบาล หลายท่านบอกรัฐบาลนี้

๔ เดือนกว่า ความจริงอีก ๒ วันจะ ๔ เดือน วันที่ ๕ นี้จะครบ ก็เข้าใจว่าทุกกระทรวง จะได้มีการแถลงผลงานในรอบ ๔ เดือนให้สาธารณชนได้รับทราบว่าได้ดำเนินการอย่างไร ไปแล้วบ้าง ซึ่งตรงนั้นผมถือว่าเป็นหัวใจสำคัญของการประชาสัมพันธ์ เพราะการประชาสัมพันธ์ต้องตั้งอยู่บนพื้นฐานของความจริง อันนี้ก็เป็นข้อเสนอที่ดีมาก

ในส่วนอื่น ๆ ผมก็อยากจะสรุปว่าวันนี้ที่ได้รับฟังข้อเสนอแนะต่าง ๆ ทั้งหมดนั้น ผมเชื่อว่าจะนำไปสู่ในการแก้ไข โดยเฉพาะอย่างยิ่งในเรื่องของการ ประชาสัมพันธ์ต่าง ๆ ให้เป็นระบบและเป็นรูปธรรมมากขึ้น และเท่าที่ผมฟังหลายท่านพูด ผมไม่ได้กลัว แต่ผมดำเนินการในส่วนนโยบายต่าง ๆ มาพอสมควรแล้ว-----

- ๔๒/๑

และต่อไปนี่ถ้าผมจะขอใช้อำนาจบ้าง หวังว่าท่านในที่นี้ก็จะขอให้สนับสนุนผมด้วยก็แล้วกัน และโดยเฉพาะอย่างยิ่งส่วนที่จะฝากไปยังโทรทัศน์ทั้งหลายว่าเราจะเริ่มต้นด้วยการจัดอัตราส่วนของเวลาในช่วงไพรม์ไทม์ (Prime time) ให้มีเนื้อหาสาระมากขึ้น ตรงนี้จะเริ่มต้นที่จะปูพื้นไปสู่การให้ความรู้ทางการเมืองแก่ประชาชนมากขึ้น แต่รายละเอียดจะเป็นอย่างไรเป็นเรื่องที่เป็นเสรีภาพของสื่อจะไปดำเนินการ แต่เรื่องนี้เป็นนโยบายที่จะเริ่มต้นขึ้นเป็นลำดับขั้นตอนต่อไป และท่านคงจะได้เห็นว่าในส่วนที่ผมจะเริ่มต้นในหลาย ๆ ส่วนจะเป็นรูปธรรมมากขึ้น และทั้งนี้ทั้งนั้นในที่สุดแล้วก็จะไปรวมยอดกันว่าการปฏิรูปสื่อมวลชนจะต้องพยายามทำให้เกิดขึ้นในรัฐบาลนี้ครับ และในที่สุดแล้วก็จะนำไปสู่การปฏิรูปการเมืองอย่างที่หลายท่านปรารถนา แต่ผมก็คิดว่ารัฐบาลนี้จะทำได้มากน้อยประการใดนั้นก็ขอให้ติดตามกันต่อไปครับ

ขอกราบขอบพระคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (พลเอก จรัล

กุลละวณิชย์ รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่หนึ่ง) : เชิญคุณสุรินทร์ครับ

นายสุรินทร์ พิศสุวรรณ : ท่านประธานฯ ที่เคารพครับ กระผม สุรินทร์

พิศสุวรรณ สมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ขอใช้สิทธิพาดพิงครับ แต่ว่าพาดพิง

ด้วยไมตรีจิต ก็จะตอบด้วยไมตรีจิต ประเด็นแรก คือท่านรัฐมนตรีอิทธิภัทร์ ขออนุญาตครับ

ที่เอ่ยนาม ที่บอกว่าเขียนรัฐธรรมนูญอย่างไรก็ไม่สามารถที่จะปฏิรูปการเมืองหรือทำให้

การเมืองบริสุทธ์สะอาดขึ้นมาได้ ขึ้นอยู่กับตัวบุคคล ถูกต้องครับ รัฐธรรมนูญฉบับนี้

รัฐธรรมนูญฉบับที่ถูกยกเลิกไปมีรัฐบาลก่อนหน้ารัฐบาลของท่านทักษิณ และก็อยู่ได้สบาย

๑ ปีกว่า ไม่มีการไปทะเลาะเบาะแว้งกับองค์กรอิสระ ไม่มีความพยายามที่จะไปต่อว่า

ต่อเทียบกับใครใด ๆ ทั้งสิ้น คำตัดสินอะไรออกมาปฏิบัติโดยคัมภีร์ภาพ ไม่มีปัญหา

เพราะฉะนั้นขึ้นอยู่กับตัวบุคคลจริง ๆ แต่การที่จะไปบอกว่าอาศัยพรรคการเมือง

ในการปฏิรูป ในการพัฒนาทางการเมืองไม่ได้ เพราะหวังจะชนะทั้งหมดตลอดไปก็ไม่ถูก

เหมือนกัน มีครับพรรคการเมืองที่อยู่ในร่องในรอย อยู่ในกรอบของกฎหมายที่ไม่อาศัย

ช่องว่างเพื่อที่จะหาเหตุที่จะได้เปรียบคนอื่น เพราะฉะนั้นจะไปกำหนดอย่างนั้นทั้งหมด

ไม่ได้ ที่นี้นำไปสู่ข้อที่กระผมจะต้องแสดงความกังวล เมื่อท่านเขียนพิมพ์เขียวในการปฏิรูป

ในการพัฒนาทางการเมืองขึ้นมา ถ้าท่านไม่เห็นความสัมพันธ์ของพรรคการเมือง ผมเกรงว่าท่านจะไปตั้งพรรคการเมืองให้เป็นไปตามพิมพ์เขียวของท่าน ที่นี้จะยุ่งกันใหญ่ จะเป็นการถ่วงละเมิดอำนาจที่ประชาชนมอบให้ หรือขอจากประชาชนมาที่จะแก้ไขปัญหา เพราะฉะนั้นขอความกรุณาว่าอย่าคิดให้เกินเลยขอบเขตของความรับผิดชอบและความอาสา ที่มีต่อชาติบ้านเมือง อย่าคิดที่จะตั้งพรรคการเมืองเพื่อที่จะให้ไปลือพิมพ์เขียวที่คิดไว้ คิดดีที่สุดแล้วเพื่อพัฒนาการเมืองไทย ท่านประธานฯ ที่เคารพครับ ท่านปลัดกระทรวง การต่างประเทศ ด้วยไมตรีจิตครับ ไม่มีอะไรที่จะโต้เถียงด้วย แต่ขออย่างนี้ เป็นข้อเสนอแนะไปทางรัฐบาล ทุกประเทศที่มีแนวคิดที่จะนำเสนอต่อประชาคมระหว่าง ประเทศให้นำไปปฏิบัติเพื่อเป็นแนวทางในการที่จะแก้ไขปัญหา วิธีการของเขาคือ สนับสนุนให้มีการตั้งกรรมาธิการระหว่างประเทศ ท่านคงได้ยืมเรื่องยูสค์แลนด์คอมมิชชั่น (Used land Commission) ของนอร์เว ท่านคงเคยได้ยืมเรื่องเดอะบรันช์คอมมิชชั่น (The Branch Commission) ที่ศึกษาเรื่องนอร์ธ เซาท์ (North South) ที่ทะเลาะกันมา ท่านคงได้ยืม เรื่องสเตตซอฟเวอเรนตี (State sovereignty) และฮิวแมนิตาเรียนท์อินเตอร์เวนชัน (Humanitarian Intervention) ของแคนาดา พูดถึงเรื่องอำนาจอธิปไตยของรัฐกับสิทธิ ในการที่จะเข้าไปปกป้องมนุษยชาติที่กำลังถูกย่ำยีสิทธิมนุษยชนของเขา สเตตซอฟเวอเรนตี กับฮิวแมนิตาเรียนท์อินเตอร์เวนชัน ตรงไหนถึงจำเป็นจะต้องเข้าไปปกป้อง ออกมาเป็น รายงานชื่อ ภาระความรับผิดชอบในการที่จะปกป้องเรสพอนซิบิลิตี้ทูโพรเทคต์ (Responsibility to Protect) ญี่ปุ่นต้องการที่จะนำเสนอแนวความคิดเรื่องฮิวแมนซีคิวริตี้ (Human security) จัดตั้งกรรมาธิการเรื่องอินเตอร์เนชันแนลคอมมิชชั่นออนฮิวแมนซีคิวริตี้ (International Commission on Human Security) -----

เรื่องที่ประเทศชาติกำลังประสบอยู่ในขณะนี้ มีผลกระทบยาวไกล นั่นก็คือความเข้าใจผิด และข้อกังขาเรื่องเศรษฐกิจพอเพียง แนวปรัชญาตามแนวพระราชทาน ตามแนวพระราชดำริ เรื่องนี้จะเป็นปัญหาที่กระทบกระเทือนกับความเชื่อมั่นของนักลงทุนขององค์กรของรัฐบาล ต่างประเทศต่อไปอีกนานเหมือนที่ท่านปลัดกระทรวงการต่างประเทศท่านกฤษณ์ สมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติพูดถึง เพราะมีการเข้าใจว่าเป็นเรื่องเซฟฟิซิเียนซี (Self sufficiency) เป็นเรื่องของการพึ่งตนเองคือ ผลิตเอง กินเอง แล้วที่อยู่เองแค่นั้น ไม่ค้า ไม่ขาย ไม่ลงทุน ไม่มีการแลกเปลี่ยนอะไรกับใครซึ่งไม่ใช่ ในเมื่อยูเอ็นดีพี องค์กรว่าด้วย เรื่องการพัฒนาขององค์การสหประชาชาติรับไปเป็นแนวในการที่จะออกไปเผยแพร่แล้ว สมควรหรือไม่ ที่รัฐบาลควรจะต้องคิดถึงการจัดตั้งคณะกรรมการระหว่างประเทศว่าด้วยเรื่อง เซฟฟิซิเียนซี อีคอนอมี่ โดยเฉพาะจัดทุนให้เขาไปอาจจะไปอิงกับยูเอ็นดีพีหรือไม่อิงกับยูเอ็น ดีพี แล้วแต่ อยู่ในกรอบของอาเซียนก็แล้วแต่หรือทำคนเดียวกับองค์กรและหน่วยงานและ บุคลากรนักเศรษฐศาสตร์มากมายครั้งที่เห็นว่ากระบวนการ โลกาภิวัตน์ที่เป็นอยู่ที่เห็นว่า แนวคิดแบบทุนนิยมนี้จะนำไปสู่ความล้มละลายของโลกทั้งใบ ไม่ใช่ประเทศไทย ประเทศหนึ่ง เพราะมันไม่สิ้นสุดในการที่จะให้มีการผลิตและตอบสนองความต้องการ ของมนุษย์ที่เรียกว่าตัณหาที่เรียกว่าราคะนี้แหละครับ เพราะฉะนั้นถ้าหากว่าเห็นว่าเป็นเรื่อง สำคัญและจะกระทบกับภาพพจน์ของเราต่อไปในอนาคต และเราในฐานะที่เป็นประเทศที่ เป็นอธิปไตยที่เป็นสมาชิกที่รับผิดชอบหนึ่งของประชาคมระหว่างประเทศและมี ของดีที่จะนำไปให้เขาตั้งกรรมการระหว่างประเทศว่าด้วยเรื่องเศรษฐกิจพอเพียง ดีไหมครับ ลงทุนสักหน่วยหนึ่ง ๒ ล้าน ๓ ล้าน ๕ ล้านดอลลาร์ เพื่อที่จะผลักดันให้ นักเศรษฐศาสตร์ที่เป็นที่ยอมรับของโลกในขณะนี้ องค์กรการพัฒนาเอ็นจีโอ (NGO) กลุ่มประชาสังคมทั้งหลายที่เริ่มหันมาและเห็นพ้องรวมทั้งที่อาจารย์สมเกียรติพูดถึงคือ ชูเมกเกอร์ที่พูดเรื่องสมอลล์อีสปีดฟู๊ดมีครับ กลุ่มบุคคลที่เป็นที่ยอมรับที่เป็นที่นับถือ และองค์กรที่เห็นความหายนะของการพัฒนาในรูปแบบในกรอบของทุนนิยมแบบไม่มีสำนึก ไม่มีความรู้สึก ไม่มีจิต ไม่มีวิญญาณ มี ผมคิดว่าถึงเวลาแล้วที่รัฐบาลควรจะต้องออกไปรุก ในลักษณะนี้ไปพบกับใคร ไปพูดกับใคร ไปเสนอร่วมกับใครก็แล้วแต่ แต่ตั้งกรรมการ

ว่าด้วยเรื่องเศรษฐกิจพอเพียงขึ้นมาใช้เวลา ๒ ปีศึกษาออกรายงานมาฉบับหนึ่งแถลงที่อยู่เอ็น
ก็ได้อีก เหมือนกับกรรมการชุดอื่น ๆ ที่รัฐบาลเป็นได้โผใหญ่รัฐบาลหนึ่งหรือ ๒ รัฐบาล
แล้วไปนำเสนอที่องค์การสหประชาชาติจะเป็นที่สร้างเกียรติภูมิให้กับประเทศชาติ ลบล้าง
ความเข้าใจผิดที่มีอยู่ และจะเป็นโอกาสให้เราไปรุกในเรื่องของความคิดที่เป็นแนวทาง
ในการที่รัฐบาลยอมรับ ในการที่จะนำประเทศต่อไปในอนาคต ฝากไว้เพื่อพิจารณาครับ
ขอบพระคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (พลเอก จรัล
กุลละวณิชย์ รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่หนึ่ง) : ท่านสมาชิกฯ ครับจะยังมี
ท่านผู้ใดอยากจะซักถามรัฐบาลในเรื่องของการเสนอข่าวของสื่อมวลชนต่างประเทศอีกไหม
ครับ เชิญครับ

นายฉลองภพ สุตังกรกาญจน์ : กราบเรียนท่านประธานฯ ที่เคารพ
ผม นายฉลองภพ สุตังกรกาญจน์ สมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ผมขอเสริมนิดเดียว
เรื่องของเศรษฐกิจพอเพียง ผมคิดว่ารัฐบาลนี้น่าจะนำเอาบทความที่เป็นทางการของ
เศรษฐกิจพอเพียงเผยแพร่ให้แก่วงโลกได้ทราบ ผมขออ่านหนังสือซึ่งอันนี้จัดทำ
เมื่อสมัยที่ก่อนที่รัฐบาลจะทำแผนฯ ๕ นะครับ มีหนังสือไปที่สำนักพระราชวังเพื่อขอ
พระบรมราชานุญาตเผยแพร่บทความเศรษฐกิจพอเพียง อันนี้เป็นหนังสือจากสำนัก
ราชเลขาธิการพระบรมมหาราชวัง ลงวันที่ ๒๕ พฤศจิกายน ๒๕๔๒ เรื่อง พระราชทาน
พระบรมราชานุญาต เรียน ประธานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ
ตามที่ท่านขอให้ นำความกราบบังคมทูลพระกรุณาขอพระราชทานพระบรมราชวินิจฉัย
บทความเรื่อง ปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง ซึ่งสำนักงานคณะกรรมการพัฒนาเศรษฐกิจ
สังคมแห่งชาติได้เชิญผู้ทรงคุณวุฒิในทางเศรษฐกิจและสาขาอื่น ๆ มาร่วมกันประมวล
และกลั่นกรองพระราชดำรัสเรื่องเศรษฐกิจพอเพียง และขอพระราชทานพระบรม
ราชานุญาตนำบทความดังกล่าวไปเผยแพร่เพื่อเป็นแนวทางปฏิบัติของสำนักงานและ
ทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้องตลอดจนประชาชนโดยทั่วไปนั้น ได้นำความกราบบังคมทูลพระกรุณา
ทราบฝ่าละอองธุลีพระบาทแล้ว ทรงพระกรุณาปรับปรุงแก้ไขพระราชทานและทรง
พระกรุณาโปรดเกล้าฯ พระราชทานพระบรมราชานุญาตตามที่ขอพระมหากรุณาธิคุณ
ซึ่งถ้าหากนำบทความนี้ไปเผยแพร่จะเห็นชัดว่า เศรษฐกิจพอเพียงไม่ได้ขัดกับ
โกลบอลไลเซชัน (Globalization) แต่อย่างใด ผมขอเรียนอ่านเพราะเป็นบทความ
เพียง ๑ หน้ากระดาษ เศรษฐกิจพอเพียงเป็นปรัชญาซึ่งถึงแนวการดำรงอยู่และปฏิบัติตน
ของประชาชนในทุกระดับ ตั้งแต่ระดับครอบครัว ระดับชุมชน จนถึงระดับรัฐ
ทั้งในการพัฒนาและบริหารประเทศให้ดำเนินไปในทางสายกลาง โดยเฉพาะการพัฒนา
เศรษฐกิจเพื่อให้ก้าวทันต่อโลกยุคโลกาภิวัตน์ ความพอเพียงหมายถึงความพอประมาณ
ความมีเหตุผล รวมถึงความจำเป็นที่จะต้องมีระบบภูมิคุ้มกันในตัวที่ดีพอสมควร
ต่อการมีผลกระทบใด ๆ อันเกิดจากการเปลี่ยนแปลงทั้งภายนอกและภายใน ทั้งนี้ต้อง
อาศัยความรอบรู้ ความรอบคอบและความระมัดระวังอย่างยิ่งในการนำวิชาการต่าง ๆ
มาใช้ในการวางแผนและการดำเนินการทุกขั้นตอน และขณะเดียวกันจะต้องเสริมสร้าง

พื้นฐานจิตใจของคนในชาติ โดยเฉพาะเจ้าหน้าที่ของรัฐ นักทฤษฎีและนักธุรกิจในทุกระดับ ให้มีสำนึกในคุณธรรม ความซื่อสัตย์สุจริต และให้มีความรอบรู้ที่เหมาะสมดำเนินชีวิต ด้วยความอดทน ความเพียร มีสติ ปัญญาและความรอบคอบเพื่อให้สมดุลและพร้อมต่อการรองรับการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วและกว้างขวางทั้งด้านวัตถุ สังคม สิ่งแวดล้อม และวัฒนธรรมจากโลกภายนอกได้เป็นอย่างดี และในเวลาเดียวกันตอนนั้นที่ทางสถาบันของผมได้จัดการสัมมนาเรื่องนี้เมื่อปี ๒๕๔๒ ก็ได้มีการแปลบทความนี้เป็นภาษาอังกฤษ แต่แน่นอนเป็นการแปลไม่เป็นทางการ แต่ผมคิดว่าบทความเป็นภาษาอังกฤษนี้น่าจะตรวจทานแล้วก็นำไปเผยแพร่อย่างเป็นทางการเพื่อให้ชาวโลกได้เข้าใจว่าเศรษฐกิจพอเพียงคืออะไรแน่ ขอเรียนเสนอมาครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (พลเอก จรัล กุลละวณิชย์ รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่หนึ่ง) : อาจารย์ประทุมพร เชิญ นางประทุมพร วัชรเสถียร : กราบเรียนท่านประธานฯ ดิฉัน ประทุมพร วัชรเสถียร สมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ดิฉันขอกราบเรียนเก็บตกอีกสักนิดหนึ่ง ความจริงเรื่องนี้ก็เกี่ยวข้องกับการที่เราจะมีส่วนตอบโต้ในเรื่องสื่อต่างประเทศ แต่อาจจะไม่เป็นทางตรงนักอาจจะเป็นทางอ้อม ก็คือว่าดิฉันคิดว่า ณ ขณะนี้เป็นไปได้ว่าต่อ ๆ ไป ในระยะเวลาอันใกล้เราคงจะเห็นจากสื่อต่างประเทศจากที่ไหนก็ตามที่มีบทความหรือว่าข้อสัมภาษณ์พาดพิงทำนองแสดงถึงความวิเศษของระบบทุนนิยมแคปิตลิสซึม (Capitalism) และขณะเดียวกันก็จะใช้คำศัพท์หรือคำพูดอย่างไรก็ตามที่จะโยงมาถึงเศรษฐกิจพอเพียง อาจจะไม่ถึงกับเป็นการเอาไปเปรียบเทียบกับขนานกันไปเลยข้อดีข้อเสีย แต่อย่างไรก็ตาม คิดว่าอย่างน้อยที่สุดมีเจตนาอยู่เบื้องหลังในเรื่องของการที่ต้องการชูทุนนิยม และอาจจะเป็นทุนนิยมจำเพาะซึ่งมีพรีออเพอร์นาว์ (Proper noun) เป็นศัพท์เฉพาะอยู่แล้วว่าเป็นอะไร นอมิคอะไรทำนองนั้น เพราะฉะนั้นดิฉันคิดว่าอายุของสภานิติบัญญัติฯ นี้คงจะดำเนินไปอีกไม่ต่ำกว่า ๗ เดือน คราว ๆ ๗ - ๘ เดือน -----

ดิฉันคิดว่าสถานี่จะทำได้หลายอย่าง ซึ่งจะเป็นการช่วยร่วมมือในเรื่องของการตอบโต้สื่อทางด้านรุกด้วยนะคะ ในการร่วมมือกับคณะรัฐบาลกับท่านรัฐมนตรีผู้รับผิดชอบเกี่ยวกับเรื่องสื่อ และดิฉันขอสนับสนุนท่านพลเอกช. ขอบพระทานโทษที่เอ่ยนาม ก็คือว่าได้เวลาแล้วที่เราจะรวบรวมงานเขียนและวิทยานิพนธ์ต่าง ๆ ซึ่งเกี่ยวกับเศรษฐกิจพอเพียง อย่างเช่น คณะรัฐศาสตร์เมื่อสัก ๓ ปีที่แล้ว ได้มีการมอบปริญญาบัตรระดับปริญญาเอก เกี่ยวกับเรื่องเศรษฐกิจพอเพียง ดิฉันจะพยายามหามาสัก ๑ เล่ม จำได้ว่าเป็นเล่มหนาмаกทีเดียว สุภาพบุรุษท่านหนึ่งได้รับปริญญาเอกไปแล้วในเรื่องนี้ และขณะนี้เป็นไปได้ว่าจะต้องมีวิทยานิพนธ์หรือว่างานวิจัยอีกมากทีเดียว และรวมทั้งที่รัฐบาลก็ดี สถานิติบัญญัติฯ ก็สมควรที่จะได้สนับสนุนด้วยการจะให้รางวัลหรือว่าจะสนับสนุนด้วยการให้รางวัลหรือว่าจะสนับสนุนด้วยวิธีการใดทั้งปวงก็ตามว่าขณะนี้ในช่วงของการที่เราจะต้องศึกษาเรื่องนี้ อย่างจริงจัง และถ้าเป็นไปได้ ดิฉันไม่ทราบว่าจะเสนอของดิฉันนี่จะเป็นการไม่เหมาะสมหรือว่าจะผิดทางด้านกระบวนการหรือไม่ว่าเราจะตั้งคณะกรรมการวิสามัญศึกษาเกี่ยวกับเรื่องเศรษฐกิจพอเพียงจะเป็นไปได้หรือไม่ เพราะว่า ณ ที่นี้ก็มีท่านผู้ที่มีเป็นเอกเทศคะ ทางด้านเศรษฐกิจ ทางด้านเศรษฐศาสตร์ และทางด้านอื่น ๆ อีกมากมายทีเดียว คือเรียกว่าอาจจะรวมได้ว่าเป็นคลังสมองแห่งหนึ่ง ดิฉันคิดว่าก็อาจจะเป็นสถานที่ที่เหมาะสมที่เราจะได้ศึกษาเรื่องนี้ แล้วขณะเดียวกันดิฉันขอกราบเรียนเอ่ยนามท่านอดีตรัฐมนตรีดอกเตอร์ สุรินทร์ พิศสุวรรณ ว่าในการที่ท่านเสนอให้มีการแต่งตั้งหรือว่าจะอาจจะเป็นการล็อบบี้ (Lobby) ให้มีคณะกรรมการระหว่างประเทศว่าด้วยเศรษฐกิจพอเพียงนั้น อย่างหนึ่ง ดิฉันเกรงว่าเนื่องจากเศรษฐกิจพอเพียงไม่ว่าจะเป็นปรัชญา หรือว่าเป็นวิถีก็ตามยังไม่ได้รับการพิสูจน์ว่าสำเร็จในระดับชาติอย่างจริงจัง คือหมายความว่าถ้าบังเอิญประเทศไทยได้ดำเนินวิธีการนี้มา ติดต่อกันมาเลยอย่างซื่อสัตย์เลยประมาณ ๔๐ ปี อะไรทำนองนั้น แล้วมีผลงานออกมา อันนั้นน่าตั้งที่สุดเลย แต่ถ้าในระยะนี้ดิฉันคิดว่าขณะที่เราจะไปกระทำในระดับนานาชาตินั้น เหตุใดไม่เสนอให้มีการตั้งเป็นคณะวิจัยและคณะกรรมการในระดับชาติ ว่าด้วยการศึกษาเศรษฐกิจพอเพียง ยกตัวอย่างอาจจะเป็นคณะกรรมการในสภาวิจัย หรือว่าจะจะเป็นคณะกรรมการแยกออกต่างหาก และทั้งนี้รวมทั้งขอเสนอ

ให้ตั้งคณะกรรมการวิสามัญว่าด้วยการศึกษาเศรษฐกิจพอเพียง ในสภานิติบัญญัติแห่งชาติ
นี้ด้วยค่ะ กราบขอบพระคุณค่ะ

(การประชุมดำเนินมาถึงตอนนี้ นายมีชัย ฤชุพันธุ์ ประธานสภานิติบัญญัติ
แห่งชาติ ได้กลับมาจากชั้นบัลลังก์ ทำหน้าที่ประธานของที่ประชุมต่อไป)

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ได้ทราบจากคณะกรรมการการคลัง
มีคณะอนุกรรมการกำลังศึกษาเรื่องนี้ กำลังจะทำจัดสัมมนาภายในเร็ววันนี้ครับ ก็เป็น
อันจบระเบียบวาระนี้นะครับ

ต่อไประเบียบวาระที่ ๔ เรื่องที่คณะกรรมการพิจารณาเสร็จแล้ว ไม่มี
ระเบียบวาระที่ ๕ เรื่องที่ค้างพิจารณา

ร่างพระราชบัญญัติสถาบันพระบรมราชชนก พ.ศ.

ท่านสมาชิกฯ ครับ คณะรัฐมนตรีได้มีหนังสือมาขอถอนร่างพระราชบัญญัตินี้กลับไป
พิจารณาก่อนอีกครั้งหนึ่ง มีท่านผู้ใดจะขัดข้องไหมครับ

(ไม่มีสมาชิกฯ ขัดข้อง)

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ถ้าไม่มีก็ให้ความยินยอมถอนไป
นะครับ

ต่อไประเบียบวาระที่ ๖ เรื่องที่เสนอใหม่

๖.๑ ร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความ

อาญา (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (วิธีการขังหรือจำคุก และการปฏิบัติต่อผู้ต้องขังที่เป็นหญิงมีครรภ์)
(คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ)

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : เชิญรัฐมนตรีครับ

นายชาญชัย ลิขิตจิตถะ (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรม) :

กราบเรียนท่านประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติที่เคารพ กระผม นายชาญชัย ลิขิตจิตถะ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรม ได้รับมอบหมายจากคณะรัฐมนตรีให้เสนอ ร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (วิธีการขังหรือจำคุก และการปฏิบัติต่อผู้ต้องขังที่เป็นหญิงมีครรภ์) เพื่อให้ที่ประชุม สภานิติบัญญัติแห่งชาติพิจารณา โดยมีหลักการและเหตุผล ดังต่อไปนี้

หลักการ

แก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา ดังต่อไปนี้

(๑) ปรับปรุงวิธีการขังและจำคุก (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๘๕ และเพิ่มเติม มาตรา ๘๕/๑ และมาตรา ๘๕/๒)

(๒) ปรับปรุงการทุเลาการบังคับโทษจำคุกและโทษประหารชีวิต แก่หญิงมีครรภ์ (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๒๔๖ และมาตรา ๒๔๗ วรรคสอง)

เหตุผล

โดยที่ในปัจจุบันเรือนจำมีสภาพที่แออัดไม่ได้สัดส่วนกับจำนวนผู้ซึ่งต้องขัง หรือต้องจำคุก ทำให้ไม่เหมาะสมกับสภาพของผู้ซึ่งต้องขังหรือต้องจำคุกบางลักษณะ ประกอบกับเทคโนโลยีในการควบคุมตัวมีความก้าวหน้าเป็นอันมาก สมควรปรับปรุง วิธีการขังและจำคุกเพื่อแก้ไขปัญหาดังกล่าว โดยกำหนดวิธีการหรือสถานที่ในการคุมขัง หรือจำคุกนอกเรือนจำให้เหมาะสมกับสภาพของผู้ซึ่งต้องขังหรือต้องจำคุกในแต่ละลักษณะ นอกจากนี้ สมควรปรับปรุงการทุเลาการบังคับโทษจำคุกและโทษประหารชีวิตแก่หญิง มีครรภ์เพื่อได้รับความสะดวกและมีโอกาสดูแลสุขภาพของตนเองก่อนคลอด รวมทั้ง อยู่ใกล้ชิดกับทารกภายหลังคลอดแล้วมากยิ่งขึ้น จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

ขอเสนอให้ที่ประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติเพื่อได้โปรดพิจารณาต่อไป
ด้วยครับ

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : เชิญคุณวัลลภครับ

นายวัลลภ ตังคณานุรักษ์ : ท่านประธานฯ ที่เคารพครับ กระผม วัลลภ
ตังคณานุรักษ์ สมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ก่อนอื่นต้องขอบคุณผ่านท่านประธานฯ
ไปยังท่านรัฐมนตรีนะครับที่ได้นำกฎหมายฉบับนี้เข้าสู่สภา ที่ต้องขอบคุณเพราะว่า
เป็นความในใจที่ค้างมาหลายปีนะครับ สมัยเป็นประธานคณะกรรมการในวุฒิสภา
ชุดที่แล้วได้มีโอกาสพากรรมการนี้ไปดูสภาพการณ์จริงที่มีนักโทษทำจดหมายร้องทุกข์
ผ่านจากคุณมาสู่สภา จดหมายมีส่วนที่อธิบายความถึงกรณีของบุคคลในคุก ๒ - ๓ กรณี
ที่น่าศึกษามาก กรณีที่ ๑ เป็นกรณีของหญิงที่ต้องโทษอยู่ในทัณฑสถานหญิง เขาร้องทุกข์
มาว่ามีประเด็นปัญหาก็คือ จะมีผู้หญิงจำนวนมากที่มีลูกอ่อนติดเข้าไปอยู่ในคุก ขณะที่นอน
ถ้าเปรียบเทียบระหว่าง ไม่ทราบท่านสมาชิกฯ จะเห็นภาพหรือไม่ ถ้าเปรียบเทียบระหว่าง
ทัณฑสถานหญิงกับสถานพินิจหญิง สถานพินิจก็คือคุกของเด็กนะครับ ส่วนทัณฑสถานนี้
เป็นคุกของผู้ใหญ่ ตอนกลางคืนในขณะที่นอนนี้แม่ต้องเอาลูกมานอนอยู่นอก ถ้าโอกาส
ที่แม่พลิกตัวหรือเด็กหลุดลงไปจากอกนี้โอกาสจะถูกอีกคนหนึ่งทับให้เสียชีวิตจะเกิดขึ้นได้
ในทันที โดยเฉพาะในสถานพินิจของเด็กผู้หญิง สิ่งที่เขาร้องทุกข์มาเขามีความรู้สึกลัวว่า
เอ๊ะจะมีวิธีการเช่นไรที่จะดูแลผู้หญิงที่มีลูกอ่อน แล้วขณะหนึ่งลูกก็ต้องอยู่ในคุกกับแม่
ในช่วงระยะเวลาหนึ่ง หลังจากนั้นก็จะมีการประสานติดต่อให้ญาติรับไป หรือถ้าไม่มีญาติ
ก็ส่งสถานสงเคราะห์ แต่ในช่วงแรกของการอยู่ในคุกนี้จะมีกลวิธีดูแลเขาอย่างไร
เป็นกรณีที่ ๑ ที่เขาร้องเรียนมา กรณีที่ ๒ เป็นเรื่องผู้สูงอายุครับ ซึ่งผมเข้าใจว่าสมาชิกฯ
บางท่านก็ตั้งใจในประเด็นนี้ค่อนข้างมาก จำได้ว่าผมเคยทำจดหมายในฐานะกรรมการ
ถึงรัฐมนตรีอยู่ เราพบว่ามีผู้ต้องขังจำนวนมากเมื่อไปนั่งคุยนี้สิ่งที่เป็นปรากฏการณ์จริง
ในสังคมไทยก็คือว่ามีคนที่ป่อกเป็นแม่จะรับโทษแทนลูกเสมอ เช่น ลูกชายยา พ่อถูกจับนี้
ตัวเองก็จะสมยอม สมอ้างว่าเป็นผู้ที่ขายยาเอง เพราะเห็นว่าลูกสาว ลูกชายยังมีอนาคตที่ต้อง
อยู่ในสังคมต่อไป และต้องเลี้ยงดูหลานของตัวเอง ตัวเองก็จะยอมติดคุกแทนคล้าย ๆ

สนช. ๓

อารีวรรณ ๔๖/๓

อย่างนั้นนะครับ จำนวนมากก็อายุมาก ๗๐ ปี ๗๑ ปี ๗๕ ปี ๘๐ ปี ก็ต้องอยู่ในคุก ไทย ๒๐ ปี
บ้าง ๓๐ ปีบ้าง โอกาสจะตายในคุกก็จะสูงมาก -----

- ๔๗/๑

เขาก็ร้องเรียนมาว่า ทำไมเขาจะต้องไปอยู่ในคุกในขณะที่เขาจับโทษไปจำนวนหนึ่งแล้ว ๒ กรณีตัวอย่างนี้ นะครับ ไม่ต้องพูดถึงกรณีที่ท่านรัฐมนตรีมีสาระสำคัญอยู่ในกฎหมายฉบับนี้คือเรื่องหญิงตั้งครรภ์ที่ต้องโทษประหารชีวิต จริง ๆ หลักการของกฎหมายฉบับนี้ที่ผมค่อนข้างชอบมาก เพราะว่าคลุม ๔ เรื่องใหญ่ ๆ โดยเฉพาะ ๓ เรื่องหลังนะครับ เรื่องว่าได้รับโทษ ๑ ใน ๓ ไปแล้วศาลอาจจะพิจารณาให้ไปอยู่ในที่อื่นซึ่งมีค่าใช้จ่าย เป็นต้น อันนี้อาจจะเหมาะสำหรับผู้สูงอายุได้ที่ท่านรับโทษไปสัก ๑ ใน ๓ แล้ว เช่นรับโทษไป ๑๐ ปีแล้วขาดอีก ๒๐ ปี ก็จะได้อยู่ภายนอก ซึ่งอาจจะเป็นคุกเปิดหรือเป็นที่ไหน ซึ่งผมยังจินตนาการไม่ออกนะครับ ซึ่งอาจจะต้องเรียนถามท่านรัฐมนตรีว่าหมายถึงอะไร

ประการที่ ๒ สามารถที่จะทุเลาการบังคับให้จำคุกได้อย่างน้อยใน ๔ กรณี เช่น วิกฤต อาจจะไปทำให้คนอื่นเขาเดือดร้อน เป็นอันตรายต่อชีวิตตัวเองหรือมีครรภ์หรือคลอดบุตรได้ไม่ถึง ๑ ปี อันนี้ก็สอดคล้องกับสถานการณ์ที่ได้ไปพบมา กฎหมายฉบับนี้ก็สามารถจะทุเลา แทนที่จะไปขังก็ให้ท่านดูแลลูกไปก่อน แล้วค่อยเอามาขังทีหลัง กับ

ประเด็นสุดท้ายคือเมื่อต้องโทษประหารชีวิต ถ้าเป็นหญิงมีครรภ์ก็ให้คลอดเสียก่อนแล้วดูแลลูกสัก ๑ ปี จากนั้นก็มีกระบวนการต่อไป ผมว่าสาระตรงนี้น่าสนใจมาก และผมคิดว่าจะตอบคำถามที่ค้างคาใจในตอนที่ได้ไปดูงานมาได้โดยสนิทใจนะครับ กระนั้นก็ตาม ผมมีคำถามผ่านท่านประธานฯ ไปยังท่านรัฐมนตรีนะครับ ผมคิดว่าสาระในเหตุผลนี้มีถ้อยคำประโยคที่น่าสนใจมาก และควรแก่การพิจารณาพอสมควร ประโยคที่ ๑ เป็นประโยคที่บอกว่า ประกอบกับเทคโนโลยีในการควบคุมตัวมีความก้าวหน้าเป็นอันมาก ความหมายอันนี้หมายถึงจะติดชิป (Chip) นักโทษใช่หรือไม่ ถ้าอยู่นอกอาณาเขตติดชิปไว้จะรู้ว่าอยู่ที่ไหน ๆ หรือเปล่า ผมอยากจะเรียนถาม เพราะค่อนข้างจะหมิ่นเหม่ต่อการละเมิดสิทธิมนุษยชนพอสมควร จะถามนี่คือประเด็นที่ ๑ นะครับ ประเด็นที่ ๒ ที่อยากจะถามก็คือว่า เนื่องจากได้พูดว่าคุณแอ๊ด ไม่สอดคล้องกับสัดส่วนของผู้ต้องโทษนะครับ จึงจำเป็นต้องให้ไปอยู่ที่อื่นที่ไม่ใช่คุก ที่ไม่ใช่สถานีดารวจ ไม่ใช่ห้องขัง ไม่ใช่ห้องของพนักงานสอบสวนนะครับ คำถามที่จินตนาการยังไม่ออกคือมันคือที่ไหน ไม่ใช่วิธีการคุมประพฤติปกติครับ

อยากจะถาม ๒ คำถามเพื่อให้ความกระจ่าง เพราะว่าเดี๋ยวในขั้นตอนกรรมาธิการนี้จะได้พิจารณาให้สอดคล้องต้องกับเหตุผลและหลักการที่ท่านรัฐมนตรีได้เสนอเสนอผ่านสภาขอบคุณท่านประธานฯ ครับ

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : เชิญครับ ครุชบครับ

นายสุชาติ ไตรประสิทธิ์ : ท่านประธานครับ ผม สุชาติ ไตรประสิทธิ์

สมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติครับ

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : เดี่ยวครับ ครุชบก่อนครับ

นายชบ ยอดแก้ว : กราบเรียนท่านประธานฯ ที่เคารพ และเพื่อน

ผู้ทรงเกียรติทุกท่าน กระผม ครุชบ ยอดแก้ว สมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติซึ่งมาจากภาคสังคม ขออนุญาตแสดงความคิดเห็นในที่ประชุมนี้ว่า เกี่ยวกับการแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญาฉบับนี้ที่คณะรัฐมนตรีเสนอนะครับ โดยผมอยากจะทำขออนุญาตเสนอเพิ่มเติมข้อความในมาตรา ๒๔๖ ที่มีเหตุการณ์ทะเลาะวิวาทในกรณีต่อไปนี้

ข้อ ๑ เมื่อจำเลยวิกลจริต

ข้อ ๒ เมื่อเกรงว่าจำเลยจะถึงอันตรายแก่ชีวิตถ้าต้องจำคุก

ข้อ ๓ ถ้าจำเลยมีครรภ์

ข้อ ๔ ถ้าจำเลยคลอดบุตรแล้วยังไม่ถึง ๑ ปี

ผมอยากจะทำขออนุญาตเพิ่มเติมว่า ถ้าผู้ติดคุกผู้เป็นผู้สูงอายุแล้วได้รับโทษจำคุกมาแล้วไม่น้อยกว่า ๑ ใน ๓ ของการกำหนดโทษตามคำพิพากษาของศาล ขอให้ไปจำคุกในสถานที่ยื่นตามมาตรา ๘๕/๒ ด้วยเหตุผลดังนี้ครับ

๑. เพราะมีผู้สูงอายุตั้งแต่ ๖๐ ปีขึ้นไปอยู่ในคุกเป็นจำนวนมาก

๒. นักโทษที่อยู่ในคุกมีจำนวนมาก มีความแออัด คุกไม่พอกับคนที่ถูก

ลงโทษ

๓. ต้องใช้งบประมาณในการเลี้ยงดูเป็นจำนวนมาก

๔. ถ้าการทะเลาะวิวาทออกจากคุกไปกักขังในสถานที่ยื่นที่ทำให้ผู้สูงอายุ

ประกอบอาชีพได้จะทำให้ได้ผลดีทางด้านสังคม โดยรัฐไม่ต้องเลี้ยงดู ลดงบประมาณ

รายจ่ายลงไปอีกทางหนึ่ง และเมื่อเจ็บป่วยลูกหลานจะเป็นผู้มาเลี้ยงดูแทนรัฐ

๕. ลดความแออัดของคนในคุกได้ระดับหนึ่ง และเมื่อผู้สูงอายุอยู่นอกคุก ลูกหลานจะมีโอกาสมาเยี่ยมเยียนได้มากขึ้น โอกาสที่ผู้สูงอายุจะได้สอนลูก สอนหลาน ไม่ให้ทำผิดกฎหมายเหมือนอย่างผู้สูงอายุที่ได้รับโทษที่เห็นอยู่นี้เป็น การแก้ปัญหาให้สังคม ได้อีกทางหนึ่งด้วย ด้วยเหตุผลดังกล่าวนี้ผมจึงขอเพิ่มข้อ ๕ ตามที่เสนอครับ ขอขอบคุณ ครับ

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : อย่าลืมหาไปแปรญัตตินะครับ
เพราะพูดที่นี่ไม่มีผล เชิญท่านอัยการสูงสุด คุณสุชาติครับ

นายสุชาติ ไตรประสิทธิ์ : ขอบพระคุณท่านประธานฯ ครับ ผม สุชาติ ไตรประสิทธิ์ สมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ก็ขอชื่นชมทางรัฐบาลได้แก้ไขอันนี้ครับ แต่ว่ามีอยู่อันหนึ่งในมาตรา ๖ นะครับที่แก้มาตรา ๒๔๗ นี้ เหตุผลก็คือว่าให้เด็กนี้ได้อยู่กับแม่ นะครับ แต่เพราะอ่านต่อไปนะครับบอกว่า เมื่อครบ ๑ ปีแล้วนี่จึงให้ประหารชีวิต ตรงนี้ในด้านจิตใจนี้ผมมองว่าทำไมครับให้อยู่ใกล้ชิดกัน ให้ดูแลกัน เสร็จแล้ว ๑ ปีพอครบ ๑ ปีเอาตัวไปประหารชีวิต ผมว่าสภาพค่อนข้างจะแย่นะครับ อันนี้ถ้าเป็นไปได้ นะครับผมว่า ถ้าครบ ๑ ปีแล้วนี่ก็ให้ศาลนี้กำหนดโทษใหม่เสียเป็นจำคุกตลอดชีวิตหรือเป็นอะไรก็สุดแล้วแต่ แต่ถ้าบอกว่า จึงให้ประหารชีวิตนี้ผมว่าผมรับไม่ค่อยได้ เป็นความรู้สึกที่ค่อนข้างจะนั้่นครับ ก็ขอขอบพระคุณครับ

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : เชิญคุณพรเพชร

นายพรเพชร วิชิตชลชัย : กราบเรียนท่านประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ กระผม นายพรเพชร วิชิตชลชัย สมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ก็อยากจะกราบเรียนว่า ก็รู้สึกยินดีที่รัฐบาลเสนอกฎหมายฉบับนี้เข้ามา นะครับ ความจริงกฎหมายฉบับนี้ผมก็มีส่วนร่วมในการพิจารณาในชั้นของคณะกรรมการปรับปรุงประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญาของคณะกรรมการกฤษฎีกา นะครับ หลักการที่สำคัญ ๒ อย่างซึ่งสำคัญก็คือ การขังผู้ต้องขังระหว่างพิจารณา ซึ่งจากสถิติที่ผมดูในนี้และจากที่ผู้แทนราชทัณฑ์ได้มาชี้แจงนี้ตกเกือบ ๒๗ เปอร์เซ็นต์ นะครับ ผู้ต้องขังเหล่านี้ยังไม่ได้ถูกศาลพิพากษาถึงที่สุดว่าลงโทษถึงจำคุก นะครับ ซึ่งตามหลักปฎิญาสาทว่าด้วยสิทธิมนุษยชนนี้เขาบอกว่าอย่าปฏิบัติเหมือนกับผู้กระทำผิดที่ถูกต้องโทษจำคุก นะครับ อันนี้ก็เป็นความก้าวหน้าอย่างหนึ่งของกฎหมายฉบับนี้ไปสู่วัฒนธรรม นะครับ ส่วนอันที่ ๒ นั้นเป็นเรื่องของการจำคุก นะครับ ซึ่งหมายถึงการที่ศาลพิพากษาแล้วจำคุก แต่ว่ารับโทษมาแล้วจำนวนหนึ่งก็มีการผ่อนคลาย ความจริงการผ่อนคลายของโทษจำคุกนี้มีหลายอย่าง ตั้งแต่การพักการลงโทษ ปล่อยไปก่อนกำหนด อกยโทษ อันนี้ก็เป็นการผ่อนคลายอย่างหนึ่ง แต่ว่าไม่ได้ปล่อยไป นะครับ ไปอยู่ยังสถานที่อีกแห่งหนึ่งซึ่งมีการควบคุม นะครับ ซึ่งสถานที่ที่มี

การควบคุมนี้จะออกโดยกฎกระทรวงนะครับ รวมทั้งการควบคุมวิธีการอื่นทางเทคโนโลยีที่ท่านว่าเป็นอย่างไรนี้ จะออกโดยกฎกระทรวงนะครับ ในชั้นพิจารณากฎหมายฉบับนี้ ก็มีการซักถามกันว่าสถานที่อื่นที่จะไปออกกฎกระทรวงนี้ นะครับ ทางฝ่ายผู้พิจารณากฎหมายก็ไม่ค่อยสบายใจ เพราะยังไม่เห็นรูปร่าง และวิธีการคิดชิบผูกกำไรซื้อมืออะไรที่ว่านี้ ก็ยังไม่ชัดเจนนะครับ แต่เราก็เห็นความปรารถนาดีนะครับว่าเป็นวิธีการที่ถูกต้องซึ่งพัฒนาขึ้นโดยกฎกระทรวงต่อไปนะครับ อันนี้กระผมก็ขอฝากรัฐบาลว่าจะต้องพิจารณาในเรื่องของกฎกระทรวงให้ดีนะครับว่าสถานที่ที่ไปจำคุกอย่างอื่นนั้นคงไม่ใช่โรงแรมห้าดาวนะครับ แต่ว่าจะต้องเป็นสถานที่อะไรที่มีมาตรการในการควบคุม ตลอดจนเทคโนโลยีอย่างอื่นนั้นนี้ก็ต้องให้มีความรู้สึกว่าจะมีการถูกควบคุมอยู่ นะครับ ดังนั้นตามมาตรา ๘๘/๒ นี้ไม่ได้หมายความว่าความปล่อยไปนะครับ แต่ว่าไปอยู่ในสถานที่อีกแห่งหนึ่งครับ ส่วนประเด็นเรื่องของการที่ท่านสมาชิกฯ ผู้มีเกียรติพูดถึงพวกที่อายุมากแล้ว ผู้ต้องขังที่อายุมากแล้วนี้ กระผมว่าไปใช้มาตรา ๒๔๖ คงไม่ได้ เพราะว่าทุเลานี้ ทุเลาคือชั่วคราว แบบหญิงมีครรภ์ ทุเลาไว้เสร็จแล้วก็ต้องมาบังคับโทษต่อ นะครับ ดังนั้นถ้าท่านจะแปรญัตติท่านต้องแปรญัตติในมาตรา ๘๘/๒ นะครับ อันนี้ก็อยากจะกราบเรียนชี้แจงดังนี้ครับ-----

ส่วนเรื่องหญิงต้องโทษประหารชีวิต อันนี้เขียนเพื่อให้สอดคล้องกับหลักการสากลของกฎหมายนานาชาติ แต่เท่าที่กระผมเคยสอบถามเจ้าหน้าที่กรมราชทัณฑ์ไม่ปรากฏว่ามีผู้หญิงตั้งครรรภ์ถูกประหารชีวิตในประเทศไทย แล้วถ้าจะพูดจริง ๆ แล้วเป็นเวลานานมาแล้วที่ไม่มีการประหารชีวิตจริง ๆ สำหรับผู้กระทำความผิดที่เป็นผู้หญิง แล้วถ้าจะพิจารณาโอกาสที่หญิงตั้งครรรภ์นั้นจะต้องโทษประหารชีวิต คือ หมายความว่าผู้กระทำความผิดคนนั้นตั้งครรรภ์ขึ้นมาขึ้นยากที่จะเกิดขึ้นได้ เพราะว่าคงจะถูกจำคุกอยู่ คงไม่มีใครไปทำให้ตั้งครรรภ์ขึ้นมา แต่ก็จำจะต้องเขียนไว้ว่าถ้าประหารชีวิต ถ้ายังมีครรรภ์อยู่ก็เป็นหลักสากลว่า ก็ต้องยังไม่ไปประหารเขา เพราะว่าไปประหารเขาก็หมายถึงอีกชีวิตหนึ่งที่อยู่ในท้องนะครับ ส่วนประเด็นของท่านสมาชิกฯ ผู้มีเกียรติที่ว่า ไหน ๆ ก็เลี้ยงลูกแล้วจะให้ลดโทษมากที่สุดแล้วแต่จะพิจารณานะครับ แต่เรื่องจริง ๆ เกิดยากครับ แล้วกระผมก็มีข้อสังเกตดังนี้ครับ ขอบพระคุณครับ

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : เชิญคุณมุกดา

นางมุกดา อินตะสาร : กราบเรียนท่านประธานฯ ที่เคารพ ผাগไปยังท่านคณะรัฐมนตรี ผাগกราบขอบพระคุณสำหรับโอกาสที่ให้กับผู้หญิงมีครรรภ์ แล้วก็อยากจะกราบขอบพระคุณท่านสมาชิกฯ คือ พ่อชบ ยอดแก้ว ที่ได้พูดถึงเรื่องของเพิ่มมาตราที่ ๕ สำหรับคนแก่ เหตุผลที่ดีฉันอยากจะกราบขอบพระคุณตรงนี้ และอยากจะขอเสนอเพิ่มเติม แต่คิดว่าคงจะต้องไปแปรญัตติแน่นอน นั่นก็คือเรื่องของหญิงมีครรรภ์และคลอดบุตรแล้ว มีอยู่ช่วงหนึ่งที่ดิฉันเรียนต่อ ป.โท แล้วก็ได้ไปศึกษาเรื่องผู้หญิงที่อยู่ในคุก เพราะอยากจะเรียนรู้จริง ๆ ว่า ชีวิตของผู้หญิงที่อยู่ในคุกเขามีสถานะเป็นอย่างไร ก็ได้ไปเรียนรู้และได้ไปเห็นร่วมกับเพื่อน ๆ ที่เรียนด้วยกัน ก็เห็นชีวิตของเขาที่อยู่ตรงนั้น เขามีความพยายามที่จะเรียนรู้ร่วมกัน พยายามที่จะใช้ชีวิตอยู่ร่วมกัน และขณะเดียวกันได้เห็นสถานะของลูกที่เกิดกับผู้หญิงที่มีครรรภ์อยู่ในช่วงนั้น น่าเห็นใจนะคะ เด็ก ๆ เหล่านั้นอยู่ท่ามกลางมีแม่หลายคน คุณเหมือนเด็กมีความสุขในขณะที่อยู่กับแม่หลายคน แต่ขณะเดียวกันโอกาสในการเรียนรู้เรื่องอื่น ๆ ของเขาก็มีน้อย และที่สำคัญมีท่านสมาชิกฯ ท่านหนึ่งได้พูดถึงเรื่องทำอย่างไรให้อยู่แค่ ๑ ปี ดิฉันมีความเป็นแม่คน ดิฉันเป็นแม่คนนะคะ

ดิฉันมีความรู้สึกว่่าน้อยเกินไปสำหรับการที่จะให้แม่อยู่กับลูกเพียงแค่ ๑ ปี ขณะที่ลูกนอนอยู่เคียงข้างที่ไหนดเวลาที่เราให้นมลูก เป็นความผูกพันที่มีอะไรมากมายที่เราคิดว่าไม่สมควรที่จะให้เขาพรากจากกันในระยะเวลาดหนึ่งปีเท่านั้น เราทำอย่างไรที่จะให้เขาอยู่ด้วยกันให้นาน อาจจะใช้วิธีการให้เขาสอนลูกให้เป็นคนดี ในอนาคตผู้สูงอายุจะมีสูงมากขึ้น เด็กก็จะลดลงในสภาวะของประชากรของโลกโดยเฉพาะของประเทศไทยเรา ลักษณะอย่างนี้ถ้าหากเราจะให้โอกาสในการเรียนรู้แก่เด็ก กฎหมายฉบับนี้เปิดโอกาสได้ก็จะเป็นสิ่งที่เป็นคุณค่าอย่างสำคัญที่จะให้เด็ก ๆ ที่ก้าวเข้ามาสู่โลกข้างนอกโดยมีคุณภาพและเป็นคุณภาพของสังคมไทย เด็กทุกคนดิฉันเชื่อว่าเขาไม่ยากเกิดมาในคุก เขาอยากจะมีทางเลือก เขาอยากจะมีโอกาส ถ้าหากว่าเราสามารถให้โอกาสแก่เด็ก ๆ ได้ ไม่ว่าเด็กคนนั้นจะเป็นใคร เกิดที่ตรงไหน ดิฉันเชื่อมั่นว่าเขาจะเป็นคนดีของสังคมและเขาก็พร้อมที่จะทำตัวให้เกิดประโยชน์แก่สังคมได้ กราบขอบพระคุณค่ะ

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : เชิญคุณหญิงนันทกาครับ

คุณหญิงนันทกา สุประภาตะนันท์ : ท่านประธานฯ ที่เคารพคะ

ดิฉัน นันทกา สุประภาตะนันท์ ค่ะ เนื่องจากได้มีท่านสมาชิกฯ ผู้มีเกียรติได้อภิปรายกันมาหลายท่านแล้ว แล้วบางเรื่องที่ท่านพูดก็ตรงกับใจดิฉันอยู่ เพราะฉะนั้นก็จะขอกราบเรียนอย่างรวบรัดเพียงว่า ดิฉันเห็นด้วยในหลักการ แต่ว่ามีข้อที่สงสัยบางประการที่อยากจะกราบเรียนท่านประธานฯ ผ่านไปยังท่านรัฐมนตรีนะคะ คือ ดิฉันเห็นว่าในมาตรา ๒๔๖ กับมาตรา ๒๔๗ ที่แก้ไขมานี้ จะเห็นว่ามาตรา ๒๔๖ นั้นให้อำนาจศาลที่จะสั่งให้มีการทุเลาการบังคับแก่จำเลย คือหมายความว่ามิได้ ๔ กรณีด้วยกัน รวมทั้งกรณีที่จำเลยมีครรภ์หรือว่าคลอดบุตรยังไม่ทันถึง ๑ ปี-----

ที่สำคัญก็คือว่าศาลอาจจะสั่งให้ไม่ต้องอยู่ในที่คุมขังคือเรือนจำให้ไปควบคุมอยู่ในสถานที่
นอกเรือนจำได้โดยกำหนดวิธีการหรือมาตรการในการที่จะควบคุม ซึ่งอันนี้ดิฉันเห็นด้วย
แต่ที่นี้พอมาถึงมาตรา ๒๔๗ นี้ ก็เป็นกรณีที่ว่าหญิงที่เป็นจำเลยนั้นจะต้องโทษประหารชีวิต
ที่นี้ถ้ามีครรภ์อยู่ก็ให้รอจนกว่าจะคลอด และเมื่อคลอดแล้วก็ยังอยู่ไปได้อีก ๑ ปี ครบ ๑ ปี
ที่นี้ดิฉันก็เห็นว่ามีปัญหาอยู่หน่อยหนึ่งว่าในระหว่างที่รอคือหมายความว่าหญิงตั้งครรภ์มา
สมมุติว่าตั้งครรภ์มาแล้ว ๖ เดือน แล้วก็มารอคคลอดประมาณ ๑ เดือน จากนั้นกว่าจะคลอด
แล้วก็จะรออีก ๑ ปี นับตามเวลาที่คลอด แล้วจึงจะให้ประหาร ที่นี้ระหว่างที่รอนี้จำเลย
จะต้องอยู่ในเรือนจำตลอดไปหรือว่าศาลควรมีอำนาจที่จะสั่งให้ดูแลอย่างไรได้เหมือนกับ
ที่บัญญัติไว้ในมาตรา ๒๔๖ วรรคสองและวรรคสาม ความจริงเจตนารมณ์ในเรื่องนี้ ดิฉัน
เข้าใจว่ามุ่งหมายที่จะช่วยเด็กที่อยู่ในครรภ์แม่ที่เป็นจำเลย รวมทั้งตอนที่คลอดออกมาแล้ว
ภายใน ๑ ปี ที่นี้กว่าที่หญิงนั้นจะออกมาได้ก็สงสัยว่าจะจัดการอย่างไรกับเด็กนั้นด้วย แล้วก็
จะจัดการอย่างไร หมายความว่าระหว่างที่รอ ๑ ปีนั้นจะมีทางอย่างไรที่จะให้แม่ของเด็กได้
ดูแลลูกของเขา เลี้ยงลูกของเขาได้บ้าง เราลองนึกดูว่าเด็กที่เกิดมานี้เขาจะต้องมีหลักฐาน
มีสูติบัตรว่าสถานที่เกิดอะไรอย่างไรต่าง ๆ ที่นี้ถ้าสมมุติว่ามีการระบุว่าเด็กนี้เกิดในเรือนจำ
หรือว่าเกิดในสถานพยาบาลของเรือนจำ หรือว่าถ้าเด็กที่คลอดง่ายก็อาจจะเกิดในเรือนจำ
นั่นเอง ถ้าเด็กนั้นโตขึ้นมาเขาก็จะรู้สักอย่างหนึ่งที่เขาจะมีหลักฐานว่าเขาเกิดในเรือนจำ หรือว่า
สถานพยาบาลของเรือนจำ เด็กก็จะมีปมด้อยอย่างมากทีเดียว ดิฉันจึงนึกว่าจุดประสงค์ของ
การแก้ไข ถ้าเรานึกถึงเด็กเป็นส่วนใหญ่ เป็นหลักใหญ่ก็น่าจะมีทางที่จะแก้ไขอย่างไรที่จะ
ช่วยให้เด็กอย่าให้เกิดปมด้อยในเรื่องเหล่านี้ จุดสำคัญดิฉันก็หมายถึงว่า มาตรา ๒๔๗ นี้
จะมีทางอย่างไรที่จะช่วยให้มีการปรับและแก้ไขอย่างไร เพราะดิฉันไม่ทราบว่าจะนโยบาย
ของทางรัฐบาลในเรื่องหญิงที่ถูกตัดสินประหารชีวิตจะดำเนินการกับเขาอย่างไรต่อไป
ขอขอบคุณค่ะ

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : เชิญอาจารย์กิริติครับ

นายกิริติ บุญเจือ : กราบเรียนท่านประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ

ที่เคารพครับ กระผม กิริติ บุญเจือ สมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติ กระผมก็รู้สึกดีใจนะครับ
ที่มีการปรับปรุงแก้ไขกฎหมายฉบับนี้ เรื่องการลงอาญาสำหรับกฎหมายทางการทำผิด

ทางอาญานี้ ก็มีการทุเลาโทษลงมาซึ่งเป็นที่น่ายินดี แต่กระผมรู้สึกว่ายังไม่น่าจะเพียงพอครับ ถ้าหากว่าเหตุผลเพียงเราต้องการที่จะสร้างความเป็นมนุษยธรรมให้กับระบบกฎหมายของเรา กระผมจะขอวิเคราะห์อย่างนี้นะครับว่า เหตุผลของการลงอาญานี้ในทางปรัชญานั้นเราบอกว่ามีอยู่ ๓ แง่ แล้วแต่เราจะมองในแง่ไหน ก็คือการลงโทษ ลงอาญานี้ ถ้าเดิมทีเดียวเมื่อก่อน ๆ นี้ มนุษย์เราจะลงโทษ ลงอาญาผู้กระทำผิดนี้เพราะต้องการจะแก้แค้นเขาในฐานะที่เขาทำผิดและทำให้เกิดความเสียหาย เราก็ต้องแก้แค้นเขา เพราะฉะนั้นการลงอาญา ก็มักจะมีความรุนแรงมาก-----

ให้เบาลงมาหน่อยก็คือเป็นการลงโทษให้สาสมกับโทษที่เขาทำเหมือนอย่างกับว่าเป็นการชำระหนี้ เมื่อเขาทำผิดลงไปนี่เป็นการผิดกฎหมายอาญาของแผ่นดินหรือผิดต่อสังคม เพราะฉะนั้นก็ต้องมีการชำระหนี้ ทีนี้เมื่อเขาไม่มี ไม่สามารถที่จะจ่ายเงินหรือว่าทดแทนในด้านอื่นก็ต้องจำคุกเขาให้สาสม แต่ว่าปรัชญาแห่งการลงโทษเท่าที่ศึกษากันในปัจจุบันนี้ก็คิดว่าการลงโทษที่เหมาะสมที่สุดนั้นน่าจะเป็นการลงโทษเพื่อจะคัดค้านหรือแก้ไขนิสัยของเขา ประเทศที่เป็นอารยะประเทศทั้งหลายปัจจุบันนี้มองการลงโทษในลักษณะอย่างนี้ เพราะฉะนั้นหลายประเทศจึงได้เลิกการลงโทษโดยประหารชีวิต เพราะการประหารชีวิตนี้เสียอย่างน้อยที่สุดก็ใน ๒ ด้าน คือ

ด้านที่ ๑ การสืบสวนของมนุษย์เรานี้จะสืบสวนให้ได้อย่างไรนะครับ โอกาสที่ว่าการตัดสินผิดพลาดอาจจะมี และเราก็เห็นกรณีที่มีการตัดสินประหารชีวิตชนิดผิดพลาดอยู่บ่อย ๆ แต่เมื่อประหารชีวิตเขาแล้วก็ไม่สามารถที่จะเอาชีวิตเขาคืนได้ เพราะฉะนั้นอันนี้เป็นสิ่งที่น่าเศร้ามากนะครับ เมื่อเกิดมีการผิดพลาดเช่นนี้จนถึงกับมีคดีขึ้นมาว่าเราจะปล่อยคนผิดไปเสีย ๑๐ คน ยังดีกว่าที่จะลงโทษถึงขั้นประหารชีวิตคนที่ไม่มีผิดแล้วประหารชีวิตไป ๑ คน ถ้าหากว่าแลกกับการที่เราจะโอกาสที่ปล่อยคนผิดไป ๑๐ คน ยังจะดีกว่าก็หมายความว่าเราใช้ด้านมนุษยธรรม เรามองในแง่ว่ามนุษย์เราเมื่อทำผิดแล้วมีโอกาสที่จะคัดค้านคดี มีโอกาสเปลี่ยนนิสัยกันได้ เพราะฉะนั้นถ้าหากว่าสังคมของเรา ประเทศชาติของเราสามารถที่จะดูแลเขา คัดค้านคดีเขาก็แน่นอนว่าต้องมีการเพิ่มงบประมาณสำหรับสถานที่คุมขังเพื่อจะได้มีบรรยากาศแห่งการคัดค้านคดี คัดความประพฤติก็ควรจะทำในลักษณะอย่างนั้น ทีนี้มาพูดถึงการประหารชีวิตหญิงมีครรภ์นี่นะครับ อย่างที่สมาชิกฯ หลายท่านก็ได้แสดงความรู้สึกไว้แล้วว่ารู้สึกว่ามันดีเสียทีเดียวที่เดี๋ยวนี้ประหารชีวิตที่มีครรภ์แล้วก็ถูกซึ่งอยู่ในครรภ์ของเขาจะต้อง แม้ว่าจะไม่ถูกประหารชีวิตไปด้วยก็เหมือนกับถูกโทษไปด้วยนะครับ เพราะว่าเมื่อแม่ถูกประหารชีวิตไปโดยที่เขาอายุแค่ ๑ ปีแล้วใครจะดูแลเขา แล้วก็ถ้าเรามองว่าเด็กคนนี้เป็นพลเมืองคนหนึ่งของคนไทย เป็นทรัพยากรของสังคมของเรา แล้วเราจะปล่อยให้พลละเลยอย่างนี้หรือ ผู้ที่จะดูแลได้ดีที่สุดก็คือแม่ของเขาเอง แต่แม่นี่ลองคิดดูสิครับ อย่างที่สมาชิกฯ ที่เป็นสตรีท่านก็ได้ชี้ให้เห็นว่าหัวอกของผู้หญิงนั้น เมื่อให้ลูกกินนมแต่ละวัน ๆ แล้วก็นับถอยหลังไปว่าอีกกี่วัน อีกกี่วัน

ฉันจะต้องถูกประหารชีวิต อารมณ์ของเขาที่ผสมลงไประบายลงไปกับน้ำนมที่ให้ลูกดื่มนี้ นะครับ แล้วลูกที่ดื่มน้ำนมแบบนี้ น้ำนมที่ออกมาจากความรู้สึกที่ไม่เข้ากันก็ต้องตายแล้ว ลูกจะต้องไปอยู่กับใคร ลูกที่กินนมของแม่ลักษณะนี้ออกมาจิตใจเขาจะเป็นอย่างไร จริงหรือที่เราารู้สึกว่าเราประหารชีวิตแม่ แต่ลูกเรายังถนอมชีวิตไว้ไม่ประหารชีวิต แต่การที่เราให้เด็กคนนั้นที่เกิดมาเป็นทรัพยากร ๑ คนของชาติต้องโตขึ้นมาในลักษณะอย่างนี้ แน่นอนทีเดียวเกือบจะ ๑๐๐ เปอร์เซ็นต์ว่าเขาจะกลายเป็นพลเมืองคนหนึ่งที่จะเป็นปัญหาของชาติ ปัญหาไม่ใช่เพียงแต่ที่เราจะต้องสิ้นงบประมาณอะไรบางอย่างสำหรับเขา แต่ว่าเขาจะเป็นพลเมืองที่เลวคนหนึ่งแล้วเขาจะไปสร้างปัญหาอื่น ๆ ต่อไปอีกมากมาย-----

- ๕๒/๑

เพราะแน่นอนในแง่นี้เหมือนกับว่าการที่เราผ่อนคลายให้มารดาแม่ของเขานี้มีชีวิต
เลี้ยงเขาได้เพียง ๑ ปี เหมือนกับที่เราไปทิ้งปัญหาไว้ เป็นการวางระเบิดเวลาไว้สำหรับ
สังคมไทยของเราต่อไปในอนาคต ซึ่งรู้สึกว่าจะไม่คุ้มเลยที่เราจะรักษาชีวิตของเด็กคนหนึ่ง
เอาไว้ แล้วเพื่อเป็นปัญหาต่อไปอีกมากมายในอนาคต แต่แน่นอนว่าเราจะบอกอย่างนั้น
เราจะประหารชีวิตเด็กคนนั้นไปด้วย แน่แน่นอนทีเดียวว่าจะผิดมนุษยธรรม ผิดความ
ยุติธรรมมากขึ้นไปอีก มองอีกแง่หนึ่งในเมื่อเราคิดว่าพลเมืองคนหนึ่งของเราได้ทำผิด
อย่างฉกรรจ์ เพราะฉะนั้นต้องลงโทษ แต่ถ้าหากว่าเราสามารถจะใช้คนคนนี้เพื่อจะสร้าง
ความดีให้กับประเทศชาติของเราซึ่งคิดว่าคุ้ม ควรไหมครับ ในกรณีอย่างนี้ที่จะลดโทษให้เขา
จากการประหารชีวิตให้เหลือจำคุกตลอดชีวิตหรือน้อยกว่านั้น ถ้าคนนั้นเราเห็นว่า
สามารถทำประโยชน์ให้แก่สังคมของเรา แต่แม่คนนั้นถ้าหากว่าจะมีชีวิตอยู่ต่อไป เขาจะได้
เลี้ยงลูกของเขาต่อไปให้เป็นคนดีของชาติได้ต่อไป แม่คนนี้แม้ว่าเขาได้ทำผิดมาถึงขั้นที่ตาม
กฎหมายต้องถูกประหารชีวิต แต่เมื่อเขามีลูกแล้วเขากำลังจะกอดลูกของเขา เลี้ยงลูกของเขา
ด้วยนมของเขาทุก ๆ วันนี้ เรารู้สึกว่าจิตใจของแม่คนหนึ่งที่เลี้ยงลูกลักษณะอย่างนี้ เขาจะ
ไม่อยากจะกลับใจเป็นคนดีหรือ โอกาสที่เขาจะปรับปรุงนิสัยของเขา เปลี่ยนความประพฤติ
ของเขามีมากมายเหลือเกิน เพราะฉะนั้นกรณีอย่างนี้เป็นกรณีที่เราควรจะลดโทษเขาอย่างยิ่ง
เลยทีเดียวว่า ให้ทุเลาลงมา อย่าให้เขาจะต้องทิ้งปัญหาคือลูกของเขาคนหนึ่งไว้ให้กับสังคม
ซึ่งอนาคตต่อไปจะทำอะไรเสียหายกับสังคมอีกมากเท่าไรก็ไม่ทราบ แต่การที่ให้เขา
มีโอกาสได้เลี้ยงลูกของเขาให้เป็นคนดี นับว่าเขาทำประโยชน์แก่สังคมของเราอย่างมากมาย
เหลือเกิน ควรที่จะได้รับการทุเลาโทษให้เหมาะสมกว่านี้อีกมากมายเหลือเกินทีเดียวครับ
เพราะฉะนั้นด้วยเหตุผลต่าง ๆ เหล่านี้ ผมจึงขอฝากท่านประธานสภาฯ ไปยังท่านรัฐมนตรี
และนักกฎหมายทั้งหลายที่มีส่วนในการที่จะปรับปรุงกฎหมายข้อนี้ นำกลับไปคิด แล้วก็
เสนอกฎหมายขึ้นมาให้รู้สึกว่าสมเหตุสมผล มีมนุษยธรรม แล้วก็เหมาะสมกับเหตุผล
ของการลงโทษให้มากกว่านี้ ผมขอรับรองครับ ขอบขอบคุณครับ

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : เชิญคุณอนุสรณ์

นายอนุสรณ์ แสงนิ่มนวล : ขอบขอบคุณครับท่านประธานฯ ผมอยู่ข้างหลัง
ท่านประธานฯ ไม่ค่อยเห็นนะครับ ผมมีข้อสงสัยนิดหนึ่งในมาตรา ๒๔๖ กับมาตรา ๒๔๗

นิตหนึ่งนักรับ อย่างมาตรา ๒๔๗ ที่เขียนบอกว่า หงุใจจะต้องประหารชีวิตถ้ามีครรรก้อยู่ ถ้าพูดถึงคุณในแง่ความหมายเหมือนกับว่ายังไม่ได้คลอดลูก กำลังท้องอยู่ใช่ไหมกรับ แต่มาตรา ๒๔๖ นี้ได้บอกว่า ถ้าหงุใจคลอดบุตรแล้วยังไม่ถึง ๑ ปียังได้รับการทุเลา แต่มาตรา ๒๔๖ มาตรา ๒๔๗ คุณเหมือนว่าจะไม่รวมหงุใจที่คลอดบุตรแล้วยังไม่ถึง ๑ ปี ถ้าจากความหมายในมาตรา ๒๔๗ ก็เลยอยากจะเรียนถามว่ามีความตั้งใจอย่างไรถึงจะไม่รวมหงุใจที่คลอดบุตรแล้วยังไม่ถึง ๑ ปีด้วยในมาตรา ๒๔๗ กรับ ขอขอบคุณกรับ

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : เชิญคุณพร

นายพร ยุติธรรมดำรง : กราบเรียนท่านประธานฯ ที่เคารพกรับ

กระผม พร ยุติธรรมดำรง สมาชิกสภานิติบัญญัติฯ กรับ พอฟังท่านสมาชิกฯ ได้อธิบายกัน แทนที่จะเป็นการแก้กฎหมายก็จะกลายเป็นเรื่องเศร้าไปแล้วกรับ ก็กำลังคิดถึงเพลงคำนำนม ท่านประธานฯ กรับความจริงแล้วเหตุผลที่ท่านรัฐมนตรีหรือรัฐบาลได้นำเสนอการแก้กฎหมายขึ้นมาี้ ผมขออนุญาตช่วยรัฐบาลนิตหนึ่งก็แล้วกันกรับ ที่ท่านสมาชิกฯ ได้ถามเมื่อสักครู่นี้เกี่ยวกับเรื่องมาตรา ๒๔๖ มาตรา ๒๔๗ ความจริงเป็นคนละเรื่องกันนะกรับมาตรา ๒๔๖ เป็นเรื่องของการทุเลาการบังคับโทษจำคุก แต่มาตรา ๒๔๗ เป็นเรื่องของการที่ต้องโทษประหารชีวิต เพราะฉะนั้นในการทุเลาโทษจำคุกในกรณีที่มีครรรกก็สามารถที่จะกลับไปใช้มาตราที่จะมีการแก้ไขก็คือว่า สามารถที่จะส่งไปทุเลาการจำคุกคือไปอยู่สถานกิจการอื่น ซึ่งสามารถที่จะดูแลเรื่องการคลอดบุตรได้ ที่นี้ผมขอย้อนกลับมาตรา ๒๔๗ ความจริงแล้วมาตรา ๒๔๗ ที่มีการแก้ไขคือวรรคสอง ส่วนวรรคหนึ่งกับวรรคสามของมาตรา ๒๔๗ นั้นไม่ได้มีการแก้ไข-----

ซึ่งมาตรา ๒๔๗ นั้น ในวรรคหนึ่ง กฎหมายเดิมและก็ต้องใช้อยู่หลังจากที่มีการแก้ไขกฎหมายฉบับนี้แล้วก็คือว่า ในคดีที่จำเลยต้องประหารชีวิตห้ามมิให้บังคับตามคำพิพากษา จนกว่าจะได้ปฏิบัติตามบทบัญญัติในประมวลกฎหมายนี้ว่าด้วยอภัยโทษแล้ว นั่นก็หมายถึงว่าในประมวลกฎหมายนี้ ในกรณีที่มีการต้องโทษประหารชีวิตนั้น ตามปกติแล้วจะต้องมีการเสนอเรื่องเพื่อให้มีการขอพระราชทานอภัยโทษกับนักโทษที่จะต้องโทษประหารชีวิตนั้นทุกคดีนะครับ เพราะฉะนั้นตรงนี้เป็นบทบัญญัติที่มีไว้ในประมวลกฎหมายอาญาของเราอยู่แล้ว เพราะฉะนั้นในเรื่องของตรงนี้พอมายกัวรรคสองนะครับ ท่านประธานฯ เท่าที่ท่านพรเพชรได้พูดไปแล้วก็ดี ต้องขอประทานโทษที่เอ่ยนาม แล้วก็ในความเป็นจริงก็คดีนะครับ ประการแรก โทษที่จะต้องมีการประหารชีวิตจะต้องเป็นโทษอุกฉกรรจ์ แล้วกรณีนั้นจะเกิดได้ อย่างกรณีอุกฉกรรจ์ กระผมยกตัวอย่างนะครับ เป็นกรณีที่อาจจะมียาเสพติดไว้เพื่อจำหน่ายเป็นจำนวนมาก เมื่อผู้คดีแล้วเมื่อศาลเห็นว่าเป็นผู้กระทำความผิด ก็จะมีการลงโทษประหารชีวิต นั้นประการหนึ่ง หรืออีกประการหนึ่งในกรณีที่ฆ่าผู้อื่น โดยไตร่ตรองไว้ก่อน หรือทารุณโหดร้ายก็ต้องโทษประหารชีวิต หรือกรณีกระทำความผิดต่อราชอาณาจักร ต่อราชวงศ์ก็ต้องโทษประหารชีวิต แล้วในกรณีที่วางเพลิงเผาทรัพย์ผู้อื่น ก็ต้องโทษประหารชีวิต แต่โทษเหล่านี้เป็นโทษที่หนัก ปกติแล้วในการพิจารณาความเท่าที่ปฏิบัติหน้าที่มา ๔๐ ปีนะครับ จนถึงปัจจุบันนี้ ผมขอกราบเรียนว่า การลงโทษประหารชีวิตของศาลนั้น ถ้าเป็นโทษที่อุกฉกรรจ์เช่นว่านี้ เมื่อมีการว่าคดีจริง ๆ ถ้าจำเลยรับสารภาพตามที่อัยการได้ฟ้อง โดยทั่วไปมีบทบรรเทาโทษหรือบทที่ศาลจะใช้ดุลพินิจอยู่แล้ว ปกติแล้วโทษประหารชีวิตก็มีการเปลี่ยนเป็นโทษจำคุกตลอดชีวิต นั้นประการหนึ่ง ในความเป็นจริง ประการที่ ๒ ในเรื่องของการโทษประหารชีวิต ในการพิจารณาวิธีพิจารณาความในปัจจุบันหลังจากที่มีการแก้ไขกฎหมายศาลยุติธรรมก็ดี และมีการแก้ไขวิธีพิจารณาความก็ดี ก็จะต้องมีการพิจารณาคดีเต็มองค์คณะของผู้พิพากษานะครับ ขณะนี้ผมอยากจะเรียนท่านประธานฯ เพื่อให้สมาชิกฯ ได้ทราบทั่วกันว่า ข้อเท็จจริงก็คือ สมมุติว่ามีคดีเกิดขึ้นเมื่อวานนี้ในเรื่องของการต้องโทษประหารชีวิต แล้ววันนี้พนักงานอัยการได้ฟ้องจำเลยต่อศาล ผมขอกราบเรียนในความเป็นจริงว่า คดีนี้ถ้าจำเลยให้การปฏิเสธหรือจำเลยให้การ

รับสารภาพ ศาลจะนัดสืบพยานเมื่อไร ท่านประธานฯ ทราบไหมครับ สมมุติถ้าฟ้องใน
กุมภาพันธ์ ๒๕๕๐ ที่เรากำลังคุยกันอยู่นี้ ถ้าฟ้องพรุ่งนี้ก็วันที่ ๘ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๐
ในเรื่องความเป็นจริงแล้วคดีถ้าไปโดยปกตินะครับ ถ้าไม่ใช่คดีที่จะต้องพิจารณาพิเศษ
เร่งด่วนอะไรนี่นะครับ จะนัดสืบพยานจริง ๆ ประมาณกลางปี ๒๕๕๑ สมมุติว่าผู้ต้องหา
ที่เป็นผู้ต้องหาต้องโทษในวันนี้พรุ่งนี้ฟ้อง กว่าจะถึงกลางปี ๒๕๕๑ คงคลอดไปแล้วละครับ
และใน ๑๐ ปีที่ผ่านมา ในความเป็นจริงต้องโทษประหารชีวิตของสำหรับผู้ชายมีอยู่ประมาณ
สัก ๒ - ๓ คน ที่ต้องโทษประหารชีวิต แล้วก็มีการประหารชีวิตจริง ๆ แต่โทษผู้หญิง ๑๐ ปี
ที่ผ่านมา ไม่มีมีการประหารชีวิตผู้หญิงเลย ผมอยากจะกราบเรียนท่านประธานฯ และท่าน
สมาชิกฯ ผ่านไปยังทางรัฐบาลครับว่า การออกกฎหมายโดยเจตนารมณ์แล้ว จริง ๆ แล้ว
เราออกกฎหมายเพื่อให้มีผลใช้บังคับได้ แต่กฎหมายมาตรานี้ที่แก้ไขจริง ๆ แล้ว ผมคิดว่า
ทางปฏิบัติหรือในความเป็นจริง โอกาสจะเกิดในเรื่องของการที่จะต้องประหารชีวิตผู้หญิง
ที่มีกรรมกรตามคำพิพากษาและต้องโทษอยู่นี้ แล้วจะต้องรอนกว่า ๑ ปี ไม่มีทางเกิดได้เลย
แทบจะเกิดไม่ได้เลย เพราะ ๑. อย่างที่ผมได้กราบเรียนในช่วงต้นว่า กระบวนการที่จะต้อง
เข้าสู่กระบวนการอภัยโทษนั้น ระยะเวลาที่จะต้องมีการดำเนินการเรื่องของ
อภัยโทษนั้นไม่ใช่เสร็จภายใน ๓ วัน ๕ วัน ไม่ได้เสร็จภายใน ๖ เดือน ใช้เวลาเป็นปีครับ
กว่าจะเสร็จ นั่นประการหนึ่ง ประการที่ ๒ การสู้คดีในเรื่องเหล่านี้ต้องใช้เวลาไม่ต่ำกว่า
อย่างน้อยก็ ๖ เดือน หรือ ๑ ปีถึงจะเสร็จคดีในเรื่องของโทษอุกฉกรรจ์ เพราะฉะนั้นหญิง
ที่ตั้งครรภ์ในระหว่างที่ต้องโทษ ในระหว่างที่ต้องถูกคุมขัง ในระหว่างที่ถูกกล่าวหากระทำ
ความผิดอุกฉกรรจ์นี่นะครับ ผมว่าร้อยทั้งร้อยคลอดก่อนศาลตัดสินทั้งนั้นแหละครับ
ผมคิดว่าสิ่งเหล่านี้ไม่น่าจะเกิดขึ้นได้นะครับ เพราะฉะนั้นผมคิดว่าการแก้ไขกฎหมายก็ดี
อย่างไรก็ดี ผมคิดว่าเราดูในการแก้ไขที่เป็นไปได้ อาจจะแก้ไขเป็นเรื่องสากลก็จริงอยู่
แต่ผมคิดว่าเราแก้ไขกฎหมายแล้ว ผมคิดว่าถ้าอยากจะแก้ แต่ว่าแก้แล้วไม่สามารถ
ที่จะใช้บังคับได้ ผมคิดว่ก็เป็นสิ่งที่เราควรพิจารณากันนะครับ แล้วในมาตรา ๒๔๗ เดิม
ก็เขียนไว้ก็ดูกว้างและก็ดูที่จะเหมาะสมแล้ว ผมคิดว่าตรงนั้นก็น่าที่จะใช้บังคับได้อยู่แล้ว

สนช. ๓

ชุดกฤษฎีกา ๕๓/๓

นะครับ อันนี้เป็นข้อสังเกตในวาระแรก แต่ว่าอย่างไรก็ตามครับ ผมคิดว่าในกระบวนการ
ที่กฎหมายมีการนำเสนอในคราวนี้มีการเสนอกฎหมายหลายฉบับ ผมคิดว่าในขั้นนี้ก็ถ
รับหลักการได้ครับ ขอกราบขอบพระคุณครับ

- ๕๔/๑

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ท่านรัฐมนตรีจะชี้แจงไหมครับ

นายชาญชัย ลิขิตจิตถะ (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรม) : ขอบคุณครับ

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติที่เคารพครับ สำหรับมาตรา ๘๕/๒ (๓) ที่ว่าให้จำคุกโดยวิธีอื่น ๆ ที่สามารถจำกัดการเดินทางและอาณาเขตของผู้นั้นได้นั้นก็ต้องเป็นไปตามที่กฎกระทรวงจะออกมาในภายหลังเมื่อกฎหมายฉบับนี้ใช้บังคับแล้วนะครับ แต่เท่าที่ทราบที่ของต่างประเทศเขาก็ใช้วิธีใช้กำไลข้อมือเพื่อที่จะให้รู้ว่าออกนอกเขตหรือเปล่า ถ้าออกนอกเขตก็จะมีสัญญาเตือนไปยังที่เจ้าหน้าที่ตำรวจนะครับ กรณีอย่างนี้ก็จะไม่ใช่ชิปฝังนะครับ ก็เป็นการกำหนดไว้เพื่อเป็นกว้าง ๆ เท่านั้นเอง ซึ่งรายละเอียดจะต้องไปกำหนดในกฎกระทรวงอีกทีหนึ่งนะครับ ส่วนที่ว่าไปขังในสถานที่อื่นนี้ขังที่ไหนก็อาจจะเป็นขังที่บ้านของผู้ที่ยินยอมหรือผู้ที่ร้องขอก็ได้ หรือเป็นบ้านกึ่งวิถี ซึ่งก็จะมีกฎกระทรวงก็จะออกมากำกับอีกทีหนึ่งเหมือนกันนะครับ สำหรับผู้สูงอายุนี้ทางกรมราชทัณฑ์เขาถือว่าอายุ ๖๐ ปีขึ้นไปเป็นผู้สูงอายุก็จะมีการจำแนก ถ้าเป็นผู้สูงอายุก็จะมีการจำแนกออกไปขังไว้เป็นอีกกลุ่มหนึ่งนะครับ แล้วทางผู้สูงอายุนี้ก็จะได้มีการพักโทษ มีการอภัยโทษ แล้วข้อสำคัญก็คือว่าสามารถใช้มาตรา ๘๕ (๒) นี้มาใช้บังคับได้ด้วยนะครับ สำหรับผู้ที่ต้องประหารชีวิตแล้วให้รอฟัน ๑ ปีนั้นที่ท่านสมาชิกฯ เสนอว่าควรจะให้ลดโทษเหลือตลอดชีวิตนั้นก็โดยความเป็นจริงแล้วก็อย่างที่ท่านสมาชิกฯ ผู้มีเกียรติท่านพูดไปแล้วว่า ในกรณีระหว่างที่เด็กลงมาครบ ๑ ปีนี้ก็อาจจะมีการอภัยโทษแล้วถ้าหากว่าทำความดีปฏิบัติตามระเบียบก็อาจจะมีการลดโทษได้ โดยความเป็นจริงแล้วก็คงจะไม่ถึงกับประหารชีวิตจริง ๆ ก็คงจะเป็นโทษจำคุกอย่างที่ท่านสมาชิกฯ ได้พูดอภิปรายด้วยความห่วงใยไปแล้วนะครับ สำหรับผู้ต้องโทษประหารชีวิตแล้วขณะตั้งครรภ์อยู่อย่างที่ท่านผู้มีเกียรติท่านพูดว่าท้องสัก ๖ เดือนในระหว่างนี้จะทำอย่างไรอันนี้ก็ต้องใช้มาตรา ๒๔๖ เอามาใช้บังคับ คือสามารถให้ไปควบคุมหรือขังจำคุกไว้ในสถานที่อื่นนอกเรือนจำ แล้วเมื่อในระหว่างนี้ยังไม่สามารถจะประหารได้จนกว่าจะครบตลอดมาแล้ว ๑ ปี ซึ่งก็ที่ผมได้กราบเรียนไปแล้วว่าโอกาสที่จะประหารนี้ก็คงจะน้อยก็อาจจะมีการลดโทษในระหว่างนั้น สำหรับท่านสมาชิกฯ ผู้มีเกียรติเสนอว่าไม่ควรจะมีโทษประหารควรที่จะลงโทษเพื่อเป็นการดัดสันดานนั้น ผมก็ได้รับฟังมามากพอสมควร

ว่ามีหลายประเทศที่เขายกเลิกโทษประหารชีวิตคือของเรานี้ยังมีโทษประหารชีวิตอยู่ แต่ในทางปฏิบัติจริง ๆ แล้วศาลจะคำนึงถึงเรื่องนี้มาก ปกติแล้วถ้าไม่ใช่คดีอุกฉกรรจ์จริง ๆ ก็จะไม่ประหารนะครับ ที่จะลงโทษประหารก็คือว่าในกรณีที่มีการข่มขืนกระทำชำเรา แล้วไปฆ่าเขาด้วย หรือมียาเสพติดจำนวนมาก ๆ อย่างนี้ถึงจะประหาร ก็ขออนุญาตชี้แจง เพียงเท่านี้ก่อนครับ ขอบพระคุณครับ

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : เชิญ พลตำรวจโท วัชรพล

- ๕๕/๑

พลตำรวจโท วัชรพล ประสารราชกิจ : กราบเรียนท่านประธาน
สภานิติบัญญัติแห่งชาติที่เคารพครับ กระผม พลตำรวจโท วัชรพล ประสารราชกิจ
สมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติ กระผมก็รู้สึกชื่นชมทางรัฐบาลหลายต่อหลายท่านที่ได้พูด
แล้วก็ดีใจที่รัฐบาลได้เสนอกฎหมายเกี่ยวกับวิธีการขังหรือจำคุก นอกเหนือจากนั้นนะครับ
การที่รัฐบาลได้ใส่ใจถึงผู้เสียหายด้วย โดยมีบทบัญญัติว่ากรณีที่ได้มีการขังมาแล้วเกินกว่า
หนึ่งในสามก็สามารถเอาไปขังที่อื่นได้ แต่ว่าให้ศาลดำเนินการได้สวนหรือสอบถาม
ผู้เสียหาย ซึ่งก็ถือว่าเป็นสิ่งที่ดีที่รัฐบาลได้ใส่ใจในเรื่องสิทธิของผู้เสียหายหรือโจทก์ในคดี
แต่กระผมมีข้อสังเกตอยู่ ๒ ประการที่อยากจะกราบเรียนท่านประธานฯ ผ่านไปทางรัฐบาล
ก็คือว่าในกรณีร่างพระราชบัญญัติ มาตรา ๒๔๖ วรรคสอง ซึ่งกำหนดไว้ว่าในระหว่างทุเลา
การบังคับอยู่นั้นให้ศาลสั่งพนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจ จัดให้บุคคลดังกล่าวอยู่ในความ
ควบคุมในสถานที่อันควร นอกจากเรือนจำหรือสถานที่ที่กำหนดไว้ในหมายจำคุก กระผม
มีความเห็นว่าการทุเลาการบังคับให้จำคุกนี้อยู่ในส่วนของ การบังคับตามคำพิพากษาของศาล
ซึ่งอยู่ในอำนาจการดำเนินการของทางกรมราชทัณฑ์ เพราะฉะนั้นควรที่จะต้องให้เป็น
ภาระหน้าที่ของกรมราชทัณฑ์ในการที่จะเป็นคนดำเนินการ และกระผมคิดว่าการจะจัดหา
สถานที่ที่เหมาะสมซึ่งจะไปกำหนดในกฎกระทรวงนั้น ถ้าหากไปให้เจ้าหน้าที่ฝ่ายปกครอง
หรือตำรวจไปดำเนินการในประเด็นนี้ก็จะทำให้เกิดความยุ่งยากในเรื่องการขอตั้ง
งบประมาณไปจัดหาสถานที่ที่เหมาะสม ถ้าให้กรมราชทัณฑ์รับผิดชอบนี้ะครับ ก็จะเกิด
ความชัดเจนว่ากรมราชทัณฑ์อาจจะไปจัดหาสถานที่ที่เหมาะสมตามกฎกระทรวงนั้น
ตั้งงบประมาณได้ชัดเจนนะครับ เพราะเรือนจำเองก็อาจจะมีอยู่ ๑๐๐ แห่ง อาจจะมีสถานที่
ที่จัดไว้สัก ๕๐ แห่ง ซึ่งอยู่ใกล้เคียงกับเรือนจำ แต่ให้เป็นภาระของกรมราชทัณฑ์ก็น่าจะ
ถูกต้องกว่าให้พนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจเป็นผู้รับผิดชอบ ซึ่งกระผมคิดว่าเขาจะต้อง
ขอแปรญัตติในประเด็นนี้ะครับ

ในประเด็นที่ ๒ ก็คือ ในประเด็นเกี่ยวกับเรื่องร่างพระราชบัญญัติ
มาตรา ๒๔๖ เช่นเดียวกัน แต่วรรคสี่นะครับ ซึ่งกำหนดไว้ว่าให้หักจำนวนวันที่จำเลย
อยู่ในความควบคุมตามมาตรานี้ออกจากระยะเวลาจำคุกตามคำพิพากษา กระผมคิดว่า
อาจจะมีประเด็นซึ่งเป็นเรื่องที่ดีนะครับ เป็นการให้ความเป็นธรรมกับผู้ที่ได้รับโทษ

จำคุก แล้วก็มีเงื่อนไขที่จะให้เขาได้รับการทูลลา การบังคับจำคุกของศาล แต่ก็อาจจะมีบางประเด็นที่อาจจะมีกรไปใช้ในทางที่ไม่เป็นไปตามวัตถุประสงค์ ยกตัวอย่างง่าย ๆ สมมุติว่าถ้าโทษจำคุกที่ศาลลงโทษนั้นเป็นระยะเวลาไม่มากนัก แล้วเกิดกับว่าจำเลยนั้นเป็นหญิงถูกศาลจำคุกเป็นเวลา ๑ ปี แล้วมาทราบว่าจะตั้งครรภ์ได้ ๒ เดือน ก็อาจจะร้องขอต่อศาล ขอให้ทูลลาการบังคับโทษจำคุก ซึ่งในการแก้ไขกฎหมายนั้นก็บอกได้ว่าถ้าจำเลยมีครรภ์นะครับ เพราะฉะนั้นเขาก็สามารถจะทูลลาโทษตรงนี้ได้ ๗ เดือน นอกเหนือจากนั้น ใน (๔) ก็ยังบอกว่า ถ้าจำเลยคลอดบุตรแล้วยังไม่ถึง ๑ ปี ก็ยังสามารถทูลลาได้อีก เพราะฉะนั้นระหว่างที่เขาตั้งครรภ์ ๒ เดือน เขาจะทูลลาโทษจำคุกได้ ๗ เดือน แล้วก็หลังจากคลอดบุตรแล้วเขาก็จะทูลลาโทษจำคุกได้อีก ๑ ปี ก็จะเป็นเวลาอาจจะเกินกว่าระยะเวลาที่ศาลสั่งจำคุกนะครับ จำเลยก็อาจจะไม่ต้องได้รับโทษจำคุกอยู่ในสถานที่ในเรือนจำเลย ซึ่งก็ถือว่าไม่เสียหายอะไร แต่เกรงว่าถ้ากรณีที่จำเลยได้รับการประกันตัวและศาลจะมีการตัดสิน มีการนัดฟังวันตัดสินนี้นะครับ แล้วโทษของเขานั้นก็ไม่รุนแรงนักน่าจะจำคุกไม่นาน-----

จำเลยก็อาจจะทำให้เกิดตั้งครรภ์นะครับ ถ้าสมมุติจำเลยสามารถจะทำให้เกิดตั้งครรภ์ได้ เมื่อศาลสั่งจำคุกนะครับ ระยะเวลาไม่น้อย ๑ ปีนี้ครับก็จะขอทุเลา เพราะฉะนั้นการทุเลา ตั้งแต่ตั้งครรภ์กับการทุเลาหลังจากที่จำเลยคลอดบุตรแล้ว ๑ ปีนี้จะทำให้จำเลยนั้นอาจจะไม่ต้องได้รับโทษจำคุกเลย ซึ่งเป็นประเด็นหนึ่งซึ่งกระผมคิดว่าอาจจะต้องกราบเรียนว่า ขอให้พิจารณาให้คิณะครับ เพราะในกรณีของหลักการของวัตถุประสงค์ของการลงโทษนั้น นี้นอกเหนือจากเราจะลงโทษผู้กระทำผิดถึงแม้ว่าในหลักการกฎหมายฉบับนี้เราต้องการ สร้างความเป็นธรรมนะครับ ให้เห็นความสำคัญของสตรีซึ่งตั้งครรภ์ แต่ในขณะเดียวกันนั้น ผู้เสียหายก็ดีหรือเหยื่อที่ถูกกระทำ ความผิดก็ดีเขาเองก็อาจจะมีความรู้สึกว่าเขาไม่ได้รับการเยียวยา หรืออีกประการหนึ่งก็คือว่าการลงโทษจำคุก การลงโทษผู้กระทำความผิดนั้น วัตถุประสงค์อีกอันหนึ่งหนึ่งก็คือเราต้องการที่จะส่งสัญญาณหรือเป็นการป้องปรามผู้ที่ อาจจะกระทำความผิดในอนาคตว่าถ้าเขากระทำความผิดนั้นเขาอาจจะต้องรับโทษ เพราะฉะนั้นถ้าตรงนี้เป็เงินเงื่อนไขที่ทำให้ผู้กระทำความผิดนั้นไม่ได้รับโทษเลยหรือ ได้รับโทษในลักษณะที่ว่าไม่ได้อยู่ในเรือนจำนั้นก็อาจจะผิดวัตถุประสงค์ไปครับ ก็อาจจะ ต้องเรียนว่าต้องพิจารณาว่าเงื่อนไขให้หักจำนวนวันที่จำเลยอยู่ในความควบคุมตามมาตรานี้ นอกจากระยะเวลาจำคุกตามคำพิพากษานั้นจะมีผลที่จะเอาไปใช้ในทางที่ไม่ถูกต้องได้ หรือไม่ กรณีนี้ครับ ขอบพระคุณครับ

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : เชิญคุณมาณีครับ

นางมาณี ไชยธีรานุวัณศิริ : ดิฉัน มาณี ไชยธีรานุวัณศิริ นะคะ ดิฉันมีความเห็นว่ากฎหมายนี้เป็นกฎหมายที่ให้ความสำคัญต่อชีวิตใหม่ที่เกิดมานะคะ และก็ ไม่อยากให้เกิดที่เกิคนั้นถูกลงโทษไปด้วยถึงออกกฎหมายฉบับนี้ขึ้นมา แล้วในกฎหมายฉบับนี้ให้โอกาสที่แม่จะได้เลี้ยงลูก ๑ ปีนั้นดิฉันคิดว่าตรงระยะเวลาสั้นเกินไปจริง ๆ เพราะกว่าที่แม่คนหนึ่งมีลูกออกมาแล้วก็รู้สึกไว้วางใจว่าเราอาจจะปล่อยวางได้บ้างนี่นะคะ จริง ๆ ต้องตลอดชีวิตของลูกเลย แต่พอที่จะยอมได้นี่คือช่วงวัยเตาะแตะประมาณ ๓ ปี แล้วลองคิดดูนะคะว่าถ้าเพียง ๑ ปีนั้นนี่คนที่จะดูแลต่อซึ่งก็คงอาจจะเป็นพ่อหรือเป็นญาติที่อยู่ในบ้านนี้ดูแลนี้จะไม่เหมือนกับแม่ เพราะฉะนั้นในกรณีนี้ถ้าผู้เข้าไปพิจารณาร่างนี้ก็จะอยากให้ดูระยะเวลาตรงนี้ด้วย อีกประเด็นหนึ่งซึ่งดิฉันคิดว่าอาจจะอยู่ในนี้หรือเปล่า

คือแม่ที่ถูกสั่งให้ประหารชีวิต แต่ขณะนั้นแม่มีลูกแล้ว สมมุติว่าอายุสัก ๖ เดือน จริง ๆ แล้ว
แม่น่าจะได้เลี้ยงดูลูกคนนั้นเช่นเดียวกันแม้ว่าเกิดมาแล้วก็ตาม เพราะฉะนั้นตรงประเด็นนี้จะ
รวมอยู่ในกฎหมายฉบับนี้หรือไม่ ถ้าไม่รวม เพราะว่าเนื่องจากในช่วงนั้นผู้หญิงที่ต้องโทษนี้
คลอดไปแล้วก่อนที่จะถูกคำสั่งประหารชีวิต เราจะแทรกเข้าไปได้อย่างไรหรือเขียนอยู่ใน
กฎหมายอย่างไรว่าให้เขาได้มีโอกาสดูแลลูกไปจนถึง ๓ ปี หรือถ้ายิ่งมากปีก็ยิ่งดีหรือไม่ต้อง
ประหารชีวิตก็ยิ่งดี อย่างไรก็ตาม ดิฉันคิดว่ารับร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้แล้วก็อยากให้ไป
ปรับปรุงให้ดียิ่งขึ้น ถึงแม้ว่าจะเป็นกฎหมาย แต่น่าจะเป็นกฎหมายที่ดีแล้วมีความเมตตา
กรุณานะคะ ก็จะเป็นประโยชน์อย่างยิ่งค่ะ ขอบขอบคุณค่ะ

- ๕๓/๑

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : เห็นจะพอสมควรแล้วนะครับ ขอหารือว่าสมควรปิดอภิปรายหรือยังครับ

(ไม่มีสมาชิกฯ ขัดข้อง)

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ถ้าไม่มีผู้ใดขัดข้องก็ถือว่าที่ประชุมปิดอภิปรายนะครับ ท่านรัฐมนตรีฯ ยังมีอะไรจะตอบไหมครับ

นายชาญชัย ลิขิตจิตถะ (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรม) : ขอบคุณครับ ไม่มีอะไรเพิ่มเติมครับ

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ต่อไปจะขอมติจากที่ประชุมว่าจะเห็นชอบด้วยกับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้หรือไม่ ท่านผู้ใดเห็นชอบด้วย กรุณา กดปุ่ม เห็นด้วย ท่านผู้ใดไม่เห็นชอบด้วย กรุณา กดปุ่ม ไม่เห็นด้วย เชิญลงคะแนนได้เรียบร้อยแล้วนะครับ เชิญรวมคะแนน

(มีสมาชิกฯ เห็นด้วย ๑๐๖ คะแนน ไม่เห็นด้วย ๒ คะแนน)

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : มีผู้เห็นควรรับหลักการ ๑๐๖ เห็นควรไม่รับหลักการ ๒ เป็นอันว่าที่ประชุมมีมติรับหลักการนะครับ กรรมาธิการครับ

นายชาญชัย ลิขิตจิตถะ (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรม) : ขอเสนอกรรมาธิการวิสามัญ จำนวน ๑๕ ท่านครับ

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : คณะรัฐมนตรีเสนอกรรมาธิการวิสามัญ จำนวน ๑๕ ท่าน มีท่านผู้ใดจะเห็นเป็นอย่างอื่นไหมครับ

(ไม่มีสมาชิกฯ มีความเห็นเป็นอย่างอื่น)

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : เชิญคณะรัฐมนตรีเสนอ

นายชาญชัย ลิขิตจิตถะ (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรม) : ผมขอเสนอ ๓ ท่าน

๑. นายวิศิษฐ์ วิศิษฐ์สรอรรถ

๒. คุณหญิงจันทน์ สันตะบุตร

๓. นายดิศทัต โหตระกิตย์

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : เชิญคุณวัลลภ

นายวัลลภ ตังคณานุรักษ์ : ท่านประธานฯ ที่เคารพ ฝ่ายสมาชิก
สภานิติบัญญัติแห่งชาติเสนอ ๑๖ ท่าน เป็นสัดส่วนบุคคลที่เป็นสมาชิกฯ ๑๑ ท่าน
บุคคลภายนอก ๕ ท่าน ดังรายชื่อต่อไปนี้นี้ครับ

๑. นายวัลลภ ตังคณานุรักษ์
 ๒. นางมุกดา อินต๊ะสาร
 ๓. นางบัญญัติ ทศนียะเวช
 ๔. นางจุรี วิจิตรวาทการ
 ๕. นางสุนันทา สมบุญธรรม
 ๖. นางประภา เหนระกุล ศรีนวลนัค
 ๗. นายสุชาติ ไตรประสิทธิ์
 ๘. นายพรเพชร วิชิตชลชัย
 ๙. คุณหญิงนันทกา สุประภาตะนันท์
 ๑๐. นางเตือนใจ ดีเทศน์
 ๑๑. นางภัทริยา เบญจพลชัย
- อีก ๕ ท่าน บุคคลภายนอก ดังรายชื่อต่อไปนี้

ขอผู้รับรองด้วยครับ

(มีสมาชิกฯ ยกมือขึ้นรับรอง)

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ผู้รับรองถูกต้องนะครับ มีท่านผู้ใด
จะเสนอท่านอื่นใหม่ครับ

(ไม่มีสมาชิกฯ ยกมือ)

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ไม่มีนะครับ ก็เป็นอันตามนี้ นะครับ
เชิญท่านเลขาธิการอ่านรายชื่อ

- ๕๘/๑

นายมนตรี รูปสุวรรณ (ที่ปรึกษาด้านการเมือง การปกครองและบริหาร
 จัดการ ปฏิบัติหน้าที่แทนเลขาธิการวุฒิสภา ปฏิบัติหน้าที่เลขาธิการสภานิติบัญญัติแห่งชาติ)
 : รายชื่อคณะกรรมการวิสามัญพิจารณาร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวล
 กฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา (ฉบับที่ ..) พ.ศ.

๑. นายวิศิษฎ์ วิศิษฎ์สรอรรถ
๒. คุณหญิงจันทน์ สันตะบุตร
๓. นายคิศักดิ์ โทตระกิตย์
๔. นายวัลลภ ตังคณานุรักษ์
๕. นางมุกดา อินต๊ะสาร
๖. นางบัญญัติ ทศนียะเวช
๗. นางจุรี วิจิตรวาทการ
๘. นางสุนันทา สมบุญธรรม
๙. นางประภา เหนระกุล ศรีนวลนัค
๑๐. นายสุชาติ ไตรประสิทธิ์
๑๑. นายพรเพชร วิชิตชลชัย
๑๒. คุณหญิงนันทกา สุประภาตะนันท์
๑๓. นางเตือนใจ ดีเทศน์
๑๔. นางภัทริยา เบญจพลชัย
๑๕. นางวิมลศิริ ชำนาญเวช
๑๖. นายวีรศักดิ์ โควสุรัตน์
๑๗. นางมุสดี ตามไท
๑๘. นางสาวเอกอรุณ ศรีสนิท และ
๑๙. นางพิมพ์วัลย์ บุญมงคล

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : กรรมการแปรญัตติครบ

นายชาญชัย ลิขิตจิตถะ (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรม) :

เรียนท่านประธานสภาฯ ที่เคารพครับ ขอแปรญัตติ ๗ วันครับ

LIRT

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ท่านรัฐมนตรีเสนอแปรญัตติ ๗ วัน
ตามข้อบังคับฯ มีท่านผู้ใดจะเสนอเป็นอย่างอื่นไหมครับ

(ไม่มีสมาชิกฯ มีความเห็นเป็นอย่างอื่น)

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ไม่มีนะครับ ก็เป็นอันจบการพิจารณา
ในวาระ ๖.๑ นะครับ ต่อไป

๖.๒ ร่างพระราชบัญญัติป่าชุมชน พ.ศ. (พลเอก สุรรินทร์ พิกุลทอง และ
คณะเป็นผู้เสนอ)

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : เชิญ พลเอก สุรินทร์ กริบ

พลเอก สุรินทร์ พิกุลทอง : กราบเรียนประธานสภาฯ ที่เคารพครับ

ผม พลเอก สุรินทร์ พิกุลทอง สมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ซึ่งกระผมพร้อมด้วย
เพื่อนสมาชิกฯ อีก ๖๕ ท่าน ได้ร่วมกันลงชื่อเพื่อเสนอร่างพระราชบัญญัติป่าชุมชน พ.ศ.
ซึ่งมีหลักการและเหตุผลดังต่อไปนี้ครับ

หลักการ

ให้มีกฎหมายว่าด้วยป่าชุมชน

เหตุผล

เนื่องจากสถานการณ์ปัจจุบันประเทศไทยกำลังประสบกับปัญหา
ความเสื่อมโทรมของฐานทรัพยากรและระบบนิเวศ ยังมีชุมชนท้องถิ่นจำนวนมาก
ทั่วทุกภาคที่ปกป้องรักษาป่าในรูป “ป่าชุมชน” โดยมีหลักการพื้นฐานว่า ป่าเป็นสิทธิร่วมกัน
ของชุมชน สมาชิกของชุมชนมีจิตสำนึกร่วมกันถึงในสิทธิและหน้าที่ ในการดูแลจัดการ
และใช้ประโยชน์จากป่าอย่างสมดุลและยั่งยืน อย่างไรก็ตาม สิทธิของชุมชนในการจัดการ
ทรัพยากรดังกล่าว ยังไม่ได้รับการยอมรับให้มีสถานะทางกฎหมาย รวมทั้งกฎหมายเกี่ยวกับ
ป่าไม้ซึ่งใช้บังคับอยู่ในปัจจุบัน ยังไม่ได้ให้อำนาจต่อการจัดการป่าในรูปแบบ “ป่าชุมชน”
ดังนั้น เพื่อเป็นการรับรองสิทธิประเพณี ของชุมชนท้องถิ่นในการจัดการป่าชุมชน อันจะ
เป็นการช่วยรักษาคู่ครองระบบนิเวศและสภาพแวดล้อม ส่งเสริมความเข้มแข็งของชุมชน
ท้องถิ่นในการช่วยจัดการปัญหาการฉกฉวยใช้ประโยชน์จากความหลากหลายทางชีวภาพ
โดยมิชอบซึ่งเป็นปัญหาสำคัญที่ประเทศไทยต้องเผชิญอยู่ในกระแสโลกาภิวัตน์ อีกทั้งเป็น
การพัฒนาส่งเสริมคุณภาพชีวิตของราษฎรตามแนวปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง จึงจำเป็นต้อง
ตราพระราชบัญญัตินี้

LIART

ท่านประธานฯ ที่เคารพครับ เนื่องจากกฎหมายฉบับนี้ ได้มีการร่างมานานแล้วและก็ได้ผ่านสภาแห่งนี้มาทั้ง ๒ สภา และมีกรรมมาธิการร่วมไปแล้ว ก็ยังออกไม่ได้ เนื่องจากเหตุการณ์ทางการเมือง แต่อย่างไรก็ตาม จากเหตุผลที่กระผมได้เสนอไปแล้วนั้น ก็อยากจะกราบเรียนถึงเหตุผลประกอบ ซึ่งเป็นข้อเท็จจริงที่ได้ประสบมาในพื้นที่จริง ๆ การที่ร่างพระราชบัญญัติป่าชุมชนที่เสนอนี้ มีเจตนาอย่างแน่วแน่เพื่อส่งเสริมให้มีการดูแล รักษา จัดการป่าอย่างยั่งยืน โดยการรับรองสถานะทางกฎหมายของชุมชนที่ดี ชุมชนที่มีวัฒนธรรม ขนบธรรมเนียมประเพณีในการที่ใช้ป่า ดูแลป่า รักษาป่ามาเป็นระยะเวลาอันยาวนานแล้ว เหตุผลที่ต้องตรากฎหมายฉบับนี้ เพื่อเป็นการสนับสนุนชุมชนดังกล่าวนี้ ให้มีสิทธิทางกฎหมายโดยมีการจัดการร่วมกับภาคเอกชนและภาครัฐอื่น ๆ ด้วย เป็นการรับสิทธิของชุมชนที่ดูแลรักษาป่ามานานแล้วให้มีสิทธิตามกฎหมาย ชุมชนที่ดูแลจัดการป่าในรูปแบบของป่าชุมชนตามกฎหมายฉบับนี้ จะเป็นกลไกและเครื่องมือที่สำคัญในการอนุรักษ์และเฝ้าระวังป่า ที่จะมีการลักลอบจกฉวยทรัพยากรธรรมชาติ ความหลากหลายทางชีวภาพของไทยที่มีอยู่อย่างมากมาย เอาไปใช้ประโยชน์โดยมิชอบ ซึ่งเราเผชิญอยู่ อย่างเช่น เปล้าน้อย กวางเครือ เป็นต้น การดูแลจัดการป่าในรูปแบบป่าชุมชนนี้เป็นรูปธรรมของวิถีชีวิตชุมชนที่สอดคล้องกับแนวปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง และการพัฒนาอย่างยั่งยืน อันจะทำให้ป่าได้รับการดูแลรักษาไว้อย่างสมบูรณ์และยั่งยืน ในขณะเดียวกันชุมชนท้องถิ่นก็จะมีคามมั่นคง มีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น อย่างไรก็ตาม เพื่อความเข้าใจ ผมขออนุญาตกราบเรียนจากข้อเท็จจริงที่ชุมชนได้ดำเนินการมาแล้ว -----

หลายท่านอาจจะไม่เข้าใจหรือว่าเข้าใจ ไม่ตรงกันว่าป่าชุมชนคืออะไร ที่จริงแล้วป่าชุมชนก็คือ ป่าที่ชุมชนมีกระบวนการจัดการใช้ประโยชน์ได้ มีการจัดการคุ้มครองดูแลรักษา และใช้ประโยชน์อย่างยั่งยืนร่วมกับกลุ่มองค์กรที่เกี่ยวข้องทั้งภาครัฐและเอกชน อีกทั้งป่าชุมชนยังเป็นป่าที่ชุมชนสามารถใช้ไม้และผลิตภัณฑ์อื่น ๆ ของป่าได้เพื่อการยังชีพเป็นรายได้เสริม และป่าชุมชนยังเป็นสถานที่ประกอบกิจกรรมทางสังคม ทางวัฒนธรรมของชุมชนนั้น ๆ ด้วย แต่อย่างไรก็ตาม ยังมีผู้รู้หรือชุมชนเอง ก็ได้ให้คำจำกัดความของป่าชุมชนไว้หลายรูปแบบ อย่างเช่น ชุมชนฮักเมืองน่าน ได้ให้คำจำกัดความไว้ว่า ป่าชุมชน หมายถึง ป่าที่ชาวบ้านร่วมแรงร่วมใจ กันหวงแหนดูแลรักษาไว้ เพราะเห็นว่าป่ามีความสำคัญต่อชีวิตของชาวบ้าน ป่าที่ดูแลกันนี้อาจเป็นป่าธรรมชาติ ที่มีต้นไม้และสัตว์ป่าสมบูรณ์ หรือเป็นป่าเสื่อมโทรม หรือไร่หมุนเวียนของกะเหรี่ยงที่ชาวบ้านปล่อยให้ฟื้นตัว หรือเป็นป่าไม้ที่ปลูกใหม่ก็ได้ นี่ก็คือ คำจำกัดความของป่าชุมชนของกลุ่มฮักเมืองน่าน หรือคำจำกัดความของท่านอาจารย์เสนห์ จามริก ต้องขออภัยที่ต้องเอ่ยนามท่าน ท่านให้คำจำกัดความไว้ว่า ป่าชุมชนเป็นพื้นที่ป่าที่ชาวบ้านอาศัยและทำมาหากิน มีความหวงแหนและรู้สึกผูกพันกับทรัพยากรป่า เป็นพื้นที่ป่าที่ชาวบ้านเลือกเพื่อใช้ประโยชน์ ชาวบ้านมีส่วนร่วมในระบบการจัดการทรัพยากร รวมทั้งยอมรับกฎเกณฑ์ร่วมกันของชุมชน ในการจัดการทรัพยากร อันนี้ อาจารย์เสนห์ ครับ อีกอันหนึ่งของผู้รู้อีกเหมือนกันคือ ของอาจารย์สมศักดิ์ สุขวงศ์ ซึ่งเป็นผู้ที่เกี่ยวข้องโดยตรงกับป่าชุมชนนี้มานานแล้ว ท่านให้คำจำกัดความไว้ว่า ป่าชุมชน คือป่าที่ตอบสนองความต้องการของประชาชน ประชาชนต้องเป็นผู้ตัดสินใจเองว่าต้องการอะไรจากป่าและต้องการเมื่อใด ป่าชุมชนเป็นป่าที่ประชาชนเก็บหาผลผลิตจากป่าไม้ โดยใช้วิธีการที่ไม่ทำลายป่า อันนี้คือ คำจำกัดความของคำว่า “ป่า” และถามว่าป่าชุมชนอยู่ที่ไหนครับ คำตอบคือป่าชุมชนนี้ก็ป่า ที่จริง ๆ แล้วชุมชนเป็นคนใช้ประโยชน์ เพราะฉะนั้นคำว่า “ป่าชุมชน” อยู่ที่ไหน จึงตอบได้ว่า ความต้องการของชุมชนนั่นเอง จะเอาป่าที่ไหนมาเป็นป่าชุมชน แต่จะเอาป่าที่ไหนก็ตาม ในกฎหมายฉบับที่ร่างนี้ต้องได้ดำเนินการดูแลป่ามาแล้วเป็นเวลายาวนาน ตามขนบธรรมเนียมประเพณีของชุมชนนั้น อย่างไรก็ตาม หากชุมชนที่อยู่ในป่า แต่ถ้าไม่มีวิถีชีวิตในการใช้ประโยชน์จากป่าหรืออนุรักษ์ป่า ก็ไม่มี

สิทธิที่จะใช้ป่าชุมชนได้ อันนี้ตอบว่า ป่าชุมชนอยู่ที่ไหนนะครับ และการจัดการป่าชุมชนนี้จัดการอย่างไรครับ คำว่า “การจัดการป่าชุมชน” ในกฎหมายฉบับที่ร่างนี้ ก็หมายถึง การดำเนินการใด ๆ ที่ทำให้ป่าคงอยู่และใช้ประโยชน์ได้อย่างต่อเนื่อง และยังสามารถรักษาความสมดุลขององค์ประกอบต่าง ๆ ของป่าไว้ได้ อันนี้คือการจัดการ ซึ่งการจัดการป่าชุมชนนี้ผู้ที่จัดการก็คือ ชุมชนเป็นหลัก แต่อย่างไรก็ตาม ชุมชนเป็นหลักแล้วแต่ไม่เพียงชุมชนอย่างเดียว มีภาคอื่น ๆ เข้ามาร่วมด้วย เมื่อเป็นอย่างนี้ ทำให้การมีส่วนร่วมในการจัดการป่าชุมชนนี้เป็นองค์กรที่เป็นระบบ คนที่มีส่วนร่วมนอกจากชุมชนเองก็ได้แก่นักพัฒนา นักพัฒนาคือ คนที่ให้ความรู้กับประชาชนว่า จะใช้ประโยชน์จากป่าอย่างไร ส่งเสริมให้ชุมชนเข้มแข็งให้ข้อมูลข่าวสารกับประชาชนอย่างไร หน่วยงานภาครัฐก็สนับสนุนด้านงบประมาณ หรืออย่างอื่นที่จะตั้งได้ นักวิชาการให้ความรู้ด้านวิเคราะห์วิจัย สื่อมวลชน องค์กรธุรกิจมีส่วนสำคัญในการสนับสนุนการจัดการของป่าชุมชน และสื่อมวลชนมีพลังในการผลักดันและเผยแพร่แนวคิด ในขณะที่ภาคธุรกิจมีการสนับสนุนในการจัดการ และพัฒนาภูมิปัญญา อันนี้คือ การจัดการ ผู้มีส่วนร่วมในการจัดการและถามว่าป่าชุมชนเป็นป่าเศรษฐกิจหรือเป็นป่าอนุรักษ์ คำตอบคือเป็นทั้ง ๒ อย่างครับ คือสามารถจะใช้ประโยชน์ได้ด้วยและอนุรักษ์ด้วย และจริง ๆ แล้วป่าชุมชนไม่ได้เพ็งมี หรือจะมีเมื่อมีกฎหมายนี้ออก ป่าชุมชนตามพฤติกรรมมีมานานแล้วเป็น ๑๐๐ ปีแล้ว ไม่ว่าจะภาคไหนมีป่าชุมชนมาก่อนหน้านี้แล้วทั้งสิ้น แต่กฎหมายยังไม่มี เพราะฉะนั้นป่าชุมชนจึงถือว่าเป็นทั้งป่าเศรษฐกิจและป่าอนุรักษ์ไปในตัว แต่ถ้ามองป่าเศรษฐกิจในฐานะของกฎหมายหรือของป่าไม้ก็คือ การทำไม้ที่ตัดไม้ให้เป็นซุงเป็นท่อนออกมา แต่ว่าถ้าการใช้ไม้ของชุมชนแล้วเป็นการใช้ไม้เพื่อให้ต้นไม้อยู่ได้ด้วย และใช้ประโยชน์กับชุมชนเท่านั้น ไม่มีการขายไม้ นะครับ อันนี้คือ ป่าชุมชนไม่ใช่ป่าเศรษฐกิจเพียงอย่างเดียว หรือป่าอนุรักษ์เพียงอย่างเดียว เป็นทั้ง ๒ อย่างนะครับ ป่าชุมชนกับการใช้ไม้ คำว่า “ใช้ไม้” ตามกฎหมายของป่าไม้แล้วหมายถึง การตัด ฟัน การ โคน ถัด เลื่อย ผ่า ถาก ถอน ขุด ชักรากไม้ในป่า หรือนำไม้ออกจากป่าด้วยประการใด ๆ อันนี้เป็นความหมายของกฎหมายป่าไม้ เรื่องการทำไม้ แต่การทำไม้

ของป่าชุมชนนั้น เป็นการทำให้เพื่อใช้ประโยชน์แก่ใช้สอยเท่านั้น ซึ่งแตกต่างกับการ
ใช้ไม้หรือทำให้ตามกฎหมายป่าไม้เป็นอย่างมากครับ -----

- ๖๐/๑

เพราะฉะนั้นการมุ่งนำไม้จากป่าออกมาใช้หรือมาขาย ไม่ใช่เจตนารมณ์และวัตถุประสงค์หลักของการจัดการป่าชุมชน อันนี้เป็นหัวใจของการทำไม้ของป่าชุมชนที่เสนอขึ้น จะถามว่าเมื่ออนุญาตให้มีป่าชุมชนแล้ว การเฝ้าระวังป่าทำอะไร ป่าชุมชนเป็นความสัมพันธ์ระหว่างป่ากับชุมชน ต้องมีความสัมพันธ์กันก่อน เริ่มมาก่อนถึงจะอนุญาตให้เป็นป่าชุมชนได้ แล้วไม่ใช่ว่าเพิ่งมีนะครับ ต้องมีมานาน เรามีมาเรียกว่าสามารถจะอยู่ได้ด้วยตัวเองมาก่อนหน้านี้แล้ว ไม่ใช่เพิ่งไปขอใหม่แล้วเพิ่งจะเป็นป่าชุมชน เพราะฉะนั้นป่าชุมชนที่จะอยู่ต่อไปได้คนที่รู้สึกรักและหวงแหน ถ้าป่าชุมชนเสียหาย ตัวเขาเองก็เดือดร้อนไปด้วย อันนี้เป็นพฤติกรรมของคนที่อยู่ในป่าจริง ๆ เพราะฉะนั้นป่าชุมชนจึงไม่ใช่เป็นการยกป่าให้ชาวบ้าน การเข้าไปอยู่ในป่าโดยใช้ประโยชน์ไม่มีการควบคุม แต่เป็นแนวทางที่จะให้เกิดการดูแลจัดการป่าร่วมกัน ป่าชุมชนไม่ควรจะยกป่าให้ชาวบ้าน ยกป่าให้กับชุมชนนั้น จากอดีตที่ผ่านมาการจัดการป่าของไทย โดยที่รัฐบาลควบคุมดูแลแต่เพียงฝ่ายเดียว มาโดยตลอด เป็นเวลากว่า ๑๐๐ ปี ถ้านับเอากรมป่าไม้ก็คือ ตั้งมาตั้งแต่ พ.ศ. ๒๔๓๕ จนถึงบัดนี้ ๑๐๐ กว่าปีแล้ว ก็สะท้อนให้เห็นได้ว่า ป่าที่ถูกทำลายไป โดยตัวภาคราชการฝ่ายเดียว ไม่สามารถรักษาป่าไว้ได้เลย เพราะป่าถูกทำลายไป จนเรียกว่าถึงขั้นวิกฤติแล้ว แล้วก็ มีแนวโน้มที่จะลดลงไปอีก ถ้ายังไม่มีการเปลี่ยนแปลงวิธีการในการจัดการป่าในอนาคต การจัดการป่าชุมชน เป็นแนวทางใหม่เพื่อเสริมการดูแลรักษาทั้งพื้นที่และป่า และ ความอุดมสมบูรณ์ของป่าให้คงอยู่ได้ การจัดการป่าโดยชุมชน จะช่วยให้การดูแลรักษาป่า มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น เพราะเขาเองต้องพึ่งพานั้น ถ้าเขาไม่ดูแลแล้วเขาก็อยู่ไม่ได้ และการดูแลของเขานี้ไม่ดูแลเพื่อคนใดคนหนึ่ง เขาดูแลกันทั้งชุมชน มีตัวอย่างมากมาย ที่ชาวบ้านได้ดำเนินการมาแล้ว เพื่อไม่ให้คนภายนอกเข้าไปใช้ประโยชน์ โดยมีการดูแลเฝ้าระวัง อย่างเช่น ชุมชนสัมปศหนาม จังหวัดขอนแก่น มีคณะกรรมการป่าชุมชนที่ตั้ง ด้านควบคุม และควบคุมทั้งคนที่เข้าไปเก็บ และควบคุมปริมาณในการเก็บหน่อไม้ไม่ให้เก็บมากเกินไป ชุมชนบ้านเป็ด ในจังหวัดตราด ผู้นำทั้งที่เป็นทางการและไม่เป็นทางการ ช่วยกันต่อต้านการตัดไม้ เฝ้าถ่านอย่างล้างผลาญ รวมทั้งการเปลี่ยนพื้นที่ป่าชายเลนไปใช้ประโยชน์อย่างอื่น ที่ไม่ยั่งยืนและทำลายสิ่งแวดล้อม อันนี้เขาตั้งกรรมการขึ้นมา ที่ตำบลศิลาแลง จังหวัดน่าน ชาวบ้านทั้งตำบลร่วมแรงร่วมใจกันกำหนดเขตป่า ตั้งกฎเกณฑ์

และร่วมกันควบคุมไฟฟ้า รวมทั้งป้องกันการบุกรุกทำลายป่าของชุมชนได้อย่างเข้มแข็ง ก็จะเห็นได้ว่า การดูแลรักษาละวังป่าของชุมชนนั้น ดูเหมือนจะเข้มแข็งกว่าป่าอนุรักษ์ของทางราชการเสียด้วยซ้ำไป เพราะว่าเขาดูแลกันทั้งชุมชน แล้วป่าชุมชนในเขตอนุรักษ์เราเป็นอย่างไร ซึ่งหลาย ๆ คนเป็นห่วงว่า ถ้าป่าชุมชนในเขตอนุรักษ์จะเป็นการทำให้เขตพื้นที่เหล่านั้นเสียหายไปหรือไม่ ความจริงแล้วมีป่าชุมชนในเขตอนุรักษ์มาก่อนหน้านั้นแล้ว ก่อนที่จะประกาศเป็นเขตอนุรักษ์เสียด้วยซ้ำไป ยกตัวอย่างในบ้านเรา จะเห็นได้ชัดเจน เขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่าทุ่งใหญ่นเรศวร ที่ต่อกับห้วยขาแข้ง ซึ่งเป็นมรดกโลกอันนั้น ผมก็เคยเรียนต่อที่ประชุมไว้แล้วว่า ตรงกลางป่าหันหน้าขึ้นเหนือ ไป มี ๑๐๐ ชุมชนของชาวกระเหรี่ยงซึ่งอยู่มาไม่น้อยกว่า ๒๐๐ ปี ถามว่าป่าอยู่ได้ไหมครับ ป่ายังอยู่เต็มเลยก็แสดงว่าเขาได้ใช้ป่าของเขาแบบป่าชุมชนมาก่อนหน้านี้แล้ว แล้วเขาอยู่ก่อนที่จะประกาศเป็นเขตอนุรักษ์ เพราะฉะนั้นป่าชุมชนในพื้นที่อนุรักษ์สามารถจะตั้งได้ไหม ไม่ต้องถามว่าตั้งมาแล้ว เพียงแต่ว่ามีกฎหมายควบคุมดูแลว่าอีก ๒๐๐ ปีข้างหน้า หรือ ๑๐๐ ปีข้างหน้าไปนี้จะมีการเปลี่ยนแปลงไหม จะรักษาขนบธรรมเนียมประเพณีต่อไปได้ไหม การที่จะออกกฎหมายฉบับนี้ ก็เป็นการช่วยให้องค์กรชุมชนหรือชุมชนที่ช่วยเจ้าหน้าที่ป่าไม้ช่วยเจ้าหน้าที่ที่อนุรักษ์ทั้งหลายดูแลป่าอนุรักษ์เสียด้วยซ้ำไป เพราะฉะนั้นป่าชุมชนที่จะเปิดในพื้นที่ป่าอนุรักษ์นั้น จึงไม่มีผลกระทบต่อการอนุรักษ์ป่า หรือป่าอนุรักษ์แต่อย่างใดเลย บางท่านก็เป็นห่วงว่า ในเขตต้นน้ำลำธารละ จะเป็นอย่างไร ถ้า ณ วันนี้ไม่มีชุมชนก็ไม่สามารถจะตั้งป่าอนุรักษ์ได้ เพราะป่าชุมชนต้องมีชุมชน และชุมชนที่ดีก็คือชุมชนที่มีวัฒนธรรมขนบธรรมเนียมประเพณี ที่ใช้ป่า รักษาป่า ดูแลป่ามาแต่ต้นนะครับ -

พระราชบัญญัติป่าชุมชนกับการรักษาป่า ซึ่งคณะกรรมการเรียนไปแล้วนี้ จึงเป็นเรื่องเน้นย้ำว่าพระราชบัญญัติฉบับนี้มีได้เป็นการยกป่าให้กับชาวบ้านเข้าไปใช้ประโยชน์อย่างเต็มที่หรือเข้าทำลายได้ง่ายขึ้น แต่เป็นแนวทางที่จะดูแลและจัดการป่าร่วมกัน โดยให้การรับรองสิทธิของชุมชนในการจัดการดูแลรักษาป่า และสร้างความมั่นใจในการจัดป่าของชุมชนให้มากขึ้น เพราะแม้ว่าจะมีชุมชนที่เข้มแข็งและต้องการจัดการดูแลรักษาป่าพื้นที่ด้วยตนเอง หากความตั้งใจและการกระทำนั้นยังไม่ได้รับการยอมรับจากกลุ่มคนอื่นหรือหน่วยงานอื่นด้วยกฎหมายอันชอบธรรม แรงที่จะทำต่อไปอาจจะหมดหรือถอยหลังลงได้ เพราะฉะนั้นป่าที่มีอยู่ก็อาจจะหมด เพราะฉะนั้นกฎหมายฉบับนี้จึงเป็นแรงสนับสนุนการตั้งใจจริงและการทำงานของประชาชนของชาวบ้านนครศรี หรือของชุมชน เพื่อจะรักษาพื้นที่ป่าให้คงไว้ โดยมีพระราชบัญญัติป่าชุมชนเป็นตัวช่วยเอื้อโอกาสที่จะหยุดยั้งการทำลายพื้นที่ป่าและเพิ่มประสิทธิภาพในการบริหารจัดการและดูแลรักษาพื้นที่ป่าให้มีประสิทธิผลได้อย่างแท้จริง จึงสมควรอย่างยิ่งที่มีพระราชบัญญัติป่าชุมชนครับ ขอขอบคุณมากครับ

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ท่านรัฐมนตรีเชิญครับ

นายประสิทธิ์ โภทวีไลกุล (รัฐมนตรีประจำสำนักนายกรัฐมนตรี) :

ขอกราบเรียนท่านประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติที่เคารพ สำหรับในเรื่องของร่างพระราชบัญญัติป่าชุมชน ขออนุญาตเอ่ยนาม ของท่าน พลเอก สุรินทร์ พิภพทอง ที่ได้เสนอนั้น ตัวร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นกฎหมายที่มีความสำคัญมาก ฉะนั้นในนามของรัฐบาลนั้นขอนำไปศึกษา แล้วก็จะนำมาคืนสภานั้นตามระเบียบข้อบังคับคณะในนามของรัฐบาลนั้น จึงขออนุญาตเพื่อที่จะให้สภานั้นได้พิจารณาอนุมัติตามที่รัฐบาลได้ขอมาด้วย ขอขอบคุณครับ

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : คณะรัฐมนตรีจะขอรับไปพิจารณา ก่อนรับหลักการนะครับ ท่านสมาชิกฯ มีท่านผู้ใดจะขัดข้องไหมครับ

(ไม่มีสมาชิกฯ ขัดข้อง)

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ไม่มีขัดข้องนะครับเชิญครับ

นางเตือนใจ ดีเทศน์ : กราบเรียนท่านประธานฯ ค่ะ ไม่มีขัดข้องค่ะ แต่ขอทราบกรอบเวลาค่ะ เนื่องจากว่ากฎหมายฉบับนี้ถือว่าเป็นกฎหมายที่ประชาชน

๕๐,๐๐๐ ชื่อ ได้เข้าชื่อเสนอมา มีการเตรียมการมา ๑๐ กว่าปีแล้วนะคะ เป็นกฎหมาย โดยประชาชน ของประชาชน และเพื่อประชาชนอย่างแท้จริง ก็เลยขอทราบกรอบเวลา ด้วยค่ะ

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ตามข้อบังคับฯ นั้น รัฐบาลจะต้อง ส่งกลับคืนมาภายใน ๓๐ วันครับ ถ้าไม่มีท่านผู้ใดขัดข้อง ก็ถือว่าที่ประชุมอนุมัตินะครับ ต่อไป

๖.๓ ผู้ตติ เรื่อง ขอให้ที่ประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติพิจารณาปัญหา ผลกระทบทางด้านสิ่งแวดล้อม และสุขภาพจากการพัฒนาอุตสาหกรรมปิโตรเคมี ในพื้นที่มาบตาพุด จังหวัดระยอง ของคุณกัญญา ศิลปอาชา กับคณะ เป็นผู้เสนอ

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : เชิญคุณกัญจนารับ

นางสาวกัญจนากิติปอาษา : กราบเรียนท่านประธานสภาฯ ที่เคารพ
ดิฉัน กัญจนากิติปอาษา วันนี้ดิฉันและคณะขอเสนอญัตติ เพื่อให้ที่ประชุมสภาแห่งนี้
ได้ร่วมกันพิจารณาถึงปัญหาผลกระทบทางสิ่งแวดล้อม แล้วก็สุขภาพของประชาชน
อันเกิดจากการพัฒนาอุตสาหกรรมปิโตรเคมีในพื้นที่มาบตาพุด จังหวัดระยอง
ท่านประธานฯคะ พื้นที่นิคมอุตสาหกรรมมาบตาพุด จังหวัดระยองนั้น เป็นที่ทราบกันดี
ว่าเป็นพื้นที่อุตสาหกรรมที่ใหญ่ที่สุดในประเทศ มีการพัฒนามาอย่างต่อเนื่อง แล้วก็
ส่งผลให้ประชาชนในพื้นที่ แล้วก็บริเวณใกล้เคียง โดยเฉพาะเด็กนักเรียนในโรงเรียน
ด้วยนะคะ ได้รับปัญหาความเดือดร้อนจากเรื่องมลพิษทั้งหลาย ไม่ว่าจะเป็นมลพิษ
ทางอากาศ ทางน้ำ รวมถึงปัญหาการกัดเซาะของที่ดินชายฝั่งทะเล และผลสืบเนื่อง
จากมลพิษทั้งหลายก็ส่งผลต่อสุขภาพของพี่น้องประชาชนในละแวกนั้น ไม่ว่าจะเป็น
สุขภาพะทางกายหรือว่าจิตใจ ทางกายก็ทำให้พี่น้องประชาชนในแถบมาบตาพุด
เกิดปัญหา ไม่ว่าจะเป็นโรคผิวหนัง หรือเนื้อเยื่อใต้ผิวหนัง ปัญหาเรื่องโรคระบบ
ทางเดินหายใจ แล้วก็ร้ายก็คือ โรคมะเร็ง ส่วนปัญหาทางด้านจิตใจนี้ เนื่องจากมีการ
เปลี่ยนแปลงสภาพสังคมในพื้นที่ อันเนื่องมาจากมีโรงงานอุตสาหกรรมเข้าไปจำนวน
มาก สภาพเศรษฐกิจเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว ก็มีผลกระทบต่อปัญหาสภาพจิตของ
พี่น้องประชาชน มีการสำรวจพบว่า คนในเขตพื้นที่จังหวัดระยองมีอัตราการฆ่าตัวตาย
สูงที่สุดในประเทศ ปัญหาเหล่านี้นับวันจะทวีความรุนแรงขึ้นนะคะ ยิ่งถ้าพื้นที่อุตสาหกรรม
ในเขตดังกล่าวได้รับการพัฒนาเข้าไปอีก ดังนั้นปัญหาก็สมควรจะได้รับการพิจารณา
แล้วก็ได้รับการแก้ไขอย่างเร่งด่วน -----

ท่านประธานฯ คะ ดิฉันขอสะท้อนปัญหาผลกระทบทางสิ่งแวดล้อมในบริเวณพื้นที่ดังกล่าว ซึ่งได้รับการร้องเรียนจากพี่น้องประชาชน ที่อาศัยอยู่ในบริเวณนั้นผ่านมาทาง คณะกรรมาธิการวิสามัญรับฟังปัญหา และความคิดเห็นของประชาชนเป็น ๓ เรื่องใหญ่ ๆ ดังที่กล่าวแล้ว มลภาวะทางอากาศ ทางน้ำ แล้วก็ปัญหาการกัดเซาะชายฝั่ง เริ่มด้วยมลพิษทางอากาศ ซึ่งมลพิษทางอากาศส่วนใหญ่ในบริเวณดังกล่าว ก็เกิดจากการเผาไหม้ของเชื้อเพลิง ในโรงงานแล้วก็โรงไฟฟ้าในพื้นที่ ซึ่งจากการเก็บตัวอย่างอากาศที่มาพบตามจุด โดยกรมควบคุมมลพิษในช่วงเดือนตุลาคม - พฤศจิกายน ปี ๒๕๕๘ จะพบสารอินทรีย์ระเหยมากกว่า ๔๐ ชนิด แล้วก็เป็นสารที่ก่อให้เกิดมะเร็งถึง ๒๐ ชนิด โดยสารระเหย สารอินทรีย์ระเหยที่ก่อให้เกิดมะเร็ง ๒๐ ชนิดดังกล่าวนี้ มีถึง ๑๕ ชนิดที่มีค่าสูงกว่าค่าระดับ การเฝ้าระวังคุณภาพอากาศของหน่วยงานคุ้มครองสิ่งแวดล้อม ของประเทศสหรัฐอเมริกา ดังนั้นจังหวัดระยองจะพบว่า มีอัตราการเสียชีวิตของคนด้วยโรคมะเร็งในเม็ดเลือดขาวสูงกว่าในจังหวัดอื่น ๆ ซึ่งสารอินทรีย์ระเหยก่อให้เกิดมะเร็งเหล่านี้ ล้วนแต่มีความสัมพันธ์กับการใช้วัตถุดิบ แล้วก็กระบวนการผลิตของโรงงานอุตสาหกรรมในเขตมาบตาพุดทั้งสิ้น นอกจากนี้ยังมีมลพิษที่สำคัญที่ส่งผลต่อสุขภาพอนามัยของพี่น้องประชาชนอีก ๒ ตัว ก็คือ ก๊าซไนโตรเจนไดออกไซด์ และก๊าซซัลเฟอร์ไดออกไซด์ ซึ่งก็เกิดจากกระบวนการเผาไหม้เชื้อเพลิง แล้วก็การผลิตในภาคอุตสาหกรรมเช่นกัน แล้วค่าความเข้มข้นของก๊าซทั้ง ๒ นี้ในพื้นที่ดังกล่าวก็สูงกว่ามาตรฐานอีกเหมือนกัน ดังที่ได้กล่าวมาแล้วว่า ถ้าการพัฒนาอุตสาหกรรมในเขตมาบตาพุดเลยไปถึงระยะที่ ๓ ก็ยังจะทำให้คุณภาพอากาศในมาบตาพุดมีมลภาวะที่รุนแรง แล้วก็ส่งผลกระทบต่อสุขภาพอนามัยของพี่น้องประชาชนหนักเข้าไปอีก ถัดไปก็คือปัญหามลพิษทางน้ำ ก็เช่นกัน นิคมอุตสาหกรรมมาบตาพุด มีโรงงานอุตสาหกรรมจำนวนมาก แต่ละโรงงานก็บำบัดน้ำเสียเอง แล้วก็ยังมีอีกจำนวนมากด้วย ปล่อยลงสู่แหล่งน้ำในพื้นที่ดังกล่าว ก็ทำให้แหล่งน้ำมีความเสื่อมโทรม มีความสกปรกในรูปของอินทรีย์สารหรือว่าบีโอดีในปริมาณที่สูง แล้วก็มีความเข้มข้นของโลหะหนักไม่ว่าจะเป็นทองแดง แมงกานีส นิเกิล หรือสารหนูสูงเกินกว่ามาตรฐานเหมือนกับมลพิษทางอากาศเหมือนกัน นอกจากนี้ปัญหาสารพิษดังกล่าวในน้ำแล้วก็ยังมีปัญหาเรื่องการ

แย่งชิงแหล่งน้ำเช่นกัน คือ มีการก่อสร้างระบบประปาจากลุ่มน้ำประแสร์ แล้วก็แม่น้ำระยอง ซึ่งแต่เดิมนโยบายของการทำประปาก็เพื่อการเกษตรกรรม แต่ในทางที่เกิดขึ้นจริงปรากฏว่า เมื่อมีโรงงานอุตสาหกรรมขึ้นพี่น้องประชาชนที่ต้องอาศัยน้ำอุปโภค บริโภค แล้วก็ การเกษตรกลับประสบภาวะปัญหาขาดแคลนน้ำ ทั้ง ๆ ที่เวลาคุยกับหน่วยงานของภาครัฐ ก็จะบอกว่าเป้าหมายหลักของการทำระบบประปา อันแรกก็คือ เพื่อการอุปโภคบริโภคของ ประชาชน อันดับ ๒ ก็คือเพื่อการเกษตร อันดับ ๓ นิเวศน์ อันดับ ๔ อุตสาหกรรม แต่ไหน ในความเป็นจริงพี่น้องประชาชนที่อยู่ในบริเวณนั้น ซึ่งเป็นเกษตรกรเป็นส่วนใหญ่จะได้รับ ปัญหาในเรื่องน้ำเป็นอันดับแรกไม่ใช่โรงงานอุตสาหกรรม

ปัญหาที่จะกล่าวอันสุดท้ายก็คือ เรื่องการกัดเซาะชายฝั่ง แล้วก็การบุกรุก พื้นที่ป่าชายเลน พี่น้องในแถบนั้นก็ประสบกับปัญหาการกัดเซาะของชายฝั่ง โดยเฉพาะ บริเวณหาดหนองแพบ แล้วก็หาดตากวน อันเนื่องมาจากการเปลี่ยนแปลงสภาพชายฝั่ง มีการถมทะเล มีการสร้างท่าเรือน้ำลึก ทำให้ชายฝั่ง ซึ่งมีระยะยาวประมาณ ๕ กิโลเมตร มีการถูกกัดเซาะในอัตราประมาณ ๕ – ๑๐ เมตรในทุก ๆ ปี -----

ส่วนปัญหาการรุกรานพื้นที่ป่าชายเลน ก็เกิดจากการที่นักลงทุนมีความต้องการจะขยายพื้นที่อุตสาหกรรม ก็ซื้อที่ดินของประชาชน จากนั้นก็ปักเขตรั้วรุกรานเข้าไปยังพื้นที่ป่าชายเลน ซึ่งพี่น้องชาวบ้านได้เคยเข้าไปอาศัยประโยชน์ เก็บหาถั่วงู หอย ปู ปลาในแถบนั้น ก็ไม่สามารถที่จะเข้าไปได้อีก นั่นก็คือ ผลกระทบต่อวิถีชีวิตที่เขาเคยดำรงมา ท่านประธานฯ คะ มลพิษรวมทั้งปัญหาทางด้านสุขภาพกาย สุขภาพใจเหล่านี้ทำให้พี่น้องประชาชนในแถบมาบตาพุด รวมทั้งเด็กนักเรียนที่ได้กล่าวมาแล้วเดือดร้อนมาก ปัญหาเหล่านี้ชาวบ้านได้ร้องเรียนไปยังหน่วยงานต่าง ๆ เป็นระยะเวลาานแล้ว แต่ก็ไม่ได้รับการสนใจ หรือแก้ไขปัญหาย่างจริงจัง คณะกรรมาธิการวิสามัญที่ดิฉันได้กล่าวมา คือรับฟังปัญหา ความเดือดร้อน แล้วก็ความคิดเห็นของประชาชนได้ตั้งคณะอนุกรรมาธิการ ซึ่งมีคุณนิติภูมิ นวรัตน์ เป็นประธาน ก็ได้ลงพื้นที่เพื่อดูปัญหาที่แท้จริง แล้วก็พูดคุยกับชาวบ้าน ซึ่งอีกสักครู่ ก็คงจะมีคณะอนุกรรมาธิการได้กล่าวในรายละเอียดถึงปัญหา แต่ละเอียดอย่างชัดเจนมากขึ้น สิ่งที่ชาวบ้านเรียกร้องก็คือ อยากให้ภาครัฐได้เร่งประกาศพื้นที่เขตมาบตาพุดเป็นเขตควบคุมมลพิษ แทนที่จะชะลอไป ๑ ปี ดังที่ได้ปรากฏเป็นข่าวไปแล้ว แล้วก็เพื่อทุกฝ่ายจะได้ร่วมกันทำงานอย่างมีเป้าหมายที่ชัดเจน แล้วอีกอย่างหนึ่งที่ชาวบ้านอยากได้ก็คือ สิทธิในการรับรู้ของชุมชน ชาวบ้านควรมีสิทธิที่จะรู้ว่า โรงงานอุตสาหกรรมในแถบนั้นที่อยู่ในพื้นที่เดียวที่เขาอาศัยอยู่ได้ปล่อยมลพิษอะไรลงสู่น้ำ สู่อากาศ ซึ่งเขาต้องใช้ในการหายใจ ในการอุปโภคบริโภคทุก ๆ วันบ้าง ท่านประธานฯ คะ ยังมีประเด็นสุดท้ายที่ดิฉันอยากจะขอความชัดเจนจากภาครัฐ ก็คือ เรื่องการซื้อขาย การปล่อยมลพิษ หรือที่เรียกว่าอิมิสซันเทรดดิ้ง (Emission Trading) ซึ่งเป็นเครื่องมือหนึ่งที่มีการนำไปใช้ ในการลดปริมาณก๊าซเรือนกระจกภายในพิธีสารโตเกียว โดยประเทศที่พัฒนาแล้ว ซึ่งเป็นประเทศที่ปล่อยก๊าซเรือนกระจกขนาดใหญ่ของโลก นอกจากจะไม่ต้องลดปริมาณการปล่อยก๊าซของตนแล้ว ก็ยังปล่อยได้มากกว่าเดิม โดยการไปซื้อโควตาของประเทศที่กำลังพัฒนาที่ใช้ไม่ถึง ที่กังวลก็คือ มีข่าวว่ากำลังจะมีการจัดทำโครงการนำร่อง ของมาตรการดังกล่าวในพื้นที่เขต มาบตาพุด การกำหนดโควตาในการปล่อยมลพิษของแต่ละโรงงาน ที่ได้ยื่นมาก็จะอยู่ในรูปของใบอนุญาต ถ้าโรงงานใดปล่อยต่ำกว่าที่ตัวเองได้รับอนุญาต ก็สามารถถ่ายโควตาให้กับโรงงานอื่นได้ ฟังแล้วน่าจะล้าละท่านประธานฯ สำหรับประชาชนที่อยู่ในแถบนั้นถ้าเป็นจริง

ก็เท่ากับว่า มีการยอมรับสิทธิของโรงงานอุตสาหกรรม ที่จะปล่อยก๊าซพิษสู่ท้องฟ้า ในขณะที่
นี่ที่ละเลยสิทธิของประชาชน ในการที่จะได้หายใจเอาอากาศที่บริสุทธิ์เข้าไปในร่างกาย ซึ่งก็
เป็นอากาศที่เขาเคยได้หายใจ ก่อนที่จะมีโรงงานต่าง ๆ เหล่านี้มาตั้งในเขตที่อยู่อาศัยของเขา
ขอความชัดเจนจากรัฐบาลในเรื่องนี้ด้วยว่า จะนำมาตรการนี้มาใช้หรือไม่ อย่างไร
ท่านประธานฯ คะ จากเหตุผลดังกล่าวดิฉันและคณะจึงได้ยื่นญัตตินี้ต่อที่ประชุมดังที่กล่าว
มาแล้ว เพื่อให้ร่วมกันพิจารณาหาแนวทางที่จะแก้ไข แล้วก็ให้รัฐบาลรับไปพิจารณา
โดยเฉพาะแนวทางที่จะเป็นวิธีที่ให้พี่น้องประชาชนได้มีส่วนร่วมในการแก้ไขปัญหาอย่าง
แท้จริง ไม่ใช่อย่างที่ท่าน ๆ มาว่า ร้องหน่วยงานใดก็ไม่มีการที่จะสนใจรับฟัง แล้วก็พี่น้อง
ประชาชนไม่ได้มีส่วนร่วมอย่างแท้จริง ในการที่จะกำหนดวิถีชีวิตหรือว่ากำหนดเรื่องการ
ลงทุนใหญ่ ๆ ที่มาอยู่ในท้องที่ที่เขาอาศัยอยู่ แล้วก็การลงทุนเหล่านั้น ส่งผลกระทบต่อวิถี
ชีวิตและสิ่งแวดล้อมที่เขาอาศัยอยู่ เดียวก็คงจะมีสมาชิกฯ ท่านอื่น ๆ ได้กล่าวเพิ่มเติมจาก
ประเด็นที่ดิฉันได้เกริ่นนำไปแล้ว ขอบขอบคุณคะ

(การประชุมดำเนินมาถึงตอนนี้ นายมิชัย ฤชุพันธุ์ ประธานสภานิติบัญญัติ
แห่งชาติ ได้ลงจากบัลลังก์ โดยมอบให้ นางสาวพจนีย์ ธนวรานิช รองประธาน
สภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่สอง ปฏิบัติหน้าที่แทน)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (นางสาวพจนีย์
ธนวรานิช รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่สอง) : เชิญท่านอาจารย์วัลลภคะ

นายวัลลภ ตังคณานุรักษ์ : ท่านประธานฯ ที่เคารพครับ กระผม วัลลภ ตังคณานุรักษ์ สมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ในฐานะประธานคณะกรรมการรับฟังความคิดเห็นและความเดือดร้อนของประชาชน ที่สภาฯ ได้มีมติตั้งขึ้น ก่อนอื่นต้องขอขอบคุณทางรัฐบาลที่ให้ความสนใจจริง ๆ ที่จะมารับฟัง รับรู้ แล้วก็รับทราบ รวมทั้งอาจจะรับข้อเสนอบางประการของสมาชิกฯ ไปใช้ในการปฏิบัติ โดยเฉพาะการปฏิบัติเพื่อการต่ออายุให้กับคนที่กำลังเดือดร้อน ที่พูดเช่นนี้เพราะผมค่อนข้างเชื่อมั่นรัฐบาลชุดนี้ว่าเสียงของชาวบ้านไม่ได้เป็นเสียงนกเสียงกา แต่เป็นเสียงของคนที่กำลังเดือดร้อน นี่ก็เป็นประการแรกที่ต้องขอขอบคุณเสียก่อน

ประการที่ ๒ ต้องขอบคุณคุณกัญญา ศิลปอาษา ที่เป็นผู้แทนของคณะกรรมการที่นำเสนอญัตติเรื่องนี้สู่สภาฯ รวมทั้งต้องขอบคุณอาจารย์สุริชัย หวันแก้ว ซึ่งกรุณาถอนกระทู้ของตัวเองในเรื่องเดียวกันออกไปจากสารบบ เพื่อให้ญัตตินี้ได้มีการพูดคุยอภิปรายกันในสภาแห่งนี้นะครับ ที่นี้ในฐานะที่เป็นประธานก็เห็นการบรรยายของเรื่องนี้ ที่มีชาวบ้านเข้ามาร้องทุกข์ ความจริงการร้องทุกข์ในเรื่องมาตาศึกษาตั้งแต่วุฒิสภาชุดที่แล้ว จำได้ว่าท่านสมาชิกวุฒิสภา ซึ่งเป็นคนระยองคือท่านนิวัฒน์ พันธุ์ เป็นประธานคณะกรรมการการเกษตรฯ ของวุฒิสภา ก็รับเรื่องจากชาวบ้านรับมาเพียงเฉพาะเรื่องนะครับ ก็คือเรื่องน้ำ ในช่วงนั้นเกิดวิกฤติน้ำที่รุนแรงเพียงแต่เรื่องมลพิษ เท่าที่ผมพยายามไต่ถามจากประชาชน ที่เข้ามาร้องเรียนแต่ละช่วง ๆ เวลานี้ก็พบว่าเขาร้องเรียนหลายเรื่องด้วยกัน ที่นี้เพื่อความชัดเจนของท่านสมาชิกฯ ที่ยังไม่มีโอกาสติดตามเรื่องเช่นนี้ กระผมก็พยายามไปค้นหาข้อมูลเก่า ๆ ว่ามีการขับเคลื่อนของนิคมอุตสาหกรรมแห่งนี้อย่างไร แล้วมีกลไกอะไรบ้างที่เป็นทุกข์เป็นร้อนอยู่ แล้วก็ไม่ได้รับการบำบัดมาเสียที จึงหวังว่ารัฐบาลชุดนี้จะได้บำบัดทุกข์ให้กับประชาชนได้ ความก็คือว่าเราเคยมีร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ในมือกระผมก็คือ พระราชบัญญัติการนิคมอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทยปี ๒๕๒๒ เข้าสู่สภา ได้มีการประกาศในราชกิจจานุเบกษาวันที่ ๑๕ มีนาคม ๒๕๒๒ ให้มีการปรับปรุงกฎหมาย การนิคมอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย นี่เป็นกฎหมายที่ทำให้มีการนิคมอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย ขณะเดียวกันก็มีประกาศอีก ๓ ฉบับ ตรงนี้น่าสนใจมาก เป็นประกาศของกระทรวงอุตสาหกรรม เรื่อง จัดตั้ง

นิคมอุตสาหกรรมมาบตาพุด เป็นเขตอุตสาหกรรมทั่วไป เป็นฉบับที่ ๑ ลงวันที่ ๑ มีนาคม ๒๕๒๘ โดยท่านอบ วสุรัตน์ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงอุตสาหกรรมในขณะนั้น แล้วนับเรื่องเรื่อยไปฉบับที่ ๒,๓,๔,๕,๖,๗ เรื่อยมา ผมถือว่าฉบับที่ ๑ เป็นฉบับที่เปิดประตุนรแบบใหม่ให้กับประชาชนในความเห็นของกระผมนะครับ ที่พูดเช่นนี้กระผมคิดว่าไม่ได้พูดเกินเลยความเป็นจริง เพราะว่าเท่าที่ได้สวนทวนความมาโดยตลอด นับตั้งแต่มีการประกาศเมื่อ ๑ มีนาคม ๒๕๒๘ ให้มีการจัดตั้งนิคมมาบตาพุด พูดเช่นนี้กรุณาขอเรียนผ่านท่านประธานฯ ไปยังคณะรัฐมนตรีที่นั่งอยู่ข้างบน เพื่อไม่ให้ลืมนะ บังเอิญได้มีโอกาสเห็นกฎหมายอีกฉบับหนึ่งที่กำลังจะเข้าสู่สภาก็คือ การแก้ไขกฎหมายนิคมอุตสาหกรรม แห่งนี้ที่จะไปขยายจากตะวันออกไปสู่ภาคใต้ ในนั้นมีเหตุผลสำคัญอยู่ ๒ ข้อประกอบ การแก้ไขกฎหมายเพิ่มเติม ให้ไปเปิดอุตสาหกรรมแห่งใหม่ ๆ ในภาคใต้ ข้อหนึ่งก็คือว่า การจัดตั้งนิคมอุตสาหกรรม จะต้องคำนึงถึงสวัสดิภาพของประชาชน คำนี้เพราะมาก แต่ว่าไม่สามารถลบสิ่งที่เกิดขึ้นในมาบตาพุดได้เลย เพราะสวัสดิภาพประชาชน ไม่ได้เกิดสภาพแบบที่กฎหมายบัญญัติไว้ในอนาคตที่จะเกิดขึ้น

ประการที่ ๒ ก็คือว่า นอกจากจะดูแลสวัสดิภาพและสิ่งแวดล้อม ให้ดี ยังมีดมนครีบ เพราะฉะนั้นกระผมคิดว่ากฎหมายฉบับนั้นต้องวานท่านชะลออย่าเพิ่งเอาเข้ามาครับ เพราะปัจจุบันยังแย่อยู่ว่าท่านยังแก้ไขไม่ได้ กฎหมายใหม่เข้ามาคนภาคใต้จะนะ เขาทราบเขาลุกฮือทั้งจังหวัด ก็จะเป็นมลทินครั้งใหญ่อีกครั้งหนึ่ง เหมือนท่อแก๊สที่รัฐบาล ชุดที่แล้วฝังรากลึกไปในใจชาวบ้านเขาอยู่ เพราะฉะนั้นถ้าเอาเรื่องนี้ไปที่จะนะอีก เป็นไฟ เกิดขึ้นทันที นั่นเป็นสิ่งที่ประเด็นสำคัญ ที่นำมาสู่ว่าเราต้องอภิปรายในวันนี้ชัดว่ารัฐบาล ก่อนที่จะไปทางภาคใต้นี้ จะล้อมรั้วแก้ปัญหาที่เกิดขึ้นในมาบตาพุดได้อย่างไร ท่านก็ขานา ศิลปอาษา ได้พูดค่อนข้างชัดว่ามีปัญหาอยู่หลายเรื่องที่น่ากังวล และภาพที่ปรากฏนั้น ปรากฏว่าใช้ชีวิตมนุษย์เป็นหนูทดลองยา ไม่ใช่บอกว่า พูดว่ามลพิษเฉย ๆ แต่มลพิษเกิดขึ้น ทำร้ายประชาชนอย่างไร มีการป่วยมีการเป็นมะเร็งอย่างไร มีการแท้งลูกของครูในโรงเรียน แห่งนั้นอย่างไร กระผมเข้าใจว่าท่านรัฐมนตรีมีข้อมูลอยู่แล้ว-----

ภาวะสงครามแย่งชิงน้ำก็เกิดขึ้นแล้ว แต่มันอาจจะเกิดขึ้นในช่วงวิกฤตน้ำที่ฝนไปตก
ท้ายเขื่อน แทนที่จะตกหน้าเขื่อน อย่างนี้เป็นต้น อันนี้ก็พอจะเข้าใจได้ แต่นั่นเป็นความกังวล
ของประชาชนว่า ทำไมท่อน้ำส่งไปยังองค์การอุตสาหกรรมมากกว่าส่งไปยังพื้นที่ชาวไร่
ชาวนา อันนี้ก็เป็นที่จำเป็น ต้องมีการอธิบายในเชิงรูปธรรมอย่างชัดเจนกว่านี้ อย่างนี้
เป็นตัวอย่างเป็นต้น ทีนี้จะพูดถึงเรื่องมลพิษทางเสียง ซึ่งบังเอิญผมได้ยื่นท่านอธิบดี
ท่านหนึ่ง ท่านพูดว่ามีการไปทดสอบเรื่องความดังของเสียง ท่านบอกมันไม่น่าจะดังมาก
มันดังเพราะบังเอิญโรงเรียนจัดกีฬาสิ กระผมฟังแล้วก็จำ ว่าไอ้โฮ นี่ป้ายความผิดให้นักเรียน
ว่าคิดทั้งโรงเรียนที่เขาร้องเรียนเรื่องมลพิษทางเสียงเพราะว่ามีการจัดกีฬาสิของ โรงเรียน
กระผมว่าคำตอบแบบนี้มีบ้างควรมีขึ้นในสภาแห่งนี้ เพราะฉะนั้นกระผมคิดว่าประเด็น
ปัญหาที่คุณกัญญาได้ตั้งต้นเอาไว้ กระผมขออนุญาตเรียนท่านประธานฯ เพื่อให้สมาชิกฯ
ท่านอื่นจะได้นำร่องต่อไปเป็นเรื่อง ๆ ไป กระผมคิดว่าดูประกาศฉบับที่ ๑ ก็คือ ๑ มีนาคม
๒๕๒๘ ว่าให้มีการจัดตั้งนิคมมาบตาพุด และมีฉบับที่ ๒, ๓, ๔, ๕, ๖, ๗ จะเห็นว่าสาระใน
ประกาศทั้ง ๗ ฉบับสะท้อนการขยายพื้นที่และขยายโรงงานเป็นหลัก เช่น เนื่องจาก
โรงงานต้องมีมากขึ้นขยายพื้นที่ โรงงานมีมากขึ้นขยายพื้นที่ นี่คือต้นตอของการรุกรานพื้นที่
ชาวบ้าน จริงอยู่ครับ กระผมเห็นด้วยกับความเจริญ ไม่ใช่กระผมเป็นคนสุดท้ายโต่งขนาด
นั้น แต่สิ่งที่เกิดขึ้นในการขยายพื้นที่และขยายโรงงาน มีเคยก้านึงถึงระบบผังเมืองเลย
ในปี ๒๕๒๘ สมมุติว่ามีมาบตาพุดเกิดขึ้น ถ้าเชิญราชการต่าง ๆ มาชี้แจงถามว่าน้ำพอไหม
เขาบอกพอ ไฟพอไหม พอ ที่ดินพอไหม พอ แต่พอขยายงานไปเรื่อย ๆ ความพอ
ในปี ๒๕๒๘ มานับกับปี ๒๕๔๘ มา ๒๐ ปี จะพอได้อย่างไรล่ะครับ เมื่อการตั้งต้น ณ
จุดนั้นเป็นจุดของความพอดีสำหรับทรัพยากรต่าง ๆ ที่เอามาใช้ในโรงงาน แต่โรงงาน
ขยายตัวมากขึ้น พื้นที่ขยายตามมากขึ้น ความพอในวันนั้นไม่พอในวันนี้ นี่เป็นประเด็นที่ ๑
ก็คือว่า การขยายตัวและการขยายพื้นที่และขยายโรงงานตามประกาศทั้ง ๗ ฉบับนี้เร็วมาก
และกระทบระบบผังเมืองที่ไม่ได้วางเอาไว้ กระทบศักยภาพของพื้นที่ เพราะพื้นที่จังหวัด
ระยองในมาบตาพุดเป็นพื้นที่ที่อุดมสมบูรณ์ ต้องเน้นคำนี้แล้วขีดเส้นได้ว่า อุดมสมบูรณ์
ชาวบ้านหาอยู่หากินกับพืชไร่ หาอยู่หากินกับแม่น้ำลำธารก็ถูกกระทบไปอย่างรุนแรง

ความอุดมสมบูรณ์เสียหายไปหมด มิใช่ต้องพูดถึงความขาดแคลนน้ำทั้งหลายทั้งปวง เพราะฉะนั้นกระผมคิดว่าการขยายพื้นที่ การขยายโรงงาน นอกจากกระทบระบบผังเมือง กระทบศักยภาพของพื้นที่แล้ว มันยังนำพหุร้ายที่คุณกัญญาพูดเมื่อสักครู่ ก็คือมลพิษ ทั้งมลพิษที่มีกลิ่นและไม่มีกลิ่น ถามว่าคำร้องเหล่านี้เมื่อร้องมาโดยตลอดไม่ว่าจะเป็นเอกสารก็ดี การไปรับฟังก็ดี การไปดูพื้นที่ก็ดี ผมเชื่อมั่นว่ารัฐบาลชุดนี้ท่านตระหนัก เพราะกระผมเห็นรายงานการประชุมของท่านรองนายกฯ รายงานฉบับนี้อยู่ในมือกระผม เรื่องการจัดการแก้ไขปัญหามลพิษในพื้นที่ที่มาบตาพุด อำเภอเมือง จังหวัดระยอง คณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติในการประชุม ครั้งที่ ๑๐/ ๒๕๔๘ เมื่อวันที่ ๑๕ กันยายน ๒๕๔๘ ในปี ๒๕๕๐ กันยายน ๒๕๔๘ ชุดนี้ยังไม่เกิด มีมติให้กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม พิจารณาความเป็นไปได้ ในการประกาศเป็นเขตควบคุมมลพิษ ในพื้นที่ตำบลมาบตาพุดให้ประกาศเป็นเขตควบคุมมลพิษ เมื่อประชุมวันที่ ๑๕ กันยายน มีมติให้กระทรวง กระทรวงก็ไปประชุมเมื่อวันที่ ๑๑ มกราคม ๒๕๕๐ พ่อเจ้าประคุณเคย ๑ ปีกว่า นี่คือการดำเนินงานของประเทศไทย ถ้าตัวเลขตรงนี้ ถ้า พ.ศ. ตรงนี้ไม่ผิดประชุมปี ๒๕๔๘ เมื่อวันที่ ๑๕ กันยายน กระทรวงทรัพยากรฯ ได้ดำเนินให้ส่วนงานที่เกี่ยวข้องและเสนอต่อคณะกรรมการสิ่งแวดล้อม ในการประชุม ครั้งที่ ๑/๒๕๕๐ คณะแรกประชุมกรรมการแห่งชาติ ๑๐/๒๕๔๘ เมื่อวันที่ ๑๕ กันยายน แต่คณะของท่านประชุมวันที่ ๑/๒๕๕๐ เมื่อวันที่ ๑๑ มกราคม ๒๕๕๐ ข้ามปีข้ามเดือน กระผมว่าเป็นการทำงานที่ดูหมิ่นชีวิตประชาชนจริง ๆ แล้วกระผมคิดว่าถ้าดูรายงานแบบนี้ก็ยิ่งดีใจว่าหลังจากคณะทำงานท่านเร่งรัดหมด มีหลายกรณีที่กระผมสนใจคือท่านตั้งอนุฯ ขึ้นมา ๒ อนุฯ ๑. อนุกรรมการศึกษาความสัมพันธ์สุขภาพอนามัยของประชาชน กับปริมาณสารอินทรีย์ระเหยในพื้นที่มาบตาพุด อันนี้เป็นอันที่ ๑ ซึ่งผมพบว่าพบรูรั่วเยอะมาก แต่ไม่รู้จะไปอุดกันอย่างไร เดี่ยวท่านคงจะต้องชี้แจง อันที่ ๒ แก้ไขมลพิษ กำหนดการ พัฒนาพื้นที่ในมาบตาพุดให้มีประสิทธิภาพ สิ่งที่แปลกคือคณะหนึ่งขอเวลาศึกษา ๑ ปี อีกคณะหนึ่งให้แก้ไขปัญหาโดยการเร่งด่วน และกระผมทราบคือท่านเอาเงิน ๑๐ ล้านบาทมาวางครบ บอกว่ามี ๑๐ ล้านบาทไปดูแลสุขภาพประชาชน ประชาชนเขามาบอกเราว่า ๑๐ ล้านบาทไม่ใช่เอามาซื้อประชาชนว่าเขามาช่วยแล้ว ไม่ใช่ชีวิตเขามีมูลค่า

สนช. ๓

ศรีอนงค์ ๖๕/๓

มากกว่า ๑๐ ล้านบาท เขาต้องการคำตอบที่ชัดเจนและไม่ช้ากว่าภาวะที่ประชาชนพบวิกฤต
ปัจจุบันจะดูแลเขาอย่างไร ลดมลพิษอย่างไร ประกาศเป็นเขตมลพิษได้อย่างไร ปัญหาน้ำ
จะแก้ได้อย่างไร ส่วนระยะยาว ระยะยาววงเล็บมีความหมาย ๒ ข้อนะครับ ท่านสมาชิกฯ
อาจจะไม่ทราบ-----

- ๖๖/๑

อีกไม่กี่เดือนจะมีการผ่านท่อแก๊สเข้ามาในพื้นที่มาบตาพุด ต้องใช้น้ำอีก ๓๐ ล้านลูกบาศก์ เด็กริมการหรือยัง อีกไม่นานจะมีการขยายโรงงานอีก ๑๒ โรงงานในมาบตาพุด ขณะที่มลพิษยังแก้ไม่ตก และผมทราบเลา ๆ มาว่ามีการควบคุมไม่ให้มีมลพิษในโรงงานจำนวนหนึ่ง แต่ปล่อยให้โรงงานอีกจำนวนหนึ่งที่มลพิษเข้ามาอยู่ ผมว่าแบบนี้เป็นปัญหาที่ผมเชื่อว่าท่านก็ทราบ เพราะฉะนั้นสิ่งที่เราพยายามอภิปรายมากคือเราต้องการจะช่วยรัฐบาล สิ่งที่ประชาชนขณะนี้เขารอคำตอบคือเขารอคำความเร็วของรัฐบาลชุดนี้ อย่างน้อยเร็วได้ครึ่งหนึ่งของรัฐบาลชุดที่แล้วก็ยังไม่พอ โอ.เค. ชาวบ้านเขาบอกเข้าไปหมด นักศึกษาจุฬาฯ ธรรมศาสตร์ จัดฟุตบอลประเพณีบอกว่านั่งชี้เต่า ซึ่งก็สะท้อนปัญหาว่าเราจะต้องระมัดระวังพอสมควร เพราะฉะนั้นความเร็วในการแก้ไขชีวิตให้ชีวิตชาวบ้าน การไปดูชีวิตเขาที่เป็นหนูทดลองมาเป็นเรื่องใหญ่ครับ เราจะบอกว่าเอาเงินไป ๑๐ ล้านบาทแล้วหยุดคงไม่ใช่ เพราะฉะนั้นสิ่งที่เราอยากเห็นรัฐมนตรีรับทราบปัญหาก็คือว่าท่านมีวางแผนแก้ปัญหาลเฉพาะหน้าอย่างไร กำจัดมลพิษอย่างไร ดูแลเรื่องน้ำอย่างไร ดูแลโรงเรียนที่เขาลำบากอย่างไร บุคคลที่กำลังเจ็บป่วยจะรักษาเขาอย่างไร อยากมองระบบอันนี้ ส่วนระยะยาวท่านก็วางแผนไปเถอะ อันนี้เราเชื่อมือท่าน แต่ระยะสั้นอยากให้คุณช่วยตอบ อันนี้ก็เป็นประเด็นที่ผมคิดว่าขออนุญาตนำเสนอแบบนี้ เดี่ยวจะมีสมาชิกฯ บางท่านที่ถนัดเรื่องแรงงานจะพูดเรื่องแรงงาน ท่านถนัดเรื่องน้ำท่านศึกษาเชิงลึกเรื่องน้ำก็จะพูดเรื่องน้ำ ในเบื้องต้นขออนุญาตอธิบายเพียงเท่านี้ครับ ขอขอบคุณท่านประธาน

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (นางสาวพจนีย์

ธนวรานิช รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่สอง) : เชิญท่านอำพลค่ะ

นายอำพล จินดาวัฒนะ : กราบเรียนท่านประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ที่เคารพครับ กระผม อำพล จินดาวัฒนะ สมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติ กระผมขอกราบเรียนว่าสิ่งที่จะนำเสนอต่อไปนี้สำหรับญัตตินี้ ผมนั้นกราบเรียนและทำหน้าที่ในฐานะสมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ไม่ได้อยู่ในฐานะเป็นกลไกของรัฐบาล ที่กราบเรียนอย่างนี้ เพราะว่ากระผมเกรงว่าเมื่อได้มีการอภิปรายอะไรไปบางอย่างแล้ว ส่วนหนึ่งกระผมนั้นยังทำหน้าที่อยู่ในภาคบริหาร อาจจะทำให้เกิดการเข้าใจผิดว่าทำไมภาคบริหารถึงมากล่าว

LIRT

เรื่องเหล่านี้ในสถานะครับ ผมย้ำว่าเป็นการทำหน้าที่บทบาทของสมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติ กระผมกราบเรียนอย่างนี้ครับท่านประธานฯ ที่เคารพ ที่จริงในอดีตพอเรานึกถึงจังหวัดชายฝั่งภาคตะวันออก เราจะนึกถึงความสงบร่มเย็น นึกถึงสถานที่ตากอากาศ ชายทะเล เรานึกถึงอาชีพสวนผลไม้เกษตรกรรม เรานึกถึงอาชีพการประมง โดยเฉพาะอย่างยิ่งจังหวัดระยอง จันทบุรี ชลบุรี จังหวัดตราดด้วย แต่ถึงวันนี้กระผมคิดว่าสถานการณ์ได้เปลี่ยนไปแล้วเพราะเราได้มีการพัฒนาประเทศไปหลังจากที่เรามีแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมฯ และเราก็ได้เน้นการพัฒนาเศรษฐกิจซึ่งก็เป็นที่ไปตามกระแสการพัฒนาของโลกและโลกาภิวัตน์นั่นเอง วันนี้มีพี่น้องบางคนบอกว่าจังหวัดระยองน่าจะจะได้เปลี่ยนชื่อเป็นจังหวัดสยอง ด้วยเหตุผลและข้อมูลที่ ขอกภัยที่เอียนาม คือท่านสมาชิกสภานิติบัญญัติฯ ท่านก็อนุญาตคุณนี่นะครับ ถ้าเราได้มีพี่น้อง ญาติพี่น้องอยู่ที่นั่นเราจะรู้ว่าสถานการณ์เปลี่ยนไปจริง ๆ ผู้ที่มีอุตสาหกรรมอยู่ในนิคมอุตสาหกรรมมาตาพุด ท่านไม่ได้เป็นคนอยู่ที่นั่นครับ ท่านเป็นเจ้าของ ท่านเป็นนายทุน ท่านอยู่ที่อื่น แต่คนที่อยู่ที่นั่นคือชาวบ้านที่เขาอยู่กันมาหลายชั่วคน และก็นั่นเล็กน้อยที่จำเป็นที่จะต้องอยู่เขาไม่มีทางไป สถานการณ์ที่นั่นคับขันมากขึ้นเรื่อย ๆ กระผมเองนั้นไม่ได้เป็นกรรมการอยู่ในคณะที่ ขอกภัยเอียนาม คือคุณครูหยุดหยุดถึง แต่ได้สลับรับฟังแล้วก็ได้ทำงานกับเครือข่ายที่ทำงานกับเรื่องของสุขภาพและสุขภาวะมาอย่างยาวนานพอสมควร -----

ข้อมูลเหล่านี้ท่านจะเห็นว่าในช่วงไม่กี่สัปดาห์มานี้ และ ๒ - ๓ เดือนที่ผ่านมา
เรื่องมาบตาพุดเป็นประเด็นที่ใหญ่ทีเดียว ถ้าใครสนใจก็จะเห็นว่าเรื่องนี้เป็นเรื่องสำคัญ
แล้วก็ดูเหมือนว่าพี่น้องประชาชนที่เขาคูเลเรื่องนี้มา เขาคาดหวังสูงมากกับรัฐบาลชุดที่
ประกาศเรื่องนโยบายเศรษฐกิจพอเพียง กระทบคิดว่านิคมอุตสาหกรรมมาบตาพุดก็เกิดขึ้น
โดยการนโยบายสาธารณะที่เน้นเรื่องการพัฒนาเศรษฐกิจกระแสหลักคือทุนนิยมเสรีนะครับ
นิคมอุตสาหกรรมมาบตาพุดถ้ามองอีกด้านหนึ่ง ๒๐ กว่าปีมานี้ก็ได้สร้างมูลค่าทางด้าน
เศรษฐกิจให้กับประเทศไทยไม่น้อยครับ อันนี้ไม่มีใครเถียง แต่ในขณะที่เดียวกันนั้นนโยบาย
สาธารณะเช่นนี้ได้ส่งผลกระทบต่อความอยู่เย็นเป็นสุขของผู้คน เขาเรียกว่าเป็นนโยบาย
สาธารณะที่ไม่เอื้อต่อสุขภาพเป็นคู่ขัดแย้งกัน ส่งผลกระทบให้เกิดปัญหาเรื่องทุกขภาวะ
เกิดขึ้นจำนวนไม่น้อย ตรงนี้จริง ๆ ก็คือสิ่งที่สำคัญที่สุดคือวิธีคิด รัฐบาลชุดปัจจุบันได้
ประกาศนโยบายเศรษฐกิจพอเพียงตามคำสอนของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว วันนี้
ในสภาเราก็ได้อภิปรายเรื่องนี้กันไป เรื่องนี้ผมคิดว่าอยู่ที่การชั่งน้ำหนักและวางดุลยภาพ
ระหว่างเศรษฐกิจกระแสหลักกับเศรษฐกิจพอเพียง บางคนเรียกว่าเศรษฐกิจกระแสหลัก
เรียกว่าเศรษฐกิจตาโตเห็นเงินเป็นตัวตั้ง เศรษฐกิจพอเพียงก็เป็นอีกด้านหนึ่งที่จะต้องมองถึง
ความพอดีพอเพียง และมองถึงการอยู่ร่วมกันอย่างอยู่เย็นเป็นสุขไม่ได้คิดถึงแต่เงินเป็นตัวตั้ง
มาบตาพุดจะเป็นบทเรียนและบทพิสูจน์อันหนึ่งว่ารูปธรรมที่รัฐบาลได้ประกาศเรื่อง
เศรษฐกิจพอเพียงนั้นเป็นจริงหรือไม่ กระทบราบดีว่าทาง ฯพณฯ นายกรัฐมนตรี
และคณะรัฐมนตรีเอง ท่านรัฐมนตรีเองก็มีความหวังใยตรงนี้ แล้วก็มีความตั้งใจที่จะแก้ไข
ปัญหาต่าง ๆ ผมอยากกราบเรียนว่า เรื่องนี้ที่กราบเรียนแล้วว่าได้ทำงานกับเครือข่ายอยู่
จำนวนไม่น้อยมีบทความทางวิชาการของอาจารย์เดชรัตน์ สุขกำเนิด คณะเศรษฐศาสตร์
มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ซึ่งเป็นคนมีความหวังใยเรื่องนโยบายสาธารณะในทำนองนี้
แล้วก็ไปทำงานให้ประชาชนอยู่มากมาย ได้กล่าวถึงกรณีของมาบตาพุด กระทบ
จะขออนุญาตกราบเรียนว่า มาบตาพุดไม่ใช่เป็นเพียงปัญหาที่ท่านสมาชิกสภานิติบัญญัติฯ
๒ ท่านกล่าวไปเท่านั้น ว่าขณะนี้รุนแรงเหลือเกิน เดียวกระทบจะให้ตัวเลขบางอย่างเพื่อจะ
ให้ท่านทั้งหลายได้เห็นภาพที่รุนแรง แต่ขณะนี้เนื่องจากนโยบายที่มีการขยาย
นิคมอุตสาหกรรมมาบตาพุดเข้ามาจากรัฐบาลที่แล้วและกำลังจะเดินต่อไป ตัวนี้จะซ้ำเติม

ให้ปัญหาที่มีอยู่แล้วหนักหน่วงยิ่งขึ้น ผมกราบเรียนอย่างนี้ครับว่า ในแง่ของมลพิษทางอากาศ ผมจะเติมตัวเลขบางตัวเท่านั้น เพื่อเป็นที่บันทึกไว้ในสภาแห่งนี้ แล้วก็สื่อสารไปยังประชาชนว่า ข้อมูลของมลพิษทางอากาศ กรมควบคุมมลพิษเองซึ่งเป็นหน่วยงานของรัฐได้มีการตรวจสอบ เรื่องนี้เอาไว้ตลอดนะครับ ท่านสมาชิกสภานิติบัญญัติฯ ท่านก็อนุญาตได้พูดไปแล้ว ผมจะไม่พูดประเด็นว่ามีกี่ตัว แต่อยากจะยกตัวอย่างบางตัวให้ท่านเห็นนะครับว่า สารระเหยเป็นสารอินทรีย์ที่เป็นระเหยก่อมะเร็ง เช่น ตัวที่ภาษาอังกฤษเขาใช้คำว่าคลอรีน (Chlorine) สูงกว่าระดับที่เฝ้าระวังถึง ๖๕๓ เท่า ไทคโลโรโรดเอธิลีน (Ticroroateen) สูงกว่าระดับที่เฝ้าระวัง ๔๕๘ เท่า คลอโรฟอร์ม (Chloroform) สูงกว่าระดับที่เฝ้าระวัง ๒๓๘ เท่า เบนซีน (Benzine) สูงกว่าที่เฝ้าระวัง ๓๑ เท่า -----

- ๖๘/๑

และทุกตัวเหล่านี้สูงกว่าในระดับที่เฝ้าระวังในเขตอุตสาหกรรม ในสหรัฐอเมริกาและในที่ต่าง ๆ ในโลกที่เป็นประเทศที่เขาพัฒนาแล้วมากมายทีเดียว ผมย้ำตัวเลขตรงนี้นะครับ จริง ๆ มีหลายตัว แต่เพื่อจะกราบเรียนว่าความรุนแรงของปัญหานี้หนักเหลือเกินครับ แล้วสิ่งเหล่านี้ทั้งหมด ไปสอดคล้องสัมพันธ์กับการใช้วัตถุดิบการผลิตต่าง ๆ ของอุตสาหกรรมในมาบตาพุดนะครับ มีการใช้ไบโอดีเซลไรด์ถึง ๖ แสนกว่าตัน เบนซีลอีก ๖ แสนกว่าตัน ปริมาณต่าง ๆ เหล่านี้ ผมยกตัวอย่างเป็นบางตัวเพื่อให้เห็นปริมาณที่มหึมา เมื่อสักครู่ตอนผมเริ่มต้น ผมกราบเรียนท่านประธานฯ ให้เห็นภาพว่าเราเคยนึกถึงจังหวัดชายฝั่งตะวันออกที่สงบร่มเย็นและเป็นมิตรกับธรรมชาติ เรารู้สึกอยากจะไป แต่ถ้าเรามีนิคมอุตสาหกรรมแล้วมีปริมาณการใช้สารเคมีบางตัวเท่านั้นที่ผมยกตัวอย่างคั้งนี้นะครับ แล้วเกิดมลพิษที่ออกมาในอากาศมากมายอย่างนั้นประชาชนเขาจะอยู่กันได้อย่างไรครับ ภาพนี้ขอภัยที่เล็กไปนิดหนึ่ง เป็นภาพของปล่องโรงงานอุตสาหกรรม ซึ่งมีอยู่ทั้งหมด ๒๐๐ กว่าปล่องที่มาบตาพุด ในแต่ละวันได้ปล่อยสารเคมีออกไปมากมายในอากาศ อันนี้ถ้าใครไปที่นั่นก็จะสัมผัสได้ แล้วก็เรื่องเหล่านี้เป็นเวลาเป็นสิบ ๆ ปีแล้วครับ ผมขออนุญาตกราบเรียนว่าในเรื่องของน้ำและชายฝั่งผมจะไม่พูดถึง ผมจะพูดถึงเรื่องสุขภาพ สถาบันมะเร็งแห่งชาติได้ไปศึกษาปี ๒๕๔๐ - ๒๕๔๔ พบว่าสถิติโรคมะเร็งทุกชนิดและมะเร็งเม็ดเลือดขาว ซึ่งตรงนี้ทางการแพทย์ยืนยันแน่นอนว่าสัมพันธ์กับมลพิษทั้งในอากาศ ในอาหาร ในน้ำ สิ่งต่าง ๆ เหล่านี้ คนเขาอยู่ที่นั่นนะครับ คนที่ระยองนะครับ ปรับค่าอายุของคนอำเภอเมืองระยอง ซึ่งเป็นที่ตั้งอุตสาหกรรมมาบตาพุด เท่ากับ ๑๘๒ ต่อ ๑ แสนประชากร ซึ่งสูงกว่าอำเภออื่นประมาณ ๓ - ๕ เท่า ตรงนี้ในทางวิทยาศาสตร์ได้พิสูจน์ชัดเจนว่าขณะนี้พี่น้องที่อยู่ในอำเภอเมือง อยู่ที่เขตมาบตาพุดนั้นเขาเสี่ยงต่อการเป็นโรคมะเร็งสูงมาก และจริง ๆ ไม่ใช่เสี่ยงนะครับ ข้อมูลเหล่านี้ยืนยันว่าเขาเป็นมะเร็งสูงมากกว่าคนอื่นครับ เรื่องนี้เองและมะเร็ง เรื่องของการพิการแต่กำเนิด ซึ่งพวกนี้ทางวิทยาศาสตร์การแพทย์ยืนยันได้ชัดเจนว่าเกิดจากมลพิษแน่นอน แล้วก็ปรากฏว่าตัวเลขทุกตัวสูงกว่าค่าเฉลี่ยของที่อื่นของประเทศ แล้วเมื่อสักครู่นี้ ท่านก็อนุญาตว่าท่านพูดถึงเรื่องอัตราฆ่าตัวตาย อัตราฆ่าตัวตายนั่นผมให้ตัวเลขนิดเดียวครับว่า ที่บอกว่าระยองสูงสูดนั้น คือสูงกว่าจังหวัดอื่นในประเทศไทย ๑๑ เท่า นี่คือนิคมอุตสาหกรรมที่ส่ง

ผลต่อทางสุขภาพจิต อันนั้นเป็นตัวเลขที่ผมอยากจะขออนุญาตกราบเรียนตรงนี้เพิ่มเติมเพื่อเป็นบันทึกไว้ว่า ความรุนแรงของปัญหานิคมอุตสาหกรรมมาบตาพุดที่กระทบต่อสุขภาพประชาชนนั้นรุนแรงเหลือเกิน

ประเด็นถัดมาที่ผมอยากจะกราบเรียนครับว่า นิคมอุตสาหกรรมปัจจุบันก็รุนแรงอย่างนี้อยู่แล้ว รัฐบาลที่ผ่าน ๆ มา ยังไม่ได้แก้ปัญหามาให้เขาอย่างจริงจัง แต่ขณะนี้ มีแผนพัฒนาอุตสาหกรรมปิโตรเคมีระยะที่ ๓ พ.ศ. ๒๕๕๗ – ๒๕๖๑ เป็นแผนพัฒนาพลังงานเพื่อการแข่งขันของประเทศไทยในยุครัฐบาลทักษิณ เพื่อเพิ่มมูลค่าให้กับแก๊สธรรมชาติและเพิ่มการส่งออกปิโตรเคมีแบบครบวงจร ตั้งแต่อุตสาหกรรมปิโตรเคมีขั้นต้น ต้นกลาง ขึ้นปลาย การเลือกใช้มาบตาพุดเป็นพื้นที่หลักในการขยายไปสู่พื้นที่ใกล้เคียง ท่านประธานฯ ที่เคารพครับ ปกติแล้วนิคมอุตสาหกรรมที่เป็นสากลเขาจะมีเขตที่เรียกว่าบัฟเฟอร์ โซน (Buffer zone) คือจากตัวนิคมแล้วจะต้องมีพื้นที่ที่ต้องระมัดระวัง เป็นพื้นที่ที่คั่นอยู่ระหว่างชุมชนเพื่อไม่ให้มีมลพิษที่ไปถึงชุมชนแล้วกระทบต่อประชาชน---

แต่ขณะนี้เรากำลังจะขยายโดยที่เราเอาการพัฒนาเศรษฐกิจเป็นตัวหลัก เราจะขยาย
อุตสาหกรรมปิโตรเคมีระยะที่ ๓ เป็นนโยบายจากรัฐบาลที่แล้ว นโยบายนี้จะต้องใช้ที่ดิน
อีกประมาณ ๓,๐๐๐ ไร่ครับ ต้องการไฟฟ้าเพิ่มอีก ๓๕๐ เมกะวัตต์ ต้องการน้ำใช้อีก
๔๒ ล้านลูกบาศก์เมตรต่อปี โดยที่บอกว่าทั้งหมดนี้จะจ้างแรงงานเพิ่มขึ้นประมาณ
๕,๖๐๐ อัตรา อะไรจะเกิดขึ้นกับคนที่มาบตาพุดครับ อะไรจะเกิดขึ้นกับคนที่ระยอง ขณะนี้
มีการเตรียมถมทะเลเพิ่มอีก ๑,๔๕๐ ไร่ นะครับ มีการขยายท่าเรือน้ำลึกซึ่งก็จะไปส่งผล
เรื่องการกัดเซาะชายฝั่งอีกนะครับ มีการขยายกำลังผลิตไฟฟ้าต่อวันนะครับ มีการดำเนินงาน
โครงการเอธิลีนแครกเกอร์(Ethylene cracker) อีก ๔ แขนงกว่าต้นต่อปีนะครับ การผลิต
เม็ดพลาสติก โพลีเอธิลีน (Polyethylene) ความหนาแน่นต่ำอีก ๓ แขนงต้นต่อปี ภาพเหล่านี้
ทำให้เห็นภาพว่าสิ่งที่เกิดขึ้นอยู่นั้นจะรุนแรงซ้ำเติมหนักหน่วงแค่ไหนนะครับ อันนี้
ก็ขออนุญาตกราบเรียนให้ท่านประธานฯ ได้รับทราบ คราวนี้ประเด็นเป็นอย่างไรครับ
สิ่งที่พูดมานี้เป็นทุกข์ของประชาชน และทุกข์นี้กำลังจะถูกซ้ำเติมมากขึ้นจากการขยาย
นิคมอุตสาหกรรมแล้วก็ลงทุนเพิ่มเข้าไป มลพิษก็เกิดขึ้นมากขึ้น ปัญหาต่าง ๆ ก็ตามมา
มากขึ้นนะครับ ทางนักวิชาการเขาได้ติดตามเรื่องนี้เขาได้เสนอว่าจริง ๆ แล้วมีทางออกครับ
ขอภัยต้องเอ่ยนามคุณครูหุຍอีกครึ่งหนึ่ง คุณครูหุຍได้พูดถึงเรื่องของการประกาศ
เขตควบคุมมลพิษ รวมทั้งท่านก็อนุญาตด้วย ขอภัยนะครับ ผู้คนเขาสนับสนุนและส่งเสริม
ให้มีการประกาศเขตให้นิคมอุตสาหกรรมมาบตาพุดเป็นเขตควบคุมมลพิษ ท่านทั้งหลาย
ครับ ท่านประธานฯ การประกาศเขตอย่างนี้คืออะไร ผมก็ไปศึกษานี้ นะครับ ปรากฏว่า
ในบ้านเรา เรามีกฎหมายที่เรียกว่าพระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อม
พ.ศ. ๒๕๓๕ เขาให้อำนาจนะครับ ให้คณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาตินี้ได้ประกาศ
ในพื้นที่บางแห่งให้เป็นเขตควบคุมมลพิษ ผมไปตรวจสอบดูแล้วก็พบว่าบ้านเรามีการ
ประกาศเขตควบคุมมลพิษมาแล้วทั้งหมด ๘ ครั้งในพื้นที่ ๑๒ จังหวัดนะครับ ผมยกตัวอย่าง
พื้นที่ที่เคยประกาศแล้ว เช่น พัทยา ชลบุรี ปี ๒๕๓๕ ภูเก็ตปี ๒๕๓๕ เกาะพีพี จังหวัดกระบี่
หาดใหญ่ อำเภอเมืองสงขลาปี ๒๕๓๕ และจังหวัดสมุทรปราการซึ่งมีอุตสาหกรรมค่อนข้าง
เยอะเลยนะครับ ประกาศเป็นเขตควบคุมมลพิษปี ๒๕๓๖ นักวิชาการและเครือข่ายต่าง ๆ ที่
ทำงานนี้เขาอยากจะเรียกร้องขอร้องว่ารัฐบาลชุดปัจจุบันนี้ได้กรุณาช่วยเหลือเรื่องการ

ประกาศให้เขตนิกมอุตสาหกรรมมาบตาพุดนี้เป็นเขตควบคุมมลพิษ การประกาศไม่ได้ไปขัดขวางการพัฒนาอุตสาหกรรมของมาบตาพุด แต่ในทางตรงกันข้ามนะครับ การประกาศนี้จะทำให้เกิดกระบวนการทำงานร่วมกันแล้วก็เป็นกระบวนการที่พัฒนาอุตสาหกรรมไปโดยคำนึงถึงสุขภาพ ความทุกข์ความยากของประชาชนที่อยู่ตรงนั้นด้วยนะครับ เขาเสนอว่าคนในพื้นที่นี้เขาไม่ได้รับการพัฒนาไปสู่โตงไปด้านใดด้านหนึ่ง คงไม่ได้กลับไปสู่การมีชีวิตแบบที่เป็นประมง สวนผลไม้ ท่องเที่ยวอย่างเดียวในอดีตนะครับ เขาก็รู้ว่าสิ่งเหล่านี้พัฒนามาถึงวันนี้แล้ว เขาเสนอว่าทางออกที่ดีนี่ที่เป็นทางสายกลางในหลักของเศรษฐกิจพอเพียงก็คือการสร้างสมดุลการอยู่ร่วมกันครับ ไม่เบียดเบียนตนเองและเบียดคนอื่นและก็ร่วมกันอยู่ เพราะอย่างไรเราก็ต้องอยู่ร่วมกันอยู่แล้ว การกำหนดเขตควบคุมมลพิษนะครับจะทำให้ภาคสังคม ภาควิชาการ และหน่วยงานต่าง ๆ ที่อยู่ในพื้นที่ได้เข้ามาทำแผนปฏิบัติการร่วมกันเพื่อจะหาทางลดผลกระทบจากนิคมอุตสาหกรรมที่มีผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมก็ดี สุขภาพ สุขภาวะก็ดี ทำงานร่วมกันนะครับ การประกาศอันนี้เขาบอกว่าเป็นเครื่องมือการทำงานด้วยกันแล้วก็จะทำให้อุตสาหกรรมเขาพัฒนาไปได้ สุขภาพของประชาชน สุขภาวะต่าง ๆ ก็ได้รับการพัฒนาดูแลและเยียวยาอย่างเป็นกัลยาณมิตร ร่วมกันคิดร่วมกันทำ มีแผนพัฒนา ร่วมกัน มีการใช้อำนาจหน้าที่ของผู้ว่าราชการจังหวัด องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น หน่วยงานต่าง ๆ มาร่วมกันแก้ปัญหาในพื้นที่นะครับ -----

สิ่งที่ผมกราบเรียนท่านประธานฯ คือ เพื่อจะฝากไปยังคณะรัฐบาลและท่านรัฐมนตรีรับวันที่ ๑๑ มกราคม ๒๕๕๐ ขอภัยที่เอยนามอีกครั้งหนึ่ง คือครุหุยพุดถึง คณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ ซึ่งมีท่านรัฐมนตรีเป็นประธานในฐานะเป็นรองนายกฯ จริง ๆ ท่านประชุมมาหลายครั้งตั้งแต่ปลายปี ๒๕๔๕ แต่วันที่ ๑๑ มกราคม ๒๕๕๐ มีการลงมติเป็นวาระพิเศษให้ยึดเวลาการประกาศเขตควบคุมมลพิษนิคมอุตสาหกรรมมาบตาพุดออกไปอีก ๑ ปี เพื่อจะตั้งคณะทำงาน ๒ ชุดขึ้นมาศึกษา ตรงนี้ประชาชนและนักวิชาการฝากถามกราบเรียนว่าตรงนี้ชื่อเวลาหรือเปล่าครับ ทำไมในเมื่อการประกาศเขตควบคุมมลพิษซึ่งเราก็เคยประกาศมาแล้วและก็เมื่อประกาศแล้วจะมีเครื่องมือทำงานแล้วไม่ได้ไปขัดขวางการพัฒนาอุตสาหกรรม ถ้ารัฐบาลมีความจริงใจต่อเรื่องทิศทางเศรษฐกิจพอเพียงการคำนึงถึงการอยู่ร่วมกันอย่างอยู่เย็นเป็นสุขพึ่งพาอาศัยซึ่งกันและกัน เป็นไปได้ไหมครับที่รัฐบาลจะตัดสินใจประกาศให้เขตนิคมอุตสาหกรรมมาบตาพุดเป็นเขตควบคุมมลพิษ เมื่อประกาศเป็นเขตควบคุมมลพิษแล้วหน่วยงานต่าง ๆ เข้ามาทำงานด้วยกัน เข้ามาทำแผนด้วยกัน เขาก็จะมองว่ารัฐบาลชุดปัจจุบันของเรานี้มีความจริงใจที่ไม่ได้มองแต่เรื่องพัฒนาอุตสาหกรรมอย่างเดียว ในขณะที่เดียวกันนั้นให้ความสำคัญกับเรื่องทุกข์ยากของประชาชนแล้วเข้ามาสอดประสานจับมือกันแล้วช่วยกันทำเพื่อให้ลดปัญหาเรื่องมลพิษในอากาศในน้ำ และปัญหาเรื่องสุขภาพของประชาชนอย่างจริงจัง ตรงนี้เป็นประเด็นที่ผมอยากจะขออนุญาตกราบเรียนสะท้อนและขออนุญาตพูดแทนเครือข่ายพี่น้องนักวิชาการและประชาชนที่ดูแลและติดตามเรื่องนี้โดยเฉพาะอย่างยิ่งประชาชนที่เขาอยู่ตรงนั้นและมีความทุกข์ยาก มีความยากลำบากอยู่ตรงนั้นโดยที่ถ้ารัฐบาลจะแสดงความจริงใจตรงนี้น่าจะยังเป็นไปได้ที่ประกาศเขตควบคุมมลพิษบริเวณนิคมอุตสาหกรรมมาบตาพุดขอขอบพระคุณครับท่านประธานฯ ครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (นางสาวพจนีย์ ธนวานิช รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่สอง) : ขอเชิญท่านมนัสคณะ นายมนัส โกศล : กราบเรียนท่านประธานสภาฯ ที่เคารพ ท่านสมาชิกฯ ผู้ทรงเกียรติ กระผม มนัส โกศล สมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ด้วยความเคารพที่ประชุม นะครับ ผมอยากจะขออนุญาตถามเป็นประเด็นนะครับต่อรัฐบาลกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง

ผ่านไปยังท่านประธานสภาฯ ประเด็นที่ผมจะพูดต่อไปนี่นะครับ ถ้าไม่พูดแล้วคิดว่าท่านสมาชิกฯ ผู้ทรงเกียรติก็อาจจะยังไม่ทราบเท่าไรนักหรืออาจจะทราบแล้ว ปัญหาที่เกิดขึ้นที่มาจากพุดนั้นสะสมมานาน เนื่องจากว่าในอดีตนโยบายรัฐบาลนั้นถ้าผมจำไม่ผิดน่าจะเป็นรัฐบาลชาติชาย ชุณหะวัณ ที่เปิดในส่วนของอีสเทิร์นซีบอร์ด (Eastern seaboard) คือมาบตาพุด แต่ถ้าผู้ใช้แรงงาน ผู้นำแรงงานจะพูดก็คือเขตปลอดสหภาพแรงงาน เขตปลอดในเรื่องค่าจ้าง ดังนั้นปัญหาแรงงานจึงสะสมมาพอสมควร ระยะเวลาเกือบประมาณ ๒๕ ปี เรามีการจัดตั้งสหภาพ มีการยื่นข้อเรียกร้องต่อรัฐบาล หลายยุคหลายสมัยในเรื่องที่ลูกจ้าง ในเรื่องที่คุณงานทำงานแล้วไม่ปลอดภัยในโรงงาน ในมาบตาพุด เชื่อไหมครับว่าในปี พ.ศ. ๒๕๓๕ ถึงปี ๒๕๔๑ ในช่วงเศรษฐกิจฟองสบู่แตก มีโรงงานในมาบตาพุดหลายโรงงาน โดยเฉพาะอุตสาหกรรมหนักจะเป็นผลิตเหล็กกล้าก็ดี จะเป็นในเรื่องปิโตรเคมี จะเป็นในเรื่องของเหล็ก อิเล็กทรอนิกส์หลายโรงงานถูกปิดกิจการ ในบางส่วน แต่ไม่นึกเลยนะครับว่า ผ่านมาไม่กี่ปีในมาบตาพุดนั้นก็โรงงานเต็มเหมือนเดิม ปัจจุบันนี้มีพี่น้องผู้ใช้แรงงานทำงานอยู่เกือบเป็นแสนคนในปัจจุบัน ถ้าท่านสมาชิกฯ ติดตามข่าวเมื่อไม่มีกี่วันนะครับ เมื่อวันที่ ๒๕ สิ่งหนึ่งที่ผมหุดหู่ใจที่สุดก็คือหน่วยงานของรัฐ การนิคมอุตสาหกรรมที่ย่อ ๆ ว่า กนอ. ได้รายงานแจ้งผลต่อของข้าราชการชั้นสูงของกระทรวงแรงงานก็คือกรมสวัสดิการคุ้มครองแรงงาน -----

บอกว่าปัจจุบันนี้โรงงานที่ผลิตสารเคมีโดยเฉพาะสารระเหยจะเป็นสารที่เกี่ยวข้องมลพิษ ที่หลายคนพูดถึงนะครับ ที่ส่วนอากาศที่จะก่อเกิดมะเร็งมีจุดครอยรั่วถึง ๕๓๓ จุด ซึ่งเป็น สารระเหยอินทรีย์นะครับ ทาง กนอ. บอกว่ามีหลายจุดเข้าไปแก้ไขไม่ได้ ทางผู้หลัก ผู้ใหญ่ในกระทรวงแรงงานฯ ก็ไปตรวจสอบก็เจอครับ แต่ก็ไม่มีอำนาจในการสั่งหยุด คำถามต่อมาอยากจะถามรัฐบาลหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ลักษณะอย่างนี้พี่น้องผู้ใช้แรงงาน พี่น้องประชาชนที่อยู่บริเวณมาบตาพุดหรืออาจจะไปทำงานในนิคมอุตสาหกรรมมาบตาพุด จะปลอดภัยได้อย่างไร สารเหล่านี้สะสมก่อเกิดมะเร็งมาเป็นสิบ ๆ ปี บางคนก็ตายไป เป็นศพไปหลายศพของแรงงานของประชาชนหากำตอบไม่ได้ หลายคนพูดถึงประกาศ บอกว่ามีเขตปลอดมลพิษจะเป็นจังหวัดสมุทรปราการก็แล้วแต่ ผมบอกเลยนะครับว่า ปัจจุบันนี้โดยเฉพาะ ๕ จังหวัดใกล้เคียงของกรุงเทพฯ ถึงไม่ใช่เขตปลอดทั้งหมด ทั้ง ๕ จังหวัด ผมคิดว่าอุตสาหกรรมเคมีที่เกี่ยวกับสารเหล่านี้จะเป็นกลิ่นน้ำมัน แยกก๊าซ ก็แล้ว แต่ก็มีก๊าซออกนอกพื้นที่ไปหมดแล้วก็ไปอยู่ใน โซน (Zone) ที่ผมบอกว่าโซน ๓ นะครับ โซนที่ปลอดในเรื่องของภาษีด้วย ปลอดในเรื่องสภาพแรงงานนะครับ ตอนนี้ ก็ขยายออกไปเยอะแยะ ตั้งแต่ชลบุรีไปถึงระยองเชียงใหม่ครับ โรงงานเกิดขึ้นตอนนี้ ๑๒๑ โรงงานรวมพนักงานผู้ใช้แรงงานอยู่เกือบ ๒ แสนคน ความปลอดภัยในการทำงาน ของเขาแทบจะไม่มี ดังนั้นผมอยากจะเรียกร้องว่าเป็นไปได้ไหมในส่วนของมาบตาพุดที่เจอ ปัญหาเจอกับโรคที่เกิดขึ้นจากการทำงานเกี่ยวกับสารต่าง ๆ ควรจะมีการตรวจสอบ มีการตรวจสุขภาพพนักงานทุกระยะที่เกิดความสงสัย ผมยังมีข้อเรียนถามต่อทางรัฐบาล หน่วยงานที่เกี่ยวข้องผ่านทางท่านประธานฯ ว่า สิ่งที่ กนอ. ที่แจ้งต่อกรมสวัสดิการคุ้มครอง แรงงาน กระทรวงแรงงานฯ นั้นที่ว่ามีสารพิษระเหยรั่วถึง ๕๓๓ จุด ตรวจสอบแล้วยังไม่มีการซ่อมยังมีการผลิตอยู่จะมีมาตรการแก้ไขอย่างไรครับ ขอบพระคุณมากครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (นางสาวพจนีย์ ธนวรานิษ รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่สอง) : เชิญท่านอาจารย์สุริชัยคะ นายสุริชัย หวันแก้ว : กราบเรียนท่านประธานฯ กระผม สุริชัย หวันแก้ว เรื่องที่เป็นประเด็นสำหรับญัตติในวันนี้ผมเองก็รู้สึกเป็นหนี้บุญคุณต่อพื้นที่ที่มาบตาพุด เพราะว่าเคยไปทำงานวิจัยเนื่องจากรัฐบาลก่อนที่ยุคสมัยที่เรียกว่าโชติช่วงชัชวาล เราเองก็

มีความเชื่อมั่นว่าประเทศต้องพัฒนาอุตสาหกรรมพร้อม ๆ กับจะต้องมีความสนใจต่อการพัฒนาด้านเกษตรกรรมและความเชื่อมโยงเหล่านี้น่าจะเป็นสิ่งที่สำคัญสำหรับประเทศ กระทบเองได้ยื่นกระทู้แล้วก็ได้รับการขอร้องจากเพื่อนสมาชิกฯ ขออนุญาตที่เอ่ยนามครูหุ่ยแล้วก็คุณกัญญาที่ชวนว่าอยากจะมีส่วนร่วมกันเพราะถือเป็นเรื่องสำคัญด้วยเหตุนี้เองกระผมจึงคิดว่าหลายท่านได้อภิปรายไปอย่างครอบคลุมพอสมควร แต่กระผมจะขออนุญาตเน้นบางประเด็นที่ยังติดใจและอยากจะกราบเรียนผ่านท่านประธานฯ ไปถึงทางท่านรองนายกรัฐมนตรี ผมคิดว่านโยบายและการตัดสินใจนโยบายที่เกี่ยวข้องกับมาบตาพุด แม้ว่าจะเป็นเพียงพื้นที่เดียวพื้นที่ไม่ใหญ่นักจะเป็นเครื่องบ่งบอกอย่างชัดเจนว่าประเด็นที่เราอภิปรายกันถึงภาพลักษณ์ประเทศที่มีอดีตนายกรัฐมนตรีไปเคลื่อนไหวว่ารัฐบาลนี้ไม่สนใจ รัฐบาลนี้ไม่ใส่ใจ การเปลี่ยนแปลงในโลกเป็นบทพิสูจน์อย่างสำคัญว่ารัฐบาลนี้และโดยหลักคิดซึ่งผมเคยอ่านของท่านรองนายกรัฐมนตรีเอง ก็คือรัฐบาลนี้สนใจโลกาภิวัตน์โดยสนใจหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงในการบริหารความเสี่ยงในยุคโลกาภิวัตน์ ผมจึงคิดว่ากรณีมาบตาพุดไม่ใช่เป็นกรณีจะให้เลือกเอาว่าจะเอาชุมชนหรือจะเอาอุตสาหกรรม แต่เป็นการชวนให้พิจารณาว่าท่ามกลางความเดือดร้อนของชาวบ้านที่ประจักษ์ชัดเจน แต่ขณะเดียวกันก็มีข้อเรียกร้องต้องการพิสูจน์ทางวิชาการ-----

ความเดือดร้อนที่สืบเนื่องอย่างชัดเจนในแง่สถิติ ในแง่ตัวเลขในหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ทั้งของกรมควบคุมมลพิษ กระทรวงสาธารณสุขเหล่านี้ที่ร่างกันไปเมื่อสักครู่ ก็ประจักษ์ ชัดเจน แต่การจะพิสูจน์ถึงความเชื่อมโยงของความเดือดร้อนเหล่านั้น ในทางวิทยาศาสตร์ ก็อาจต้องการเวลา เพราะฉะนั้นสิ่งที่สำคัญไม่ใช่การรอให้ความเดือดร้อนนี้ผ่านพ้นไป เรื่อย ๆ โดยเพื่อดำเนินการตัดสินใจแก้ไขปัญหาในภายหลัง หลักบริหารความเสี่ยงตามหลัก เศรษฐกิจพอเพียง ภายใต้สถานการณ์เช่นนี้ ไม่ใช่ชวนให้เราเลือกเอาข้างใดข้างหนึ่ง ระหว่างว่าจะพัฒนาแบบถอยหลังกลับไปอย่างที่ดีต่อนายกรัฐมนตรีท่านพูดเพื่อเจ้าที่ต่างประเทศ หรือว่าเราจะพัฒนาโดยที่พัฒนาไปก็ทำอะไรก็กลัวว่าต่างประเทศจะถอนทุน การที่ประเทศ เรามีทิศทางการพัฒนาบนปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง บนพื้นฐานของการเห็นคุณค่าของชีวิต มนุษย์ บนพื้นฐานของการเห็นความสมดุลของการจัดการปัญหาที่เอาความเดือดร้อนของ ประชาชนที่น่าจะมีสภาพการณ์เกี่ยวข้องกับสภาวะทางนโยบายที่ต่อเนื่องในอดีต น่าจะเป็น เครื่องชี้วัดบ่งบอกถึงการตัดสินใจทางนโยบายที่ส่งเสริมให้เกิดความเชื่อมโยงที่ชัดเจน ในคำแถลงนโยบายของคณะรัฐมนตรีเมื่อวันที่ ๓ พฤศจิกายน ที่พูดถึงภาคเศรษฐกิจ ระบบตลาด ซึ่งประกอบด้วย อุตสาหกรรมที่เสรีและอื่น ๆ กับภาคเศรษฐกิจฐานราก เศรษฐกิจชุมชน เศรษฐกิจการเกษตรต่าง ๆ ตรงจุดนี้ผมจึงคิดว่า เราคงจะไม่อาจปล่อยให้ การผลัดภาระการตัดสินใจไปสู่การปล่อยให้ผลัดความเสี่ยงอันตรายทางด้านสุขภาพที่เกิด ขึ้นอยู่แล้วกับคนในท้องถิ่นเป็นประเด็นที่ถูกกละเลยต่อไปได้ ผมอยากจะกราบเรียน ความหวังไว้ว่า โอกาสนี้เป็นโอกาสสำคัญที่จะทบทวนยุทธศาสตร์การพัฒนาอุตสาหกรรม แบบกินน้ำได้ศอก อุตสาหกรรมที่เราพัฒนาเรื่อยมาในกรณีของอีสเทิร์นซีบอร์ด ในลักษณะสำคัญก็คือ มุ่งใช้ทรัพยากร ใช้ความอุดมสมบูรณ์ของทรัพยากร ใช้แรงงานราคาถูก ในด้านเทคโนโลยีก็มักจะเป็นเรื่องของการซื้อเทคโนโลยีแบบเบ็ดเสร็จ ที่เรียกว่า เทิร์นคีย์ (Turn key) หรือไม่ก็เป็นแบบการร่วมทุนกับบริษัทต่างประเทศ ผู้เป็นเจ้าของ เทคโนโลยี หรือไม่ก็เป็นการรับจ้างการผลิต ซึ่งก็ไม่ได้ใส่ใจกับการสร้างเทคโนโลยีหรือ เชื่อมโยงเทคโนโลยีของตนเองให้สามารถพึ่งตนเองได้ ภายใต้ความคิดแบบที่ผ่านมานั้น

ถ้าเราปล่อยให้สืบเนื่องต่อไปนี้ แม้ว่าเราจะเป็นส่วนหนึ่งของห่วงโซ่การผลิตในโลก
แต่ก็เป็นห่วงโซ่การผลิตที่เราไม่มีความเป็นตัวของตัวเอง และขาดปรัชญาของตนเอง
ที่จะช่วยให้เราสามารถยืนหยัดได้ -----

- ๓๓/๑

ผมเชื่อว่ารัฐบาลปัจจุบันบนฐานของนโยบายที่เคยแถลงไว้ น่าจะอยู่ในฐานะพิเศษที่จะช่วยให้สังคมเราทั้งหลายได้เห็นชัดว่าอาการเสพติดต่อทุนต่างประเทศ โดยที่ไม่สนใจคุณภาพของทุน การที่หวังโยกการลงทุนอุตสาหกรรมจากต่างประเทศจะถอนโดยไม่สนใจว่าอุตสาหกรรมนั้นเป็นอุตสาหกรรมสกปรกหรือไม่ น่าจะเป็นโอกาสทบทวนได้แล้ว ด้วยเหตุนี้เอง ผมจึงอยากจะกราบเรียนว่าคงจะไม่สามารถปล่อยให้ความลำบากแสนสาหัสที่มาบตาพุดผ่านพ้นไปด้วยการอ้างเพียงการวิจัยหรือการเลื่อนเวลาต่อไป ผมอยากจะกราบเรียนว่าเครื่องมือทางนโยบายที่ทางรัฐบาลเองกำลังพิจารณาอยู่หลายเรื่อง น่าจะช่วยให้เรามีจุดเปลี่ยนไปสู่มาตรการที่จะทำให้เกิดการคัดสรรทุนอุตสาหกรรมที่สะอาด การลงทุนที่มีมาตรฐาน โรงงานที่ไม่นำขยะมาทิ้ง ส่งเสริมให้นิคมอุตสาหกรรมมีมาตรฐาน ในการพิจารณาคุณภาพชีวิตของแรงงานและของคนในชุมชนให้จริงจังยิ่งขึ้น

ในส่วนที่ ๒ ผมอยากจะเรียนเป็นคำถาม เนื่องจากเป็นที่ประจักษ์ชัดเจนถึงปัญหาที่เดือดร้อนเกิดขึ้นในท้องถิ่นที่มาบตาพุด เราได้ประจักษ์ได้ยื่นถึงข้อเสนอเกี่ยวกับการประกาศเขตมลพิษ ที่ผมอยากจะเรียนเป็นคำถามก็คือว่า ในกระบวนการแก้ไขปัญหานี้ทางรัฐบาลเปิดให้มีส่วนร่วมของท้องถิ่นอย่างเป็นระบบ เปิดให้มีส่วนร่วมของผู้ประชาความเดือดร้อนจากโรงงานอุตสาหกรรมอย่างเป็นระบบอย่างไรบ้าง และมีแนวทางในการให้นำหนักกับการรับฟัง การศึกษาและการเยียวยาความเดือดร้อนเหล่านี้ร่วมกับภาคธุรกิจภาคอุตสาหกรรมต่าง ๆ เป็นโครงสร้างเป็นแนวทางระยะสั้นและระยะยาวอย่างไรบ้าง ขอขอบพระคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสถานีวิทยุแห่งชาติ (นางสาวพจนีย์ ธนวานิช รองประธานสถานีวิทยุแห่งชาติ คนที่สอง) : ขอเชิญท่านอภิชาติคะ
นายอภิชาติ จิระพันธุ์ : กราบขอบพระคุณครับท่านประธานฯ
กระผม อภิชาติ จิระพันธุ์ สมาชิกสถานีวิทยุแห่งชาติ ในฐานะอนุกรรมการเพื่อศึกษาปัญหาความเดือดร้อนและการพัฒนาอุตสาหกรรมภาคตะวันออก กระผมได้ลงพื้นที่ไปสัมผัสกับประชาชนในพื้นที่ สิ่งหนึ่งที่เพื่อนสมาชิกฯ ยังไม่ได้กล่าวถึงคือการจัดสรรน้ำในภาคอุตสาหกรรมและภาคเกษตรกรรม ปัญหาที่เกิดขึ้นเมื่อภัยแล้งปีที่แล้ว

ผ่านพินมาโดยภาคอุตสาหกรรมได้รับผลกระทบ แต่ก็ผ่านพินมาได้ แต่ท่านทราบไหมครับว่าในภาคเกษตรกรรมได้ทิ้งอะไรไว้ให้ ผมมีรายงานสรุปสถานการณ์ภัยแล้ง ซึ่งกระทรวงมหาดไทยโดยท่านรัฐมนตรีกระทรวงมหาดไทยในขณะนั้น พลอากาศเอก คงศักดิ์ วันทนา ได้ทำรายงานเลขฯ คณะรัฐมนตรี เมื่อวันที่ ๗ เมษายน ๒๕๕๕ พื้นที่การเกษตรที่เสียหายเป็นพื้นที่นาทั้งหมด ๕๒๓,๔๗๑ ไร่ พื้นที่ไร่ ๒๔๕,๑๒๕ ไร่ พืชสวน ๓๐,๐๑๓ ไร่ รวมทั้งหมด ๘๐๖,๖๑๓ ไร่ จะเห็นได้ว่าในที่สุดแล้วภาคอุตสาหกรรมรอดพ้นไปได้ แต่สิ่งที่ทิ้งไว้ให้ภาคเกษตรกรรม การแก้ปัญหา การจัดสรรน้ำ ไม่ได้เหลียวแลทางภาคเกษตรกรรม ปัญหาที่เกิดขึ้นยังไม่ได้รับการแก้ไข เมื่อปีที่แล้วพืชผลเสียหาย ปีนี้เขาเริ่มต้นใหม่ เริ่มต้นด้วยการซื้อกล้าพืชเพื่อลงพื้นที่ แต่ในที่สุดแล้วปี ๒๕๕๐ ก็ไม่ทราบว่าเกิดอะไรขึ้นอีก จึงอยากจะขอเรียนผ่านท่านประธานฯ ไปยังคณะรัฐมนตรีว่าในการรองรับแผนปัญหาภัยแล้งปีนี้จะเป็นอย่างไร และอนุกรรมการชุดที่ท่านตั้งขึ้นมาได้มีเรื่องการจัดสรรน้ำเพื่อภาคอุตสาหกรรมและภาคเกษตรกรรม จึงฝากเรียนท่านประธานฯ ไว้ด้วยครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (นางสาวพจนีย์

ธนวรานิช รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่สอง) : เชิญท่านอนุสรณ์ค่ะ

นายอนุสรณ์ แสงนันทกุล : ขอบขอบคุณท่านประธานฯ ผมอนุสรณ์ แสงนันทกุล สมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ผมเองได้ติดตามเรื่องราวของปัญหาของมาบตาพุดมานานแล้ว ความจริงแล้วผมเคยเป็นกรรมการผู้ชำนาญการในการพิจารณา รายงานผลกระทบสิ่งแวดล้อม โครงการต่าง ๆ ในมาบตาพุดนี้ความจริงแล้วคณะกรรมการได้เห็นปัญหามากกว่า ๑๐ ปีที่แล้ว โดยเฉพาะปัญหาทางมลพิษทางอากาศ ถึงแม้ว่าตอนนั้นมีการตรวจวัดคุณภาพอากาศนี้ แต่ก็มองว่าไม่มีปัญหา ยังอยู่ในมาตรฐานครับ เพราะว่าตอนนั้นมีโครงการต่าง ๆ ที่ขอเข้ามาเยอะ และเมื่อมีโครงการมากนี้ในการพิจารณา ส่วนหนึ่งก็คือในการที่จะทำการคาดคะเนหรือประมาณการว่าเมื่อโรงงานเข้ามาอยู่แล้วจะมีปัญหาในเรื่องมลพิษว่าปล่อยออกมาแล้วนี่จะเป็นไปตามมาตรฐานหรือไม่ อย่างไร ซึ่งวิธีการตอนนั้นก็คือเราใช้แบบจำลองทางคณิตศาสตร์หรือที่เรียกว่า โมเดล (Model) นี้ครับ-----

ทางโมเดลนี้ได้ประมาณการตั้งแต่ ๑๐ กว่าปีที่แล้วว่าจะมีปัญหาในเรื่องของคุณภาพสิ่งแวดล้อมทางอากาศ แต่การตรวจวัดก็อย่างที่เรียนไปเมื่อสักครู่นี้ยังอยู่ในระดับมาตรฐานอยู่ก็มีการคุยกันว่าโมเดลนี้อาจจะไม่ค่อยถูกต้อง เพราะว่ามีข้อมูลต่าง ๆ หลายอย่างนี้รับที่จะต้องใส่เข้าไปในโมเดลนี้ยังไม่ใช่เป็นข้อมูลที่แท้จริง โดยเฉพาะข้อมูลทางอุตุนิยมวิทยาซึ่งมีความสำคัญมาก เป็นที่โชคดียิ่งก็อยู่ในปี ๒๕๔๑ คณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติได้มีมติให้ทำการศึกษาในเรื่องของการใช้โมเดลอย่างจริงจัง ผมก็คาดว่าจากปี ๒๕๔๑ จนถึงปัจจุบันนี้เราน่าจะรู้แล้วว่าโมเดลใช้ได้หรือไม่ได้อย่างไร จะใช้ในการประเมินได้หรือไม่อย่างไร แต่ปรากฏว่าในการประชุมเมื่อเดือนมกราคม ๒๕๕๐ นี้เองก็เลยทราบว่าโมเดลนี้ยังใช้ไม่ได้ ซึ่งผ่านมาถึงทั้งหมด ๕ ปีด้วยกัน ผมก็ยังสงสัยว่า ๕ ปีนี้เราทำอะไรกันอยู่ ในเมื่อเรารู้ตั้งแต่ตอนนั้นแล้วว่า ข้อมูลกรมอุตุนิยมวิทยานี้เราใช้ไม่ได้ เราต้องหาใหม่ แล้วเรายังไม่แน่ใจว่าโมเดลนั้นใช้ได้หรือไม่ ใช้เวลาถึง ๕ ปีนะครับ วันนี้ ๕ ปีแล้วผ่านมาก็ยังบอกว่ายังไม่แน่ใจต้องขอเวลาอีก ๑ ปี โดยที่จะไปติดตั้งเครื่องมือต่าง ๆ ในการตรวจวัดข้อมูลทางอุตุนิยมวิทยา และในตอนนั้นนี้ะครับก็มีโครงการต่าง ๆ ที่ขอเข้ามามาก การที่จะอนุมัติโครงการต่าง ๆ นี้ทางคณะกรรมการผู้ชำนาญการตอนนั้นก็ไม่ใช่สบายใจก็เลยกำหนดไว้ว่าถ้าจะใช้โครงการนี้ขึ้นได้จะต้องมีมาตรการอันหนึ่งที่สำคัญก็คือว่าถ้าเรามีการตรวจสอบและพบว่ามีปัญหาทางมลพิษนี้ โรงงานต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นตอนหลัง ๆ นี้จะต้องลดมลพิษลงมาโดยอาจจะลดกำลังผลิตลงมาหรืออาจจะใช้วิธีการอื่น ๆ ซึ่งคอนดิชัน (Condition) อย่างนี้จริง ๆ แล้วการลงทุนเป็นระดับพันล้านหมื่นล้านนี้ไม่ใช่เรื่องง่ายที่จะอยู่ ๆ แล้วจะไปลดกำลังผลิตลงมา เพราะว่าจะมีผลกระทบต่อผลประโยชน์ได้ทันทีนะครับ ซึ่งเราก็มองว่ามาตรการนี้เป็นมาตรการที่อาจจะเขียนไปให้แล้ว แต่จริง ๆ แล้วทำไม่ได้ในเชิงปฏิบัติ วันนี้เรามีปัญหาที่มีประชาชนมาร้องเรียนแล้วก็มีข้อโต้แย้งกันอยู่ก็คือว่าผลการตรวจวัดมลพิษในอากาศนี้เราก็บอกว่ายังอยู่ในมาตรฐานอยู่ แต่ถ้าเราใช้โมเดลนี้ก็บอกว่าเกินมาตรฐาน โดยเฉพาะในกรณีที่โรงงานต่าง ๆ นี้ปล่อยมลพิษพร้อม ๆ กันในระดับที่สูง ก็มีคำถามว่าเอาละแล้วเราจะทำอย่างไรกัน ในส่วนตัวผมนี้ผมอยากเสนอแนะไปทางภาครัฐบาล โดยเฉพาะปัญหาที่เราน่าจะทำได้อย่างเร่งด่วนก่อน แล้วผมเชื่อว่าภาคอุตสาหกรรมที่อยู่ในบริเวณนั้นก็มีความเต็มใจที่จะช่วยกันคนละไม้คนละมือครับ

ประเด็นแรกก็คือพยายามลดมลพิษที่ปล่อยออกมาจากทุกอุตสาหกรรม ก็คือ ๆ โรงงานที่อยู่ในบริเวณนั้นจะทำอย่างไรที่จะลดลงมา ซึ่งผมมองว่าก็น่าจะมีความเป็นไปได้ไม่ว่าในเรื่องของการปรับเปลี่ยนชนิดของเชื้อเพลิง การปรับเปลี่ยนชนิดของ วัตถุดิบหรือว่าการปรับปรุงกระบวนการบำบัดมลพิษต่าง ๆ ให้มีประสิทธิภาพสูงมากขึ้น อันนี้ก็น่าจะเป็นสิ่งที่ทำได้เลยนะครับ ไม่ว่างจะต้องประกาศเป็นเขตควบคุมมลพิษหรือไม่ อย่างไร

ประเด็นที่ ๒ ก็คือสารอินทรีย์ระเหยซึ่งมีความกังวลกันมาก ผมก็เห็น ข้อมูลว่า ๑๕ ตัวนี้วันนี้ที่ตรวจวัดได้ก็พบว่าอยู่ในระดับที่สูงเกินกว่าที่มีการ เขาเรียกว่า คือฝ้าระวัง หลาย ๆ ตัวนี้เราพอรู้ว่ามาจากอุตสาหกรรมอะไร โรงงานอะไร เพราะเราสามารถตรวจวัดได้ เพราะฉะนั้นเราก็น่าจะคุยกับเจ้าของ โรงงานนั้นว่าน่าจะมีมาตรการ อะไรบ้างที่สามารถที่จะลดในการที่จะให้สารเหล่านั้นปล่อยออกมาสู่บรรยากาศ ความจริง แล้วในตอนที่เราดูในเรื่องของโครงการเหล่านี้ เรามีมาตรการอันหนึ่งก็คือเราเรียกว่า มาตรการที่เป็นระบบปิดทั้งหมด คือเราจะไม่ยอมให้มีสารที่เราเรียกว่าสารอินทรีย์ระเหย หรือวีไอ ๔ นี้ะครับปล่อยออกมา โดยให้เป็นระบบปิด แล้วก็ขอให้มีการควบคุมนะครับ หลาย ๆ ขั้นตอน โดยเฉพาะขั้นตอนในเรื่องของการขนส่ง ขั้นตอนในการผลิต แล้วขั้นตอน ในการเก็บรักษาว่าพยายามมีมาตรการต่าง ๆ เพื่อจะไม่ให้สารเหล่านี้ปล่อยออกมาได้ หรือถ้าเกิดมีการปล่อยออกก็ต้องปล่อยออกเป็นระบบปิด แล้วเมื่อปล่อยออกมาแล้ว จะต้องกำจัดโดยการเผาอย่างเดียว-----

เพราะว่าโรงงานต่าง ๆ แลวนั้นจะมีเตาเผาของแต่ละขบวนการอยู่แล้ว ก็สามารถจะนำสารเหล่านี้ไปเผาได้ ซึ่งเปลี่ยนออกมาเป็นแก๊สที่ไม่เป็นพิษภัย

อีกประเด็นหนึ่งนะครับ ที่อยากจะถามท่านรัฐมนตรีคนหนึ่งที่ก็คือว่า ในกรณีของนี้ ซึ่งเราบอกว่าจะต้องใช้เวลา ๑ ปีในการที่จะตรวจสอบว่าโมเดลจะใช้ได้หรือไม่ได้นะครับ ถ้าเกิดเราตรวจสอบแล้วพบว่าโมเดลอันนี้ได้บอกบอกว่า ประมาณการว่า มลพิษต่าง ๆ ถ้าเกิดปล่อยออกมาจากโรงงานพร้อม ๆ กันแล้วเกินมาตรฐาน เราจะยอมให้มีโรงงานใหม่ ๆ เกิดขึ้นอีกหรือเปล่า เพราะว่าถ้าเกิดว่าเราไปพิจารณาพื้นที่อื่นนี้ ถ้าเกิดโมเดลบอกว่าเกิน เราจะไม่มีโรงงานเกิดขึ้น แต่พื้นที่ที่มาพบตาบุคคลผมเข้าใจคือว่า เรามีอุตสาหกรรมต่าง ๆ ที่สนใจที่จะเข้ามาอยู่จำนวนมาก เพราะฉะนั้นเมื่อเราบอกว่า มีความมั่นใจเรื่องโมเดลแล้ว ถ้าเกิดโมเดลยังทำการประเมินค่าว่าสูงกว่ามาตรฐานแล้ว เราจะยินยอมให้มีโรงงานใหม่หรือไม่อย่างไร แล้วผมก็ยังเชื่อว่าปัญหานี้ก็จะเกิดขึ้นอีก เพราะว่า การตรวจวัดกับการประมาณการนี้อาจจะไม่ค่อยใกล้เคียงกัน เพราะการประมาณการนี้เป็นการที่เราใส่ค่าต่าง ๆ เข้าไป เมื่อโรงงานต่าง ๆ อาจจะปล่อยมลพิษออกมาพร้อม ๆ กัน แต่ในความเป็นจริงโรงงานต่าง ๆ อาจจะไม่ได้ปล่อยมลพิษจำนวนมาก ๆ พร้อม ๆ กัน ก็เป็นไปได้ อันนี้ก็จะ เป็นปัญหาที่อาจจะต้องมาโต้แย้งกันอีกในวันข้างหน้าครับ

อีกเรื่องหนึ่งที่ผมคิดว่าเป็นเรื่องที่น่าสนใจก็คือว่า ถ้าเกิดว่าบริเวณนี้เป็นบริเวณที่เรามีความกังวลใจเรื่องของมลพิษแล้ว เรา มีความสามารถหรือไม่ที่เราสามารถที่จะปรับมาตรฐานในการปล่อยมลพิษออกมาให้เข้มงวดมากยิ่งขึ้น ฟังดูเหมือนกับว่าถ้าปล่อยไปแล้วถ้าทำอย่างนี้ โรงงานอุตสาหกรรมต่าง ๆ จะต้องลงทุนอีกจำนวนมาก แต่ผมก็มองว่า ถ้าการลงทุนแล้วทำให้มลพิษต่าง ๆ ออกมาแล้วไม่มีผลกระทบต่อประชาชน ก็ น่าจะจำเป็นที่จะต้องทำ อันนี้ก็เป็นเรื่อง ที่ทางภาครัฐน่าจะนำไปพิจารณานะครับ

อีกเรื่องหนึ่งที่ผมอยากจะเรียนก็คือว่า ในเรื่องของมลพิษทางน้ำ มลพิษทางน้ำนี้ โรงงานต่าง ๆ ในนิคมอุตสาหกรรมนี้ นะครับ มีหลายโรงงานมากที่มีระบบบำบัดของตัวเอง แล้วก็หลายโรงงานที่ส่งไปบำบัดใน ส่วนกลางของนิคมอุตสาหกรรมนี้ นะครับ เรามีการตรวจพบ นะครับว่า มีค่าความสกปรกในแหล่งน้ำบางที่บางครั้งเกินกว่ามาตรฐาน อยู่เหมือนกัน ซึ่งผมมองว่าถ้ามีการตรวจสอบแล้ว ก็มีการควบคุมอย่างใกล้ชิด โดยเฉพาะ

โรงงานที่มีค่าความสกปรกสูงนี้ะครับ ก็ควรจะดูแลเป็นพิเศษ ตรงนี้ น่าจะช่วยแก้ปัญหาได้ระดับหนึ่ง

อีกเรื่องหนึ่งซึ่งยังไม่มีการพูดถึงนะครับ แต่ว่าก็มีความเป็นห่วงใย แต่ผมเชื่อว่าเราน่าจะพยายามดูแลก็หามาตรการในการจัดการระยะยาวอีกสักชนิดหนึ่ง ก็คือเรื่องของกากอุตสาหกรรม วันนี้ที่มาพบคุณมีกากอุตสาหกรรมอยู่จำนวนมาก จำนวนหนึ่งก็ถูกกำจัดโดยบริษัทที่อยู่ตรงนั้นก็คือ บริษัท เจน โกวี่ นะครับ โดยเฉพาะกากอุตสาหกรรมที่เป็นอันตรายนะครับ กากอุตสาหกรรมบางส่วนก็ส่งไปโรงงานปูนเพื่อไปเผาทิ้ง อันนั้นก็คงจะแก้ปัญหาได้ แต่ประเด็นก็คือว่าทางบริษัทที่อยู่ตรงนั้น คือเจน โกวี่นี้มีความสามารถในการกำจัดได้อีกสักกี่ปี ถ้าบอกว่าอีกสัก ๔ - ๕ ปี เขาเต็มที่แล้วนี่ เราจะมีทางออกอย่างไรอีกในเรื่องของกากอุตสาหกรรมที่เป็นอันตรายแล้วก็ต้องใช้วิธีฝังกลบ ก็คือเอาไปเผาไม่ได้จะทำอย่างไร ผมคิดว่ามาตรการตรงนี้ยังไม่ค่อยชัดเจนนะครับ ผมก็อยากจะขอพูดอีกชนิดหนึ่งนะครับ ในเรื่องของที่พูดการซื้อขายปริมาณมลพิษอิมิสซันเทรดดิ้งนี้ะครับ ความจริงมีการพูดกันเยอะเหมือนกันว่ามันเป็นความเป็นธรรมหรือเปล่า ที่โรงงานอุตสาหกรรมประเภทหนึ่งลดมลพิษของตัวเองลงมา แล้วก็ให้อุตสาหกรรมใหม่สามารถเข้ามาได้นะครับ เรื่องนี้ในต่างประเทศมีการทำกัน ในประเทศไทยยังไม่มี แต่ก็เป็นเรื่องที่น่าสนใจเหมือนกัน เพราะถ้าเกิดว่าสิทธิของโรงงานนั้นว่ามีกรรมสิทธิ์ในเรื่องของการปล่อยมลพิษแล้วผมก็คิดว่าอาจจะไม่เป็นธรรมโดยส่วนรวมต่อประชาชน เพราะฉะนั้นโรงงานต่าง ๆ ที่อยู่ที่นี่นะครับ ผมก็มองว่าไม่ควรจะมีสิทธิในการที่จะกำหนดว่าตัวเองสามารถปล่อยมลพิษได้ทำอะไร ถึงแม้ว่าตอนที่เสนอในเรื่องของรายงานผลกระทบสิ่งแวดล้อมได้กำหนดว่าตัวเองสามารถปล่อยมลพิษในระดับที่เท่าไรแล้วไม่ก่อให้เกิดปัญหาต่อส่วนรวม แต่ถ้าวันนี้มีปัญหาแล้วก็ไม่ควรจะมีสิทธิอันนั้นนะครับ เพราะฉะนั้นโดยรวมแล้วผมยังเชื่อว่าในระยะสั้นถ้าเกิดว่าทางภาครัฐได้มีการคุยกับอุตสาหกรรมที่นั่น ผมเชื่อว่ากากอุตสาหกรรมที่นั่นก็มีความเต็มใจที่จะช่วยการลดปัญหาต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นในมาบตาพุดนะครับ

ประเด็นสุดท้ายที่อยากจะฝากถามท่านก็คือว่า ปัญหาเร่งด่วนที่เกี่ยวกับประชาชนอย่างไร วันนี้เห็นตัวเลขที่ประชาชนเจ็บป่วยจะมีจำนวนมาก แล้วก็ประชาชน

ส่วนใหญ่เป็นประชาชนที่มีรายได้น้อยด้วยนะครับ ทางภาครัฐจะช่วยดูแลประชาชนเหล่านี้
ได้อย่างไรครับ ขอบคุณครับ

- ๓๖/๑

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (นางสาวพจนีย์
ชนวรานิช รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่สอง) : ท่านสมาชิกฯ ละ
ท่านก็ทราบดีนะคะว่า คณะรัฐมนตรีเห็นความสำคัญของญัตตินี้แหละคะ จึงได้มอบให้
ท่านรัฐมนตรีที่เกี่ยวข้องได้กรุณามานั่งรับฟังคำอธิบายและปัญหาต่าง ๆ ที่ท่านได้
กล่าวถึงนะคะ ซึ่งท่านก็ยินดีที่จะชี้แจงและให้ข้อมูลรวมทั้งตอบคำถาม ขอเชิญ
ท่านรองนายกรัฐมนตรีและรัฐมนตรีว่าการกระทรวงอุตสาหกรรม เชิญค่ะ

นายโฆสิต ปั้นเปี่ยมรัษฎ์ (รองนายกรัฐมนตรีและรัฐมนตรีว่าการ
กระทรวงอุตสาหกรรม) : กราบเรียนท่านประธานสภานิติบัญญัติฯ กระผม นายโฆสิต
ปั้นเปี่ยมรัษฎ์ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงอุตสาหกรรม ขออนุญาตกราบเรียนท่านสมาชิกฯ
ผู้ทรงเกียรติว่ารัฐบาลเรามีความคิดในแนวความคิดหลัก ๆ คล้ายคลึงกับที่กระผมได้ยื่น
สมาชิกฯ หลาย ๆ ท่านได้พูด คือมีความห่วงใยในเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นที่มาจากเหตุ ความคิด
ของเราก็คืออุตสาหกรรมในพื้นที่เล็ก ๆ อันนั้นหนาแน่นมาก แล้วก็เป็นที่เราคิดว่า
เป็นประเด็นเร่งด่วน ตรงนี้ผมขออนุญาตท่านประธานฯ สักเล็กน้อยนะครับ กราบเรียนว่า
คณะรัฐมนตรีชุดนี้ก็เข้ามารับตำแหน่งเมื่อวันที่ ๘ ตุลาคม เหตุการณ์ก็เป็นอย่างที่
ท่านสมาชิกฯ ผู้ทรงเกียรติได้กรุณาพูดแล้วนะครับว่า ได้มีปัญหาสะสมมาเป็นเวลาต่อเนื่อง
อันยาวนานมาก พวกเราได้ประชุมคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมครั้งแรกเมื่อเดือนพฤศจิกายน
ปีที่แล้ว โดยเข้ามารับตำแหน่งในเดือนตุลาคม กว่าจะเข้ามาเสนอนโยบายของรัฐบาล
ก็สิ้นเดือนตุลาคม ก็ไปประชุมเดือนพฤศจิกายน ในการประชุมครั้งแรกก็มีปัญหาที่พูดถึง
เรื่องพวกนี้หลายเรื่องด้วยกันนะครับ ซึ่งก็เป็นประเด็นที่ไม่แตกต่างจากที่กระผมได้ยื่น
ในวันนี้ะครับ แต่ทุก ๆ ปัญหา ก็มีหลายมิติ และที่สำคัญของเรื่องของเทคนิคและ
วิชาการนี้ที่สูงมากทีเดียว ในคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมก็ต้องกราบเรียนด้วยความเคารพ
นะครับ ก็มีนักวิชาการจำนวนมาก มีผู้แทนของคนที่มีความคิดต่างมุมต่างมิติกันอยู่
พอสมควร แต่เราก็ตกลงกันได้อย่างหนึ่งครับท่าน เพราะเรื่องเร่งด่วนที่สุดของเรานั้นก็ต้อง
ลดมลภาวะให้ได้ นี่เป็นการประชุมครั้งแรกนะครับ ก็ต้องหาทางลดมลภาวะให้ได้ คำถาม
ก็มีอย่างนี้ครับท่าน ว่าการลดมลภาวะนี้มันมีปัจจัยสำคัญอะไรบ้าง ก็ตอบกันได้ลักษณะ
อย่างนี้ครับว่า ๑. ต้องแก้ที่โรงงานครับ เพราะว่าโรงงานนั้นเป็นผู้ผลิตมลภาวะ ก็ต้องแก้

ที่นั่น ข้อ ๒ ต้องแก้ด้วยเทคนิคและด้วยการบริหารจัดการ ซึ่งก็เป็นเรื่องหนึ่งที่สำคัญมากที่คิดว่าเทคนิคของเรานั้นมันเป็นอย่างไร ไม่ใช่เรื่องที่โดยกะทันหันนะครับ เราจะสามารถที่จะชี้แจงลงไปได้ ณ เวลานั้นนะครับ และพวกกระผมก็ส่งเจ้าหน้าที่จำนวนมากลงไปในพื้นที่ตั้งแต่เดือนพฤศจิกายนนะครับ ประเดี๋ยวผมขออนุญาตกราบเรียนว่ามันก็เริ่มมีผลบ้างนะครับ เรื่องที่ ๓ ครับท่าน การที่เราจะลงไปทำอะไรกับใครสักอย่างหนึ่งนี้ต้องมีเกณฑ์ มีมาตรฐาน ซึ่งหลาย ๆ เรื่องก็เป็นเรื่องที่เราเจ้าหน้าที่ก็มาบอกกับผมว่าเป็นเรื่องที่ยากใหม่ และเรากำลังศึกษาเพื่อจะมีมาตรฐาน อย่างเช่นเรื่องของสารอินทรีย์ระเหยนี้ครับ มาตรฐานกลางของเรานั้นมันกำลังจะเสร็จ แต่ยังไม่เสร็จนะครับ กำลังจะเสร็จ เราคาดว่าในเดือนมีนาคม ๒๕๕๐ ก็คืออีกเดือนหนึ่งข้างหน้านี้น่าจะเสร็จ-----

เพราะฉะนั้นเราก็คิดว่าเร่งด่วนคือลดมลภาวะ แต่ว่าหลายเรื่องไม่พร้อม วิชาการยังไม่พร้อม มาตรฐานยังไม่มั่นคงรับ แต่เราสู้ซัด ๆ คว้าท่าน ว่าจะลดได้นี้ต้องลดที่โรงงาน เพราะฉะนั้นเราก็เดินหน้าครับ แล้วก็ทำสิ่งที่เรียกว่าแผนปฏิบัติการ มีท่านสมาชิกฯ ผู้ทรงเกียรติหลายท่าน ได้เสนอว่าสิ่งเหล่านั้นก็คือสิ่งที่ท่านทั้งหลายอาจจะเรียกว่าก็เป็นเขตควบคุมมลพิษ แต่จริง ๆ ความหมายในเชิงปฏิบัติของเขตควบคุมมลพิษนี้ก็คือแผนปฏิบัติการ ซึ่งกระผมทำแล้วนะครับ และคณะก็ทำแล้ว ขณะนี้อาจจะกราบเรียนท่านว่าแผนปฏิบัติการสำหรับในเขตนิคมเสร็จแล้วครับท่าน เราจะบอกละเอียดครับว่าต้องใช้เทคนิคอะไรกับโรงงานอะไร เพื่ออะไร จะเสร็จเมื่อไรนะครับ ขณะนี้ก็หารือกับแต่ละโรงงาน ๆ ไป ก็คงจะต้องปรับแก้กันเล็ก ๆ น้อย ๆ เท่านั้นเองนะครับ ส่วนนอกเขตนิคมฯ ก็มีอุตสาหกรรมอีกครับท่าน ซึ่งขณะนี้ทางเจ้าหน้าที่ของกระทรวงอุตสาหกรรมโดยกรมโรงงาน อุตสาหกรรมร่วมกับกรมควบคุมมลพิษ หน่วยงานต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกระทรวงวิทยาศาสตร์ฯ ก็กำลังทำแผนปฏิบัติการเช่นเดียวกัน ขณะนี้เมื่อเช้านี้เองครับ กระผมก็ได้เร่งรัดให้เจ้าหน้าที่ทุกหน่วยนี้ให้ทำแผนปฏิบัติการให้เสร็จสิ้นภายในสิ้นเดือนนี้ให้เป็นแผนปฏิบัติการที่ละเอียด เพื่ออะไรครับ เพื่อที่เราจะได้ไปเสนอต่อชุมชน ต่อกระบวนการของประชาสังคม ให้ได้เข้ามาดู เข้ามาเห็น เข้ามาเสนอแนะ และให้เข้ามาช่วยกันตรวจสอบด้วย แล้วกระผมก็คิดว่าถ้าเราลงรายละเอียดได้ลึกลงไปว่าเราจะปรับตรงไหนที่โรงงานอะไร เมื่อไร ก็จะได้ช่วยกันตรวจสอบ กระผมก็คิดว่าวิธีนี้เป็นวิธีที่มีประสิทธิภาพและเป็นความเชื่อของเรา นะครับ แล้วก็น่าจะเป็นวิธีที่รวมขอมนะครับ คือช่วยกันทำงาน แล้วในกรรมการสิ่งแวดล้อมก็ได้มีการพูดกันนะครับว่า ถ้าวิธีนี้ไม่ได้ผลก็ต้องไปประกาศ และจริง ๆ แล้วเราก็ไปบอกเขา บอกเขาอย่างนี้ครับท่าน ว่าถ้าท่านทั้งหลายไม่มาช่วยผมทำ ผมก็ประกาศ เพราะฉะนั้นก็อาจจะเป็นไปได้นะครับท่านว่าส่วนหนึ่งที่เข้ามาช่วยอย่างเต็มความสามารถ ก็เนื่องมาจากว่าเราก็บอกเขานะครับว่าถ้าคุณไม่ช่วยผมทำเราอาจจะจำเป็นต้องประกาศ ก็เป็นเรื่องหนึ่งที่อยากจะกราบเรียนว่ามันก็เดินมาอย่างนี้นะครับ ส่วนผลของมันที่น่าจะตั้งข้อสังเกตมาก ๆ ก็คือเรื่องของสารอินทรีย์ระเหย ซึ่งหลาย ๆ ท่านก็ห่วงใย พวกผมก็มีข้อมูลนะครับ ก็ห่วงใยเหมือนกันแต่ก็จากการร่วมงานอย่างที่ท่านสมาชิกฯ ผู้ทรงเกียรติบางท่านก็ได้พูดนะครับว่าเราพบจุดรั่วไหลที่จะทำให้

เกิดสารอินทรีย์ระเหยนี้ นะครับ ๕๐๐ กว่าจุด เราพบเมื่อไรครับ เราพบตั้งแต่เดือนพฤศจิกายนที่เราเริ่มเข้ามา แล้วเราบอกว่าเราจะต้องลดมลภาวะ เพราะฉะนั้นวันนี้เราปิดไปได้ ๓๐๐ กว่าจุด เหลืออีก ๑๔๐ จุดหรืออะไรผมจำตัวเลขไม่ได้แน่นอน นะครับ ซึ่งก็จะเสร็จเร็ว ๆ นี้ เพราะฉะนั้นในเรื่องสารอินทรีย์ระเหยนี้ ผลงานก็เริ่มมีมา กระทบขออนุญาตท่านลงรายละเอียดชนิดเดียวครับ สารสำคัญอันหนึ่งที่เรียกว่าวีเนี่ยนคลอไรด์ นะครับ สารตัวนี้เราวัดเมื่อเดือนกันยายน ๒๕๔๕ ได้ค่าเท่ากับ ๕.๔ ล่าสุดที่เราวัดเมื่อวันที่ ๑๐ พฤศจิกายน ได้ ๐.๘ ก็เป็นหนึ่งในกระบวนการที่ไปดูแลให้มันรั่วไหลน้อยลง หรือสารเบนซีน นะครับ ซึ่งก็เป็นสารหนึ่งที่เข้าใจว่าก่อนมะเร็งก็เช่นเดียวกัน นะครับ เราลดลงมาจาก ๑๑ เหลือ ๑.๘ ก็เริ่มมีผลงานในลักษณะอย่างนี้ แต่กระทบก็ทราบเรียน นะครับว่า ผลงานพวกนี้ ก็ด้วยความร่วมมือร่วมใจกัน แล้วก็เป็นการทำด้วยความร่วมแรงกัน นะครับ ก็ทราบเรียนว่าพวกผมจะพยายามทำอย่างเต็มที่ให้ได้อย่างนี้คือ ๑. มีแผนปฏิบัติการที่ชัด ๆ สิ้นเดือนนี้-----

๒. เอาแผนปฏิบัติการนี้ไปที่พื้นที่ในเดือนมีนาคม ๓. ติดตาม เชื่อเชิญนักวิชาการ
ท่านผู้สนใจร่วมกับเรา ให้แผนปฏิบัติการเป็นไปได้อย่างรวดเร็ว ในระหว่างนี้ครับท่าน
ก็มีอีกประเด็นหนึ่งซึ่งท่านสมาชิกฯ ผู้ทรงเกียรติก็พูดถึงนะครับ ก็คือเราคิดนะครับว่า
สุขภาพของประชาชนเป็นเรื่องใหญ่ทีเดียว ทางเราเองนะครับ โดยการนิคมฯ ของเราพบกับ
ผู้คนอยู่แถวนั้น ทำงานอยู่กับเขาและก็ได้มีการพบปะกันตลอดเวลา ครั้งล่าสุดเราก็ได้เสนอ
แนวความคิดว่าจังหวัดระยองทั้งจังหวัดน่าจะมิกกองทุน เพราะว่าแหล่งที่อุตสาหกรรม
หนาแน่นเหลือเกิน แต่ก็น่าจะเป็นกองทุนที่มีการจัดตั้งขึ้นมาเพื่อจะดูแลสุขภาพ แก้ไข
ปัญหาเรื่องสุขภาพให้ประชาชนการนิคมฯ ก็เลยบอกว่าเรามีเจตนาอย่างนี้ แล้วเราก็มี
ความเข้าใจว่ากองทุนอันนี้ถ้าเราให้ทุนประเดิมไปคนอื่นจะสนใจตามมา ซึ่งเราก็ได้มีมติ
ไปแล้วว่าทุนประเดิม ๑๐ ล้านบาท จะมาจากการนิคมฯ นี่คือทุนประเดิมนะครับ
หลังจากนั้นก็คงจะต้องไปกราบเรียนท่านผู้ว่าราชการจังหวัดว่าเงินทุนอย่างนี้ทางจังหวัด
ระยองจะกรุณาตั้งกติกา วัตถุประสงค์ วิธีทำงาน การบริหารงานเพื่อให้อำนาจนี้
ได้ประโยชน์แก่พี่น้องประชาชนอย่างไร ซึ่งขณะนี้กำลังทำรายละเอียดอันนี้อยู่ วันศุกร์
ก็จะมีประชุม วันจันทร์ข้างหน้าคือวันจันทร์ที่ ๑๒ ก็จะเอาลักษณะกองทุนไปอธิบายให้
ผู้ประกอบการทุกคนในพื้นที่ระยองให้เขาเห็นว่าสำคัญ เป็นเรื่องที่จะต้องมาช่วยเหลือกัน
คนละไม้คนละมือ ถ้าสมมุติว่าการจัดตั้งกองทุน อันนี้เป็นเรื่องที่เป็นไปได้ดี เราก็หวังว่า
จะมีผู้เข้ามาสมทบ ซึ่งหลังจากวันที่ ๑๒ แล้ว วันที่ ๑๕ เราก็จะตามไปเชิญทุกอุตสาหกรรม
มาอีกครั้งหนึ่งเพื่อบอกว่านี่แหละครับ เรามีแผนอย่างนี้ ๆ จะเข้ามาร่วมกับเราไหม อันนี้ก็คือ
แนวทางที่เราจะทำในระยะสั้น แต่ท่านทั้งหลายครับ ท่านสมาชิกฯ ครับ ก็มีเรื่องระยะยาว
เพราะว่าประเทศก็ต้องมีการลงทุนเพิ่ม เราเองเราก็ไม่让他เพิ่ม ผมได้กราบเรียนโดยทั่วไป
เป็นที่เปิดเผยว่าระหว่างแก้ไขปัญหามาไม่เสร็จเราจะไม่พัฒนาเพิ่มเติมอีก แต่เราก็ต้องเตรียม
พื้นที่รองรับ เราก็ต้องเก็บชัยบทเรียนของมาบตาพุดอันนี้เอาไปเพื่อไม่ให้ไปเกิดกับพื้นที่อื่น
ประเทศก็ต้องเดินหน้าไป มีความจำเป็นที่จะต้องมีการเตรียมงานเพื่อที่จะรองรับ
เพราะตรงนี้แน่นแล้ว เราเห็นด้วยว่าตรงนี้แน่นแล้ว การเตรียมงานอาจจะเป็นปี
เพราะการเตรียมงานคราวนี้จะต้องเริ่มต้นจากการที่ผู้ลงทุนอธิบายให้กับภาคประชาสังคม

เพราะเรื่องพวกนี้เป็นเรื่องเทคนิคนะครับ เป็นเรื่องที่จะต้องดูแล ระวังระวังและเข้าใจ
ซึ่งกันและกัน เพราะฉะนั้นก็ไม่ใช่เรื่องจะใช้เวลา ๓ วัน ๘ วัน ที่คณะรัฐมนตรีกำลังจะทำ
เป็นเรื่องปฐม -----

ก็เพียงแค่ว่า ๑๕ ปีที่ผ่านมาการศึกษาเยอะเยาะเลยนะครับ แต่ว่าเป็นการศึกษาอยู่ทางใต้ ก็จะไปทบทวนรีวิว (Review) เท่านั้นเองว่าผลการศึกษาที่เขาทำมาแล้วเป็นอย่างไร ก็ต้องมาเล่าให้พวกผู้ลงทุนซึ่งจะมีการประชุมร่วมระหว่างรัฐกับเอกชนในวันที่ ๑๕ เพื่อให้เขาเข้าใจว่านี่จะไปทำกันอีกครั้งหนึ่งขออย่าให้เป็นอย่างที่มาบตาพุด จะช่วยกันอย่างไร จะวางกรอบกันอย่างไร จะเลือกพื้นที่อย่างไร จะตกลงกับประชาชนอย่างไร ก็เป็นเรื่องหนึ่งที่เราเริ่มนับ ๑ ในการเตรียมงาน แต่ท่านสมาชิกฯ ครับ อาจจะกินเวลาอีกตั้งหลายปีกว่าทุกสิ่งทุกอย่างจะเป็นไปได้ เพราะฉะนั้นประเทศไทยจะหยุดพักช่วงนี้ด้วยวิธีอะไร กระผมเองก็ขอบพระคุณนะครับที่หลาย ๆ ท่านได้กรุณาให้ข้อเสนอแนะ และก็เป็นการถามที่ ต้องการคำตอบ พวกผมก็ยังไม่มีความตอบในขณะนี้ครับ ขณะนี้เราไม่พัฒนาเพิ่มเติมที่มาบตาพุด เรากำลังจะหาพื้นที่เพื่อรองรับ แต่ก็จะมีเวลาอีกส่วนหนึ่งอาจจะ ๒ ปี ๓ ปี ๕ ปีก็ได้ ห้วงเวลาอย่างนี้ครับ ที่อาจจะต้องหันหน้าเข้ามาหากันแล้วก็หาทางที่จะจัดอย่างไรให้ทำได้ ประเทศไทยไม่ติดขัดมีความเจริญเพิ่มขึ้น แต่ก็ไม่ถึงขนาดกับว่าเอาไปใส่ที่ มาบตาพุดแล้วก็สร้างความทุกข์เชิงภัยให้กับพี่น้องประชาชน คิดว่าไม่เป็นเช่นนั้นอย่างแน่นอนครับ ก็ขออนุญาตกราบเรียนแต่เพียงเท่านี้ ขอบพระคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (นางสาวพจนีย์
ชนวรานิช รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่สอง) : เชิญท่านจักษรมณต์คะ

นายจักษรมณต์ ภาสูกวนิช : เรียนท่านประธานฯ ที่เคารพ กระผม

นายจักษรมณต์ ภาสูกวนิช สมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ผมได้ฟังท่านสมาชิกฯ อภิปราย
ได้พูดเกี่ยวกับเรื่องของอิมิสซันเทรดดิ้ง หรือเราเรียกกันทั่วไปที่สำคัญที่สุดคือ

คาร์บอนไดออกไซด์ (Carbon dioxide) คือคาร์บอนเครดิต (Carbon credit) คืออยากจะเรียน
อย่างนี้นะครับว่า ที่ท่านเป็นห่วงนั้นอาจจะยังไม่ถึงเวลาตรงจุดนั้น เพราะว่าจริง ๆ แล้ว
หลักของอิมิสซันเทรดดิ้งหรือคาร์บอนเครดิตก็คือว่า ที่เราไปตกลงกันที่โตเกียวที่หลายชาติ
ซึ่งสหรัฐฯ ไม่ยอมลงก็คือว่า เราจะไม่ยอมให้ปริมาณคาร์บอนไดออกไซด์ออกมาจากการ
ผลิตอุตสาหกรรมมากไปกว่านี้อีกแล้ว เพราะฉะนั้นหลักก็คือว่า ถ้าประเทศไทย
หรือโรงงานไหนที่มีกิจกรรมที่ไปลดการใช้คาร์บอนฯ ลงได้ เขาก็จะให้เครดิตคุณ
ยกตัวอย่างเช่น ประเทศไทยไปปลูกป่า ป่านี้หมายถึงว่าถูกซั้บคาร์บอนฯ มาเขาก็ให้จะเป็น

หน่วยอย่างไรก็แล้วแต่ และเครดิตตัวนี้คุณสามารถไปขยายโรงงานของคุณได้ที่จะปลดปล่อยคาร์บอนฯออกมาจำนวนเท่ากัน อันนี้คือการควบคุมจำนวนคาร์บอนไดออกไซด์ที่จะออกมาทั้งโลก ที่นี้บางประเทศก็ฉลาด เช่น บางประเทศที่อยากจะขยายโรงงานอุตสาหกรรมของตัวเอง แต่ว่าคิดตรงนี้ก็เขาก็มาซื้อหรือมาเช่าให้ประเทศไทยปลูกป่าแล้วก็จะมาซื้อคาร์บอนเครดิตตัวนี้ไปให้เขา เพื่อเขาจะขยายโรงงานได้ เพื่อที่เขาจะปลดปล่อยคาร์บอนไดออกไซด์มาทดแทนเท่ากับที่เราไปลดลงมาได้ เพราะฉะนั้นโรงงานไหนก็แล้วแต่นะครับ ซึ่งเขาก็จะมีแนวออกมาอย่างนี้ว่า ถ้าโรงงานไหนก็แล้วแต่สามารถลดการปล่อยอิมิสซันหรือคาร์บอนฯ ได้ เขาก็จะให้เครดิตกับโรงงานนั้น เพื่อที่โรงงานนั้นจะไปสามารถขยายโรงงานได้นะครับ อันนี้จะเป็นหลักทั่วไปเพื่อเป็นการควบคุมผมพูดเฉพาะคาร์บอน ไดออกไซด์ก็แล้วกันนะครับจะมีอย่างอื่นด้วย สิ่งที่น่าเป็นห่วงสำหรับประเทศไทยขณะนี้ ก็คือว่าจะมีหลายประเทศที่จะมาบอกให้ประเทศไทยทำกิจกรรม แม้กระทั่งปลูกอ้อย ก็ถือว่าเป็นการลดคาร์บอน ไดออกไซด์หรือว่า โรงงานเอทานอล (Ethanol) พบว่าอันนี้จะใช้ทดแทนน้ำมัน เพราะเป็นการลดคาร์บอน ไดออกไซด์ เพราะเราไม่มีคาร์บอน ไดออกไซด์เอทานอล คนไทยก็จะขายคาร์บอนเครดิตตัวนี้ให้กับต่างประเทศ ในที่สุดแล้วในอุตสาหกรรมไทยเองก็จะไม่มีโอกาสที่จะขยายโรงงานได้ ถ้าสมมุติว่ากรณีของสัญญาตัวนี้บังคับใช้นะครับ เพราะฉะนั้นอันนี้เป็นเรื่องที่เราออกกับนักอุตสาหกรรมด้วยกันเองหรือกิจกรรมอะไรต่าง ๆ ว่า คาร์บอนเครดิตนี้อาจจะจำเป็นยกเว้น เสียแต่ว่าประเทศไทยจะไม่มีการขายโรงงานอุตสาหกรรมต่อไป นี่ผมพูดถึงในอนาคตนะครับ แต่ตอนนี้ยังไม่ได้ใช้ เพราะฉะนั้นท่านเพื่อนสมาชิกฯ ที่เป็นห่วงเกี่ยวกับเรื่องอิมิสซันเทรดดิ้งที่บอกว่าจะเอาของเรานี้ไปอิมิสซันไปขาย ไม่ใช่ นะครับ เป็นเรื่องของการสร้างเครดิตเพื่อที่จะสามารถขยายโรงงานได้ต่อไป โดยหลักสรุปก็คือว่าจะมีการควบคุมคาร์บอนไดออกไซด์ที่ปล่อยออกไปทั้งโลกและเป็นปรากฏการณ์เรือนกระจกนี่นะครับ ก็พยายามจะมีการควบคุม เราก็ต้องมาใช้วิธีนี้ว่าคุณทำลดได้ คุณก็ขายได้ หรือคุณมีกิจกรรมในประเทศที่คุณขายได้ ซึ่งเราก็ต้องพยายามบอกไปกับเพื่อนสมาชิกอุตสาหกรรมทั้งหลายว่าในอนาคตอย่าขายให้ต่างประเทศเป็นสิ่งที่เราเก็บไว้แล้วเราขายของเราเองได้ครับ ขอขอบคุณครับท่านประธานฯ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (นางสาวพจนีย์
ธนวรรณิช รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่สอง) : เชิญท่านปีติพงศ์คะ
นายปีติพงศ์ พึ่งบุญ ณ อยุธยา : ขอบขอบคุณท่านประธานฯ
ผม ปีติพงศ์ พึ่งบุญ ณ อยุธยา สมาชิกสภานิติบัญญัติฯ ผมอยากจะกราบเรียนชี้แจงว่า
เรื่องการแก้ไขปัญหาของพื้นที่ที่มابตาพุดได้มีการดำเนินการอย่างต่อเนื่องมาตลอด
ตั้งแต่ปี ๒๕๓๕ ในช่วงนั้นได้มีการตรวจสอบปริมาณสารมลพิษทางอากาศในบรรยากาศ
ในบริเวณพื้นที่มابตาพุดโดยมีการติดตั้งเครื่องตรวจวัดคุณภาพอากาศในจังหวัดระยอง
ตลอดมา แล้วก็มีการติดตามเฝ้าระวังระดับมลพิษในอากาศ มีการรายงานมาตลอด สำหรับ
ในส่วนที่เกี่ยวข้องกับการตรวจสอบสารอินทรีย์ระเหยง่ายในบรรยากาศซึ่งประชาชน
เป็นห่วงมาก ก็ได้มีการติดตามอย่างต่อเนื่องมาตั้งแต่ปี ๒๕๔๘ จนกระทั่งถึงปัจจุบัน
มีการเก็บตัวอย่างเดือนละครั้งในแต่ละพื้นที่ที่มีการตั้ง แล้วก็อย่างที่ได้พูดกันไว้แล้วก็พบว่า
มีสารก่อมะเร็งจำนวน ๒๑ ชนิดที่สูงกว่าค่า ในช่วงระยะเวลานั้นถึงแม้ว่าจะไม่ได้
มีการประกาศเป็นเขตพื้นที่ควบคุมมลพิษเนื่องจากยังมีปัญหาในทางวิชาการที่ยัง
ถกเถียงกันอยู่ ก็ได้มีการดำเนินการในเรื่องนี้ร่วมกับทางนิคมอุตสาหกรรมแล้วก็
อุตสาหกรรมอย่างที่ท่านรองนายกฯ ได้แจ้งในที่ประชุมมาตลอด แล้วก็ดูทางที่จะดำเนินการ
เป็นไปได้อยู่แล้ว ในขณะที่เทคโนโลยีก็มีอยู่ นอกจากเรื่องที่เกิดขึ้นมาตั้งแต่อดีตจนกระทั่ง
ถึงปัจจุบันนี้ก็เคยมีเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นตั้งแต่ปี ๒๕๔๐ เรื่องกลิ่นที่ทำให้เกิดการรบกวน
ชุมชนภายนอก ซึ่งแม้ในเรื่องนั้นเองเป็นเฉพาะเรื่องกลิ่นและเราใช้เวลาถึง ๒ ปีในการ
ที่จะแก้ไขปัญหา แล้วก็ปรากฏว่าในปัจจุบันนี้การร้องเรียนเรื่องกลิ่นก็ลดลงมา บางครั้ง
ก็ยังมีกลิ่นอยู่บ้าง แต่ว่าก็มีการระมัดระวังในการดำเนินงานมาตลอด ในช่วงนั้นก็ยังมี
การศึกษาการประเมินผลกระทบต่อคุณภาพอากาศในบรรยากาศด้วยแบบจำลอง
ทางคณิตศาสตร์ซึ่งก็มีหลายท่านได้พูดไปแล้วว่าในขณะที่ในทางวิชาการก็ยังไม่สามารถ
ที่จะตกลงกันได้และเราก็จะทำเรื่องนี้ต่อไปอย่างต่อเนื่อง นอกนั้นก็ก็เป็นเรื่องที่ว่า
ท่านรองนายกรัฐมนตรีได้ชี้แจงไปแล้วว่า แม้ในระหว่างที่ไม่มีการตัดสินใจที่จะประกาศ
เป็นเขตควบคุมมลพิษ มาตรการต่าง ๆ ก็ได้ดำเนินงานมาตลอดจนกระทั่งถึงปัจจุบัน
และก็คิดว่าในส่วนที่เกี่ยวข้องหน่วยงานทุกหน่วยแล้วก็อุตสาหกรรมที่อยู่ในบริเวณนั้น

ก็หันมาให้ความสนใจในการแก้ไขปัญหาในเรื่องของแผนปฏิบัติการ ซึ่งไม่ใช่จะมีเฉพาะเรื่องที่เกี่ยวข้องกับปริมาณสารพิษทางอากาศหรือว่าการตรวจสอบสารอินทรีย์ระเหยในบรรยากาศ ก็ยังครอบคลุมถึงเรื่องอื่น ๆ ไม่ว่าจะเป็นเรื่องการแก้ปัญหาในระยะสั้น ระยะยาว เรื่องการขจัดมลพิษ เรื่องน้ำเสีย แล้วก็เรื่องกากของเสียต่าง ๆ ไปด้วย ขอกราบเรียนท่านสมาชิกฯ ให้ทราบครับ ขอขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (นางสาวพจนีย์ ธนวรานิช รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่สอง) : อาจารย์ตวง เชิญตะ

นายดวง อันทะไชย : กราบเรียนท่านประธานฯ ที่เคารพ ผม ดวง อันทะไชย สมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ความจริงผมพึ่งท่านรองนายกฯ พุดแล้วผม สงสารพี่น้องชาวมาบตาพุดเหลือเกิน ถ้าผมจะกราบเรียนต่อท่านประธานฯ ผ่านไปยัง รัฐบาล ผมอยากจะบอกว่าคงไม่มีเวลาอีกแล้ว ที่จะเอาชีวิตของประชาชนมาแลก ประเด็นอยู่ตรงนี้ท่านประธานฯ ครับ ประเด็นอยู่ที่ว่าวันนี้ชาวบ้านไม่ทราบหรือครับว่า เขาจะตรวจค่า ประกาศค่าน้ำเป็นอย่างไร ได้มาตรฐานเกินมาตรฐาน แต่สิ่งที่เกิดขึ้นกับ ชาวบ้านตอนนี้ก็คือว่าเขาป่วย เขาตายแล้วครับ แล้วเกิดมาตั้งแต่ปี ๒๕๔๐ ที่โรงเรียนต้อง เอาผ้าปิดจมูกไปโรงเรียน แล้วย้ายโรงเรียนนับถึงวันนี้ ๑๐ ปี แล้ววันนี้สิ่งที่ชาวบ้าน ตั้งคำถามในทางสังคมวิทยา ผมไม่มีความรู้เรื่องอุตสาหกรรม ชาวบ้านเขาป่วยเขาตายครับ ประเด็นสำคัญที่ผมเห็นด้วยกับท่านรองนายกฯ ที่พุดถึงเมื่อสักครู่นี้ แล้วก็เห็นด้วยกับ หลายคนไม่ว่าจะเป็นคุณกัญญาที่เป็นคนเสนอประเด็น ผมเห็นด้วยว่าวันนี้มีความจำเป็น ที่จะต้องใช้การประกาศเขตควบคุม ถามว่าทำไมต้องทำอย่างนี้ท่านประธานฯ ครับ

ประการแรกก็คือว่า มันคือจุดเริ่มต้นของการแก้ไขปัญหาที่เป็นไปอย่างมี ระบบและมีกระบวนการและมีขั้นตอน ผมเข้าใจว่าสิ่งที่ท่านรองนายกฯ ได้พุดถึง น่าจะเป็น ขั้นตอนที่มีประชาคมได้เข้าไปพุดหลังจากที่มีการประกาศ นี้ประการที่ ๑ ครับ

ประการที่ ๒ ผมเชื่อมั่นว่าพอประกาศเสร็จเรียบร้อยจะทำให้ภาคส่วนต่าง ๆ ได้เข้ามามีส่วนร่วมในกระบวนการช่วยกันควบคุมและลด แ่นอนที่เดียววันนี้เราจะเอาเงิน ไปกองสัก ๑๐ ล้านก็ตาม เราจะตั้งแผนอย่างที่เรารู้พุดถึงก็ตาม ถ้าไม่มีเป้าหมาย ไม่มีทิศทาง รับรองก็จะเข้าไปสู่อีหอรอบเดิม ผมอยากจะได้ของขวัญสำหรับพี่น้องชาวยุทธของจากรัฐบาลนี้ ๑๐ ปีจากรัฐบาลที่มาจาก การเลือกตั้งของประชาชนก็ตาม ไม่เคยเห็นว่าประชาชนป่วยเลย อ้างตัวเลขว่าไม่ได้ค่ามาตรฐาน อ้างตัวเลขว่าตรวจแล้วเป็นค่านั่นค่านี่ ประชาชนไม่เกี่ยวเลย ครับ

ประการที่ ๓ ท่านประธานฯ ครับ การประกาศเขตควบคุม ผมเข้าใจว่า ท่านประธานฯ คงทราบดีว่ามีใช่เป็นการห้ามมิให้มีการขยายโรงงานอุตสาหกรรมเพิ่มขึ้น แต่หากเป็นการที่จะต้องทำให้โรงงานได้ยอมรับผลการประเมิน โดยชุมชน โดยเครือข่าย

โดยชาวบ้านที่อยู่แถวนั้นร่วมกันว่าคุณตั้งโรงงานขึ้นมาไม่ทำให้เกิดมลภาวะเป็นพิษ ผมว่าเรื่องนี้นักลงทุนต่างประเทศเอง เขาก็คงพอใจที่จะต้องทำ ไม่แตกต่างไปจากการที่เขาพอใจจะเอาเงินมาลงทุนเป็นเงินสมทบท่านประธานฯ ได้พูดถึง ท่านประธานฯ ครับ สิ่งที่ผมได้ทราบเรียนกับท่านประธานฯ ๓ ประเด็นนั้น ผมจึงเห็นว่าเป็นทางออกที่ชอบธรรมที่สุด ผมหวังว่าไม่น่าจะเกินเดือนเมษายน รัฐบาลนี้ น่าจะประกาศเขตควบคุม เพื่อเริ่มต้นในการควบคุม กำกับ เพื่อเริ่มต้นคืนชีวิตให้กับพี่น้องชาวมาบตาพุดต่อไปครับ กราบขอบพระคุณท่านประธานฯ ครับ

(การประชุมดำเนินมาถึงตอนนี้ นายมิชัย ฤชุพันธุ์ ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ได้กลับมาขึ้นบัลลังก์ ทำหน้าที่ประธานของที่ประชุมต่อไป)

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : เป็นอันจบญัตตินะครับ คุณกัญญา มีอะไรจะสรุปเชิญครับ

นางสาวกัญญา ศิลปอาษา : ขออนุญาตสรุปด้วยเวลาเพียงเล็กน้อยนะคะ ก็ต้องขอขอบคุณท่านรองนายกฯ ที่ท่านจะรีบทำงาน โดยเร็ว อย่างไรก็ตาม ก็ฝากเป็นข้อสังเกตท่านว่าการกระทำจะออกมาตรการใด ๆ รวมทั้งที่ท่านจะมีการขยายเขตอุตสาหกรรมไปในอนาคตก็ขอให้ไม่ว่าจะดำเนินการใดให้ประชาชนได้มีส่วนร่วม แต่แรกเริ่ม ไม่ใช่พอกำหนดเป็นแผนปฏิบัติการแล้วค่อยนำไปเสนอชุมชน การมีส่วนร่วม แต่แรกเริ่ม น่าจะเป็นอะไรที่จะได้มาตรการที่เห็นชอบกับทุกฝ่ายมากกว่าที่ว่าทำเสร็จแล้วไปเสนอเขาในภายหลัง แล้วดิฉันก็เข้าใจดีว่าการพัฒนาประเทศก็ต้องดำเนินไป อย่างไรก็ตาม ก็ฝากรัฐบาลตั้งสมศูลให้ดี เราคงไม่มีประโยชน์อะไรถ้าจะมีเงินในกระเป๋าเยอะ ๆ แต่ว่าต้องใช้ชีวิตอยู่ในเมฆหมอกของมลภาวะ ตายเร็วก็ไม่ได้ใช้เงินนะคะ ถ้ารัฐบาลจะใช้ดัชนีความสุขแบบประเทศภูฏาน ถ้าเราคิดแต่การพัฒนาอุตสาหกรรม ดัชนีตัวนี้ของเราคงต่ำเตี้ยมากเลย ก็ฝากท่านรองนายกฯ ไว้เป็นข้อสังเกตด้วย ขอบพระคุณค่ะ ดิฉันอยากมีชีวิตอยู่อย่างมีความสุข แม้เงินในกระเป๋าจะน้อยนิดก็ไม่เป็นไรค่ะ ขอบคุณค่ะ

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : เป็นอันจบระเบียบวาระที่ ๖ นะครับ
ระเบียบวาระที่ ๗ เรื่องอื่น ๆ

ด้วยประธานคณะกรรมการวิสามัญศึกษาปัญหาและแนวทางแก้ไข

การไร้สถานะทางกฎหมายและสิทธิของบุคคลในประเทศไทย มีหนังสือขอเพิ่มกรรมการ
อีก ๒ ท่าน คือ คุณดวง อันทะไชย และนางสาววรรณณี รุ่งเรืองสภาคูล เป็นกรรมการ
เพิ่มเติมในคณะกรรมการชุดดังกล่าว

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : มีท่านผู้ใดจะขัดข้องไหมครับ
(ไม่มีสมาชิกฯ ขัดข้อง)

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ไม่มี ก็ถือว่าที่ประชุมอนุมัติให้ตั้ง
เพิ่มได้นะครับ

ระเบียบวาระที่ ๗.๒ คณะกรรมาธิการวิสามัญศึกษาปัญหาและ
แนวทางแก้ไขการไร้สถานะทางกฎหมายและสิทธิของบุคคลในประเทศไทย ขอยกเวลา
ออกไปอีก ๕๐ วัน นับแต่วันที่ ๑๓ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๐

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : มีท่านผู้ใดขัดข้องไหมครับ
(ไม่มีสมาชิกฯ ขัดข้อง)

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ไม่มีนะครับ ก็เป็นอันว่าที่ประชุมอนุมัติให้ขยายเวลาได้นะครับ ท่านสมาชิกฯ ครับ คณะกรรมการถ้าศึกษาแล้วมีผลสรุปเบื้องต้นอย่างไรกรุณาทำรายงานต่อสภาฯ นะครับ ไม่ใช่รายงานต่อผม ต้องรายงานต่อสภาฯ เป็นอันจบระเบียบวาระที่ ๓ วันนี้หมดระเบียบวาระแล้ว ขอขอบคุณทุกท่านครับ ขอปิดประชุมครับ

เลิกประชุมเวลา ๒๐.๒๕ นาฬิกา